

[Handwritten flourish]

[Faint handwritten text, likely a header or title]

[Faint handwritten text, possibly a list or detailed notes]

[Faint handwritten text, possibly a section header]

[Faint handwritten text, possibly a list or detailed notes]

[Faint handwritten text, possibly a signature or date]

[Faint handwritten mark]

H

II

Justifico y foy fe yo Joan Morey pre y vicari de
de la lla de Santo Margarita con constas en lo
libre del baptismo lo seguenl Galeix. api dient

Als 12 8 de 1659 foych baptizat un fill de
Matheu Alemanij y de Margaritta Fabric. fo-
ren padrin Antoni Monjo padr y Joane Morey.
posoron el nom Antoni y lo doctor Matheu Farnico
pre y vicari. dat en Sta Margitta als 19 9 de 1659

Del Libre dels bapt confirmats de lo Sglario par-
rochial de Santo Felialba del any 1659

Atesto y foy fe yo de baix paronal con on dit libre
de todo continual. Con als 31 de maig 1659 foych
confirmat Antt. Alemanij. fill de Matheu y de
Margaritta Fabric. padri Gregori y lo fill
baptiz y D^{no} Senyor Don Diego Scholano presbi-
to de Mallorca. fet als 3 may de lany 1659

Estabales en suo original. G
Gabriel Gut pre y vicari
de la parrochia de Felialba

El Sr. D. Juan de los Rios
Comandante de Armas de la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.

Yo, el Sr. D. Juan de los Rios,
Comandante de Armas de la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.,
certifico que el Sr. D. Juan de los Rios,
Comandante de Armas de la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.,
es el Sr. D. Juan de los Rios,
Comandante de Armas de la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.

En fe de lo cual, en la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.,
a los 12 dias del mes de Mayo
de 1880.

Juan de los Rios,
Comandante de Armas de la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.

El Sr. D. Juan de los Rios,
Comandante de Armas de la Plaza
de San Pedro de Macoris, P.R.

Arbor

Mita. incta Doctri-
nilla. Inca. Inditi. DE
D. N. Lull. Majori.

Per tota Europa
ac Collegiam in Balca
Universitatem Libetatum
Artium publicam
professorum
chibosia

Die Martii anno. 1587

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Arbor
Nata iuxta Doctri=
na Isti. D.^{is} ac Incliti D.^{is}
D. R.^{di} Lulli. Majori.

centis
Per D.^m ff.^{um} Poupret.^{biten}
ac Collegam in Baleari
Universit. liberatum
Artium publicum
professorem
elaborata

Die 11. Mēsis 7bris. Anno. 1663

Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in a large, decorative Gothic script, likely the main body of the document.

Handwritten text in a smaller Gothic script, possibly a signature or a specific section header.

Handwritten text in a smaller Gothic script, continuing the document's content.

Handwritten text in a smaller Gothic script, continuing the document's content.

Handwritten text in a smaller Gothic script, continuing the document's content.

Handwritten text in a smaller Gothic script, continuing the document's content.

Handwritten text in a smaller Gothic script, continuing the document's content.

Handwritten text in a smaller Gothic script, possibly a date or a concluding statement.

Handwritten text in a smaller Gothic script, possibly a signature or a final note.

Prologus

In nomine Dei, ac Dni Nostri Jesu Christi, cui sit laus, honor et gloria in eternum, huic perditissimum, et utilissimum tractatum incipimus ubi naturalem philosophiam copiamus; cum favore et gratia Christi pro cuius honore laboramus, ad quam edipsio: tam benivolentiam sapientiae Matris intercedimus, cui huic dicamus tractatum, et ipsa ad fontem divinae sapientiae, qui de suis visceribus dignatus fuit nasci nos producat; iuvantibus meritis omnium sanctorum, et praecipue Nostri Protomartyris Inuictissimi in caelis doctorum speramus.

Fere de Philosophia huius nostri temporis Aristotelem Genonem et alios huic tractatum implentes dividunt per quibus octo libros physicorum, libros de Caelo et Mundo, de Generatione et Corruptione, de Meteoris, de Metallis, atque de Anima exponunt. Nos tamen huius aliquotum, prae iudicatis libris continet. explicare intendamus, non tamquam tamquam primum per se habemus; sed alium, quem in Ecclesia in qua gratia dei populi sumus invenimus sequimur; ne forte nobis occurrat Ecclesia increpans, sicut Nuntios Regis Hierosolymae ad consulendum Belshazzar deum Accaron eantes increpavit. Sit nihil mirum si huic asperimus sequi cum secundum non humano adesto sit studio nec a carne, quando; sed ab illo per quem omnia facta sunt. et teste Paulo; omnis doctrina divina inspirata apta est ad docendum, ane utamur; et sic ex eius libris, hanc naturae arborem componimus, regulando et variis arboribus, quos ipse tenuit, quod nostro inoperto ingenio melius pro hoc tempore occurrat. De explicatione Arboris

De explicatione Arboris

dicta Arbor ut in ejsus figura apparet continet septem partes, quae sunt
radices, truncus, branchiae, rami, folia, flores, et fructus. ideo nos huius
tractatum dividimus in septem partes, quia per ipsas omnia naturae
liba nobis manifestantur.

In 1° parte, quae est de radicibus, principia natura-
lium explicabimus, quia radices sunt principium Arborum. In truncus,
naturam, sive chaos corporum explicabimus, quia est o. etiam istas tractabimus.
In 2° parte de Branchiis de partibus mundi, hoc est de illis in quibus natura
reseruit. et conseruat. est sermo talis. quod exalibet pars constituet una
branchiam. In 3° parte de generatione, et Corruptione, est sermo, quod
~~generatio, reuocatio est natura~~, et reuocatio est natura. In 4° parte
tractabimus de Accidentibus, et eorum subjecto quia folia sunt accidentia
Arborum, cum per ipsa adueniat. Arborum In 5° tractabimus de operatio-
nibus branchiarum quia flores sunt id quo Arbor sua fructum producit. et
tandem in ultima parte de Individuis naturalibus propter quod sunt omnia
supradicta, sicut Arbor, quae est propter fructum. Sed ante omnia necesse
est hanc esse unice distinctione prohemialibus. praetermittere. Distinctio

Distinctio unica de prohemialibus

Solent cont. do. in suis aliquas prohemiales quaestiones propone-
re, quae propter nos hinc praeparatam potuimus quae distinctionem
in quodam erunt quaestiones. 1° est de obiecto, et nato philosophiae. et 2°
quomodo se habeat illius in verum cognitione. quare sit quest. 1°

Quest. 1° de obiecto, et nato philosophiae

Dauidit. isto questio in hoc contrariis. 1° est de Etimologia philosophiae
2° de obiecto philosophiae. 3° quid sit philosophia et an sit practica, et specula-
ticia. et tandem ill. de aliquibus dabitur prohemialibus istius Arboris.

Cont. 1° de Etimologia philosophiae

Ita sam supponimus philosophiam potte. sive generalit, et specialit. ge-
neralit, et in tota latitudine sua significacionis complecti. omnium
entium; dicit enim sandus d. in proverbia. quod philosophia

est obiectum appetitus illius qui ueritatem reuera naturaliter trahere
desiderat, ubi per se obiectum demonstrat finem

Et nota quare philosophia
philosophia ista exaltem hinc significacionem est, quia est dictio composita
scilicet ex philo, et sophia. philo latine idem est ac amor, et sophia
idem ac sapientia, et sic philosophia idem est ac amor sapientie
et philosophus idem est ac amator sapientie. nam sicut philosophi
philosophi uocabantur: sophi, id est sapientes, et Pythagoras noluit
sophum, sed philosophum quoniam uari, hoc est sapientia amatores
ut refert. Diogenes libro de philosophorum uitiis

Et haec philosophia
ita generaliter sumpta solet diuidi in tres partes scilicet in ^{sempiternam} naturalem
sub qua continetur logica, in moralem et naturalem, et ista naturalis
lute sumpta sub se continet metaphysicam, mathematicam, et philo-
sophiam; propter quod nos duabus primis uelut de philosophia in
haec uerba tractamus, quia solum de natura, quam significat philo-
sophia uelut fecimus, et propterea hoc hunc tractatum nominamus
liberum naturae. Sententia 2° de obiecto philosophiae

De obiecto philosophiae

2° de obiecto philosophiae
Ista 2° de obiecto philosophiae sunt, quae diximus in prohemialiibus locis
de obiecto uelut, quibus edite, quod nos uelut tractatu, quem, quae
liberum naturalem uocamus, entia naturalia, siue constantia
natae intendimus applicare. pro quo aduertimus 1°, quod naturale
potest sumi multis modis. 1° ut dicitur. o supernaturali. 2° ut dicitur.
linguit. o uolento, et hoc modo loquuntur naturaliter. tendit deorsum. 3°
ut distinguit. o libero, et 4° ut distinguit. ab artificiali

Et nota.
De hoc ultimo modo ac cepto dupliciter sumi potest. 1° pro quocumque
que ante facta sine artificio, siue substantiali, siue accidentali.
et 2° pro solo ente naturali substantiali tantum. Aduertit et
2° quod naturale ab intellectu. pro multis modis sumit. 1° ut conuenit
Deo.

Deo, qui est sua natura ut ipse probat contra Homerum Sarracenum in sua
Disputatione parte 2^a cap. 16. 2° sumit. natura in Arte Magna parte
10° cap. 8. pro omni illo per se creatura potest operationem in se habere.
re, et sic cap. 14 ord. 8° dicit, quod philosophus apud naturaliter destru-
gelis, de Caelo etc. 2° sumit. natura in locis naturalibus cap. 1° pro prin-
cipio motus temporali, et naturalis, quia rone dicit quod eius subiectum est
corpus mobile in tota sua unitate acceptum et eodem modo in li-
bro de principiis philosophiae, et de natura hoc modo per se intendimus
tractare

Et 2° est, quia in isto tractatu solum explicamus ea, quae per mo-
tum naturalem non pertinent ad mores, et hinc ulla miracula non
procedunt scilicet ea quae oriuntur a natura per motum localem per al-
terationem, et per augmentationem, quae sunt tres species motus naturalis =

Sto 1°. obiectum materiale istius tractatus sunt omnia, quae continentur in arbore
seu omnia illa, in quibus natura corporea invenit. Et de se patet, quia de
orbis supradictis intendimus tractare; Et illud de quo tractat alioquin est
obiectum illius: et omnia praedicta sunt obiectum materiale istius arboris =

Sto 2°. obiectum materiale istius arboris, siue philosophiae, est naturalis corporea
Et sapienter edictis, quia illud est obiectum forte, quod per se attingit.
et est ut cetero attingant. Et hoc est naturaliter, siue natura
corporea in philosophia: et est. philosophia. Si natura est in forte, quare movetur.
Et in isto arbore omnia quae tractant, tractant, rone illius principii
per se forte movetur. motu naturali: et est.

Sto 3°. obiectum materiale istius arboris, siue philosophiae, est naturalis corporea
est subiectum mobilitatis, est obiectum materiale philosophiae, quia natura est principii
motus; Et non solum illa quae continentur in arbore siue hanc, sed
non solum illa sunt obiectum materiale philosophiae. philosophia: illa quae continentur
in arbore, sunt corpus, et dicuntur ordinem ad corpus; Sed dicitur ali-
qua, quae nec sunt corpus, nec dicuntur ordinem ad corpus, et sunt similes
et sunt subiectum mobilitatis ergo est.

Confirmat. quia philosophia debet a-

vere de oibz entibz naturalibz, sed Angeli sunt entia naturalia.
 Sicut enim ill. d. in Arte Magna p. 10° art. 81, quod philosophus
 Corophtus dicit, agit de Angelis, de Caelo et de miraculis autem
 nequaquam; nam supra naturam sunt: ego supponit, quod An-
 geli infra naturam continentur et sic sententia naturalis

Solutio

Dico ill. quod est subiectum mobilitatis naturalis cond. et, moralis seu
 intellectualis nego ill. ad primum ill. dico, quod Angeli non sunt subiectum
 mobilitatis naturalis, sed moralis, quia motus naturalis debet necessitate esse
 corporalis, nec potest dici, quod motus localis Angeli sit naturalis
 quod Angeli in instanti moventur; nam non est unctus corporis, et
 ad hoc ut aliquid naturaliter localem moveat. requiritur quod
 sit corpus, hoc unctus corporis; et patet hoc dicit ill. d. in Arte Magna
 qua d. 3. 2. 8. quod Angeli moventur supra naturaliter. placet

Ad confirmationem dicimus quod: de oibz entibz naturalibz
 corporeis cond. an, non corporeis nego an; quia quomodo sit
 arbor natae, tamen natae oleum sumit. prout est principium mo-
 tus naturalis, ut scilicet opponit motus moralis, et supra naturalis
 et hoc modo Angeli non sunt entia naturalia, quia quomodo habeant
 naturam; tamen talis motus non est in ipso principio motus na-
 turalis, sed tantum moralis, seu intellectualis, et hoc modo sumit ill.
 luminatus d. naturam. quando dicit quod Angeli infra naturam conti-
 nentur, cum subiectum motus moralis ad istum philosophum modo
 spectet

Argues 20. in accidentibus non inuenit. nota: ego male
 ponunt in arbori natae. an, constat, quod accidentia non possunt
 sunt esse principia motus cum sint infra naturam. Solutio cond
 an, et nego constans, quia quomodo ipse non habeant naturam tamen
 oriuntur a natura, et sunt ornamenta et instrumta, quibus natura suas
 operationes et propter hoc ponunt in arbori, quae agit de natura
 et motu ipsius, non sine ipse non possit natura moueri.
 Argues 30

Artes non sunt in materia propria, quia in hoc tractatu de-
monstrat. est motus: eo enim obiectum subiectum debet esse obiectibile, sed
non est natura, sed corpus mobile: eo facta est. per se natura est pri-
cipium motus: eo non est obiectum subiectum

Solutio cond. uiam, et uiam, et
negat. postea d. quia motus subsistentat. in corpore non est materia, habet.
quod si corpus non haberet naturam non posset esse subiectum motus; et si
natura est subiectum quo, motus, et aliud quod est subiectum quo, motus debet
esse obiectum finale, et non quod est subiectum quo, per quod patet ad pro-
bationem d. 3. Controversia 3. quid sit physica et an sit practica.

Cont. 3. quid sit physica, et an sit practica

Ad idem primum d. dicitur, quod haec verba natura potest definiri in ordi-
ne ad obiectum suum: sicut tractatus de corpore naturalis tali; per li-
bra vocat cum aliis, per de corpore naturalis tali dicitur. ab aliis in ordi-
ne ad finem, est ideo ad quod potest natura de natura corporis, et op-
erationibus eiusdem. et in se est in se est artificiosa explicans in deo
res naturales

Ad idem primum d. dicitur, quod dicitur in loco de suo
practico et speculativo, si est: physica, seu hoc arboris scia specula-
tione simplici: eo prout etiam dicitur quod physica si sit a parte, eo
in ista dant. plures cognitiones rei per suas causas: eo est scientia, quo
sine est rem per causam cognoscere. per. aut. in physica dantur
re cognitiones; Cap. dicit de opum eo prout. Semel dicitur est
uultibile quo constat contrarium; d. habet cognos sunt rei per causa
eo est.

Probat. eo, quod si simplici. speculativo; illa scia est simp-
lici. speculativo quo non tradit regulas ad suum obiectum conficiendum, sed
tantum consistit in illius contemplatione; sed ista arboris scia: eo
est. Res ista, alit. dicitur quod est scia speculativa, dicitur, quia
in ista nulla datur regula ad conficiendum eius naturae, nec aliquid
aliud corpus

sed arguitur in eam quod dicitur: scio debet esse de obiecto necessario et
incorruptibili; sed obiectum per se non sic dicitur: eo quod per se non est
scio: pro. B. obiectum per se est natura corporea; et ideo est corruptibile
et est.

Solutio eandem d. et nego B. ad proponendum d. A. cum dicitur. A.
particulari nego d. et similiter dicitur. B. magis dico, quod si natura
natura corporea particulari est corruptibilis, quia corruptio solum est de
particularibus ut tenet ill. d. in lib. Elementali f. 14; et tunc
natura non est obiectum per se; sed natura corporea communis, quia tunc non
sunt de particularibus sed de universalibus, ut tenet ill. d. in
transitorio c. 2

Vel aliter respondeo, natura est incorruptibilis tunc pro
ad existentiam, non vero, quod ad essentiam, et ut aliquid sit obiectum
scia sufficit quod sit invariabile quoad essentiam: t. tunc dicitur
natura non est corruptibilis; sed principium generationis, et corruptionis, et
sic principium motus, et quietis est.

Arguetur etiam in eam quod dicitur: scio:
huiusmodi agit de obiecto operabili: eo quod est ratio practica. pro. ars: agit
de generatione et corruptione sed ista a nobis operatur: eo est.
Solutio dico tunc modo operabili, hoc est tradendo regulas de quibus
conficiendum nego ars, modo speculabili, et gratia ipsum cognos-
cendi eandem ars non enim sufficit ut aliquid scia sit practica, et
agat de obiecto operabili; sed requiritur amplius, quod tradat regulas
ad ipsum obiectum operandum, quod non facit ratio; aliter soli
physici possent peccare et corrumpere etc. Solutio dicitur.

Contra ult de aliquibus dubiis prohenualibus per se

Ad ultimam se primam dubium; an per se sit unum ad quod dicitur
quod dicitur eo, quia dicitur in libro, quod dicitur scia est una species
et in esse qualitatis multi pro se, quod in se scia speciat ab obiecto:
mali ut obiectum est; et in esse qualitatis ut res est, quia in esse quali-
tatis

tatis est facultas ad iustitiam, qui ad hunc hunc dicitur dicitur
cultatem ex parte dicitur facultatem

Dubitabitur 2o. an sit in sub-

alternans; subalternata; ad quod prius est subalternans et inpro-
prius subalternata; est subalternans Medicina quod eius cuncta
sunt principia Medicina iuxta illud ubi dicitur Physicus, ubi omni-
potens medicus; est tamen in propria subalternata Logice et metaphisice
quatenus ipsa inducunt ad cognitionem ipsius

Dubitabitur 3o. an iste tra-

ctatus sit nobis necessarius. Et affirmativus, quia nobis ostendit rationem
et scientiam presentationem rerum naturalium, pro quo cognitionem
facilius pervenimus in cognitione Dei, et in eius amorem, propter
quam creati sumus, et sic est nobis necessarius; questio 2o. est?

Quest. 2o. quomodo se habeat intellectus in re cognita

Sicut praesentem questionem possunt moveri tres vias. 1o. a modo prius
bis et nota notitia. 2o. quod nota sit prius cognitio prius illius, et alt. an ad
perfectam cognitionem rei cognoscenda sint omnes causas. quare sit

Quaest. 1o. si eadem sunt nobis, et naturae
notiora

Iste iam supponimus aliquam esse nobis, et nota notitia; notitia nobis est
illo, quae a nobis prius et facilius cognoscuntur. notitia notae sunt illae
quae a nobis cognosci solent dicitur. propter quod prius cognoscuntur
Deinde notitia nobis, alia sunt notitia nobis perfecte cognoscibiles
ut sunt illae, quorum cognitio ex se est prior alii; et alia sunt notitia
nobis imperfecte cognoscibiles, et tempore ventibus, ut sunt illae, quae
sensibus sunt propinquiora

Notitia naturalis sunt notitia ordinis
factiois, et ista sunt entia magis perfecta, propter quod dicitur d. in istis. In-
venit. d. q. 9. quod infinitum est perfectum est magis laetabile et magis
desiderabile, quam finitum; et alia sunt notitia ordinis productionis
et

ut sunt illa quae species produunt. ut causa respectu effectus

Sto 1. quae sunt natura naturae ordine productionis, et per nos
natura perfecte cognoscibilibus in executione. et patet ex arte
Inventio ubi dicitur 2o dicitur, quod perfecte cognoscere debet
hanc modum cognoscendi aut modo affendi. et sunt in executione
natura primo produunt causam, quod est factum. et illud debet primo
cognoscere causam, quam effectum

Sto 2. natura naturae ordine p.

factiois non semper sunt nobis natura perfecte cognoscibilibus. patet
etiam, quod natura est perfectibilis deo parte, et tamen perfecte cognoscere de-
bet primo, cognoscere species, quam obiectum. quod aliquid natura natura
me personis sunt natura natura nobis perfecte cognoscibilibus patet, et
spirituales sunt natura natura ordine personis, et etiam sunt natura nobis
perfecte cognoscibilibus in intentione. contra rationem sequens dicitur.

Cont. 2. quod natura sit primum cognitum nostri illud

Ad hanc supponimus naturam esse de illa natura pro hoc statu sumpto, in
quo dependet a sensibus, et a figuris materialibus. et patet ex modo procedente
duobus modis. 1o quod si cognoscit per se quod incipit intelligere per se
natura naturae predicatum cognoscit primo in alio modo, quod incipit
intelligere tale obiectum

Primo nota ex arte Inventionis dicitur 2o quod

habet esse modum intelligendi; et quod huius sunt modi eandem. primum mo-
dus eandem est sensibilis, imaginabilis, et intelligibilis, et imaginabilis
et intelligibilis, et intelligibilis tantum; quicquidem modi istos
habet, quod primum, est proprius. secundus, et tertius sunt proprius. tertius

In hanc natura, quod illud patet cognoscere positive omni subiecto cog-
noscit aliquid predicatum positive, et negative, quando subiecto cog-
noscit ut predicatum negative, seu quod non est res. huiusmodi

Et lo 1.º p[ro]p[ri]o. incipit illigere quod p[ri]m[us] cognoscit est p[re]dicatum
 negativum confusum. scilicet cognoscit id quod oblat non est nihil. et opt[er]
 ab ill[is] die in tabula g[ra]ti d. 4.º su. in p[re]s[ent]ia p[ri]m[us] est confusio illigendi
 quam claritas, et quia magis p[ro]p[ri]a quoniam est confusio quod affirmatio
 p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] incipit illigere p[ro]p[ri]e negationis, quam subtrahere affirmati
 tionis. Ad idem s[ic] est certum, B[er]n[ard]i patet p[ro]p[ri]a confusio est cognitio,
 quia cognoscit id quod oblat non est tale, quam illud quod cognoscimus esse
 tale.

Probat 2.º p[ro]p[ri]um p[ri]m[us] inton[us], et res, quia in executione
 2.º into est p[ri]or 1.º; sed negatio est p[ri]or inton[us], et affirmatio p[ri]or tam: alia
 affirmatio non est nisi negationis, quod simpli[ter] est: cum experientia constat
 illud quod esse quando cognoscit perfecte, quid est res, et non quod esse
 quod cognoscit quod non est res: quod est.

+
 oblatum per
 cognitionem

Quod autem id vocat non est nihil
 patet, quia p[ri]m[us] debet cognoscere magis confusum; p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] p[ro]p[ri]a
 h[ab]et cognoscit magis confusio est illo quod cognoscimus aliquid p[ro]p[ri]a
 non est nihil, quia p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] cognitionem ad idem non cognoscimus esse
 nisi arguitur, et p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] quod quod id cognoscit est aliquid oblatum
 esse nihil.

Et lo 2.º: quod id p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] cognoscit illud p[ro]p[ri]a est ens sensibile
 sub conceptu e[ss]endi tantum; p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] nec di[ct]u[m] esse singulari, nec uni
 versali, nec di[ct]u[m] esse tali, h[ab]et tali sp[eci]ei infer[re] ex illis quod oblat
 est illigere, attendit ad cognoscere imperfectum, ad perfectum, tunc p[ro]p[ri]a
 inveniatur cognoscere suum perfectum, que est sui p[ro]p[ri]a, scilicet in p[ro]p[ri]a do
 no dei; sed cognitio magis imperfecta et magis confusa, quia p[ro]p[ri]a p[ri]m[us]
 de alio oblat p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] quod cognoscit: non est nihil est illud quod cog
 noscit: esse ens sensibile, p[ro]p[ri]a nullum di[ct]u[m] p[ro]p[ri]a p[ri]m[us] cognitionem: quod tali cog
 nitio est 1.º. Ino. notum, alia perfectior non esset ultimum.

Quod autem oblat
 cognitum id debet esse sensibile patet, quia inter oblat et modos cogno
 scendi nisi oblat imperfectior modus est cognoscere sensibendo, quia p[ro]p[ri]a p[ri]m[us]

ius est pro imperfecta perfectione ex illis quae ob hunc attingunt, sed illud de-
bet ab imperfecto, ad perfectum ascendere: ex illis quod de se non
patet, quia aliter se gerat. quod remanet in subiecto illius, et in
cognatione; nec sensatio est propria. Illud tamen, quod mysticas

Ex his etc.

nibus inferes, quod prae se incipit attingere, non tamen, quam cum aliis
sensibus, et postea attingit cum imaginatione, et ult. attingit sine
sensu, et imaginatione cum solo intellectu, quod attingit scientificae res, et
reales, et res universales, quae abstractae sunt a sensibili et imagi-
nabili. quod dictum est de prae se deinde est de vero prae ultimo
hoc est de vero aliquo sensu particulari attingit aliquid ob hunc, et
quod de cognatione non esse nihil, et de esse aliquid, et si ens, et postea
cognatio non esse tale ens, et ult. esse tale ens in particulari, in scilicet
licet ipse, in tali ens.

Mag. de casu: ex illis. Sic qui in proverb.

p. 2 cap. 73, et p. 3 de dicitur omni negatio affirmationis est consequens: ex
quo inferat. quod affirmatio si non ad negationem, sed non prae se
non ut. quomodo consequens, quod ex cognitione antea devenimus in cognitionem
consequentem: ex illis. Tamen etiam non potest cognosci ob hunc aliquid
non esse nihil, quomodo cognoscat. prae se esse aliquid, quod ex nega-
tione non sequitur: esse imo a contrario. ut dicitur in ult. p. 2 cap. 73
Demonst. cont. 4

Solutio: cond. autem, et dico quod illud de cog-

nitione perfecta disiunctio, quia hoc modo est verum, quod nullo
modo ex negatione perfectam unam sequitur affirmatio, imo con-
tra ut dicitur in loco, et inferat. ex illis. Sic, qui loco citato dicit,
quod affirmatio est per primam intentionem, et negatio per secundam, et
in executione 2. intentio est prior et intentione, quod est medium
ipsum. Hoc dicitur de cog. autem perfecte et scientificae, seu clare
cond. autem; imperfecte et confuse nego ut supra cogitatur moral

160220

Itaque si potestatem non impeditur produci in quantum, sed est; et illud
est potestatem et non impeditur: ergo quod. 1. applicat: aliter obto produ:
et cognoscit illud obto perfectionem quod potestatem; et sic produces eodem
confusam; et claram

Solutio dicitur A. pro illo statu in quo reperiuntur
potestatem eodem. Si pro alio nego. et cum potestatem in illo tum tot in principi
quo intelligendi consequent. potestatem quantum potest in illo tum, et cum
in principi quo non possit perfectam cognitionem et claram producere ad
ista se in fine, sequitur. quod produces illud quod potest, quod est illud quod
magis distat a clara, quod est finis; et sic produces magis confusam

Itaque
et pro eodem. totum actuale. tunc. cognitionem confusam est prius cognosci-
bile quod qui potest, quod a cognitione partem est clara, et non confusam: ergo,
quanto magis actuale magis prius cognoscibile; et tunc non est magis actu-
ale vno magis potestatem: ergo est. confirmat. quia quod cognoscit tale
est vel cognoscit: ut determinatum et contractum; et sic non est conceptus
confusus; h. cognoscit, ut abstractum ab omnibus entibus, et hoc modo monime
quia talis conceptus est diffinitivus, cum hoc modo est sic abstractum
yhtia

Solutio dicitur ans: tunc actualitate determinata nego. tunc
tunc actualitatem magis confusam cond. ans; et cum actualitatem eadem
magis confusam, quod est omnino contractum, sequitur. cognoscit tunc actu-
litate eandem; non specificando tale esse, quod si specificaret tale esse
cum cognosceret diffinitivum, quod est id quod res, sunt clara et unconfusa: et sic
ut non cognoscatur. diffinitivum debet cognosci prius simpliciter tunc cond. tunc

Ita confirmatio dicitur, quod talis conceptus, nec cognoscit simpliciter possi-
bile et clara, nec contractus, sed cognoscit. prius se sub confessione eandem
quod non dicitur inter praesens, et abstractum. et sic suspendit, aliter
cognoscatur. tale enim clara, et diffinitivum, quod cognoscit est multum di-
ficilius, et sic non potest esse cognitio; sed tantum illud, quod cognoscimus ob
tunc

nam aliquid ut tantum dicitur esse, non specificum modo, modo esse

Itaque ult. illius movet. o sensibus ad cognoscendum; To sensus est. hinc sunt obiecta singularia, et determinata: eo etiam intellectus. It, et P. sunt sententiae, et connotatae, quia illius, debet 1o uttingere obiectum ad quod movet; To movet. ad obiectum singulare, et determinatum. eo est. Connotat., quia spes impresso, eo quod illius est formatio verbi est ab obiecto singulari producta: eo repraesentat ipsum, et sic cognoscit illius obiectum ut singulare

Solutio ead. A. et dispo P. connotatae et distincte repraesentante nego P., confute, et obscure. itaque dico, quod illius 1o uttingit obiectum ad quod movet. per sensum; Ad hoc in tali obiecto 1o uttingit conceptum magis veritate obiectum per connotatum cum connotatorem, quia sensus in sunt materiales repraesentat illos species illius crasas, confusas, et undi cessas, quas illius successu dirigunt, clarificat, et specificat, formando ex illis veritas cognitiones, ut ostendit. ex libro de Animo rationali p. 2. spe. 2. et ad cognitionem est sensibilibus sub ratione habendi esse praevale, sit confute, unde est. Tandem praevale ad confirmationem; scilicet quod spes impresso ad quod per sensus repraesentat obiectum particulare, non bonum clare To confute, et sic illius debet per illa spe formare conceptum, magis crasum et confusum

Quint. 3o ad perfectam cognitionem rei cognoscende, sunt omnes eius causae necessariae

Quia phisice de praevale cognoscere causas rei; ideo nos in ista connotat praevale an ad perfectam cognitionem alicuius rei sit necessarium cognoscere de causis illius rei. pro quo est advertendum de connotationem alicuius esse perfectam, et aliam imperfectam. perfectum est illa, quod sciat. ut appetitus illius. Imperfectum est illa, quod non sciat. illius To amplius petit cognoscere, et imperfectas uno est in origine perfecto, et alio est hanc uno perfecto unione esse

Advertendum.

Provertendum est, quod causas alio appie, et alio p accidens. causa
per se est illa quae proprie dicitur causa, quia ab illa, et p illa pfect-
edus. causa p accidens, quae proprie no dicitur causa, sed instrumentu-
tum, seu dispositio est illa a qua non est effectus p se, sed occasionaliter.
tantum. Deinde causa p accidens uno est necessario, ut sunt ins-
trumenta, et dispositiones necessariae; et alio non necessario, sed imper-
tinens, ut illa ex quo nullo modo sequitur effectus

Causa per se etiam
est duplex, una intrinseca, illa scilicet, quae intrinsece constituit aliquid, et
et alia extrinseca, quae tantum producit id quod est constitutum,
ut sunt efficiens, et finis

Est 1°: ad habendam perfectam cognitionem
aliquid rei, non opus est ut cognoscatur eius causa imperfectiones. et
no est, quia res in se ipso dependet ab illis causis imperfectionibus
: quaeque in cognoscendo, cum ita se habeat ad esse, si ad cognoscendo

Est 2°: ad habendam cognitionem perfectam aliquid rei in se ipso
re: quod cognoscatur per se, et per alia; et si necessarium est cogn-
oscere suas causas intrinsecas et extrinsecas, suas proprietates, seu accidens
et oia sua instrumenta, et pfecta. dicitur, quia cognitio perfecta in
omni esse est illa quae totaliter sciat appetitum illius. Sed si no cognos-
cit: res p omnes res. Unde non potest illius appetitus pervenire, quod
appetit rem p oia cognoscere. Cogit

Est 3°: ad cognoscendum
aliquid rem perfecte in se ipso sufficit cognoscere suas causas intrin-
secas p se ipso, quia res in se ipso dependet a suis causis intrin-
secis, etiam in cognoscendo, nam o causas extrinsecas tantum dependet in se, et no
in contrariis

Dicitur. oia res perfecte cognoscitur p sua defectum: quod ad
noscendum perfecte aliquid rem non est necessarium cognoscere omnes
suas causas. Solutio dicitur, quia perfecte in se ipso cognoscere rem
sub

suo esse absolute tantum cond. am, quos haec est nota et etc. Itaque
venit est, quod ad cognoscendum perfecte rem in se ipsa sufficit
cognoscere illam per se de se et ut oportet et etc. et per se de se
et ad hoc ad cognoscendum perfecte omnimodo non sufficit hoc
ut ex dictis constat. pars prima de radicibus

Pars prima de Radicibus Arboris

Quia arbor per hoc, quod radices accipiunt, a terra sustentat omnes
suas partes; ideo nos cognoscendum arboris appropinquando, a radicibus in-
cipimus, ut cognoscendum arboris cognoscimus aliam partem ex genere
possimus enim ire: in ista parte 6. questiones. 1. de principiis in-
1. de principiis arboris: 2. de forma substantiali: 3. de materia
1. in se: 4. de materia 1. in ordine ad formam: et tandem 6. de princi-
pione.

Questio 1. de principiis in communi

In ista parte 3. faciemus. 1. de definitionibus in 1. et 2. et 3. quae de se principiis
sunt: 2. de quibus sit principium, et alii. quos sunt principia. contra

Controversia 1. quid sit principium

Ad primam supponimus duas distan. inter principium, videlicet causa
quia principium (ut dicitur dicitur) quod dicitur aliquid est, sit aut cog-
noscat, sive influat in ipsum, sive non. initium vero necessarium dicitur
in actionem, sive in captionem de novo, et causa semper influit in re-
eas. distan. Unde Theologi dicunt quod pater Divinus est princi-
pium filii; non vero initium nec causa

Supponimus 2o principium posse

sumi multipliciter: 1o pro eo illo, quod in aliqua re est principium: et hoc
modo dicitur in libro dicitur principium libri. 2o potest esse sumi pro illo
a quo res aliquo modo dependet; hoc constituit ipsum a quo, sive in
et hoc modo si causa est principium sui ipsius et sumit principium
suum pro illo, quod in se a quo constituit, et hoc modo dicitur dicitur:
metu

Suppono q. quod principia equalia potest de se esse in se tota causa
 quomodo est in se, et specialiter prout tantum vocat principia in se, et
 ista proprie et in se dicuntur principia, cetero vero causas. et de se
 possumus loqui dupliciter. scilicet de principio omnino 1°; et de princi-
 pio derivato o. primo.

Aristoteles 1° phisicorum principia sunt in se
 non sunt ex aliis, neque ex alteris, sed omnino propria sunt, quae de se
 sunt ex se. si: si ex aliis, illi sunt quod principia debent esse omnino
 prima; et si fuerint ex aliis iam non sunt prima principia. si linea
 ex altero usque illi sunt. quod unum principium unum esse magis est principium
 non factum ex aliis prout prout, et per h. o. ex istis sunt illi. si
 a priori.

Notandum advertimus ex questionibus quodlibetis super
 istam demonstratam, et in eis h. o. est. 1° quod in principio ulli rei
 condiciones debent referri. 1° quod unum principium non sit de alio
 principio. 2° quod unum principium non sit aliud principium. 3° quod omnia
 alia principia sunt sub illo principio universali

Sto 1° principium ex
 se. Sumptum se explicat in arte. id quod se habet ad omnem actionem aliam, prout
 videtur per se et ex se de se. per se, idem idem est ac formaliter, sicut est in
 principio. per se omnia idem est ac in actu, et in se, quae sunt propria prout
 unum, quae quidem de se ex se est alius principium, tam in actu, quae ex
 se, tam substantialibus, quae accidunt a se, ac in se in se in se.
 et de se 2° figura h. o.

Sto 2° principium ex se seu phisicorum. si potest
 de se: quod se habet ad res phisicas, tunc alia sunt propria, id est de se
 omnia naturalia, quae de se vocat tam principia in actu, 1. matre, et se
 quae in actu, 1. efficiuntur et in

Sto 3° principia in materia seu in se de se
 id est de se se aliquid, de se constat, hoc est, matre, et forma, quae principia
 in se sunt in se humanis et in se. Deinde nullum est principium

nisi intencione cum eo cuius essentia sit aliud: et predicta de se et bono

Et tunc principium mutationis: si definitur: idemque tunc esse mutatio
et tunc est, quod mutatio est accidens, et tamen principiat: et principiat
per modum subiecti et materiam, tamquam a facto mutato, et per accidens
tamquam a toto, et tunc mutatur, et a forma tamquam a toto, ad quod mutatur.

Præter eas conditiones principii universales; et præcipue tunc illa,
qua dicitur, quod unum principium non sit de alio, quia est. D. in. lect. super
Ar. in. et Tab. præter d. 2. cap. de principio dicit, quod si unum
procedit est principium universale, et tamen si ex materia, et forma, que sit
alio principio universale: et saltem est, quod unum principium non sit
de alio principio. Deinde materia prima sit etiam ex se, et tunc
principium est.

Solutio concedimus Aristoteli et dicitur, et
illud de principio dicitur, constitutum scilicet ex principis materiis, quod est
tunc unum principium universale, et dicitur principium universale, quia est consti-
tutum ex generalibus principis materiis, et tamen, quia ex illo oriuntur omnia
et particularia, ad eas conditiones, que sunt. D. affirmat hoc de prin-
cipio, quod tunc est tunc unum principium universale in abstracto et absolute tunc

Controuert. 2. pugna duplex super principium

Præterea supponimus, quod principium possunt multiplicari eo modo
principiandi, hoc est eo modo constituendi, seu principiandi
et eo modo, que principia sunt, hoc est eo modo, que constituit sunt prin-
cipia principia. et tunc in ista materia, et tunc dicitur principia
proponemus, et tunc rei, que a principia, et postea interpretati uidebimus
que sunt principia eo modo principiandi

Dicitur principium tunc hoc
modo. in substantiale et uidentur. constat tunc dicitur ex Ar. in. et
metaph. cap. de principio: et tunc illud est, quia illud quod influit, tunc
constituit

constituit aliquando. In se influunt, seu constituit, l. p. utriusdem: hoc est.
Deinde principia ista alia sunt intrinseca, et alia extrinseca. In-
trinseca sunt illa, quae manent sine suis entitatibus in principiato, hinc
constituta ex ipsa. Extrinseca vero sunt illa, quae non manent nisi in prin-
cipiato. Principia intrinseca alia sunt primitiva, et omnia pro-
pia, et alia non primitiva seu specialia.

Primitiva sunt principia prima
in abstracto sumpta. Specialia sunt illa principia, quae tantum conueniunt
principiis uel uelut ut uidetur spiritibus inuestigandis. In generalibus

Principia generalia licet sit multa, tamen omnia possunt reduci ad se absolu-
ta, quae sunt Bonitas, Magnitudo, Duratio. Similitudo, Sapientia, Veritas,
Fortitudo, Veritas et Gloria: et ad se respectum, quae sunt, diffu-
sionatio, contrarietas, principium, medium, finis, maioritas, aequi-
tas, et minoritas, quae omnia sunt substantialia praeter contrarie-
tatem ut docet Iuridicus.

Tandem ista principia quaedam sunt spiriti-
tualia, et quaedam corporalia. Spirituality constituit angelos, et ani-
mas rationales. Corporalia uero res corporales, haec modo, uide licet in eo si
principia corporalia, constitutum est, quod dicitur confusum, quod dicitur
chaos mundi, quod quidem chaos est id quod sunt omnia corpora et omnia
quae deus tamquam in semine omnia principia, quae ex illis per gradus
mutaciones sua sunt. Et si de hoc principio loquitur Iuridicus
cum illo sumus

Et si hoc chaos corporale quod creatum fuit diuisum fuit in
quas partes ut tenet Iuridicus. Hoc est, unum spiritus est sublimari, quae dicitur
et chaos elementale in quo creatum deus et elementa simplicia, de
quibus forte loquebatur Empedocles, quibus ex his et hinc omnia pro-
duces et corruptiones, et hinc ipsi, neque generatio, neque corruptio
sunt esse in naturalibus. et alia pars est ignis caelestis. in quo cre-
atur quaedam essentia, caelum salicet, et astro.

Deinde ex quatuor principijs suis elementis simplicibus ad invicem mixtis
resultant quatuor massae, quae sunt quatuor elementa composita, scilicet
terra, aqua, aëre, et ignis, ac in quolibet ex his prevalens, sive pre-
dominans unum ex illis simplicibus, ut videbitur in his infra

Deinde ex his
quatuor massis oriuntur: 3° gradus principiorum, scilicet vegetativa, sensi-
tiva, et imaginativa, hoc modo: ab elementativo dicitur vegetativa, quia
vegetativa concurrens elementativo in sua specie, sicut proprium
vegetabile ut patet in bone comedente panem

Ex vegetativo dicitur
sensitive, quia sensitive dicitur de hoc, quod vegetativo ponit ab elementato-
tivo, et propter hoc non potest esse sensitive sine vegetativo, et elementato-
tivo. et ex sensitive simul cum aliis dicitur imaginativa. scilicet elementativum
mediate in sensitive, quia dicitur de hoc, quod sensitive illi dat.

Et tandem
ultimo supra de istis principijs Deus rationalis coniungendo
ipsam quoniam illis, ut si ipsa possent dicere naturae ad gloriam prove-
nire et deo fieri, quia sine ipso non possent, cum Deus sit spiritalis
et immensibilis, et inimaginabilis; est tamen ratioabilis, intelligi-
bilis, et amabilis: propter quod creavit in animalibus quoniam coniu-
xit ut antedictis, Memorem, illum, et voluntatem

Et tandem hoc
quod est confirmari ex illo generis 1°, ubi postquam Moyses dixit
Deus in principio pro via creavit; nam per hunc, Caelum et terram illi dicitur
omnia ut consideret eum illud Genesius 1° dicitur: qui vivit in eternum
creavit omnia simul: statim ordine creationis exponens dicitur:
terra autem erat inanis et vacua: id est nuda corporalis, quod illi
est per hunc, terra, et aëre, hoc est confuso, in composito, seu in mix-
tibus, supra illud sapientiae 11: quae creavit orbem terrarum ex ma-
terio inanis, et vacua id est sine, quia adhuc non habebat finem suae cre-
ationis.

et ad hoc de:

Et adhuc demerendum ad idis: et tenebrae, id est confusio eorum super
faciem Albis, id est in illa materia, quae dicitur, quae sunt idem res sunt de
re, et distincta ad huc non erant ad huc, dicitur in scripto et confusio in
illo materia, et sic ad speciem hanc praedictam materiam et destruendam
et confusione, dicitur deus hanc super, id est dicitur, et dicitur hanc, et tenebrae
hanc est dicitur speciem hanc praedictam materiam materia, et scripto ad hanc, et
confusione in quo erat

Sic propter ad illis dicitur, hanc formam (quae forma
est differentia ut tenet A. D. in 2° p. praecib. cap. 24) et materiae
dicitur corporeae corpore partes mundi componere: et sic conficitur album
quod dicitur hanc formam hanc, et postea terra, quod dicitur congenerat
aqua; et cetera hanc usque ad hominem. hanc hanc sub comparatione de
principium ex parte rei quae principium sit. Controuersia tertia est:

Controuersia 3° quae sunt principia

Ad ultimam supponimus, quod res quae principium praedictum consideramus
fieri, et in facto esse, et licet sic ad res in fieri, et in facto esse, hanc prae
cipue dicitur statu aliquid de conceptu hanc in fieri, quod non est in
facto esse, est in fieri sumit. ut transit de non esse ad esse, et in facto esse
sumit. ut cum hanc esse

Ad hoc quod nunc quaerimus est quod sunt principia
generacionis ut transitus est, et quod sunt principia rei generatae. et hanc cum
potest esse duplex difficultas. 1° quod sunt principia in quibus sit gener
ratio ut mutatio est, et 2° quod sunt principia, a quibus sit generatio
ut mutatio, et hoc ultimam duobus modis. 1° quod sunt principia statum
mutacionis et generacionis. et 2° quod sunt principia alio modo dicitur hanc

Sto. 1° principia in quibus sit generatio ut mutatio est hanc scilicet
materiae forma, et materia. ito dicitur in libro de principis p. hanc d. b.
ubi dicitur: p. d. hanc, hanc in hanc hanc generacione hanc hanc hanc
in hanc principis hanc hanc hanc, quae sunt materiae forma hanc hanc hanc

pt.

Probat. eto. generatio ut mutatio est transitus de non esse ad esse: eo principio in quibus sic generatio ex utroque, in quibus substantia: talis transitus; Et isto sunt 2° supradicta: quod est, scilicet, istud

B. transitus non potest esse nisi in subiecto quod transeat de uno ad alterum. eo de se substantia in materia, que est tale substantia in generatione, que est talis a quo transit, et in forma, que est talis ad que transit: quod est.

Et 2° principium forte, a quo transit, scilicet, est concordantia principiorum elementaria in terra, et a gentibus naturalibus, et principium corruptionis est eorum contrarietas. ita et in arte Inuict. d. 2° et in arte supradicta forma et in ipso. ubi dicitur corruptio est extrinsecus, et ergo ex concordantia

Et eto ex arte Inuictiva d. 2° 3° cond. contrarietas principii, ubi dicitur: quia contrarietas est principii dii iunctum, ut concordantia sit principium conjunctionum existit concordantia in maiestate principii, et contrarietas in maiestate, ex qua conditione inferuntur quod concordantia est forma coniungens plura in unum et contrarietas separans; Et in generatione coniungit plura in unum: eo est.

Sunt etiam quod contrarietas sit principium corruptionis ex ipso dicitur: ita etiam patet, quia contrarietas separans; Et separatio est destructio et corruptio: quod est. Sunt etiam ex contrarietas dicitur: quod est ex prima victoria, victoria est destructio uicti: eo ex contrarietas sequitur corruptio; et cum concordantia ei opponatur, sequitur necessario ex ipsa generatio: quod est.

Et 3° principia que influunt in generatione sunt principia elementaria a quibus naturalis et influentia orbis, sicut celi. eto sequitur ex dictis, quia omnia predicta influunt in ipsa generatione: eo omnia sunt eius principia. am concordantia de agente, et celo ex illo cui dicitur, sicut sol et luna etiam hunc

Vertical marginal notes in cursive script, including a large cross at the top and various annotations.

de principis elementabilibus etiam patet, quia sunt id ex quo consistit: it. genus

Et ad: principio genitibus intra, sive generis si facta est eadem compositionis sunt duo, materia scilicet, et forma. pr. et sic: illa sunt in principio compositionis, tunc autem, sicut per se constat, compositum; et sic sunt materia, et forma. ex. et sic. pr. et sic. compositum per formas tres esse, cum forma des. esse rei, et materia sustinet in se tale esse: ex materia et forma nec compositum per se esse

Præterea etiam patet: et sic ut mutatio est pendet ab efficiente tamquam a principio, et sic nec esse: et sic erit principium nec obstat, quod sic patet, ut patet, quia sic est: tam patet est effectus, et tunc ponit: principium: ex. et sic.

Et ad: et sic, tamquam a principio, et sic patet, tamquam a principio, in quo si nego ans: non enim in dicto stone solum dicimus, quod principium in quibus si sequitur sunt dicto. et sic licet sic patet ab efficiente, non tamen si in efficiente, ut patet, et sic patet in deo qui oia movet efficienti, ab eo, et sic quod in se movet.

Præterea etiam patet: et sic patet, quia materia transit de uno ad formam: et sic forma corrupta est principium, quia de ipso transit materia ad formam novam in dicto illud: corruptio enim est generatio alterius nec valet dicere, quod principium per se recipit: et sic forma si de materia transit, quia etiam requirit: pr. et sic forma in se destructio ut sic et sic forma cadaveris +

Solutio cond. am. et sic patet, ad probandum dico am. eadem indivisibili mutatione nego una distinctio cond. dant enim in materia duas mutationes una, que dicitur corruptio, quod sit de forma ad privationem, et in ista mutatione forma corrupta est principium per se in se, et sic alia materia, que dicitur generatio, quod materia transit de privatione ad formam, et ad istam mutationem non requiritur

forma corrupta

+ Et sic patet, quia si nego ans: non enim in dicto stone solum dicimus, quod principium in quibus si sequitur sunt dicto. et sic licet sic patet ab efficiente, non tamen si in efficiente, ut patet, et sic patet in deo qui oia movet efficienti, ab eo, et sic quod in se movet. Præterea etiam patet: et sic patet, quia materia transit de uno ad formam: et sic forma corrupta est principium, quia de ipso transit materia ad formam novam in dicto illud: corruptio enim est generatio alterius nec valet dicere, quod principium per se recipit: et sic forma si de materia transit, quia etiam requirit: pr. et sic forma in se destructio ut sic et sic forma cadaveris + Solutio cond. am. et sic patet, ad probandum dico am. eadem indivisibili mutatione nego una distinctio cond. dant enim in materia duas mutationes una, que dicitur corruptio, quod sit de forma ad privationem, et in ista mutatione forma corrupta est principium per se in se, et sic alia materia, que dicitur generatio, quod materia transit de privatione ad formam, et ad istam mutationem non requiritur

Forma corrupta, utro possit esse generatio sine corruptione forme
ut tunc d. in libro de principiis phylos. d. 16. Ad illud de for:
mo cadaveris a potest dici, quod hoc acquiritur, quia talis forma est
privativa. Habet dicere, quod nullo est reprobatio, quod producat
corpus mortuum, quod nunquam fuerit vivum; et forte hoc factum in pro:
batione ad am

In quaer. 1. ad eandem: forma non est principium: quia
non potest esse: per omnia principium est ante principium, sed forma non
est ante mutationem: ergo est principium: per d. forma ad quatuor: per
mutationem: ergo non est ante mutationem, imo corruptio, quod est forma cessat
mutatio

Solutio negotii ad probationem dicitur in executione conditio
in intentione negotii; forma enim est principium mutationis est principium
per modum finis, quia principium a quibus fit mutatio quae sunt in ad quae
liberone forme et sic sufficit ut sit principium quod mutatio in ipso fit:
l. de mutatione, forlem hanc per forma, quia forma est quae materiam
formit: mutae, et sic non est post mutationem sed ante

In quaer. 4. contra eandem: principium debet esse simul cum principio, sed principium non
potest esse simul in generatione: ergo non potest esse principium illius: per d. hanc
e. ergo est forma; sed quae forma non potest esse principium, aliter forma et principium
sunt simul: ergo principium non potest esse simul cum fine. Tum etiam principium
e. non ens: dicit enim sicut dicitur in 2. part. proverbia cap. 2. speciale
non ens et principium conveniunt; sed non ens non potest esse principium entis
• Similis qualis ens est genero: ergo est.

Solutio: negotii ad probationem dicitur:
ergo h. e. forma in fieri cond. ut in facto e. negotii et similiter dicitur d. hanc
quae forma in fieri non potest esse principium permanentem cond. d. hanc dicitur negotii
per d. dicitur, quod nullo e. implicatio, quod in eodem instanti sit materia sub
privatione, quae recedit, et sub forma quae recedit ad instanti, quod hoc modo
proprie non dicitur esse sub forma, nec sub illius privatione; sed est in materia o
privatione

Si negotii ad prob. Quis unum est hoc in fieri negotii. an in sub esse negotii. ad prob. Quis dicitur; quae
est forma in fieri negotii. illius forma in fieri negotii. an in sub esse negotii. ad prob. Quis dicitur; quae
que primum hoc consequentis, et quae simul est de quibus non ut videtur negotii. ad prob. Quis dicitur; quae
est forma in fieri negotii. illius forma in fieri negotii. an in sub esse negotii. ad prob. Quis dicitur; quae
que primum hoc consequentis, et quae simul est de quibus non ut videtur negotii. ad prob. Quis dicitur; quae

p[ri]mo de fo[rm]a ad fo[rm]am, qu[od] h[ab]et in uno et eod[em] actu, qu[od] gerat fo[rm]a novam
 concipit: antiquu[m] ut tenet A. D. in 1° lib. Metaph. p[ar]t. 10. act. 79 sic cum
 uno, et eod[em] actu transit materia de p[ri]mo ad fo[rm]am, et sic est simul de fine
 actu, a p[ri]mo ad fo[rm]am

Ad additum dicitur A. D. q[uo]d in quaestio[n]e est
 h[ab]et ip[s]ius non e[st] concedit, in quantum est h[ab]et ip[s]ius esse, nego. p[ri]mo
 enim p[ro]p[ri]um ut h[ab]et in p[ri]mo res incipit non esse, et hoc modo non est
 aliquid, et p[ro]p[ri]um ut h[ab]et in p[ri]mo res definit non esse, et hoc modo est ali-
 quid, qu[od] hoc modo e[st] id ex quo exiit p[ri]mo, et hoc modo est p[ri]mo. unde in p[ri]-
 mo act. p[ar]t. 2° cap. 47

Hoc aut[em] c[on]tra ill. actus substantia[li]s, siue unio est
 p[ri]mo constitutio[n]is, siue p[ri]mo p[ro]p[ri]um plus, qu[od] qu[od] duo. p[ro]p[ri]um unio
 influit in p[ri]mo, cum sit actus consequens ip[s]i actui, q[uo]d erit p[ri]mo. h[ab]et
 etiam in p[ri]mo ut beatus dicit. q[uo]d dicitur, que sunt p[ri]mo illius: et tan-
 dem substantia etiam constituit rem esse p[ri]mo illius: q[uo]d sunt plus,
 qu[od] duo

Solutio. nego aut[em] ad p[ro]p[ri]um d[icitur] q[uo]d aut[em] ut medium cond[uc]it aut[em] ut p[ri]mo
 nego aut[em] p[ro]p[ri]um dico, quod unio est, quod unio cum sit actus mater[ie] et fo[rm]e
 et exiit eorum et totus conservat et constituit totum non tamquam p[ri]mo
 fo[rm]am p[ri]mo medium, q[uo]d mater[ie] et fo[rm]e totum constituant: et ut medium
 est p[ro]p[ri]um etiam dicitur. ^{id est p[ri]mo} p[ri]mo id est aliquid, vocat unio[n]e p[ri]mo

+
 quod ad unio[n]e
 re p[ro]p[ri]um
 p[ro]p[ri]um est

Illud de mixto dico quod quatuor elementa component et materia
 et forma, hoc est ex quatuor materiis, scilicet quatuor, et ex quatuor p[ri]-
 miis si uno forma; et de substantia dico, quod est finis p[ri]mo p[ri]mo
 et ad unio[n]e p[ro]p[ri]um p[ri]mo, quod p[ri]mo omnia sunt p[ro]p[ri]um
 ip[s]am; et si aliquando ponitur p[ri]mo p[ri]mo intell[ig]it. tenet et ad
 quib[us] p[ro]p[ri]um p[ri]mo componit[ur]; ut infra apparet in
 questio[n]e secunda de p[ri]mo p[ri]mo lib[er]o generalis illuminati

Questio 2^a de p[ri]mo p[ri]mo Artis A. D.

Quo principia Aristi Chablicae pp. suo Epistola, primitivitate
transcendentiam in oibz rebus inveniunt, et maxime in nostra
bono, ideo nos affe no habemus eo primis radices illius et sic
opiter ea copiam; pp. quod positio est p. res p. in qua primo
explicitissimas principia absolute, et postea relative. cum 1o de

L. Onit. ouertia. 1. de priis Absolutis

Ita iam supponimus principia Aristi absolute esse nove, sicut
Bonitas, Magnitudo est. quare nos breue notitiam de ystia
dendo 1o de Bonitate, 2o de Magnitudine, et sic de aliis tractabim
§ 15 de Bonitate

Bonitas definit. in statu: ens ratione cuius bonu agit bonum et
sic bonu est esse, et malu no esse: dicit. ens id est quod dicitur seu
essentia primitiva, quia hic sumit. bonitas ut est principiu omne
reale. dicit. totu cuius ad deo tendu, quod hoc bonitas est eo
a qua oia nato p. quod bonu, seu concretu bonitatis C, quia bonu
est esse boni, ut tenet in p. uer. 3. uerit bonum, id est p. uerit bo:
num in esse, hoc est factu quod aptus nato oia bonum

Dicitur p.:

bon, et sic bonu est esse et malu no esse, ad deo tendu, quod omne ee
est concretu bonitatis: et e contra de non esse malitia, quod oia que
sua p. oia sunt bona sunt: enim in sacra p. uer. uerit d.
eas euadit, que fecerat, et erat ualde bono, et quia peccatu est
mali et non bonu pp. hoc dicunt. multi peccatu esse nihil u
sic sumoniu esse, quod est deus

Epistola: Bonitas radix istius arboris

et nato hic p. p. bona, et bonas hieal branchas, et etiam ut sit
illu rati producanu bonum; et u bonu sic natam esse bonu
postea p. producere res bonas, ut sunt hoc indiudu naturatio
id est bonitas est radix istius arboris.

§ 27 de Magnitudine

Magnitudo est illud ens per quod bonitas sua est. sicut magna ambi-
ens omnes extremitates extendi: dicitur ens ad demonstrandum, quod ma-
gnitudo est quiddam substantiale in se magnum concretum sub-
stantiale magnitudinis in suo magnitudinali alio principio, ad quod
tate concretum constituit, in ipso mundo in illi sua similitudinem, quae est
accidentaliter Magnitudo

Et ad demonstrandum quod alia ratio non potest
magnitudo accidens dicitur quod est idem quod cetera ratio sunt magno, quod
est non potest nisi esset una magnitudo substantialis in se ipso alio magni-
tudo. dicitur ambiens omnes extremitates extendi, quia magnitudo omni-
penetrat, et in se claudit: et optima ponit: radice istius arboris, ut per
ipsum arbor non dicitur si magno: rationem in ipso sunt res magno, atque
mortalis § 3. de Duratione

Secundum est proprietas ratione cupit dicitur Bonitas Magni-
tudo est dicitur proprietas, quod durare est proprium duron, et alia
primum ipsa appropriationem per ipsam, quatenus ratione ipsius durat, in quo
tunc scilicet illis sua communicat similitudinem

Ponit: dicitur ratio radice istius
arboris ut ipsa dicitur arbor, et etiam ut sit non quare aliqua individua
naturaliter: dicitur plus quod alio ut amigdalo quae plus durat quod ca-
ratur, quod cito putrescit, et unus homo, qui naturaliter plus vivit, quod alius de
§ 4. de potestate seu instinctu

Potestas est id per quod bonitas sua est. potest potest et agere. dicitur
de idem quod dicitur sic et dicitur potest, ad demonstrandum quod potestas est
non fortis, quare res possunt existere, et operari tunc, quatenus dicitur:
in loco nono, quod sine potestate multum tunc potest existere
natura et sic in quantum possunt esse, et operari tunc potest potest, sicut
in quantum functione in virtute. ponit: potest potest radice istius arboris
ut arbor per ipsam potest potest, et habere operationes naturales, ut
sine ipso necesse est operari potest, cum non possit sub potestate
contineant, et quod non est illa propria impossibile est. de sapientia
§ 5. de sapientia seu instinctu

Sapientia est id quod dicitur in sapientia illius. in isto arbore non est sapientia proprie
 dicto cum isto tantum reperitur. in naturalibus; Deest sapientia, quae dicitur
 instinctus naturae, qui est sicut potentia naturae; non sicut sapientia dicitur et
 honorem ut agnoscat quod facere vult sic instinctus naturalis dirigunt
 naturam ut sciat suas partes facere. Sicut vitis, quae sui robore suos
 palmites cum ramis arboris in quod vult ascendere. et araneos, quos
 se instinctum suum vult facere etc.

Ponitur instinctus vultus istius etc. ut ar-

bor cum proprio sciat hanc partem, et etiam ut sciat particulari modo dirigere
 re ad suum finem: unde, quia natura vult instinctum generalis, quo dirigunt
 omnia sua particularia; ideo in particularibus, quae diriguntur. et natura non
 est libera; sed necessaria, quia et natura, quae est superior diriguntur

§ 6. De voluntate seu appetitu

Voluntas est id quod dicitur bonitas, magis autem sunt desiderabilia; id est pro
 quare omnia quae sunt bene appetit. Libertas est voluntas, ex quo
 infertur, quod aliter est pro potentia non habet eorum. In ista voluntate
 non est voluntas spiritualis; Delectio voluntatis sunt appetitus, in quo appetit
 perit res sibi necessaria, sicuti plerumque, quae appetit plerumque esse
 et alia bene, comedere etc.

Ponitur appetitus vultus istius etc. ut in

ipso dirigunt res particulares, moveat ad appetendum illud, quod est illi
 convenientius, et sic per appetitum universalem naturae movetur: omnia naturalia,
 ad suas necessitates propter honorem, qui ratione animalis, quae est creata
 tota, et non facta ex parte, nec per naturam libertatem hanc ad appetendum
 quod vult, et pro hoc dicitur in libro de animalibus p. 2, quod animal
 si non est creatum; De generibus non est liberis in istis conditionibus
 partibus videtur per istum in libro de principis philosophiae distinctione non

§ 7 De virtute

Virtus definitur per actionem, sicut per agere: sicut per unionem Bonitatis, magis
 autem dicitur: origo unionis ad desiderandum, quod unio quae vult ad Boni-
 tatem magis est: origo virtutis ipsorum, talis: quod illud vult
 est

est alius; et nisi illa principia non essent habitus non posset ab illis omni
unionem, sicut sine Bonitate non posset ab illis omni Confusio; et si unio
sue omnia unionis est virtus, tamque alius est virtus; unde quanto magis
is principia unum. sicut sunt virtutes, quod unum unum virtus

Ponit virtus ratio istius virtutis. ut si non quare aliquid magis virtus virtus
ut patet in virtute, que est in virtute, metallis est. ut in adamante, que per
virtute virtute attrahit ferrum ad se, et si uellet se ad unum, quod quidem in
his de virtute virtute generali nature

De Veritate

Veritas est id quod est verum de Bonitate, magnitudine est. et sicut verum
dicitur in intellectu sapientia. sicut, et talis est, quod in creatis est acci
dentale, et est verum per similitudinem veritatis substantialis in ipsa imo
prossimo; et si ad demonstrandum, quod de verum etiam accidentale est
a veritate dicit quod veritas est illud quod est verum de Bonitate est
quod est dicitur id quod est verum de istis per veritatem, et non per ipso quod
dat. tamen verum substantiale, quod virtus. et virtutibus veritatis, in
quo veritas ipso substantia

Ponit. veritas ratio istius virtutis. quod non
dicitur istius sunt res primario, et si ut sunt causa primario debet
et in ipsa esse veritas, et etiam virtus istam non debet esse virtus virtus
rationes; et etiam non per virtutibus virtutibus, quod non sunt virtus operatio
res virtus, et quanto virtus

De Gloria

Gloria est virtus delectatio in qua Bonitas Magis et qui virtutibus virtutibus
non est ex uno ad virtutibus, que non est virtutibus virtutibus; et alia sunt
discretionem que est virtus virtutibus virtutibus, et apparet in virtutibus
que naturaliter quod dicitur, quia de non est virtutibus virtutibus; et dicitur
gloria est virtus delectatio, quia virtutibus alia principia in virtutibus virtutibus
si in gloria delectant. et apparet virtutibus

Ponit. gloria virtutibus virtutibus

unio seu abis substantialis; et ista sunt correlativa, substantia habens, et
primario. sunt intrinsecus quatenus inter se constituit, prout dicitur
Ioe, et mater, quae sunt partes intrinsecae habens

Sunt substantialis
quatenus per se sunt substantia esse per se habet. quod sine ipsis non possit
substantia per se existere, ut dicitur in principio loquendo de substantia
et tandem sunt primitiva quia sunt id quod est essentia, quae est primitiva
dicitur ad se ipsum proprie esse de conditio, et in ipso substantia.

Dando huius
dicitur. potest quatenus tribuit lutto posse aliquid efficiens produ-
cere, et sic illi correspondens dicitur. obiter, sive substantia. ob
significationem, quatenus constituit rem potestem producere, sive
bonum. huius dicitur. potest, seu habitus, et huius quod est tale et coram
pondens est obiter, sive substantia, et est essentia, quae est are. ipsis coram
pondens dicitur adus seu operatio, et ista sunt correlativa operatio. de

De Triangulo Viridi

Triangulus iste constituitur ex differe, contradictione, et obiter unitate. differe, quae
constituit unum angulum, est id quod est unum. Bonum, magis est. sunt rationes
unio, sive, et clare. dicitur id id est potestem, dicitur ratione unum est. quae
differe est ratio, quae sunt multa res, quia per se sunt distinctae, et sive
sunt non esse ratio essent unum, et sive ut sunt potestem. et sic est differe esse.
dicitur per unum res non est alio

Gratis differe uel est inter sensuale et
sensuale. (sensuale enim sunt: huius prociello, quod sentire, et sive
si potest) De differe, quae est inter sensuale, et aqua, huius et la memo. !,
est inter sensuale, et virtuale, ut inter animam, et corpus, bonum, et ob-
gelum; huius est inter virtuale, et virtuale ut inter vitam, et utilitatem
Ioe, et Angelus, abtame differe uel ista gratia non prout ratio istis
habens uel in natura non se differe virtuale, sed sive sensuales, uel a natura
huius oriamt. sensuales, et ratione differe, quae est ratio istis arboris sunt

in ipso seminare materia facta lentacales in presentia - et
per modum partu ubi in, sine p operationis brancha in
alio redutro

29 Angulus est de concordantia, quae est id est
quod. Coniunctio una est. minus et in pluralibus concordant. conio:
Concordantia enim est id est nonne uisus ad unum. principio in uno suppo:
sitione ex ipso constituitur, in plura supposito; et etiam nonne:
concordantia, uocuntur prius in hoc, quod constituitur unum remanent
in ipso uno ad unum id est

Concordantia, quamuis etiam sit inter
sensuale et sensuale ut diximus de differe; tamen non prout: no:
diximus nisi illo, quae est int. sensuale et sensuale, quae conio:
Concordantia prout primum natura, ut prout prout prout natura un:
cordantia suorum modus, ut prout, et aca, qui concordant ad se, et so:
ue, et uanitate et uanitate est.

30 Angulus est de contrarietate, quae
est, quod reddat modum resistantia per diuersos fines. dicit: mutuo ressi:
bentia, quod unum principium alteri resistit, quatenus intendit primum con:
trarietate, et sic quod mouet. ad unum fines unum alteri resistit ut patet in compo:
sitione succulite, in quo ignis resistit aere, quatenus intendit stemen:
tatu calida complectitur, ut sic dicit, et uicem hinc est fructus compo:
sitionis

Contrarietas etiam reperit. int. sensuale, et sensuale est. sicut
differe; et etiam hinc contrarietas, quae est int. sensuale, et sensuale prout: ad ip:
suum alterum, quia sicut ista dicit: contrarietas naturalis, non contrarietas
tatis, quae est int. animo, et corpus, et int. bonum et malum hinc est pro:
prie moralis et nonne contrarietas naturalis sunt in unum istis alteris
alterationes, et corruptiones, ut ex corruptionibus sequat. generationes. de

De triangulo Rubeo

Triangulus iste constituitur ex primo, medio et fine, primum ut diximus est id
quod de hinc ad unum aliter prout tatis, dicit: quod primum de hinc ad
omnino

omnia quae sunt ad medium et finem, quae in ipso omnia comprehenduntur.

2, angulus est de medio, quod est habitus ipse quod finis influat prius et prius
reflexe finis sapientis naturae utriusque. dicitur habitus, quod est id, in quo dominus
concoluunt. et partem partem prius et finis; non de facto medio destruetur.
partem partem prius et finis et etiam ipsi prius et finis, cum sine medio
non possunt esse. dicitur ipse finis influat, quod finis inaeque prius; et dicitur
quod prius reflexe, quod prius inaeque a fine reflexe ipsi prius inaeque
finem.

Dicitur tandem sapientis naturae utriusque, quod medium constituitur opus
bonum naturae, et ipse hoc dicitur in prohemio, quod prius et finis sunt per to-
tum medium, quod est opus, et ipse proprie medium est remedium. dicitur
Secundo aliud medium mentionis ut prius in medio circum, qui accipit
distat ab orbis prius. dicitur etiam aliud medium conjunctionis, ut unio, et
clavis qui coniungit duos partes; et sunt istae tres species mediae est medium
adiprius autem, ut tunc ipsius possit tunc esse medium, quo cono-
cipitur per unum alio.

Hic Angulus est de fine, qui est id in quo prius
dicitur quod prius quae est in fine, quod finis est ultimum completum in prius
et si post finem non datur, et hoc proprie dicitur de fine perfectionis, qui
tandem est proprie finis, non finis generationis non est proprie finis, quod in ipse
to non quiescit prius, et prius. Et mors non est quies ultia, et prius
et finis finis non est finis proprie, et dicitur finis. Et mors non est finis
Civitas de finis ipsius. sunt istae tres species finis prius, et adiprius au-
tem ut possit quae sunt in eis. quiescere prius, et tunc.

De Triangulo Crocheo

Triangulus iste est de magnitudine, aequalitate, et maiestate. magni-
tas, quae est in angulus, est imago immensitatis, magnitudinis, Bonitatis, et
ceterarum dei dignitatum. dicitur imago immensitatis est, quia ipse magni-
tatem ostendit immensitas et magnitudo dei, et id quod deus excedit creatu-
ras, quod finis esse maiestas omnia essent aequalis.

Majoritas, ipso, est int. substantiam et substantiam ut substantiam bonis, que major est
 substantiam bonis in bonitate; et int. substantiam et accidens ut bonitas substantiam
 bonis, que major est accidens boni; et int. accidens, et accidens, et accidens
 sicut videre, quod est major, quod calefacere, et illi bene, quod videre
 et proinde majoritas istius in bonis ut substantiam substantiam
 majoritas est.

2.9. argumentum est de equalitate que est substantiam,
 in quo finis concordantia Bonitatis, magnitudinis est, qui est ut. dicitur
 substantiam, quod est finis et substantiam; dicitur quod finis concordantia
 Bonitatis est in equalitate, quod est ut, quod ipso finis concordantia et
 equalit. in tali substantiam; non si non concordantia equalit. iam non est
 finis, sed contentio illo finis, et si non quiescerent, quod aliquod
 esse substantiam alteri, et sic esse in labore

Ista argumentum etiam re-
 paret. int. substantiam, et substantiam, ut int. quod est, et paulum, qui concordantia
 equalit. in substantiam, etiam reparet. int. substantiam et accidens, ut substantiam
 substantiam, que equalit. est in substantiam, et sua quantitate, et int. accidens
 et accidens, et illi bene, et amare, que equalit. sunt, et sic ipso finis
 est equalit. in substantiam, et sic uterque substantiam substantiam
 per finem naturam

Quo utroque est de minoritate, que est ens per minoritatem
 quod nulli ens magis a propinquitate nihil, que minoritas, et nihil
 sic contentio minoritatis, et sic int. minoritatis et nihil non dicitur nihil. mi-
 noritas relative opponit. majoritati; et sic quod dicitur de majoritate
 dicitur e. opposito modo de minoritate, et sic per se aut de finis
 quod est istius substantiam, que est contentio de substantiam substantiam

Questio 3. de forma substantiali

De finis in quibus sic generalis, que sunt finis naturalis in particu-
 lari tractando, de forma, que est finis finis questionem pro-
 numeris, in quo applicatio est de controversiis. 1. ut an dicitur
 finis

erit unde: forma universalis ex de conditionibus forma universalis
 q. quid, et q. si forma universalis. q. an oes forme in parte, educe. de fo-
 ta mate etc, quando forme praesentant in materia mixta dicitur. Et an
 in eodem composito possint esse plures forme substantiales. 10. an plures forme sub-
 stantiales in parte possint informare eandem materiam. et ult. an eadem forma
 possit informare plures materias. contrauentio prima unde: fo-

Quaestio prima an detur forma universalis

Pro iam supponimus, quod forma uocatur sumit; non aliquando sumit pro ob-
 iecto, et sic prima abstractio uocatur forma, et non est, quia abstractio dicitur esse
 sursum creari, et sic sumunt denominatione, et forma, quia per formam dicitur
 illi esse, et hoc insinuat philosophus in pro uerbis cap. de forma dicens, id est
 quod si bonitas forma appellatur est quia materia non est ita proprie secundum se
 habens formam sumit forma pro illo quod datur esse rei; et sic quaerimus an detur
 aliquid quod dicitur esse universale quare sic

Et dicitur forma universalis

; debet amplecti hoc et ab oibus defenditibus uniuersum partes rei, et hoc
 in libro de demonstratione per comparationem d. 3, in pro uerbis p. 2, in aut.
 inuict. in lectura supra uatem inuict. et tabula etc, in parte etc. Et
 Thomas Aquinas dicitur in 45 de amutatione plura, et in libro de primis
 principibus ubi per ueltra uoluntatem Thomae dicitur: quod quilibet modo ducimus teque

Nam si hoc est, et ab oibus admittit: materia prima est, et forma non potest esse
 sine uniuersali forma: quod datur forma uniuersalis. p. 2. p. materia prima est
 substantia passiva uniuersale: ergo non potest esse sine forma uniuersali. p. 2.
 aut. 1, quia uol. dicit: quod materia prima est indifferens ad recipiendum
 oes particulares formas; sed hoc non potest esse si non esset substantia passiva uni-
 uersale; ergo est. p. patet, quia indifferens dicitur uniuersalitate, si uel
 oppositum dicitur singularitate

p. 20. an: si in aqua b. non esset substantia
 passiva uniuersale, non teneret in se aliquid, quod dicitur esse recipiendum calore

aliquo

per ignis potest in aqua calorem ponere; et hoc est falsum; et dicitur tale
 substantiam universalem in aqua. pot. ut nulla pars propria est frigori:
 hanc aqua potest esse non, quia aqua recipiat calorem a igne: et
 illa ratione cuius recipit ipsum est pars universalis. pot. autem, quod est non
 recipiendi calorem non opponit: utro calore; et partes partes aquae
 ut tales opponat: ut calore: et non possunt esse recipiendi ipsum

et omnia mai. et eo multum dicitur ignem, qui est in parte ignis non arbor:
 et ignis in luna, qui ^{matia} ignis in luna, non est eiusdem speciei in materia
 ignis: et sic non potest unum esse non potest introducere, et dicitur totam
 nisi in parte, quod habet eandem materiam in illo, quod totum est: et
 necessarius tale substantiam debet esse universale passiens

Propositi

substantiam universale passiens non potest esse sine tota universalis: non potest
 esse passiens sine agente, sub quo sit tale passiens; et hoc est agens
 in materia: et si dicitur passiens universale debet dari agens universale
 sub quo dicitur, esse totum universale; nec valet dicere ta-
 le substantiam esse passiens universale, qui recipit totas partes, quae sunt
 plures, non vero quia recipit totam unam. et quia esse universale
 non potest provenire a tota particulari; et hoc tale substantiam debet esse
 universale, et est. et quia nulla pars potest habere ad hunc modum
 pro suo universalis; bene vero est hoc, ut putet in omnibus aliis
 et personis cuius non patitur nec habere: alii tamen particulari; bene
 vero est hoc: et est.

Sum etiam dicitur agens efficiens universale, ut deus u-
 niversalis: movens omnia: et debet dari agens tale universale. contra pa-
 tet, quia si deus concurrat equali moveret omnia, et non esset aliud primum mobile
 unum: movens talis movens movens est a deo, et non a creatura; et sic
 creatura non moveret: et sic patet, quod movens, quod haberet efficientiam
 movens: et debet dari in omnibus unum primum movens. movens talis
 et movens omnia naturalia ad suos fines; quod primum est totum universale

constituens naturam, que est prima in omni materia et figura

Thomas Aquinas

1° q^o 2° art. 2° arguit contra et dicitur sic: si materia 1° tenet formam unam tantum et eadem sequatur quod illam esse omni in actu, quia forma est actus mater; si haec simpliciter, quod sequeretur, quod quod tunc fieri esset aliter. per ista conso, quod quid aduenit aenti in actu non facit esse per se. per accidens, quia quod quid aduenit enti in actu non datur primam esse, quod est esse simpliciter; et sic dicitur dat esse per quod; si forma datur esse tantum tunc quod est forma accidentalis, de quibus non est per alterationem. q^o 2°.

Solutio con. Consequenter et negamus eam; ad cuius probationem dicimus an non facit esse per se in illo etc. in quo est actu eandem. an, in alioque negamus, et ad materiam illam formam tantum sic in actu conceptu, et uniuersali inde quod per omnes partes speculat et dicitur. tunc omni, non in se. sed in suis partibus seu in inferioribus. et illa forma non est corruptibilis, quia uniuersali, et corruptio tantum est de singularibus ut tenet per se in libro Elementum f. 14, et 27. et hoc patet in inactione, in quo dicitur 1° creatur ipse omni conceptu, quod uocat chaos corporeum, et postea ex ipso facta specitas formae in uniuersali. nullo modo dicitur

illud, quod dicitur, scilicet quod quod quid aduenit enti in actu non datur primam esse, dicitur quod est uerum, et nego quod tunc esse, ut a quibus sumit. non sit simpliciter esse per se, et non facit esse, uno proprie, forma partiuersales non dant esse materiam uniuersali, et materiam 2° per quo tunc speciale constituitur in uniuersali. forma uniuersalis, et materiam 2° quibus influentiam recipit, et in esse consequente. forma autem accidentalis dicitur: scilicet substantiali, quia acci de talis non tunc proprie uiam materiam in quo constituitur per esse, bene uo substantiali. contrauentura

Cont. 2° de conditionibus formae uniuersalis

Ad iam suppositum conditiones formae uniuersalis multas esse, tunc ad nos: 1° q^o 2° art. 2° arguit. quia 1° est per se, scilicet quod forma uniuersalis in se ipso tenet tunc uniuersali uident. per abrupta haec conditio: si forma uniuersalis tenet

1° q^o 2° art. 2° arguit contra et dicitur sic: si materia 1° tenet formam unam tantum et eadem sequatur quod illam esse omni in actu, quia forma est actus mater; si haec simpliciter, quod sequeretur, quod quod tunc fieri esset aliter. per ista conso, quod quid aduenit aenti in actu non facit esse per se. per accidens, quia quod quid aduenit enti in actu non datur primam esse, quod est esse simpliciter; et sic dicitur dat esse per quod; si forma datur esse tantum tunc quod est forma accidentalis, de quibus non est per alterationem. q^o 2°.

inter diffin. concordantia et contrarietate, quod est unum corpus sublimi dicitur
triangulo, quod quod in se includit alio modo includit elementa simpli-
cia esse corpus cum elementa constituant corpus

Quod autem simpliciter

esse illud formam cum materia unum corpus patet, quod sequitur non posse esse
aliud corpus in parte, quod illud corpus o corpora oio loco existant
in parte, cum tota forma sit in omnibus locis. Tum etiam sequitur quod illud
corpus esse generale et corruptibile, quia inter contrarios concordat.
Tum, et contrarietate; sed hoc est impossibile, cum destruat naturam, mixtura
profectione et alteratione: sequitur ergo in dicta forma non esse triangulu-
m in se

Sed dices non tam sequitur: Elementa simpliciter in elu-
cunt tale triangulum; sed hoc non obstante non sit corpus ut probat in
libro de aere: et sequitur 2o sequitur alio modo falso, quod elementa ele-
mentata est corpus o corpus totum simpliciter, quod est sublimi; sed hoc
non obstante, possit esse sublimi vario corpore: quod quod in forma
universales ad materiam 1o. esse unum corpus propter esse vario corpore. et
tandem ipsum elementata est quo forma unum est tali, et materia prima
ut videtur est in nob. elementata, et in libro de aere

Solutio ad unum

Disco ansonis est in eadem materia, in omnibus eandem. materia, et hoc non est
includere tale triangulum in se; sed componere, tunc quod in eludat
tale triangulum, quia si elementa simpliciter includeret tale triangulu-
m in se non esset simpliciter sed compositum, et mixtum, quod simpliciter contradicitur

Ad unum dico D. propter esse vario corpore, quia si partes illius eandem.
D. quod non sit partes illius, nec op illo nego D. ad unum in illo tunc
non possit esse vario corpore, quia esset, quia esset op illo corpore
quia talia corpore deberent oriri op illo p. uarias mixturas, quae in
illo tunc non possent esse, cum illud corpus sit ante eandem. ad elementa sim-
pliciter; esset hoc subdit D. quod deberent in nato mixto, digesto, et alter-
tio

Ad ult. dico, quod ibi sicut dicitur per se non est illi formae totale, illi. que respicitur
partibus per se partibus ut sepe scripta est, dicitur quod illa forma generalis
res per corruptibilium, et generalium, que oia sunt per illos formas et materiam
elementali; non dicitur generalis oiam corporum etiam supra celestium, ut
per ipsas luminas

2° conditio est, quod in se habeat triangulum et quod sit deus.
ta corpora, non si in se non habeat primum esse aeternum per se. cuius non habeat
dignitatem per se primum esse, quod implat. primum esse effectum cor.
porum triangulum viridis et rubens, nequaquam dicantur in se. formam, et mo-
tum, quia dicitur, que effectum esse in toto in se corporitatis, nec per esse
primum informale materiam, et dicitur illi primum esse, et dicitur forma non habeat
appetitum, et habitum ad seipsum, quia forma partes, ut sunt corpora
non essent de sua natura, nec natura corporum posset componi ex se in seipsum
et materia per se in seipsum digestionem, compositionem, et alterationem esse mo-
tus per se materiam sine forma, quod a seipsum dicitur de seipsum corporum, que
oia sunt in seipsum quibus demonstrat. tam videntur esse corporum

3° conditio
est quod forma animata sit agens in materia et in seipsum in seipsum per se.
animata sit; et quod sit passiva in seipsum et in seipsum ab eodem, per
quod in seipsum est in seipsum posito, et habitum, ad appetitum, potestatem, ac-
tum, nutritionem, digestionem, et alterationem; quia in seipsum esse
esse in seipsum in seipsum esse in seipsum esse in seipsum esse in seipsum esse
habitus forma universalis, quod forma materiam a celo ut causa originata, in se
tionem digestionem, et alterationem; nec anima est passiva sub forma universalis; nec anima co-
li posset transire ad materiam cum defectu materiam, ut forma calidum posset agere
immediate, nisi in seipsum propriam materiam, que oia sunt in seipsum
quos

4° conditio est
est quod sit incorruptibilis, et indivisibilis et quod non occupet locum, nec tempus in
ipso alteret; quia si esse corruptibilis, non est universalis causa, ut corrup-
tio tantum sit de particularibus. deinde si esse divisibilis, et occupat locum
necessario dicitur esse corpus, quod esse non potest. primum esse tempus in
seipsum

quo uniuersalitate alterantur. Iam notum hoc esse etiam, quod quidem formae
operata esse ordinata uniuersalitate. Superiores partem de formis tria sunt secundum
hoc triangulum. Haec sunt conditiones praedictae formae uniuersalis, cuius cognitio di-
citur in illis. Multum est necessarium ad philosophiam et medicinam tuendam

Quoniam 3: quid est quod duplex sit forma sub stantialis

Ad iam praedicta dicimus, quod forma uariis ab illis definitur, et in
illis. Questio 1. dicitur, quod forma est illud ens, cui actio est magis propria
ualitas, quam alii cui alii enti: et in loco nouo dicitur, quod forma est ens
quod actio maxime consistit; quibus de partibus uideat. Dandus forma est
dicent, a quo sit actio, et in quo, et per quod: quod est actio

Proprius est aduer-

terdum, quod actio est multiplex, nam dicitur actio intellectus, quae in forma
substantiali conuertitur: ut tenet illud in loco, quae actio dicitur primi
licet, quia non sit actio ad rationem, imo ipse est totus ueritas ad rationem
aui de talibus, ut insinuat illud in loco. Item dicitur, et de hac actione
dicitur in illis et dicitur, quod forma est actio ad qua agere agit in materia

Deinde dicitur actio uariis de talibus ordo, et dicitur, et haec est duplex. uno op-
tionem et persequendo, quae proprie est actio propria, quae dicitur explicite
ca, et persequendo, quae modo est, modo non est; alio actio acci de talibus est intrinse-
ca, et propria, quae est illa quae forma mouet materiam. Dicitur essentialiter ab
ipso, et de ista actione dicitur in loco, quae quidem actio non potest separari, si forma
nisi per destructionem formae, materia, in qua proprie agit

Definitur uero forma

libro de generatione et corruptione capitulo 10. sic enim quod dicitur esse rei, quae
de se optime est, quia non forma dicitur esse rei dando esse materiam; imo aliter
eo dicitur forma, quia dant esse creature. dicitur in de se, in loco eius, dicitur
quod dicitur esse rei, quia non tenet esse nisi forma dant ei ipse esse, et
quod quilibet res ipse esse dicitur ab alio, et esse est forma,
ideo dicitur in prooemio, quod forma est de se materia, quae mouet formam, forma autem
dicitur de se, in nulla dicitur esse

Vices dicitur de ratione: materia etiam datur esse rei; dicitur esse forma: ego saltem de:
fo. p. 11. materia est causa rei; dicitur causa datur esse rei: quod. Solutio namque dicitur ad cau:
sus pro ratione dicitur B. dicitur namque B. aliquid est causa B. non omnia est de, non cau:
sae ut sic datur esse, ad sufficientem rationem causae esse id quod est effectus, et ad
effectus licet materia in ipso, et ex ipso habeat suum esse, unde dicitur causa effectus
non quod datur illi esse, sed quod in ipso, et ex ipso est tale esse effectus: hoc materia
dicitur simpliciter passiva

Solutio: ex illis materia movet: a. forma; dicitur recipi
ad dandum esse: ex datur esse per B. non movet: ad recipiendum esse: ego ad dandum
quod movet: ad dandum habere. Similiter dicitur esse per suas dispositiones, ut te:
net illis dicitur in illis. In re per 4 cap. 4; dicitur non esse datur non sunt causa, quia sunt
accidit dicitur, et nullus accidens est causa, ut dicitur in primo libro p. 2 cap. 6: ego
ut aliquid sic causa non sufficit quod per ipsum licet effectus

Solutio namque B. ad
cujus rationem etiam datur esse, quia quod materia movet: ad dandum, tamen
ipso causat recipiendum et non dandum, aliter non esse puro passivo. nec simpliciter
passivo non illud quod dicitur in illis. In illis. questionibus p. 4 cap. 4 et
in illis p. 10. cap. 14 art. 12; et licet dicat dicitur in autem dicitur. res. 3. quod
rationem materia est in esse hoc non dicitur. dicitur. dicitur. hoc est motus
est substantia in quo datur esse, et per se quo ipse habeat ad passivum. ad ad
dicitur dicitur, quod dicitur. occasionaliter; et non causat. hoc est dicitur dicitur sunt
ocasio ut per se licet effectus ut explicat in eodem articulo parte 25 capite 2

Hoc autem patet ex hoc hypothesis, quod dicitur per se multo modis homini; non
aliquid dicitur. pro illo a quo dicitur esse; et hoc modo dicitur dicitur et
accidit dicitur sunt dicitur. aliquid dicitur. dicitur pro perfectione parte conple:
ti; et hoc modo dicitur in illis dicitur de probatione contra formam et
quod dicitur est forma dicitur. dicitur. tamen dicitur. dicitur pro suo
substantia, quod datur esse dicitur

Et hoc forma substantia dicitur: ut dicitur
dicitur, et partem. Universalis, sive generalis sunt dicitur dicitur dicitur dicitur

in ipso malo; non actu sed in ipso, quod forma continet, in illo ex quo educit.
ergo debet necessarium esse aliquid in ipso; sed non potest esse aliquid actu ut inde.
Simus sequenti ratione: ergo debet esse aliquid, tanquam in ipso; quod debeat forma
contineri in illo ex quo educit. patet, quia nihil educit, nisi ex illo in quo co-
tinetur.

Quod debeat esse aliquid patet, quod est in ipso. Dens in ipso non est nihil
ergo aliquid: ens in ipso est proprium adesse, quam enim possibile; dens possibi-
le est nihil ad non repugnans: ergo ens in ipso debet esse aliquid. Patet quod
ens in ipso potest fieri in actu per creationem. omni vero possibile per se solum deus
ergo ens in ipso magis appropinquat ad esse, quam ens possibile, et sic est aliquid
inceptionis, et non completum.

Confirmatur ex sacra scriptura in quo Gene-
sis 2. quod deus fecit eum virgulum aeri antequam in terra moueret; sed non po-
test dici, quod fecit ipsum in terra. sed est actuale, nec, quod nihil fecit: sed de-
bemus dicere: quod fecit illum in terra quatenus prius fuerat in ipso.
1. in terra. Et dicitur, quod deus creavit mundum; non
sed est illi quod creavit omnia actu. ergo in ipso: quod est dicere fecit potentia
universalem, quod prius est omnia actu; et tunc modo in illo omnia creavit.

Ex hac conditione oritur: 1. quod forma in se dependeat ab illo, ex quo educit,
quia illud a quo educit, est prius tali forma; et omnia res in suo fieri dependet
a suis prius. oritur: 2. quod forma etiam in conservari dependeat ab illo ex quo
educit, quia est prius in actu illius, et omnia res in conservari dependet a suis
prius in actu.

Ex quibus inferas, quod educitio nihil aliud est, quam fieri ex alio
unde dicitur in educatione aperi educens, sive producit formam et dicitur forma que
fit, sive educit. et dicitur sicut in ipso, et dicitur a prius forma et talis talis
in quo consistit educitio; quicquid dicitur nihil aliud est, quam id per unum formam
et de aliis ut tenet sicut in illis. quest. 7. 52 quod dicitur vis in se.

Et sic forma
qualis, et unalis non sicut educit de forma mala prima. et de se patet quod
forma unalis non continet in materia. quia si combineret in ipso, materia esset
antece dicitur ad formam.

Ad hoc impedit, quia materia est per se formam. Ad primum, quia illud
 non est non potest esse alterius in se continere, quia est non continere in nihil
 d. in se. Unde inferiores nullam formam educi ex proprio matro, quia proprio
 matro est per suam formam; id procedit ex iusto comuni, quod per se non potest
 esse

Et sic: forma colorum et elementorum fuerunt in sua prima productione
 educta de materia eto est contra Thomam. et hanc ill. d. in radiis
 libris Colat. et in prover. p. 2. cap. 27 ubi ait: omnia substantia corporalis
 est per se substantia; d. quod dicitur. substantia sunt substantia corporeas et sunt ex se
 substantia, quae estalis substantia est illa quae constituit. ex se universaliter et
 to prima ut se tenet per se.

Pr. eto autem: si modo dicitur per se non esse
 dicitur esse quia fuerunt creatura. Ad hoc est factum: quod fuerunt educta. pr.
 Ad si essent creatura sequeret. quod essent produca; Ad hoc implicat. quod
 non sunt creatura. pr. leg. celo. si essent creatura, maxime primo die; id est
 facta. 10 die essent produca: ex ill. constat enim ex scriptura primo
 mentis quod uocatur factum 20 die, quod dicit deus factum primo die
 quod essent produca: quod implicat. et sic dicendum est huiusmodi factum
 unum. p. 10. cont. 20. est 4. et totum hoc

Et sic: animo talis non educit de ma-
 teria, de creat. in corpore pr. eto ab ill. d. in libro de animo tali
 decem rationibus, quarum hae sunt: animo est liberus, ut experientia con-
 stat nullus homo potest cogere alium ad amandum, non amandum; id
 hoc non potest esse si anima non esset creata: ex ill. pr. Ad si esset generata
 esset de aliquo matro suppressione; et sic non haberet liberum; id est illam
 suppressionem, de qua esset, se tenet taliter. dicitur hinc, quod suppressionis
 dirigunt et regulat de sua inferiori, sua se sequeret. quod matre. diligere
 suos parentes; et non diligere aliquid plus ipsi, quia cum aliquo non totum
 ut cum ipsi concordaret, quod experientia constat esse falsum

Et sic: omnia
 alia forma corporeas educit ex materia. eto patet, quia de alia
 se continet. in tali pr. eto ab ill. dicitur, quia omnia produca
 ex

op illo continet. A constat, quia Deus in ipso oia creavit quatenus talen
potest fecit primum oia reat; De qui ordine aduotionis uideat cupit pro:
legat libellu uos et cetera mirat.

Argues i. cu rari d'omne: fore calau
et elemētoū fuerit creata: eo nō aduote de p'ito m'ia. am constul: dicit:
enim genaxi i. in p'io creauit deus calu a' terram. Deinde h'ic dicit adu:
ta m'io p'ocessisse ipas s'ois, quod implat, quia in illo tunc cel m'io d'i:
ne aliqua s'ois p'ocessit in oia. Constat ex istis mag. p. 9 d. 3. c.
2. ubi dicit: quod calu e' de seipso, eo quod nō e' de aliqua m'io, s'ic p'oc:
i'ocete, o' quo s'ic de u'ia m'io; s'ic e' e' s'ic s'ic educto; e' de m'io p'ocessit:
cete: e' e'.

Solutio ad argum negat am: ad p'obonem d'ic' m'io, si uel
supro d'ic' e' p' licet a' terra d'ic' oia coelestia, terrestria, quae s'ic
e' deo creata, non in seipso, s'ic uel s'ic p'ocessit s'ic; s'ic in p'io ma:
teriali, o' p'ocessit in u'ia m'io p'ocessit s'ic. s'ic educto e' tenet s'ic.
D. in libro chaos, et u'ia m'io in locis e' s'ic maxime con' d'ic' m'io u'ia m'io
s'ic d'ic' negat. D'ic' p'ocessit, quia tunc erat u'ia m'io u'ia m'io, quod
supro p'ocessit

A constat, quia Deus in ipso oia creavit quatenus talen
potest fecit primum oia reat; De qui ordine aduotionis uideat cupit pro:
legat libellu uos et cetera mirat.

Argues i. cu rari d'omne: fore calau
et elemētoū fuerit creata: eo nō aduote de p'ito m'ia. am constul: dicit:
enim genaxi i. in p'io creauit deus calu a' terram. Deinde h'ic dicit adu:
ta m'io p'ocessisse ipas s'ois, quod implat, quia in illo tunc cel m'io d'i:
ne aliqua s'ois p'ocessit in oia. Constat ex istis mag. p. 9 d. 3. c.
2. ubi dicit: quod calu e' de seipso, eo quod nō e' de aliqua m'io, s'ic p'oc:
i'ocete, o' quo s'ic de u'ia m'io; s'ic e' e' s'ic s'ic educto; e' de m'io p'ocessit:
cete: e' e'.

Solutio nego am: ad p'obonem nego
am; ad u'ia m'io p'ocessit d'ic' B. quantum ad animo r'obonem nego d'

est for in materia ante educationem. Ino. aliquid su; si aliquid, quod dicitur
ipsum aliquid educat; si non: ego non toto for educit: de parte materiae.
si educit: ego tale esse sicut in parte materiae: ego sic for non procedit in
materia. Ino. tale esse

Solutio dicitur ad hoc, quod est aliquid, quod a se
for: notandum est proprie esse; si primum est, ad quod dicitur, quod illud
aliquid non educit, sed sicut creatum in parte materiae. et dicitur con-
tra for non educit, Ino esse existens nego con-
sistentiam, quia esse esse non est proprie esse; si primum sicut primum est; quod
quod transi de parte ad actum; et si tale primum Ino certam non materiae
sed non possit dici, quod producit, quod de parte transi ponit: actu, sed de no
est ponit simpliciter in esse, quod non convenit educationi, sed creationi: =

Solutio: ego for non educit: de parte materiae; sed de parte ipsius for. pl.
contra: for educit: ab illo a quo se sicut esse existens actu; si tale esse prob.
esse illius: ego educit: ab illo. Solutio nego consistentiam. ad prob. magis
acti. possit dici, quod educit: ab efficiente, ut sicut esse actu. si ab ef-
ficiente; sed for educit: ex illo, in quo subsistentat: suo effectu ante
educationem, quia ante educationem for non habet substantiam nec existens
stantiam in quo possit esse substantia; et si subsistentat: in substantia
generali. et dicunt: educit de parte materiae, quia ratione materiae in ipso
substantia continent; et non est, quia dicitur for parte non existunt, ut
ultimum est, et si debet esse subsistentat in illo substantia illius partis
qua parte non existit; et ut hanc partem materiae, quae existit partem, dicitur
dicitur est. d. quod for est partem in parte materiae partem materiam
quae per partem unam in materia conservatur contra dicitur 60

Quoniam an in eodem composito possit
esse plures forme substantiales
Solutio. Hypothesis unum est de composito parti be. hoc bene hanc
arbitra est. et quoniam dicitur ea partem ab uno for, et idem die
de parte, d. utrum sit o pluralis for et non procedit contra de for
accidentalibus, sed de substantiis. pro quo notate, forum sub;
talis

essentialem immediate et aliam per mediate. pro quo nota, quod in
 campo suo si uel diximus dari formam compositam et partem; ut diximus
 de materia, quia cui libet parti alia forma suo uicem partem partialis materiam
 quae essentialis est unigenita forma, quam nos uocamus materiam proprie
 illius forme, quia est sui proprium hinc; et hinc aliam formam uocamus ma-
 teriam partialem per seipsum, quia non est quidem eadem in illo forma

Ad illud qd

diu. I. quod uno expelletur alio hoc uocat. quia ex uno contrariatur
 alteri; et si imperfectior appetit naturae esse sub perfectiori, quia perfectior
 nobilitas. et tunc magis esse, et quia minus naturae appetit esse naturae ma-
 ius, et perfectior conuenit imperfectiori, quia uat. illos et si uol. ab ipso
 ad componendum suum totum denominationem in maiori forma, in quo accipitur
 sui esse, et sic uno alteri non accipitur; sed apparet per se sunt ambae in eo.
 deinde compositio, et de hoc uide libere inuestigatio dist. 3. cap. 5. de materia

Vol.

Vel aliter respondendo. et facilius sumendo materiam, et formam. Cuius unum formam
 I. minus perfectam et prius informare materiam, et perfectiori mediate hinc
 quod hoc tenet ut materia accipit formam perfectiorem ut tenet. Dico prae dictis
 eodem formam hinc. sensu aliter, et per hoc dicit. in arte suadet. reg-
 8 de rationalibus, quod forma inferiori potest non tunc ad rationem, in ma-
 teriam superiorem potest in eodem. et nullo est implicatio, quod materia
 informata per formam imperfectam potest informari per perfectiorem, quod forma
 imperfecta non completi illam materiam nisi in sua specie, sub qua est per-
 dantur hinc perfectiori, quia disponit materiam ad ipsam materiam

**Cont. 7. an plures formae substantiales dispari-
 atae possint informare eandem materiam**

Ad id suppono 1. eorum non esse auctorem formae disparatae late sumptae
 possunt successive eandem materiam nutrimentalem informare, quia uel tenet
 d. 2. 129 sententiarum: materia panis relicta forma panis informatur forma
 carnis; quae materia postea expellit. per faser, et alia forma informat. ut tenet
 eugst. 87 sententiarum. toto igitur difficultas est ad simul materiam panis
 hoc est retinendo formam panis possit informari forma carnis

Pro quo suppono 2°. quod forma panis et carnis (et idem dicitur de forma carnis, et equi etc.) possunt considerari informare eandem materiam duobus modis. 1° uniendo se prius ad invicem, et componendo ambo una forma que eandem materiam informaret. 2° sine unione, nec compositione ad invicem, sed tantum in solo matro, quam informaret. quibus visis sit.

Et 1°: supernaturaliter. non possunt duae formae disparatae utraque sua est sine compositione ad invicem, quod hoc modo sunt proprie disparatae informare simul eandem materiam. Et sequitur ex quest. 127 sententia ubi dicitur: quod deus in eodem instanti non potest transmutare eandem materiam in plures formas in plures corpora, nisi eadem materia possit simul in formam in plures formas, sicut in eodem instanti transmutari in plures corpora, illa dicitur. hoc dicitur. et est. A. probat illud. D. quod aliter sequitur: quod illa materia esse uno numero, et uno, quod implatur. et est.

Et 2°

maxime si implatur duas formas disparatas, et specificas unum ad invicem, et eandem materiam informare, quia hoc modo non potest. ut disparatae. Et potest. quod si duae formae non possunt esse ad invicem unites, et in eadem materia praesentes uno forma non possunt esse in alio informata: quod si unum naturaliter forma praesens inserit. in per se, etiam facit praesens per se unum supernaturaliter. forma panis et carnis non potest esse conjunctae, et facere unum compositum ex ambabus?

Sumitur in libro. Sententiarum. f. 75 dicitur

illud. D. quod species animalis, et equi sunt infectae univoco. Sed non possunt istae species esse infectae, quoniam si species specificae eandem sunt ad invicem unum ad alium unites, quoniam infectio naturalis est id quod uno subjecto inserit. in alio? hoc est per naturam univocam praesens. in alio. et est?

Confirmat. non magis

distat materia panis et carnis, quod spiritualis et corporalis, sicut et in materia, sed potest deus conjungere materiam finitam, cui impositum in unitate est, sicut, et naturam spirituales in ipsa corporali in unitate materiae, ut patet

in honore; et etiam potest esse quod natus bouis, et leonis, anphibione, uno, et
natum, quod nec est bouis, nec leonis, quod unum includeret esse bouis, et
leonis, donec sublegetur ab ipsis

Argues 2o. tam: si natus non potest simul informari
ari supernaturaliter: pluribus foris, eo est quia eadem individua, natus non
potest simul esse in pluribus corporibus, tota est falsitas: eo potest. pot. D. potest
Deus separare omnia accidentia a materia; ad materiam sine accidentibus potest
simul esse in pluribus corporibus: eo est. pot. D. uno potest esse in pluri-
bus corporibus, eo est quia est uno, et non uno; ad hoc non sequitur: eo potest
esse. pot. D. materia sine accidentibus est individua, et quomodo esset
pluribus corporibus non esset uno, et multa propter

Solutio nego D. ad proba-
tionem nego D. ad prob. nego D. ad cuius prob. negamus consequens; imo
dicimus quod implicatio materiae esse sine accidentibus, et potest esse localiter in
pluribus corporibus in sine quantitate et tunc non potest esse localiter
in loco. et tunc non potest esse in pluribus, quoniam sit localiter in illis: unde de-
quit: non potest esse in pluribus corporibus sine individuatione, et non quare non
potest esse in pluribus corporibus, quoniam sit localiter in ipsis, quod non po-
test esse localiter in ipsis, quoniam in ipsis individuetur, et tunc non potest indivi-
duari sine quantitate, quoniam ut tenet philosophus D. 2o. 3o. sententiam, quod tunc
est primum individuationis, inde sequitur: est.

Arg. 3o. tam: eo et non sequi-
ret. quod materia illius compositi esset uno, et non uno; ad hoc implicatio
est. pot. sequitur in primis est uno, et sequitur: deinde, non est uno, quoniam
tenet plures formas dispositas, ad hoc est dicta materia, est. D. eo non est
uno

Solutio nego sequens, ad prob. nego tam primum ad cuius prob
dico A. in compositione proficit, et ad unum est unum, et tunc sit. separate
et sine compositione nego A. ad D. dico quod forma quod est tota esset
est dicta illius; et in illis tunc ambra forma faceret unum formam compositam
qua forma composita esset dicta illius materia, quia ille forma non uno
nisi et compositionis constitueret unum formam, quod nullo est implicatio

Contra: tales formae, si univ. de: in unitate nate, si, suppositi; no suppo:
siti, quia uno subij. formae creatioe p. d. h. a. e. aliena nate: deui:
de nec nate, quia tales formae sunt disparatae; et formae disparatae no pos:
sunt constituere uno nate, quia opponunt: qd est.

S. dico, quod

univ. de: in unitate nate, ad prob. dico, quod tales formae respectu pro:
prie totius sunt disparatae; nonvero respectu totius ex ambobus repl:
tati; in quo no opponunt:; imo concordant in constituendo qd est, sicut
concordat spes asini, et equi in mulo. propter etiam dice probabile
qd sunt uno unitate suppositi, quia est probabile prope uno subij. fo:
ram creatioe supernaturalit: aliena nate: trans. cedat. uno repi:
nat. unius inf. nate. controuersia ult. an eade formae possit inf. plures

Cont. ult. an eadem forma possit infor: mare plures nate

Ad ult. supponimus, quae diximus supponere contra, quibus addi:
mus etiam ee an formae petri de: possit inf. nate: pauli; seu
illud qd inf. formae pauli; et haec non simul quod successue; et tam
nate, quod supernaturalit.

S. to 4. successue nate: no implat unam

formam posse inf. plures nate, haec est haec no implat, quod formae
petri possit inf. illam nate: quae nate est sub formae pauli; def:
nendo formae pauli; sine ipsam destruendo. Et patet, quia alit. nota:
ret. nate: trans mutatio de uno formae in aliam nate: uisus dicit ill.

Q. in illis. quest. 4. 62, quod uno et eade formae in uno spe remanet u:
no nate: accipit, et alio dimittit

Et ad etiam, quod in alimeto

formae alit. accipit nate: alimeti destruendo formae ipsius et ponit ip:
sam nate: sub formae; alit. formae sine subij. alit. no auget:
se subij. alimeti; nec aliquid alimeti trans. in ueritate
alit.; qd est uis ill. Q. in sententia 88. ex parte formae alit. expellit
duam nate: ponendo ipse sub alio formae, ut apparet in candela
candela ubi nate: conuertit. in summo, ex parte expellit ipse

Et hoc implat quod fons petri possit informare materiam primam non destructa fons
panis, hoc est dum est informato fons panis. hoc est combat ex ratione con-
tis cruce, quod si ignoscet uero sequeret. quod duo fons habitus, et dispropor-
ta, sine compositione ad invicem informarent eandem materiam, quod ut dixi
impossibile

Quod dicitur effunditur et dicitur illud. de materia nutritiva
novo de materia radicali et propria, quod materia radicalis est ita propria
sui totius, et sua fons, quod nec dicitur in se, nec in alio, quod successu potest
aliam formam, nec aliud totum componere, aliter si posset non esset possibilis
resurrectio, cum materia hinc comestis a carnibus facta sit materia ipsorum
carnum; et sic non posset ille fons eandem materiam recuperare.

Itaque dicitur
Stonem: si eto esset uero sequeret. quod materia corporis petri posset esse
corpus pauli, si paulus comederet petrum. Sed hoc est impossibile.
et talis uero est, quod unus fons possit accipere successu plures ma-
terias. patet. Sed si corpus petri converteretur in corpus pauli, petrus in resur-
rectione non posset eandem carnem recuperare. Sed hoc est impossibile et
et si idem: quod est. Nescit ergo quia petrus et paulus in resurrectione
non sunt hinc eandem carnem

5. nego B. dicitur prob. nego A. ad
quod prob. concessio anti negat. contenti quod quantum caro petri
converteretur in carnem pauli; paulo comedito petro, tamen op hoc non
sequit. quod caro petri sit caro pauli; quod caro petri, quod convertitur
in carnem pauli convertitur: eandem resurrectione uenit, et resurrexit. Tunc
numerus in illo quod presertim exprimitur: et caro pauli augetur: op illo
fuit caro petri, et proprie. hoc dicit Christus, quod illud quod instruit
et in uentrem uadit, et in se seipsum purgans et se orcas

In fine propo-
sitione notate, quod ut una fons infoet duas materias requirit. quod si
impossibile, et materia non possunt esse dista sine dista quod habitus et loci
cum uno fons non possit esse in pluribus locis, sequit. et eide di materia.
Questio quarto de materia primas in se

1° materia non proprie per se negationem recipit; sed quia est prima eorum
passiva; et etiam dicitur generalis, quoniam est ex generalibus quibus
ut videtur est pro uerbis.

+
Dicitur autem

Alia dicitur materia composita, quae dicitur materia 2°, quae
est productio huiusmodi huiusmodi pro: 1° haec materia est materia specialis ex qua composita
habet huiusmodi speciale, huiusmodi hoc est: multi dicitur materiam rem esse, huiusmodi composita
profectu ex materia 1°, et hoc respectu accidentium, quod tale substantia accidentium
non est unum substantiam unum ex alio 1° substantia

Non autem pronimus in aeternitate
proiectis materiam rem esse substantiam formam 1° quae dicitur forma universalis
et primorum accidentium, quae oriuntur ex conjunctione 1° materiae, et formae
universalis; et materiam rem dicimus non plus esse substantiam formam speciem
et partem; deinde est substantia accidentium competens illi speciei, quae
accidentia oriuntur a primis accidentibus generalibus, quae materia 2° est
specialis ex materia 1° et forma universalis oriuntur: ut patet de substantia et ac-
cidentibus de accidentibus generalibus.

Materia nutritiva dicitur etiam proprie
uno, permares, et alia huiusmodi. permares est illo in quo substantia
est forma et materia radicalis. et haec est materia ex qua educit forma specialis late
sumpta, ut diximus supra, quae materia specialis proprie cognoscitur
habetur phisice, quod non cognoscitur late proprie forma specialis, quod non una
quae materia radicalis. materia nutritiva dicitur etiam proprie ex quo
crescit et decrescit materia nutritiva; permares unione de quo supra
dicitur deinde se ab ipso, de quo materia dicitur, quod est in 1° 87 sententia.

Unde ostenditur, quod materia nutritiva non est fructus, et proprie
materia, unum se substantia, quae oportet consistere ex materia et forma, ut diximus
in corpore, dicitur tamen absolute materia, quae est id ex quo forma specialis late
sumpta educit. et sicut esse in illo consistat, sumitur ex illo alimentum
materia uero radicalis licet proprie sit pure materia; tamen quia est pars formae
specialis late sumpta dicitur materia. 1° forma respectu naturalis, quod illo pars formae
alis in quo conuertitur materia nutritiva in unum speciem faciendo illud substantiam rem

Q. in arbore nato elementalis, sive casus elementalis dicitur: mater nra.
 elementalis que est propria pro arboris ipse casus aut vegetabile
 ipse. sive ut pro primo vegetabile intum dicitur: mater radicalis et:
 bonis quod est radix, et sic quare vegetabilis potest se ipse vegetare
 ipse casus, non si vegetabilis non habet propria vegetabile, in quo
 vegetaret se non in se ipso, sed in alio vegetaret; et sic vegetabilis non
 est per vegetabile, et in vegetabile, sed per vegetabile, et per alium, et in alio
 ut per accidens dicitur. unde loquendo de materia aliqua, uno modo, et aliter
 alio modo ipse sumemus

Solutio: dicitur: materia 1. per hoc dicitur in libro
 de principis philosophie plures rationes, quarum sequens est color: si non est ma-
 teria 1. omnis destructio est annihilatio, et omnis generatio est creatio; sed hoc implicat
 quod dicitur: 1. per: quod destruitur res, et remanet aliquid primum illius, et mi-
 nitur; si nihil: ergo annihilatio: quod annihilatio est destructio hanc dicitur,
 talis: quod nullum primum illius remanent: si aliquid primum remanet:
 nec non potest esse, sed consequenter: materia, que est substantia ex quo sit res
 et in quo remanet: post destructionem, ut possit deus eandem materiam remanentem
 suscitare, et ideo dicitur: generatio, 1. quod sit res, 1. sit ex alio, 1. ex nihilo

Ad huc: non est materia: si dicitur: materia 1. est ad generationem; sed ad hoc non
 est necessarium: ergo non dicitur: per: 1. dicitur: quod substantialis in materia 1. ergo
 non est necessarium ad generationem: per: autem: in speciebus consecratis erant: ver-
 mas, sed illa non est materia 1. ergo est: sed patet, quia illa non dicitur: nisi ac-
 cidens dicitur primum, que tunc dicitur: Cuius non constat materia

Solutio dato et negue?
 B. ad prob. negat. autem, ad corpus prob. negat. B. in suo prob., quod
 illa est illa, que transmutata fuit in corpus Christi, que substantia dicitur:
 et corpus Christi ita concavit. in substantiam panis assumendo illo: ac-
 cidens dicitur tunc primum, que erunt sine ulla, non eadem substantia, que trans-
 mutata fuit in corpus Christi, eandem dicitur dicitur panis assumi:
 modo eadem accidens dicitur primum, in quo specie inquit nra: et ideo
 et ex ipso aliud generari ut tenet scilicet d. in quod. sent. 1.29 sententia

at hie illo generatio fit ex materia prima, que non perditur: conseruationem
ut tunc in proverbis 30. capite 21. conseruatio sequitur

Quid sit, & quibus conditiones h:

Horam supponimus, quod materia potest uariè defini, qd uariè potest sumi, ut dixi:
mas superiorem contrò. uic. definitur per materiam. Item subterius ex quo ad
in se fit aliquid no tñ. accidens. It. d. accedens definit materiam ut priorem
materialem in libro de conseruatione phytice si omnia ex quo fit aliquid passio modo
dicitur: omnia addemonstrandum no eẽ nihil. dicitur: ex quo fit aliquid, ut demonstratur
esse prius intus. dicitur: passio modo ut in qual. o. s. o.; passio enim est pro:
prio qua licet materia ut tenet It. d. in lib. questionali; imo loquendo de materia
sicut sumptis dicitur in libro Magno, quod est eẽ simpliciter passio

Materia

ex quo sunt oia corpora (qua ut diximus no est proprie, et stulte materia
substantia generalis uicem, que non mutat corpus eẽ, seu materiam
nisi in materia uocamus) potest defini sic: substantia inchoata, et ex quo sunt
oia entia corporalia infer: ex questione 62, sententiarum uel diuina, qd
ex toto generali et materia. unum consistit unum casu conseruati, et conseruati,
in quo, et ex quo sunt oia s. o. que uel existunt; et de ipso, et ex ipso, et
in ipso sunt oia s. o. que sunt in ipso: idem infer: ex quest. 45, Thomas
Utraq. tenet, et ex libro casu

Explicit de se: dicitur: substantia loco generis
dicitur: in quo, quia in ipso oia continet. sicut in actu, sicut in potentia; dicitur:
ex quo, quia ex ipso tanquam ex principio materiali et sicut ex supposito
hinc oia corpora sub eẽ et ipse contenta; et ipse hoc dicitur in proverbis:
quod oia substantia corporales sunt de generali substantia; et si de isto principio
locuti sunt phytice penes unum priorem materiam, hoc modo uel illis tenent

Materia uel generalis per se corruptibilis (qua a It. d. dicitur: materia elementari
lis, seu casu elementari) definitur sic in principio lib. Elementaris: corpus
corpus primum, existens principium omnium generalium et corruptibilium
elementarium. dicitur: corpus primum, quod est illud corpus, quod primo est

tantum ex quatuor elementis simplicibus; et alia sunt ad deo fundum
quod non sunt ex ipso. dicitur enim in libro cas. P. 2°, quod caese
illud substantia in quo, et de quo sunt duo entia naturalia sub luxari in:
culo, continet unum quingum universalium, et deest predicamento, et omnia
termino causalium est.

Mater 1° conditionalis: quatuor conditionibus intelligitur
de principiis simplicibus, quarum 1° est, quod mater 1° si de natura corporis, et
non sit corpus; hoc est mater 1° de hoc esse pars naturae corporis; aliter natura
corporis non esset ex ipso constituta; et si non esset unalis simplici, directioni
compositio et alterationi, quae sine aliquo unali naturali, et communi esse non
possunt; et si esset corpus non posset simplici esse. esse ex ipso, cum unum corpus
non possit misceri unum alio

2° conditio est quod in se ipso non habeat differentiam
concordantiam, et contrarietatem, quae si haberet esset in ipso, esset compositum
et divinum, et si non esset unum simplicis mater; ex quo sequeretur non posset
dari simplici, nec compositione, quae oportet libet elementum trere pro:
prium mater simplicem distinctionem ab alio; et si non posset naturaliter
aliquid ab ipso suas qualitates introducere, nec unum illo misceri, et com:
poni quod implicat.

3° cond. e quod simplici in se ipso, et quod mo:
tu, moveat. si motum in ipsis corporibus, et quod alteratio reddat mater
illud quod corrumpit. nam si ignis non incipit et misceri in aqua non
mater, non posset in illo misceri, quod hoc unum, nollet partem provenire
ne. Deinde si motus non moveret. si mater non moveat, quia res
mouent rationes factae, et sunt motae, rationes mater, et si motus est in ipsis
si motum; et si alteratio non redderet mater illud quod corrumpit, mater
non esset substantia continua ac corrupta, et si esset impossibilis resurre:
tio ejusdem corporis, quod implicat

4° conditio est quod mater 1° plus
partem in se unum elementis simplicibus, quod cum compositum, et quod
unum sit simplici quae directioni est. et non est, quia elementa simplicia
immediate oriuntur. a mater, diuina et minorum specificatione, quam

compositio, et dicitur etiam dicitur maiore spectatione, quod implet, et ad dicitur
si res magis composita sequitur. contra ueritas tertio, non essentia

Cont. 3° an essentia, & existentia dis-

tinguuntur.

Ad 3°. supponimus, quod existentia proprie, et in ueritate est actus essentia
hoc est, est id quo essentia actualit. seu existens causas, hoc esse, et sic existens
tunc proprie est, aere, tunc id, quo partes constituunt totum; et sic est, quo
existentia inuestigat. p. primo spem requirit, ex quo, ut dicitur in pro-
uerb. p. 2 cap 39, si illud, quod querit. p. talem spem est actus sub-
stantialis, seu aere; nam si querit. sic totus, quare est hoc, uult. Et, quod a-
nimo et corpus sunt ad inuicem unita: ex quo anima, et corpus, quod
est, aere, est sic totus quare existentia; et sic erit eius existentia

Nam essentia

est illo sic affectio, et quo prout erit esse conuenit; hoc essentia hominis
est humanitas, et quo humanitate erit immediate, homi si cubitum, et ho-
mificabile, quod sunt natura hominis, quod ratione istum mouet. humanitas
de no esse ad esse; et postea ab his duobus erit: homi si care, quod est que
ratio humanitatis, et id, quo humanitas, quod est sic transit ad actum, qui
est esse hominis: et sic homi si care ponimus esse existentia humanita-
tis; ex quo homi si care erit homo, qui est suppositum, et sic homo, in ho-
mificabile et homi si care

Quod dicitur: nunc querimus est an essentia actuali

dis quod. ab eius existentia, quod potest dupliciter intelligi. 1° querendo
an actualitas essentia distinguitur ab existentia, hoc est an actualitas esse-
tia sit ipsa existentia; et sic absolute querendo an illa essentia
quod est actualis distinguitur ab illo p. quod est actualis, seu existentia, et
anp. tunc ipsa sit existentia. qui tunc uisus sit

Sic 1°. actualitas essentia

est existentia ipsius essentia. Et sequitur: ex differentia existentia; nam
si existentia est actus essentia: ex quo erit eius actualitas, quod actus
rei est actualitas rei. p. et sic ratio: esse actualiter est esse existentia: ex
quo etiam actualitas erit existentia: p. et sic ratio: esse actualiter est esse existentia.

ultra

ultimum: eo quod esse epistemicum, quod implicat quod sit productum extra
 causas; et quod non sit epistemicum. Tunc per actualitatem ponit res extra
 causas: eo actualitatis esse epistemicum. per omnia: per actualitatem ponit
 de non esse actu transeunt de non ad esse actu; de esse actu esse
 extra causas eo est.

Est 2o: essentia epistemicum in creatis distinguitur
 ab epistemicum per quod est epistemicum. eto est illud d. variis in locis
 et praecipue in libro magno p. 10. art 2 in scala illius d. 2 et 3
 et in libro questionali p. 2. cap. 15. ubi sic habet: Est in hoc passus
 cognoscitur quod in creaturis est distinctio, inter essentiam, et esse, ut esse
 sit proprie non esse, deo quo productum est in esse, quoniam si ipso, et
 esse unum idem essent per se ipsum esset et non esse remoto, et foret ab
 non, nec posset esse in productione. hinc Culler

Explicit: ad soluti
 si eam distinguatur ab epistemicum se ipso epistemicum esse; sed hoc est
 impossibile: eo est. Apparet, quod essentia esset epistemicum, et epistemicum
 sit se ipso epistemicum. per. eo p. 3. si essentia se ipso esset epistemicum non
 posset non esse; sed impossibile est, quod eam creatio non possit non esse
 eo est. Apparet eam et non esse sunt contrarium, et si illud quod est
 ad soluti essendi non potest non esse; nam quod calidus, et frigidus
 sunt opposita non potest frigidus esse calidus, namque a contrario;

Si huius non respondeamus distinguendo ut dicendo, quod essentia
 se ipso soluti, id est non per aliam formam est epistemicum; non tamen de
 ipso efficiuntur; et ad hoc ut aliquid possit non esse sufficit quod
 habeat epistemicum ab alio tanquam ab efficiente, quod efficiens
 producendo essentia producat epistemicum

Sed ut videatur hanc
 solutionem nihil valere impugno illud sic: si hanc solutionem esse
 non, eam esse ipso formam epistemicum; sed hoc implicat: eo essentia
 non est id quod res soluti epistemicum. per. p. 3. essentia potest non epistemicum
 et implicat, quod formam epistemicum possit non existere: eo implicat

quod ipso essentia sic ipso forma existendi. A. loquendo de essen-
tia creatis videt. mihi certissimo. pt. qd. si ipso existendi possem
existere ipso posset in se ipso habere privationem sui; si impossibile
quod ipso si subter sua privationis: quod ipso creatura potest
non esse, non potest esse, existens ipso creatura; sed aliud.

Argues 20. iam: actualitas est prima existens: et non est ipso existens. pt.
ans: res quae adquirent existens est actualis: et actualitas est prima
existens. pt. ans: res quae adquirent existens est ipso, l. habet formam po.
ipso actualis rem: et res quae adquirent existens est actualis.

Solutio:

namque ans ad unum prob. neque alio ans; et ad eum prob. dico qd. ut ipso
actualis rem. D. ut alius nego D. itaq. ipso non dicit: actualis
rem, quod ipso si alius ipso, sed prae, actualis rem, quod princip.
iat alium rei, sine. cuius rem in actu, et tu quando dicit: quod ipso est ac-
tus rei illius principiativus; non tamen entitativus, hoc est ipso principiat
alium rei, quod actualis est: o. modo, et ipso, est, causalitas materiae et
ipso est tunc; nam per talem causalitatem principiativus rei actualis, et ipso
ipso causas ponit.

Argues 20. 30. iam: non sunt multiplex idem existi-
tens sine necessitate; sed nullo est necessitas distinguendi essentia ab
existens: quod distinguunt. pt. D. si aliquid esset necessitas esse ipso:
relativitas videtur non mutari, l. aliquid oppositum; sed videtur: et est. im.
primis non separabilis, qd. essentia non potest separari ab existens, non
eo ipso, quod essentia non habet existens non est, nec existens potest
separari ab essentia, quod existens essentiam est. Deinde non op-
ponit: ut patet, patet: et est.

Solutio nego D. ad prob. dico, quod

non solum dicit: inter essentia et existens oppositio relativa; sed alio
separabilis, quod dicit: oppositio potest qd. essentia est abstractum, et ex-
istentia concretum; et cap. de relatione dicit ill. d. in logico, quod
abstractum et concretum referunt: et idem tenet in secundo illa d. 2. cap.

et 1° est quod essentia est principium ipsius existentiae, et primum ipsum, et primum
 in seipso relative opponit. quod dicitur. separatio etiam potest
 quia essentia est prima existentia, et destructio existentiae remanet
 essentia, quod essentia sunt incorruptibilia. ad probandum dico, quod
 quando essentia non habet existentiam non est actu, est tamen in potentia et esse
 in potentia non est nihil ut diximus; et si essentia post destructionem
 non actu nec in potentia remaneret talis destructio esset annihilatio
 et sic impossibile esset resurrectio eius de numero sui sui producta
 quod diuino potest

Argues 2° 3° eadem: si essentia non esset ipso ex
 ista eo esse, quia essentia creata se ipso non potest existere; sed
 hoc est falsum: quod est. pr. 2°. si essentia creata se ipso non existere
 esse, quia creata; sed existentia etiam est creata; et se ipso existit
 ergo essentia creata potest se ipso existere

5° concesso An negat?

B. ad cuius prob. potest et responderi. 1° concedendo A. et disquam.
 Do si talis. uerum, subjectum falsum. ita si uerum essentia ut existat
 indiget existentia, tamen potest se quam existat; si existentia indiget
 essentia tamen potest se quam existat. et si existentia de
 pendet ab essentia tamen potest se quam existat; et essentia dependet
 ab existentia tamen potest se quam existat

2° potest res.

ponderari distinguendo A. praecise falsum, praecise uerum.
 hoc est non potest, quia non est potest existendi; et non quare non est potest existendi.
 di est quia potest habere coexistentiam existentia, quomodo potentiam
 habet, quia essentia creata, et non praecise, quia creata

Argues 4° 5° ed.

Dom: nihil potest fieri solius, et intus nec ens per aliquid a se distan-
 tum; sed existentia est id quo aliquid habet intrinsecum et formaliter ens.
 ergo non dicitur esse ab essentia. et patet, quia uel illud quod habet ens ut
 distans ab illo per se ens est aliquid, si non: si est aliquid: et ens si
 non est aliquid: quod nihil: et si non dicitur esse: et aliter: ab illo per se
 quod ens et nihil non dicitur esse realiter

2° dico, quod ~~affirmo~~ A. ad probationem dico de aliquo, non tamen est solus ens
sed essentia; seu entitas, ut tenet A. Q. in 1° libro mag. p. 1^a cap. 14. articu-
lo 2. et entitas non est ens ut saepe dicitur, sed essentia entis, et quod essentia me-
dus correlativa dicitur existentia, cum sumatur agentis, quae existentia consti-
tuit formaliter ens, quia est id quod essentia transit ad esse

Argues 5° ad idem
si essentia esset distincta ab existentia in petro existente darentur dua
res actuales, et existentes, scilicet essentia et existentia, quod non solum essentia
potest esse existentia est extra causas; et hoc non potest esse, quia vel illae
res ambae per actionem agentis producantur vel non; si producantur: po-
tentia per se est producta, et tunc est existens, si non producantur: ergo non est tunc
essentia magis actualis, quam antea, quod est falsum

2° dico A.
formaliter nego A., uno solit. et alio subiective cond. A., et nego B.
ad usus probationem dico, quod essentia producat subiective et existentia
formaliter; et tunc id quod solit. producat. potest existere, et non ad quod
tantum subiective, ut tantum sit subiectum in quo, et de quo est productum
solit.; sicut materiam dicitur quod est subiectum corruptionis non tamen
formaliter corrumpit.

Argues 6° essentia sine aliqua dicitur supra
addita est extra causas: ergo dicitur ab existente. pot. ens: si peccus considerat
et: ut producat, etiam ab agente, sine aliquo alio, res non considerat
ut extra causas: ergo est. Tamen etiam existentia dicitur ab essentia: ergo, h.
ab essentia possibili, actuali, non a possibili, quod non est aliquid: ergo ab
actuali: ergo essentia est actualis sine existentia.

Solutio nego ans. ad pr.
ob. dico, quod aliud est loqui de petro, et aliud de eius essentia ut
nunc quidem est quod petrus non potest considerari aut produci ab agente
quoniam considerat extra causas. ad id ergo petri potest considerari ut pro-
ducta a deo, et non considerari extra causas, quod non considerat. ut pro-
ducta in actu; per se potest. uno dicimus quod essentia proprie non dicitur
esse extra causas, cum ipse sit causa intrinseca; sed proprie dicitur
tunc esse extra causas, quia ergo tunc est producta per existentiam

luis, in quo esse subsistentat. Ad ad dicitur dico, quod op^o essentia^o oit^o
ab essentia^o ut transire possit ad actuale esse; at sic non e^o propri-
e possibilis, nec actualis

Et onero: si praedicta esset uero sequeretur.
quod non posset esse creatio; Id hoc implicat. scilicet: quod non posset dari sp.
eductio entis d^o ex nihilo: exet: pt. aut^o o^o esse productu^o oit^o
o^o sua essentia^o: ex non e^o ex nihilo

Solutio negat. ad prob. negat

ans. ad argum^o prob. dispo^o ans: ex e^o ante tale esse existens aliquid
negat^o ans sine in actu sine in pot^o temp^o negat^o ans; ab e^o negat^o in ac-
tu, negat^o in pot^o existens aliquid ead^o ans. Itaque ex dicit: produci
ex nihilo, quo sua essentia^o ante talem existenti^o erat nihil; At si
sua essentia^o transiret ex de non esse aliquid ad esse simpliciter: ut ego
o^o sentent. et inferat: ad hoc per generatione^o de non esse simpliciter: non
transit essentia^o ad esse; Id de esse in pot^o transit ad esse actuale et
propt^o hoc per creatione^o res acquirit simpliciter esse; et per se non acqui-
rit nisi esse actuale

In summe modo, quod quamvis existenti^o sit actus es-
senti^o; tamen talis actus non potest dari ab e^o, quae sit ante existenti^o; Id
sufficit quod oriat^o ab essentia^o, quae in pot^o actu sit, et si essentia^o non
potest esse considerari in actu sine existenti^o licet sit prior existenti^o
unde in isto opinione discordamus cum Thomis, quod isti dicunt, quod
existenti^o est modus accidentalis essentia^o; nos uero dicimus, quod
est actualis essentia^o, quod est constitutio propria^o propria^o, hoc est, est idem
principia^o sua esse constituent, ex hoc dicit Aristoteles in Metaphis
magno p. 8. sec. 20. cap. 15, quod constitutio correlatiua est in
o^o priori ut sit res in esse, id est ex constitutione propria^o oit^o existenti^o
quod oit^o unio. Contra uentis propria^o ante mat^o 1. h^oat proprio existenti^o

Cont. prima cum mat^o 1. h^oat propria^o existenti^o

Ad hoc supponimus 1. mat^o 1. h^oat proprie h^oat proprie, et h^oat. h^oat h^oat.
pro illo subto ex quo oit^o. h^oat h^oat, ut diximus quae h^oat antecedenti

que

quae dicitur materia nutritiva talis formam specialem, quae quidem materia
 uultu uocat. substantia generalis, hinc eorum corporum. Substantia sumit
 materia 1°. pro constituto ex bilateralibus priorum generalium: dicitur enim
 in prouerbis; quod ex bonificolitate, magnificolitate, dicitur hinc
 litate, et ex aliis primis, et passivis rationibus est 1° materia constituta

Suppo:
 nimer 2°. existentiis posse dici proprie materia duobus modis. 1°. quod
 in materia, non ab alio, nec per alium; 2°. potest dici proprie quod suum
 immediate a materia. unde quod mater expressus est; an materia 1°. late
 sumpto habeat existentiam aliquammodo ex istis; uel an existat per existen-
 tiam communicatam ipsi, et suis partibus. quibus uisus sit

Seto 1°:
 materia 1°. sumpto late, hinc proprie existentiis hinc forma specialibus
 quae expresso educunt. et inferre. ex libris philosophiae sub. 2. et ex p. 3. sent.
 et ratio est, quod talis materia est substantia generalis; et substantia
 proprie existentiis: ex tali materia. quod sit substantia generalis potest
 quod est quod constituitur ex bilateralibus priorum generalium, quae sunt
 forma uniuersalis et materia 1°. hinc sumpto: est substantia, quae in implici-
 tes esse constituitur ex materia et forma, et non esse substantiam, sed implicite quod.
 aliquid sit substantia, et non habeat proprie existentiam, sed substantia sit empi-
 te existens: est.

+
 existentiis talibus

Seto 2°: materia 1°. sumpto non habeat proprie
 existentiam hinc forma generalis: bene uero in ipso habeat proprie existentiam
 1. existentiam suam immediate a materia. 1°. par ratio per se patet
 quod dicitur in Arb. quod: quod nullo materia est actus; sed est pura
 actus, quod ut dicitur in prouerbis. constituitur ex primis rationibus passivis
 ut in ista materia de materia 1°. hoc modo sumpto dicitur quod
 est simpliciter passiuus, quod non includit correlatiu; non hinc
 rei correlatiu esse de genere actus: est.

Ita ratio: illud quod est
 passiuus passiuus nullus potest esse hinc alio hinc actu; et materia 1°. hinc
 sumpto sic hinc ut constat ex predictis locis: est sine forma uniuersali

salu no pot est hanc existam, quae est actus. Ad hoc autem, quod passivum simpliciter no hanc esse nisi partem: et sic sine actus no pot est actum hanc; et hoc modo debet iterum d. Thomas quod dicit, quod e passivitate passiva

Q. pars etonis ex procedente, tunc potest quod predicto modo in suo unali constituit uno substantiam generalem, quae est materia quibuslibet formam et speciem. Quod hanc unum pro propria existantia, cum in se sit substantia, dicitur quae est materia actus. Mediale ab ipso, quod dicitur existentiis est per se, quae est materia. Dat illam existentiis materia, quae in substantia dicitur sit. Dicitur esse. Sed dicit esse materia, quod est dicitur per se facit quod est materia et materia dicitur esse, et sic existentiis tantum dicitur. proprio materia, quatenus dicitur immediate materia; no tamen e proprie, quod tenus no est nisi materia in prima parte. Et sic dicitur per se, quae dicitur de materia. Et sic sumptis, et sic univocally, dicitur de materia de se parte dicitur, et materia dicitur

+
lune

si materia t. hanc proprie existentiis proprie suis specialibus, quae op ipso educit, sine ipsis est ens actus. Ad hoc implatur: ego et illud ex quo sequitur. Et sic hanc esse unum no potest tunc materia. hanc materia. Et hoc implatur: ego etiam implatur, quod sit existentiis actu sine suis partibus. Et sic hanc partes no possunt mutua substantialiter: illam materiam. Quod materia no potest substantialiter mutuari. Et sic hanc partes accidentales: adveniens illi materia quod educit in se ipse existentiis: et no potest illam substantialiter mutua

Solutio nego B. ad prob. dicitur A. in se ipso tunc, in substantia partibus nego B. sed B. similiter dico, quod implatur quod talis materia no sit mutua substantialiter in suis particularibus; no tamen in se ipso, quod transmutatio tantum sit in rebus corruptibilibus; et talis materia no sit generalis no est in se corruptibilis. Et sic partes, quae sunt ex ipso sunt corruptibilis, et sic dicitur

fl. d. in libro chaos sub. 19, quod in primo gradu chaos non fit transmutatio; sed, ex influentia primi gradus fit transmutatio in tertium gradum; hoc est in iudicio dicitur specierum

Ad prob. ut dico, quod si partes non mutatur illa materia substantialis, tunc quod destruitur sub eadem forma, quod ipso est, quod talis forma est immutabilis; sed mutatur ipso substantiali, quatenus destruitur una forma partem, quae consistebat ex illa materia una substantiali specialiter, et locum illius ponit aliam formam specialem, et hoc modo transit materia de uno subiecto ad aliam substantiam. et ita soluitur argumentum d. thomae postquam in 1. contra quest. 3. d.

1. si dicitur sumptum sine generali forma essentia: ergo tunc proprie existit sine ipso subiecto. si non esset ens esset nihil: ergo subiecto generali, quae componit: ex materia, et forma universaliter componeret: ex forma, et nihilo, quod est absurdum. Solutio nego ens proprie, ad cuius prob. nego an sit inter proprie ens et nihil dat medium, id est, pars entis, sive ipso entis. et si illo modo est factum, quod per se dicitur, et ens est ens; non tamen sine, et per hoc dicit d. thomas, quod materia est proprie nihil, quod proprie nec est

Contra: nota 1. sine forma est quid reale. produci, et accipi, quod ipso subiecto. forma non sicut per accidens, quod per materia, quod forma dicitur, et non materia: ergo materia sine forma est quid creatum, et produci. 2. nego ens ens. uno dicit fl. d. in tal. generali, et in sententia e. 56, quod si deus posset facere materiam sine forma materia posset esse sine potentia, et deus posset facere aliquid sine utilitate quod impleret. ad prob. dico quod est verum de forma partibus sine quibus posset existere iam dixerunt sicut in principio mundi ut insinuat fl. d. in libro de genere, libro 8. non tamen est verum de forma universalis, et generali de quo nos loquimur

Alia argutio restricta tamen etiam confirmat, pro quod solutio ad verum quod materia 1. non est prior forma universalis; sed tunc simul materia, uno materia est, forma universalis; et licet forma universalis non possit esse sine

matō, tamē talis dependentia est consequens, et nō antecedens
licet substantia, quae nō potest esse sine acci^o debi^o bus, et tamē
est prior ipsi prioritate, & quo: controversia quinto & sexto.

Part. 5^a cum materia prima possit existere sine vlt^o fo^o

Ad 2°: supposito quae diximus procedenti loco, advertimus pro solu-
tione istius, quod duobus modis potest quaeri an matō possit existere si-
ne vlt^o fo^o. 1° quod excludat: omⁿ fo^o tam generalis, quō specialis
et 2° quod excludat: tantum fo^o speciales: at hoc tam naturaliter
quō supernaturaliter quare sic

Est 1° matō 1° non potest naturaliter esse sine
fo^o unali: eto sequitur ex dictis, quia ut diximus nō huius existentiā
sine fo^o equali consequent: non potest existere sine illo, quia nō potest
existere naturaliter sine existentiā

Est 2° matō 1° nunc de facto nō potest
naturaliter esse sine oib⁹ fo^o particulis. eto ponere potest, quia si materia potest
nunc de facto esse sine oib⁹ particulis fo^o potest naturaliter: res particularis
fo^o relinquere; sed hoc implicat ut multo videtur. fo^o particulae, quae sunt
naturaliter incorruptibiles, ut fo^o Calceum, quae sine quo corpus nō
possit separari, & matō nisi per corruptionē ipsarū: qd est.

Dixi nūc de hoc:

to, quia in principio ante quā deus eduxisset tales partes fo^o omni-
to, nō videtur aliquod implicatū tam unum non potest esse ipsa naturaliter exist-
entia, ut ut diximus, sic se ostendit imo valde probabile iudicium
litterarū Genesis fuisse quod aliquid spirituum tanquam sine ipsis fo^o absq^{ue}
ullo miraculo

Est 3°: matō 1° fructe simpliciter nō potest superlit^{er}
existere sine fo^o univ^{er}sali: eto potest ad, Raymundo in tabulo
duob⁹ modis, quando sequitur est 1°: omnia 1° nō potest existere
sine potestate, quia potestas est id rōne cuius res possunt existere
et agere; sed potestas nō potest esse, sine prohibentibus quod est fo^o
qo nō matō

2° ratio, quod etiam ad se in se habet et sic est sequens. Ad deum posse
 facere ut existat mater sine se, potest aliquid facere sine aliqua
 utilitate, et hoc implere potest. Et est certo, quia ex tali materia non
 potest sequi aliquid bonum, quia ad nullum finem ordinaretur. cum non esset nisi
 pura passio. potest ergo si deus potest aliquid sine utilitate, sua potest
 non esse materia in potentia, sapientia, et sine, quia potest aliquid
 sine potentia, sapientia, et sine, quod est impossibile, ut patet per se.
 in libro contemplatione.

Per tamen et ratione sui: materia ex parte materia
 est essentia simpliciter passiva, et simpliciter passiva non potest per se sine actu
 habere esse: potest per se. Quamvis sit illud. materia est ratio quare totum potest
 aliquid recipere, et esse passivum habere, non ex eo deus non potest aliquid re-
 cipere quia est pura forma nihil dicitur de materia, et idcirco corpus unum dicitur
 tale est simpliciter tale: est et.

Quod autem passivum non potest esse sine ac-
 tivo sub quo est passivum patet, quia vel correlativum, et hoc est intentione ac-
 tivo: ex materia, quae est simpliciter passiva non potest esse sine forma habens
 essentia se passiva: tum etiam ex essentia dicitur ex conjunctione priorum
 uno unum conjunctione, consistit ut patet ex dictis, sed principio non po-
 tuit conjungi sine correlativum, et ex correlativum unum nempe tum
 forma: est et.

Et ad 2° materia 1° late sumptis potest supernaturaliter existere
 sine ulla forma partiali. et ex dictis patet, quia materia 1° habet propriam
 existentiam sine ulla forma partiali: ergo potest existere sine ulla forma partiali: uno ergo materia
 sic non necesse est per totas partes; sed per totam existentiam, quae causas esse
 totum partium, ut sequitur ex dictis.

Thomae 2° 3° ad 2° dicitur. dicitur qui
 in se habet potentiam, ex potestate tractat praedictam difficultatem concludit, et
 deus per suam potestatem potest producere materiam, et ipsam conservare sine
 ergo falso est nro eto. Solutio cond. autoritatem, et dico, quod hoc con-
 cludit ne videtur limitare potestatem dei, nec ipsam in producendo ab aliqua
 creatura dependere; et sic ostendit, quod potestas dei non juvat aliam crea-
 turam

ut aliquid operetur. quia si ipse est purus actus, et non habetur, ut
probat in theb. questionali; attamen quia uno creaturo sine alio non
possit ad aliquem finem habere, ideo in eodem questione concludit
quod deus mater sine suo non potest producere quod non potest aliquid
sine bonitate, sapientia, etc. ut patet in arguto Henrico

Argues 2. 7. eodem: deus potest esse congenerale supernaturaliter deus
sine subiecto: operatur mater sine suo. potest congenerale: si non posset
esset quia mater episcopi per se totum; si accidit per nullo episcopi per se totum
etc. Solutio neque congenerale ad pro. dicitur h. simpliciter. cond. h.
paschalis: tantum neque h. et similit. dicitur ad h. quod accidit non
episcopi simpliciter. per se totum; sed per se, esse substantiam episcopi in toto;
ad h. mater simpliciter. per se totum episcopi, et non implet quod illud, quod dicitur
inadequatem virtutem existendi sine alio potest supernaturaliter
sine ipso existere; bene vero implet, quod illud quod nullo modo sine
habet virtutem existendi potest sine ipso existere

Contra: ex eo accidit

episcopi per se et substantiam, quod simul cum subiecto episcopi; sed mater simul cum
suo episcopi, sine h. existant: operatur per se, esse totum episcopi: ex eo enim
substantia per se episcopi, quod episcopi per se totum, et proprio quatuor: quod mater per
se cum suo habeat existentiam

Solutio dicitur h. ad h. cond. h. ab

uno actu, et ab alio passivo tantum neque h. et ad h. dicitur quod mater
cum suo habet esse, non tantum actu, sed tantum passivo; ad h. substantiam
non concurrat ad suam existentiam, tantum quod dicitur h. non mater passivo
cum suo, et substantiam etiam concurrat ad existentiam accidentem ac-
tione, et non mater passivo cum suo, et substantiam moueat accidentem; mater autem
tantum passivo concurrat ad suam existentiam, quia nullo potest habere
actionem, quia dicitur in proverb. quod mater est passiva, quia propria
habet immobilitatem, et sic non dicitur proprio existentiam esse per mater
per se totum in materia. Contra uentus h. omnia h. si generalis

accidit

Contra: a materia sit generabilis, et corruptibilis, etam si ratio generationis, et corruptionis

22
Hoc autem supponimus 1° tantum esse de mat^{re} 1° late sumpto, quae
idem est ac substantia generalis, non de mat^{re} 2° supponimus ut certum
esse generaliter, et corruptibilem, ut sit proprio pars tota specialiter
late sumpta, quae generaliter et corruptibilis est ut ex praedictis constat

Supponimus 2° generationem posse multis modis sumi; non potest sumi
pro ei productione, et hoc modo certum est esse generaliter, ut sit
productio a Deo. 2° potest sumi generatio pro productione ex propria
lib^{er}o p^{ro}ducto. et hoc modo quaerimus an sit generaliter et 3° potest sumi ut
coit^{er} definitio. sicut uivens, et uivente in similitudine naturae, quo mo-
do tantum convenit uiventibus

Est 1° mat^{re} 1° est generaliter et
corruptibilis ita tenet Arist. 1° 2° pluribus in locis praecipue in Arbore
clementali, 1° 14 ubi dicitur: non tamen arbor est p^{ro} illo corruptibilis
suo. cursu naturalem, nec etiam generalis, quoniam nullus casus in
quantum est generalis et corruptibilis suo. cursu naturae, nec etiam gener-
bilis, quia si casus a primariis generaliter essent generaliter et cor-
ruptibiliter non essent causae primariae, et essent ante quod essent, et hoc
est impossibile. quibus uerbis clare probatur casus corruptum non esse
generaliter nec corruptibile

Ex quo auctoritate deducit. hoc non
si mat^{re} 1° esset generaliter, et corruptibilis esset antequam esset; sed hoc impossibile
est. pot. 1° ad quod generat. ex alio p^{ro}ducto p^{ro}duci generat. ut gene-
ratio sit productio ex propria p^{ro}ducto. sicut si mat^{re} 1° esset generaliter
antequam esset. pot. 1° cor. ut mat^{re} 1° est huiusmodi: quod ipse p^{ro}duci
necesse habet ex quo esset p^{ro}duci se ipse: et sic esset antequam esset
et sic hoc dicit Arist. 1° in libro de generatione et corruptione, quod mat^{re}
1° non est ens simplex in se absolute

Est 2° mat^{re} 1° est primo
radix generationis et corruptionis; non tamen casus corruptionis, nisi
ne contrarietur. pot. 1° et imprimis quod sit 1° radix patet, quod ipse
est id p^{ro} quo sunt omnes modus; sed generatio, et corruptio sunt modus: et

Semetonum affectu eadem caliditate corruptibiles; Id hoc est falsum
 ego est. p. t. h. eodem modo materiam partem in partem sunt corruptibiles
 ego caliditate corruptibiles. p. t. am. materiam quae est eadem in plura
 corporibus potest relinquere unum partem, et alio sumere: ego eodem
 modo materiam partem in partem sunt corruptibiles nec enim alia ratione
 panis est corruptibilis nisi si per materiam potest relinquere unum partem
 panis, et alio sumere

Si negat. ad prob. dicitur: si partem in partem
 remanentem in contrarietate eodem modo; si sine contrarietate negat
 unum: ego enim panis est corruptibilis, quod per materiam potest alterari in
 qualitates contrarias totum panis. destruendo proprias, et in totum
 panis non potest esse sine propriis qualitatibus destruitur, et corrumpitur.
 si tamen non fuerat contrarium non alteraretur: et si non corrumpitur.

Sed videtur

Id ego materiam potest alterari in qualitates contrarias, quod potest esse sub
 alio forma: ego nullo modo potest. Id. si materiam non potest esse sub alia forma
 non potest relinquere qualitates illius forma; Id. non potest relinquere illas
 qualitates non potest alterari: ego tamen non quare potest esse alterari,
 est quod potest esse sub alia forma; Id. non quare potest esse sub alia forma, est
 quod eodem modo est in illis forma: ego est.

Si dicitur. tamen ad formam nego

Id. tamen quod requisitum cond. Id. itaque dicitur quod non talis quare
 materiam potest alterari, et forma potest nati: corrumpi non est quod potest esse sub
 alio forma, cui det. translatio materiae de una forma in aliam sine alteratione
 ut patet in sacramento ubi materiam panis relinquitur forma panis, et assumit
 formam carnis Christi sine alteratione, et motu. Id. igitur non talis quare
 materiam potest alterari, et forma corrumpi, est quod hoc contrarium destructionem
 suam qualitates, licet novum sit tamen quod propositum unitas ma-
 teriam

Arg. 2o. 1o eodem modo: si caliditas et sublimitas habent eandem materiam ignis
 comburentes eundem. Id hoc est impossibile ego est. p. t. h. ignis potest com-
 burere se illud ex quo potest multiplicari, et in quod potest sua forma

introducere; si materia velum esset eadem cum suo profet in illa sua forma
introducere et ex illa multiplicari: eo est. s. nego ut ad prob. nego
ut ad prob. nego. quod ad hoc ut unum multiplicem ex alio, et possit in
illum sua forma introducere, requirit: quod possit destrucere sua propria
forma, quod non potest esse sine contrarietate ut patet in salomone dicitur, eo quod
ignis non potest multiplicari, nec in igne sua forma introducere, quod conueniat
cum pro licet participant eandem materiam

Ratio autem quod ignis non potest
comburere lunam est quod non potest habere actionem supra lumen, quod lumen est corpus
superioris igne, et nullum inferius habet actionem supra superiora, et cum elemē-
ta moueantur a celis ad suos motus, inde est quod elemēta subiiciuntur
celis, non tamē e contrario, et de hoc uide in scala illius d. 3. cap. 3. ult.

Item 3. materia est unus numero in omnibus corporibus sequeret: quod profet
dicitur ens perfectus sine forma; sed hoc implicat: eo est. si mater, quod talis
materia est ens perfectus, aliter non esset unus numero, quod numerus dicitur quod
perfectum, et cum materia sine forma non possit esse; sequitur: quod sine forma
non potest esse ens perfectus

S. nego sequens ad prob. dico, quod materia
est ens perfectus cum forma uniuersali cum quo constitueret unus genera-
lem substantiam mundi, quod est unum indiuiduum ut tenet illud d. in lo:
eo nouo cap. de indiuiduo, et licet dicitur d. illud quod dicitur perfectus
secundum perfectionem materiam, tamen illi sunt materiam late pro materia
nutritiua, que sic est substantia constituta ex forma uniuersali,
et materia t. ut ex alio locis apparet, et sic dicitur: talis materia perfectus
secundum perfectionem formam ubi se quo tenet esse

Contra illud quod dicitur
non potest esse unus numero; si talis materia est substantia generalis ut
dicitur illud d. uariis in locis: eo non potest esse unus numero, s. illud
quod est generale habet partes generales; sed quod habet partes gene-
rales non potest esse unus numero: eo est. s. d. 1. quod genus spiritus
quod habet partes generales ut dicitur in pro uerb. d. quod non est unus numero

ergo est. p. B. quod est tale unum numero est individuum, quod est individuum
dum non potest esse genus, q. dicitur in proo verb. quod individuum
est pars specialis, et genus dicitur partes generales: qm est unum numero

5.º nego ut. ad prob. nego B. ad unum prob. nego alio B. quia dicitur illud
in loco novo cap. de genere, quod est reale, et unum numero, quod de
pluribus specie differentiibus predicari potest, et ad unum prob. dicitur B.
si est individuum contemptis sub specie cond. B; si non nego B. - pro quo ad-
vertit ex ipso loco cap. de individuo, quod dicitur: individuum quod
convenit ad suam specie, eo quod supra se speciem non habet; et dicitur: indivi-
duum quod non convenit ad suam specie, eorum asseritur, et sub specie
constitutum

Unde, qm. nos dicimus quod materia est unum subiecto numero
et unum individuum loquimur de individuo, quod supra se speciem non
habet, et tale individuum, non implicat, quod sit genus, q. dicitur
mundi dicitur illud. et cap. de genere, dicitur quod
est genus; et in lib. Element. 7.º et probat quod chaos elementale
est genus; et 7.º dicit quod est individuum: ex quibus locis inferitur
quod nullo est implicatio, quod illud quod est individuum supra se speciem
non tamen possit esse genus; et si quodam modo 1.º sit generalis
tamen tamen potest esse individuum, et unum numero

Sed dicitur, talis
modo 1.º quod est subiecto generalis dicitur: individuum, et unum numero
q. dicitur si talis in plures subiectos generales, et hoc no, q. nulla est
species quasi dicitur si talis in plures species; h. dicitur: individuum, q. tan-
tum vocat unum; et hoc minime, q. ipso est quid commune eorum
pluribus

5.º dico quod talis materia sine subiecto generalis
non potest hoc dicitur: individuum et unum numero, sed precise dicitur: indivi-
duum et unum numero, q. unum est existens independent. ab oib; illis res:
sui quod dicitur: talis, et unum, dicitur enim illud. in libro chaos sub.
19, quod non intendimus dicere, quod unum est tale sub aliquid, quod in
re

se non si parte; sed dicimus esse uti hoc e' esse esse illud, quae ex parti-
unt, & fieri possunt. unde hoc erit quo generalis, & quod e' illud qd.
in se ipso e' existens, sine suis partibus, in se erit individuum et uno numero
illud vero quod in se non erit existens; sed tamen in suis partibus, non potest
in se unitate numerico there, nec uno numero esse

Dices iterum talis
materia dividit: ex illa d. in plures partes partes, quae ex ipso sunt: quae
non est uno numero; como patet, qd. individuum dicitur ex proprio d. dicitur dicitur
est: quod est. 2o. tamen partes habent, in quibus habet sua esse existens
negotio: tamen partes, quibus inflectitur esse cond. am. itaq. dico, qd.
talis materia dividit: in plures partes, sicuti arbor in plures ramos, et
ramos, quibus dicit esse arborumque dicit non tollit, quod arbor non sit uno
numero, et individui talis

Ita ut: si materia omnium corporum est uno numero: materia si-
militer habet infinitas formas dispersas, et plures quo numero dicitur, sed hoc est impos-
sibile ut diximus: quod est. alia sequeretur: quod illa materia esset simul in pluri-
bus locis, quod etiam impossibile: quod est.

2o. dicitur qd. in toto seipso transeat
in qualibet parte sui necesse est. quod enim diximus quod plures formas non pos-
sunt simul in parte eandem numero materiam loquimur de materia 2a. quae
pars est materia totalis, sicuti potest explicari in exemplo arboris, quae
non potest in eadem rama simul habere duas ramos. ad aditum dicitur
talis materia habet in se ipso locum generaliter in quo est ex quo dicitur: loci
speciales, et dicitur idem de aliis ceteris de his. questio 4a. de materia 2a.

Questio 5a. de materia 1a. in ordine ad formas

Postquam disputaverimus de materia 1a. in se sumpta, de ipsa in ordine
ad formas, quae ex ipso oriuntur. questio. proponimus in quo 3o. querimus, quom-
modo hunc est appetitum materiae, cum potest materia. et 3um. quomodo formas pro:
habet se hunc potest recipere, quare sit: contra questio. primo

Tonit. 1o. de appetitu materiae primae

Ad hoc supponimus duas naturas appetitus ut patet in libro de
 principiis philosophiae d. 7. unde in isto contextu videndum est quod sit in natura
 1. talis naturalis appetitus, et quos suos per ipsi appetat. pro quo adu-
 erimus, quod appetitus in proverbia p. 2. cap. 52 dicitur: delectatio
 quae complectitur nequit, quod idem est ac dicere, appetitus
 delectatio perfectioris non potest.

Quod dicitur appetitus naturalis, sive
 natura corporalis: id quod natura corporalis delectatur suos speciales: esse
 illo inclinatio naturalis per se suos possidendum in aliam est appetitus
 ipsius, et sic est, quia appetitus est similitudo voluntatis, et voluntas
 dicitur in dicitur quod est id quo sonitas, Magnitudo est. sicut delectatur:

ter, pro quo
 Pro quo est advertendum, quod huius sumimus naturam huius-
 te; ad sumimus naturam huius pro se huius generalis, quod appetitus
 potest esse in natura huius, eo quia appetitus causat motum, quia
 potest esse huius: et sic dicitur in proverbia, quod huius movet mo-
 tum ad habendum magni appetitum, quia si natura movet se ipsam
 huius pro ad habendum appetitum natura esset huius, et sic conditionat na-
 turas appetitus in libro de principiis philosophiae, quod sit in huius pro modo
 actionis, et in natura pro modo passionis, quibus visis sit

Est 1. natura 1.
 huius natura corporalis, seu huius naturalis appetitus naturalis, et in natura appeti-
 esse actualis huius in huius, quae ex illa natura educit. Et de se patet
 quod de esse actualis dicitur huius ad huius. pro natura 1. conaliter
 appetitus ipsi, quod sit naturalis appetitus huius complectitur. Tum etiam
 movet natura naturalis ad huius esse produendum in alia: quod huius est
 naturalis appetitus ipsius, ad motum ab appetitu naturalis. et ad huius
 dicitur in proverbia, quod huius huius appetitus, quod huius, quos habet
 in huius producat in huius

Quod dicitur in dicitur appetitus in natura, quod dicitur dicitur
 in: appetitus huius, et in natura, in hoc quod huius huius ad huius
 ut cognitus, huius pro huius, huius huius: in natura huius huius ad huius

line cogne p lucidatam insubum: et in materia l. no si coguntia p
tuo, nei intellectus ides suus appetitus dicit: innatus

Et o. materia
l. p lucidatam appetitus quantum est ex te o. partes suas equaliter
appetit. et no est, qd suus appetitus est generalis confusus et unus: qd de-
bet esse equalis oib, quod non est ex te si enim quata magis appetere
uno form partem, quod alio suus appetitus id no esset ex parte materia
unus, et indere p oib, cu o. parte esse majores, et omi caritas, hinc distin-
ctio

Tum et o. parte appetitus movet omnia o. partes suas, et in fine
generalit. in ipis, ergo cu equalit. o. movet, equalit. o. illos appe-
tit, et si hoc movetur dicitur Thomista qd dicit quod materia no magis
appetit form perfectiore qd imperfectiore cum illis sentimus

in ipis appetitu generali omnia l. seminaria dicitur plures appetitus
eciales unus major alio. infer. ex libro chaos rub. 17, et qd dicitur est, qd
in materia l. fuerunt seminaria o. spes: qd etiam appetitus ipis
orum, sed ipis uno ex spes q uno est major alio: qd etiam appetitus
loris

Pro attentione dicitur advertite, quod si in materia ponit. subterre-
merale, et confusum continet vite confuse o. partem; quod quidam phi-
tum p. partem cultu specificum et clarificatum, licet ipis appetitus etiam
est generalis, confuse appetens o. partem, qui specificus p. parte ap-
petitus ratione quom variis, et distinctos hinc motus

Unde sequit. quom:
l. cum uno appetitu spali appetit suas animas spes; et qd ex ipis o. sunt: qua-
tuo elementa, que contrarios, et distos habent motus appetitus propter
cu appetitu elementa appetit res contrarias: ex quo appetitu o. sunt o. m-
tiones, alterationes, corruptiones, et generationes, et p. hoc e. l. hinc p. o. i-
da completionis quando desinit esse q. defuit. in corpore cono. l. in genera-
tione auct. hinc dicitur illius corporis, q. materia naturalis illius corporis o.
pendat in hinc dicitur illius e. l. hinc dicitur, que est in actu aucto

Et dicitur magis 1° nalis: magis appetit animo ralem appetitu speciali
 quod alios suos eto patet et in iuribus, quod appetat animo ralem nalis:
 patet, quod animo est perfectio ipsius: ergo nalis: appetit ipsam cum ois res na:
 lit: appetat suo perfectionem. quod magis appetat animo i probat: quod
 appetit alios suos i ipso animo: ergo magis animo ans constat q: dicitur
 sunt nalis: prout: animo: ergo magis i ipso illas appetit. Deum enim ois
 ad ei servu endu condit et unu medio alio, et q: sua corpora no thent
 illu, et voluntatem servuunt thoni, qui servit Deo cum ipso, et si servu:
 endo thoni servuunt Deo et faciunt eius voluntatem

Et dicitur magis 1°

no appetit efficaciter appetitu nali suos corruptos. et no est, q: dato quod
 suos corruptos sunt perfectiones magis, tamen magis nullam dispositio:
 nem pro curat ad ipsas decyptandas: ergo no efficaciter appetit illas
 Sum eto suos corruptos, q: magis facti hiepo sunt illis: ergo cu perfe:
 tio facti pnt, et cogitio exprime tulerit, ut tali no sit effic ut: appeti:
 bilis. Sum eto appetitus nalis: est ad res futuras cum se ad finem
 Et tales suos no sunt futuras; s: praeterita: ergo est.

+
 eo fuerit cor:
 rupta
 +
 ideo et cetero

Argues 1° 2° ad: mo:

ta eo appetit suam, quod sua est eius perfectio: ergo magis appetit illud
 quod magis perficit; et tu no equalit: appetit oes s: dicitur contentus app:
 petitu generali nego cordo, speciali cond. contento. Itaq: in magis 1°
 ut dixerimus, e unu appetituru generalis, quo sine d: ho appetit oes suos
 de quo appetitu loquimur in dicto etone; et dat: alii appetitus specialis
 rone suorum ipe distinctorum, qui b: appetitibus appetit magis sua
 perfectioe, quam minus perfectan ut dixerimus in tertio etone

Argues 2° 3° ad: magis no appetit nalis: animo ralem: ergo talis eto p: an:
 si appeteret nalis: animo, l: esset q: animo se ex ipso, l: quod nalis: infere
 ipsam; s: necesse: ergo est: imprimis no e: p: ut q: ipso ad animo creetur. De:
 de neo: q: nalis: ipsam infere, quia l: infereat ipso nalis: quoniam
 ipso nalis: unit: et hinc q: iustitiae: unit: ut tenet s: d. in sculo t: t:
 l: q: unitu nalis: movet ipsam; et hoc minime q: animo movet magis
 libera

libere uelit. no adquiret meritū p tales motū, ne possit ista nego-
uere. qd est. 5.º nego an ad cuius prob. Dupli. ut. res pondet.
negando absolute A, et dicendo quod motū appetit animo q animo
ē mediū, quo motū pntes seruire deo et magis in ipso partiicipare; et
cū oēs creature nātū. appetant seruire deo, et in ipso partiicipare,
q. deus est finis, et completio tū oīm creaturārum sagular et cetera

2.º resp. concedendo A. et negando B ad cuius prob. negat. 2.º pars, et
ad eius prob. dicit. quod infort nātū. q. mouet motū ad hunc pntes
tes motus; et ad illud quod dicit. q. quod mouet libere dicit. quod tū
ex h. uerū res pntes infort nātū; quamuis enim animo libere mou-
eat oculi cor ad uidendū; tamen oculi nātū. et no libere uidet; si uis dicit
libet quod tū est esse libere mouet ignem ad comburendū tamen ignis
nātū. et no libere comburit

In fine aduerte in isto caso nihil aliud
non intendere nisi quod in motu sic unus generalis appetitus qui ad ipso
est libere pntes, quo gñali appetitu appetit in dicit. et tū dicit
speciales pntes et quod ex tali gñali oriūt. alii appetitus speciales unus
A. alio, qui bus appetibus specialibus appetit magis uno tūm quod
aliū

Sicuti lib. in fine est unus gñali appetitus seu alius, quod de de.
rationalis oēs suas partes habere, et pntes sunt alii speciales appetitus qui
bus magis appetit uno pntes quam alio, et p ipso appetitus permittit
no partes perdere ut alio, h. tūm conformet sic similit. in motu, sicut in
libro generali, q. homo est motus, aliter dicit. conuentione uerū

Conuentione 2.º De potētia materia

1.ºa supponimus 1.º matam posse recipere tūm pntes, quatenus potētia
esse ad eade ipmā; et si tūm pntes in ipso conuentione quod sic in matam
le posse, sicut talis ipso p quam potētia recipere dicitur tūm, et qd dicitur
sic talis ipso pntes pntes.

Supponimus 2.º op arb. elemēt. f. 33. quod
pntes

potest esse et uno actu et alio subiecto. Actus est ille, quae se habet ad ob-
 tum ut actu subiectum possit. Subiectum est illud per quo facta existit
 possibilis; de quibus probatur dicitur in proverbis, quod uno est proba, quae
 se habet ad obitum; et alio est proba, quae est subiectum actu possibilium.
 Deinde proba actu alio est operatio, ut proba vitales; et alio produc-
 tivo tantum, ut in regne proba comburendi

Definitur igitur in casu est.

f. 33. proba subiecto sit: facta per quo facta sunt possibilis. dicitur: facta per qua
 id est non, seu id nonne existit. dicitur: facta sunt possibilis, id est existunt per
 se habet, quod si sunt debet uent; existunt, ut inferat. ex ualgaru catala-
 nico, ad denotandū id. facta possibilis existunt in proba subiecto, ex quo
 si probam actu ad alia ducit. et propt. hoc dicitur in proverbis
 quod proba per quo potest esse id quod non est, est subiectum proba, quae se
 habet ad obitum, id est proba subiecto est subiectum ex quo proba actu
 actu producit.

sed dices: facta etiam existunt possibilis per alio probam
 ego falso est dicto. per. am: facta non possunt esse in proba in materia sine proba
 actu probante illas facta trahere ex materia, ut inferat. ex arb. element.
 facta 41: ego sunt, sine existunt in proba per actu probam

So. dingo am

sonale: cond. am. forte: nego am; ad proba dico, quod illi contradicte
 dendum est. d. quod materia ferri in quod est clauus in proba non potest
 sine tabulo illud clauus in materia producere et si uel clauus ueniat in ma-
 tum indiget tabulo ut insinuat ill. d. in libro Theor sub. 12, quod pro-
 ba subiecto cum sit malis nihil potest operari, nisi modo ab actu et cum
 clauus sit probus in proba ut ad alia ueniat, si non est proba subiecto esse
 in proba ut insinuat in libro illud d. 4 cap. 3 non tamen ex hoc sequitur
 quod clauus existat in proba, seu sit possibilis per probam actu, sed tamen
 sequit. quod clauus existit in proba, propt. probam actu

Deinde

proba passio in materia dupliciter potest sumi. 1o. pro proba aduocato, quae
 est ipso facta possibilis in materia sustentata ut insinuat ill. d. in libro de

phylta, et improverib. quomodo dicitur quod forma quae est in materia est materia
ta, quae suum obiectum attingit, et per hoc materia materia sui habitus materia
qui est id quod materia 1° in iuramento agentis redditur apto ad esse et habere illa
non formam producendam et hoc inferat. ex lib. elementali cap. de ho-
bitu, et ex libro chaos rub. 34

1° potest sumi pro materia receptiva, quae
est ipsa forma possibilis existens in materia, quod quodvis forma non precedat in materia
materia tamen potest recipi in illo ut anima rationalis, et ista materia est in materia 1° pro
primo passio ipsius, quod ratione ipsius materia potest multos alios passionis habere, ut patet

Est 1° materia passiva materia 1° talis dicitur, quod receptiva radicaliter sumpta
est in materia 1° solitudo est propria ipsius. Primum pars clonis ex-
tat. in materia passiva dicitur radicaliter. est illud substantium in quo radicantur
et sustentantur formae educendae; et receptiva est illud substantium in quo sunt
se recipere passionem ab agente; ad tale substantium est materia 1° potest
2° pars clonis, id quod sit propria mater, et in de materia dicitur, quod materia
dicitur solitudo sunt esse ipsam formam. dicitur enim in lib. elementali
cap. de habitu, quod spes in arbore seminatae sunt habitus primi quae
spes non possunt esse nisi essentia individua ut inferat, ex libro chaos
rub. 34 ubi dicitur in specibus fuerunt habitudo oia individua; sed
tales esse sunt proprietates materiae, non possunt separari a materia
et non coeunt ipsi in 1° modo dicendi se ipse est.

Deinde materia receptiva
est propria passio ipsius materiae; sed propria passio materiae est propria ipsius
suis, quod non potest separari a materia materiae quod sit propria passio
patet, quod est id ratione cuius actualis passiones sunt in materia; non materia
non tenet dictam materiam non potest aliquid recipere in actu; et sic non potest
actualiter passionem tenere; ergo talis materia est propria passio materialis

Est 2° materia receptiva radicaliter est uno tantum; solitudo est duplex
lis, id est, et obedientialis. 1° pars clonis ex dictis constat, quod talis materia radicaliter
est ipsa materia; materia ut diximus est una; ergo talis materia: 2° pars

dispositione nego. Quis enim in hiis agens super nate ex potestate:
nata, sine aliquo dispositione potest aliquid ad formam producere
no vero agens nate; et propter hoc potest ex legibus suis uti tunc si:
Uoi abra

In fine pro perfecto intellectu videri ad uenturum in isto
croa no intendere nisi; quod sicut in thone, qui mundus est abra:
uiatus est uno equalis potest, quae est suppositiu, quod ois actus
humano producit et potest sunt alia specialia potest, quibus
generalis potest, seu suppositiu thone actus humano immediate pro:
ducit, quae potest dant specificatione generali uirtuti suppo:
siti: si in nate seu mundo est uno subiecto generalis, quae
chaos corporeu nominat. et ff. d. et anobis nate naturalis
quae potest in ordinibus potest producere in quo generali
subiecto sunt uane, spes seminate, quibus mediantibus unum:
videtur producit quae sunt alia illius substantia: controuersis

Cont. ult. quas foas possit per suam

Ad hoc procedimus per onens nate potest per se potest nate:
pese ois foas, quae in nate potest herere esse; et si idem dubi:
u est in modo reuigriandi istas, hoc est animalit., et hyperna:
turalit. posse illas recipere, quoniam

Dele: nate t. po.
test recipere foas eo modo, quo agens potest istas in nate in:
roducere. no claris est, quod potest passiuus est creaturatus op:
potest ad actiuo, et sic eo modo, quo agens, sine potest ad actiuo
potest formam introducere eo modo nate potest formam uti re:
cipere: est si agens nate. introducit formam nate nate istas
recipit, et si super sit, hypernaturaliter

In istone interest. nate
no potest nate. recipere animo ralem, quod animo ralem
introducit. in nate nate, nec ad istas agens nate conijcit.
ut tenet ff. d. in scolo illis. inferes et. motum no potest nate

recipere foris corruptos, si non possunt in ipso naturaliter introduci, et sic
dicitur naturalem potentiam ad foras corruptos, nec ad animam naturalem

Aug. 3. ult. omnes foras etiam corruptas sunt perfectissime, naturaliter, materiae
naturaliter. potest et ipsas recipere. potest autem si foras corruptas recipere
ad hoc est. potest naturaliter in foras materiam, et potest recipere uti: quod
foras naturaliter. materiam. Sed dicitur contentum per potentiam appetitum, et hoc con-
stantem per potentiam receptivum nego constantem: in malo enim dicitur. et per
uno quod dicitur appetitum, est ipsam naturaliter. appetitum de illud per quod po-
test recipere, quod per se specificat. et hoc et dicitur. potest recipere, quod po-
test recipere de illud quod dicitur, et hoc specificat. et hoc
ab agente. questio ult. de privatione

Questio ultima de privatione.

Quaestio ista abstracte praesens questio, quantum ad entem, quid et quod sit
sit privatio, et an immutata sit tamen uno privatio, et quomodo abstracte sit

Contraversia prima, quid est privatio

Ad hoc supponimus ex a. contemplatione dist. 93. ubi dicitur. privatio
potest fieri generaliter, et specialiter. specialiter sumit pro quodlibet non est
hoc modo dicitur, quod nihil est privatio specialiter sumit. pro uno privatio
sunt quod non potest esse generatio nova foras; nec corruptio antiqua. et sic
privatio dicitur proprie privatio

Secundo privatio in subjecto est una
quae est aliquid in subjecto in quo est, distinctum a subjecto, quod accidit
illius est, et alia, quae nihil est distinctum a subjecto, nec est accidens ipsius
h. illo privatio est distinctum a subjecto, et accidens illius, cuius foras sunt ali-
quando in tali subjecto, et isto modo dicitur privatio. illo vero non est distinctum
a subjecto, cuius foras privatio non quod sunt in subjecto illius, et isto modo dicitur. et sic

Et hoc privatio ut privatio male est medium consistens in materia, et in
tione. pro quo adveniente, quod quod. quomodo est ad eodem actu, quod potest.

generat, et esse producit, privativa corrumpit esse antiquum. unde pri-
vatio esse antiqui est privatio novi esse, quatenus subter non potest novum
esse heres, quoniam prius esse antiquus, et sic in privatione antiqui esse inci-
pit generatio novi esse, et hoc modo est privatio in natura

Sic et est, quoniam
prius instanti principiatur, in quo tunc actu privatur; sicut tunc instanti privatur
in quo tunc actu inficitur; de instanti privatur in quo tunc mediat inter gene-
rationem et corruptionem: ergo est. prout ut mediat est id in quo sequitur corruptio;
de actu tunc corruptio ibi incipit quoniam novi esse; ergo instanti privatur in
quo tunc mediat; et sic ut prius est id quod mediat inter generationem et cor-
ruptionem

Unde sequitur: privatio non est privatio generationis ut non esse. tunc
generatio a quo non esse transit in actu ad esse, quod tale non esse non est priv-
vatio, cum implet, quod sic privatio alius in actu in materia, que nunquam talis
formam habuit, quod privatio non potest esse nisi in actu privationis
et materia non potest privari illo quod non habet, et etiam in privatione ad formam
dicitur: natus progressus, est tunc: tale non esse potest ad ipsum formam, a quo po-
tente transit ad actum

Et ut igitur privatio privationis quatenus est tunc de-
structionis forma antiqua, in quo tunc incipit esse, quod tunc ante privationis forma
antiqua, non potest ex illa materia fieri novo formam, quod non sufficiens talis materia
ad duas formas simul, nec mutaret, quod ad mutationem requiritur: quod de uno formam
transit ad aliam formam, aliter non esset distinctio inter mutationem, et ad mutationem
et hoc modo est privatio aliquid, quod est tunc ipse esse, tunc quo non potest esse
corruptio ut tenet illud in processu

Et tunc privatio, sicut dicitur in
phorum, seu naturam et in intentionalem, et sic est, quod privatio ad quod est in corruptione
de corruptione, sicut est in intentionalis, sicut et generatio: ergo est. nam, licet
non sit. subito, seu accidet male, sicut corruptio. utitur, seu habet in intentionalis
in speciebus illis, sicut in multis in actu. privatio sicut est illis, quod
aliquid male, et sicut privatur: intentionalis est illis quo illis privatur. uno ac-
tu, seu habet, et aliter producit

habetur per diffinitionem fore privata, eodem modo quo facta; sed tamen sequitur quod
construitur per diffinitionem fore negativam, quia esse negativum fore expressius dicitur

Dicitur item 2o. 4o. privatio est accidens; sed accidens sumit suam unitatem
a subiecto; ergo in materia non potest esse plures privationes, quod materia est
una. 5o. dico 2o. accidens negativum negat 2o. positivum subdistinguitur
materialiter transcat 2o. specificum negat 2o. ipsum 3o. accidens positivum
cum habeat suum esse in subiecto, et sit aliquid per se in ipso subiecto dicitur per de-
nominacionem subiecto sumit suam unitatem nomen est a subiecto; negativum
vero non; sed a fore privato, quod est ipso fore quatenus privat. prout 2o

Quis. 2o. de hunc arboris

Quia materia obiectiva est istius tractatus; ideo et tunc que magis proprii ar-
boris est ipso comparamus, de quo materia cognitionem tradere volumus
et quod movet. 1o. d. in 4o. Contemplativa d. 33 rub. 227, quod quicquid
cognoscere operationes nature de bet illos investigare in quatuor causis
ides in ista parte de causis tractabimus et sic dividimus presentem por-
tionem in 8o. questiones, quarum 1o. est de unione. 2o. de materia. 3o. de causis
inco. 4o. de causa finali; 5o. de causa efficiente 6o. de materiali et for-
mali. 7o. de instrali, et exempla li. et ultimo de causis per accidens.

questio prima de unione materiae

Si materia sit medium inter eam et esse contrahens appetitum ad suum esse, et unio
etiam sit, id quo materia et forma contrahunt, quod est eorum esse constitutum; ideo loque-
do de materia unione explorare volumus tribus controversiis. 1o. an
unio sit aliquid reale superadditum essentis unitis. 2o. quid sit tale, superad-
ditum, et 3o. an inter materiam, et formam deest duplex unio. quare sit unio

Cont. 1o. an unio sit aliquid reale superad.

Ad istam procedimus supponendo duas uniones, quo partem ad invicem di-
stinguitur unione. componendo aliquid totum, quod hoc eundem est. non unio
valens ad componendum unum in corpore, a quo separatur in morte
hominis

Solu^o q^{ue} quædam in ista controversia an talis unio sit aliquid reale super
additum extremis unitis

Et o: unio est aliquid reale super additum
extremis unitis; et o sequit^r ex ill^o q^{ui} docet scilicet unione esse medium
int^{er} extremos unitos ut patet ex libro magno p. 9 sec. 4 cap. 1 ubi di-
cit, quod unio anima et corporis est medium inter ab anima et corpore
et o medium semp^{er} dicitur ab illis inter quæ mediatur, ergo et unio, et sic videt^r
superadditum extremis unitis

It^{em} et o: ratio extrema dicitur fore u-
nita: ergo si aliquid foret ut se patet: isto fore nequit esse alio agentis,
quod alio agentis antecedit saltem nata unione, non prius est productum
quod unio ut patet in anima rationali, quæ a solo deo producit. (et supra
comune opinionem) o: creatura conjungit^r in corpore, nec potest esse:
latio dependentiæ unius extremi ab alio, q^{ui} extremis separatis dicunt^r
talem relationem ut patet in acci^{de}nti et anima rati: ergo et ceteris

Confirmat: unio est medium int^{er} partes, quo partes quo transeunt, sive consti-
tunt^r hui^{us}; et o medium semp^{er} est aliquid reale superadditum prior: ergo est. Et patet
quod partes ut dicitur concedunt^r sunt presentia prioribus: et sic patet et o
medium unione: ergo unio est medium. Et et o: si unio est quod medium nescit^r
ad prius consequat^r est aliquid preter ipsum

Arguet^r o: via est unio
unio esse dicit^r ab extremis mediatur int^{er} extremis: et hoc implat^r ergo est p^{ro}
talem medium, est id quo extremis sunt unibilis: et hoc noⁿ q^{ui} extremis se
ipsum sunt unibilis; est id quo extremis reddet^r: sicut: unio et hui^{us}:
numo, q^{ui} extremis noⁿ est esse p^{ro}, et sufficit unio; et sic patet et o:
ut^r est ipso extremorum applicatio coordinis unio extremis alteri,
quæ applicatio ad huc super extremis ad huc agentis, et sic patet et o:
extremis in unio transeunt: est tunc est aliquid in modis repletis extremis
applicatiōe: et sic est actus denominans extremis unio: ergo nullu^m est medium

Si nego d^o de prob. dico, quod id quo extrema transeunt unio noⁿ est quod

fca, sed sanguis actus mater, et fca, ad prob. negat: assumptu, qd
 talis actus est actus pte et pte talis impu b9 lubitali b9, qd pte nature
 o sui pte bus, et no quare out: pte e qd sua partes uno res pte
 alterius qd pte et pte talis: actus tunc fca, et alio passivo, sine matre
 unio no accidental is out: o pte bus, que no su ad uniu e2 essent:
 alit: actus, et passivie accepit: hoc talis unio no facit uniu pte, sed
 pacci de2

Sontis partes refulgule, hie acclit esse actus, et passivie
 : pno indige2 modis ipis pte ad duo ad constituendum totu, et si immediate
 se ipis unient. pte. unio: si indigeret medio e2 ut ad uniu e2 agerent
 et paterent: fca s, in fando, et matre recipiendo sed ad hoc non, quid
 se ipis cu su pte actus, et passivie hoc possunt facere: ergo est?

S. nego conrom, ad prob. nego A., sed indige2 illo medio ut ad uniu e2
 et in toto ad uniu e2 pte ipis et, et out: pte talis actus, qd out: op info:
 atione pte et uniu receptione pte, que no passivie esse sine pte ut pte:
 hie pte, que pte pte ipis est talis actus, seu unio, et pte pte
 hoc talis actus non dicit: pte pte productus o matre, at fca, sed in fca
 sine ipis op info: fca et receptione matre, et in hoc passivie
 nos ut quare ipis talis no dicit: genitus o pte et filio

Pro quo ad uniu e2 op pte pte pte. cap. 45., et op hie b. pte:
 ontali. f. 34. quod actus est pte pte. uniu est ille, qui est ipis pte
 et o hie: et iste actus est unio, que modo diximus, qd dicit fca. dicit
 hie b. pte. quod talis actus est qd et centru existit in medio na:
 tum fca, et matrem, qd ipis o hie, quod est pte, et a bili qd
 est o hie. Alius actus est ille, qui erat in pte, et iste actus est totum
 productu, qd talis actus definit: id est quod pte ipis no hie pte
 attingit, et ipis attingit hie pte in hie a b ipis producto

Sed
 licet unio, que hie uniu. in bili, sine fca in matre pte qd pte pte:
 addit fca et matre, hie unio que hie, sine fca cu fca uniu.

et motu in motu et actus in actu non potest esse superadditio ipsi; sed illi
si unum est. ergo nullo modo potest esse superadditio de bono esse
actus ab ipsis oculis; sed tunc cum tunc non tunc actu, nec late in bilis
actus, seu ore, in ore; ergo illi.

5. nego illi. ad prob. dico quod si actus ab ipso
si tunc nego illi. actus ab ipsis, et bilibus simul cond. illi, et ad id. dicitur quod
mus line bilibus verum cum bilibus falsum; et idem dicitur de bilibus line
tunc. itaque dicitur, quod tunc unit. cum tunc simul motu actu, tunc
ore, quo unit. in suo bilis actus non unit. cum actu, modo actu, tunc
ipso, quod est non unum: modus autem quo fit ista unio talis est

In hunc modum
ut sunt plures nature, et elementaria, vegetativa, sensitiva, imaginativa;
et de istis nature ex quibus componit et constituit homo, quae quidem
nature, quae libet constituit suo simpliciter tunc, bilis, et ore, hoc elementaria
constat simpliciter elementaria, simpliciter elementaria, et simpliciter elementaria;
tunc, et quod praedicta nature uno est perfectior alio, perfectior est finis
nec perfectior, et finis perfectior se habet ad finem perfectioris
modo.

Rationalis vero quo est perfectior creat. ad hoc unum creatur
ut sunt incorporeae, quae rationalis quod est incorporeae movet. in suo
rationalis ad rationem in suo rationali proprio, et quod ipso est
corporeae, si sunt motum movent. natura corporeae cum suis tunc in suis
bilis, si ut aranea existet in celo, si sunt motum movet, et quod
natura corporeae movet. spondunt rationalis movent. ad finem ratio
natura, si ut sagitta movet a sagittario movet. ad finem sagittario, et
quod oes simul movet. ad unum finem, tunc oes simul unum motum, quod
quo resultat unum actus, simul, et tunc ab oibus procedit, quo actus
tunc simul, et tunc unum tunc unum se medio illo actu ad unum tunc

Ergo sequitur quod si tunc unum tunc, et tunc bilis tunc medietate
quatenus simul ois tunc, in oibus bilibus movet. ad tale actu procedit.
dum; et dicitur. omnino, ore, siue oes actus constituant unum actu.

tonus talis actus est ab oibz terminis, et bilibus, no quod sit plures ac:
tus, sed unus ex pluribus simplicibus terminis, et bilibus proveniens et
ppr: hoc dicit: unus actus compositus. controuertio secundo, quod

Contro: quid sit tale super additum

ab extremis

Prozarn procedimus supposito, quod unus sit aliquid super additum
extremis unitis; et querimus quid sit tale super additum, et qd iam
constat ex dictis esse actu substantiam; ideo ubi uidendum nobis est quid
sit actus substantialis, cequo aliqui dicit unum eum relationem
alio modo abolutam; ideo nos uidelimus an talis actus sit refo
l, modus substantialis, et etiam explicabimus, quid sit unio accidentali

Et lo: actus substantialis dicitur in arb. quest. f. 24. opus, et
contud existens in medio naturam, formam, et materiam. dicit: opus
quod dicitur ex actione, sua inforatione, sua, et passione, sua recep:
tione materia: dicit: opus in medio act. qd in ipso obuiant, et parti cip:
ant sua, et materia: dicit: enim in pro uocab. quod in actu consistit
participatio sua et obui, quod no possit esse nisi esset medium praedita
unione, esset. hoc in parte magna dicit: quod actus est connectio po:
ta, et obui, hoc est materia et forma.

Et lo: unio additae relationem extre:

mis unitis, no in ipis sustentat immediate; sed in ipis unione qua
relatio dicit: formalis; explicat: et p. eto conuincimus, quod additae
relatione fore ab oibz concedit: quod talis relatio no sustentet:
in ipis extremis; sed in ipis actu patet, qd talis actus est substantia
(, saltam pars substantiae: ego potest esse substantia talis relationis.
Sum etiam li recto esset in extremis unitis immediate unio relatio no
sufficeret: sed debet sufficere; no si unio unio sufficit ad exte
uniendum; si unio relatio ad denominandum ipso unito: ergo et cetero

Quo immediate, qd mediante unione, qua in medio extremorum consi:
tit iam sustentat in extremis, no rone iporum, sed rone illius in
quo

forma des. ut unio, 1º quærendo an in materia des. et ut unio, quæ
uniat, utro for, et in forma, alio quo uniat, ut materio
2º quærendo an supposito quod materia et for unica unione uniant.
an talis sit simplex vel compositus. pro quo sit

Sto 1º. materia et for
uniant. et unio sola unione. eto sapit. ex dictis, qd. ut diximus unio
est ille actus, quo materia et for consociantur. Totalis actus est unio
: pro unio. pr. d. p. talis actus transiunt in unum, in totum, scilicet.
quod: qd. talis actus erit unus, no simpliciter quod sit no quare dicta tria.
sunt unum, et no sit unus.

Pr. 2º. unio est essentialiter, neque pluri.
unio: qd. unio unio sufficit ad uniuendum materiam in for. nec ualet
dicere, quod unio licet sufficit ad uniuendum duo, no tamen
sufficit ad uniuendum illis ambo intinere, qd. est falsum; no si
sufficeret eo esset, qd. non potest esse intinere in ambo; sed
unio quæ est in for potest esse intinere in materia; no forma
intinere in materia: et sic quod quod est in forma intinere erit in
materia

Sto 2º. modo, quo for est unio, materia, modo est unio unio
id est si forma est simplex unio erit simplex, et si composita, composita
et aduentia, quod tria p. forma etiam tria, ex materia am. b. le
et impact. ex materia inuentio. d. 4, quest. 4. ex de alio illis, et ex illis:
mag. p. 9. sec. 4. cap. 1. eto est qd. unio erit. ex actione et info
actione for, et receptione materia: qd. erit talis, quali actio forma
et passio materia: et sic si tria sit simplex, et tale etiam, aut quod
unio eto simplex erit.

Arg. 1º. 2º. tam: materia, et for uniant, per
suas causalitates; et causalitates sunt due; ergo etiam uniores
S. d. d. p. causalitates unio totum unio. A. p. causalitates ad.
inui se sub d. p. unio tratiue unio, for. ful. unio, et d. d. p. ad.
inui can. d. d. unio totum unio d. p. itaq. d. unio quod unio:
no for. no est causalitas for, nec materia, nec materia licet

3

formam; Tei epistoli causalitatis bus conjugat, unio, que est causalitas
sicut dicitur, et ista est unio actualis proveniens, sicut, et passiva, et naturalis

Forma enim influit in materiam informando ipsam; et materiam recipiendi
do illud influpunt movet; et refluit forma, quo reflupunt qui simul unio
ab ambabus constituitur. expiis tunc. sicut be. rapit lentia pila nigra
et etiam proferte, quamvis sit unio mltas, tamen provenit unio ab
impulso proiuenti, et o pari ore respicente, sicut in casu

2. tam unio, quo pro dicitur intrinsece unio: ego unione in ipso
et intrinsece; sed unio unio no potest esse intrinsece in ambabus
ego dant. dua: p. s. in hunc. Co. talis unio, est corporalis vel
spiritualis si corporalis no potest esse in animo, et si spiritualis no
potest esse in corpore: expell.

S. concesso 1. conso cu duo antecedenti
negot. postea p. ad usus prob. respondo 1. dicendo tale unio non
nec esse corporalem, nec spirituale, nec spirituale; sed mixta est
si unio resultat; et si no imp. tal quod sit in ambabus
dato quod esse spiritualis, quare no potest esse in corpore in
cum animo sit spiritualis, esse sicut intrinsece corporis; et si esse ma-
terialis, etiam potest esse in animo, cum quod non regulatur
no pars sit in alio, et ambo in toto, que sit secundo de natura

Questio secunda de natura

Antequam tractemus de causis naturalibus, que causat motum, de natura que est
principium motus coponeat sponere hanc, prope quod potuimus p. p. q. u. e.
in qua sunt 5. controuersie, 1. est quid sit natura, 2. an natura sit principi-
um actuum, 1. passiuum. 3. in quibus inueniatur natura. 4. an aer ualeat
efficere operem nature, et ultimo exi. amdet. motus disty, et naturalis

Controuersia prima quid sit natura

Ad hanc supponimus 1. naturam posse multas modis unio no potest hunc pro

naturae rei iudicij, quod derivat: a verbis nasco, copulatio sumi pro
 essentia rei, quo semper dicitur esse de se non manifestare naturam; et alii
 variis modis, quibus relictis sumit: a nobis nato pro natura ut dicitur est
 istius tractatus, prout est, quod consistit in eo uti, et modo 1°, sub
 tatum in corpore mobili generaliter sumpto, ut videtur: ex libro de anima:
 eius philosophia, et ex loquendo, et ex libro de corollariis d. 3°.

Supponimus 2°. talis naturam esse ut pat. 1°. d. in libro de primi principij
 hylae, quod si non esset, non esset aliquid subiectum, in quo ad invicem, et forma
 uti, et modo 1°. per modum actionis, et passionis si lib. dicitur, et unum gene-
 ralem motum tenet, quod implicat. Et tunc sapienter. quod non esset sub-
 tum generaliter generaliter gubernas, et uter. motus pro particularibus
 naturae ad suos fines. Tunc etiam videmus nos res nates propter proprios
 fines speciales multas in natura moveri: et dictos fines, ad alia finem ge-
 neraliorem: quod signa est in ipsis esse aliquid generale principium, quod
 dicto practico ad dictum finem movetur, quod principium a motu dicitur. natura
 hinc pulchro generalis

Sto 1°. natura est ens proprie inter essentias, et esse
 aequaliter consistit. Ita tenet 1°. d. in loquendo: copulat. de 1° d.
 cit. ens loco generis dicit. proprie inter essentias et esse consistens ad
 demonstrandum, quod natura est illud medium, quo concretum, quod est esse
 vit. siue derivat. a suo abstracto, quod est essentia, h. g. illud medium
 quo humanitas, et homo, bonitas, et bonum partem partem, est natura ipsa:
 unum

Sto 2°. natura propria, et formalis consistit in tunc, et ali. et in ipse,
 ex Scalotius. d. 7. cap. 4. ubi dicit, quod affatus vocat naturam alio:
 nem, et passionem naturam flammam, et rationem est, quod natura est illud ex quo
 1°. apparet vit. motus eius in quo est ut explicabimus; et motus in apparet
 vit. a tunc, et ali. ut supra patet: eo est.

Sto 3°. vit. definit. natura

1°: principij et causa motus et quicquid eius in quo est 1°, et esse non se:
 cum in acci des, quod de se non approbat 1°. d. in d. in generatione

Nam talis motus active venit o nato, alio: nato no se moueret
passive eto; alio: p ipso no effect motu: go est. quod sit prium ab:
uun, et passive parlem motum parat, quio res partes mouetur p
uusu nato, et mouet per rone nate, que mouet ipas ad moueri.

Quo se.

Sto 2o. ois motus, quo subter parte, ab intuniceo mouet
pro uenit active, et passive, o nato talis sub. pr. eto: motu, neces:
sario debet uenire o principio aduio, et passio cu sit actus o mo:
uente p m obli; To motus, quo aliquod subter parte mouet, non
potest nec active nec passive uenire nisi, o nato talis sub, o found
1, active, et o nato passive: go est.

Sto 3o. motus, qui sit in subter parte
ab extriniceo potest esse nali, et no nali tali sub, tunc exit nali
quando talis motus exit iuxta appetitu nalem illius sub, quio tunc
mouet subter ad illud quod appetit maerit; et tunc no exit talis mo:
tu nali illi sub, quando non exit iuxta nalem appetitu illius, sub:
ti, quio no mouet subter in illo tunc nali, ex per suo nalam cont.

Cont. 3o in quibus inueniat ratio natura

Sto 1o supponimus quod nato potest sumi generalit. pro illo, quo
aliquid hiet in se operatione, et no oei dicitur, quo modo reperiet:
in deo. 2o potest sumi magis stricte prout, est prium ipud operationis
que sit in motu, sive nali, sive intellectuali. et 3o. potest sumi prout est ob:
tum ipsius stricte prout, est id in quo uelis p o, et nato 1o. uisibile:
et de nato hoc modo sumpto quaximus non quibus reperiet, quio hoc modo
est sum prium ipud motus sensibilis. pro quo

Ad ueritate quod no nato

potest inueniri in aliquo dupliciter. 1o. talit. illud tale, in quo inuenit
se nato; et hoc dupliciter. 1o quod sit nato generalis, et 2o quod sit nato
specialis. et 2o potest no nata esse in aliquo ut par in illo in ipso
si ueti animo inuenit. in homine. his uis sit

Sto 1°. materia, et forma simul sunt materia; hoc est materia 1^a, et forma utriusque materia
universalis; et materia 2^a, et forma partium sunt materia partium. Et patet, quod
dicit Phil. D. quod materia est id, quod essentia, quae est a se habet, contractum
ad sui substantiam, et sibi inessentiale; sed essentia contracta ad sui conve-
tum modis correlatiuis, quae sunt materia, et forma; ergo materia, et forma sunt materia
et quia materia, et forma non possunt esse simul sine unione, quae est actus ipsi-
simum, ideo dicit Phil. D. in libro, quod materia non potest esse sine actu prop-
rio et naturali.

Item etiam materia est id, quod ratione cuius substantiam potest moveri, et operari:
iones habere; sed hoc est materia, et forma illius substantiae; quod est. Et enim motus est in
materia per formam, quae influunt in ipsam, et quo influunt, et reflexa materiae con-
tractus est unus motus continuus, ut apparet in pulso. ex quo motu dicuntur
operationes, et tunc carae, sive motus extrinseci.

Sto 2°. forma totalis, quae est
abstracta ab ipsis concretis; ut humanitas, equinitas etc. ut patet, cum dicitur
correlatiuis non est materia; bene dicitur cum ipsis. dicit enim Phil. D. in libro
Magno p. 2. sec. 7. cap. 1. quod si virtus non habeat correlatiuis signum
per se, non est materia; ergo si non habet naturam; ergo si non est, quod motus
habet naturam, in quo tunc habet correlatiuis; et sic ut patet in dicitur, quod
tunc non est materia.

Quod cum correlatiuis se nota patet, quod cum correlatiuis
est essentia inesse proprio et naturali substantiae; sed ex hoc patet, materia sicut
habet; ergo est hoc modo materia. cum constat, quod cum correlatiuis consistit
in suo proprio, et essentiali concreto, quod est inesse materia; ergo et tunc

Sto 3°. totum esse consistit ex materia, et forma; constat materia, non tamen abstracta
Et ex dictis patet, quod totum includit materiam, et formam; sed ipse sicut natura
ergo totum includit materiam; quod non sicut natura patet, quod totum non est materia
et forma; ergo non est materia; cum constat infra quando probatur, quod
tunc dicitur a partibus.

Sto 4°. animo rationis non includit naturam, de qua
hic loquimur; sed unice cum aliquo, quod naturam includit. Et tunc patet
quod

quis animo rationali est spiritualis; et nato de qua hic loquimur corpore:
res: eo est. 2° pars etiam patet, qd anima unit. cum corpore;
quod corpus includit naturam; corpus enim hominis est nato ali:
metali; vegetali est, quae sunt de nato corporeo

Et 5° Caelum inelu:

die natum; uno est prior pars nata corporeo de qua hic loqui:
mur. pr. elo: caelum factum est ex nato corporeo ut ex dictis patet
qd includit ipsam. quod sit caeli prior pars nata constat ex lo:
co novo cap. de gen., et ex libro de correlat. d. 3. ali dicit. quod
substantia generalis uniuersi, quae nos naturam uocamus componit. ex
calis, elementis et clementis, ex quibus caeli est superior pars; et
propt. hoc regit, et gubernat alias partes mouendo ipsas

Itaque

1° 2° 3° 4°: humanitas est sua totalis; sed assumpta: qd tota totalis, ut
prescindit, o correlatiuis assumpta pot. 1°. Deus assumptus humanita:
tem praeu. prescudit o correlatiuis; 2° assumptus naturam humanam
qd humanitas praeu. prescudit o correlatiuis est nata. pr. ut deo
tanta assumptus illud quod est tantu de nato humano; sed eo est.
In 1° 1° 6. quest. cap. de relatione, questionibus, ubi dicitur Christi
hominificatiu, et hominificabile no sunt tantummodo de nato huma:
no in incarnatione: ergo non praesunt assumpta

5° nego R. adu:

quis prob. cond. autoritate et explic. ipsa dicendo, quod illi tantum
uoluit designare ill. d. quod modus hominificatiu, et hominificabili
quo constitutus fuit homo deus no erat pr. stan. naturam humanam; sed
f. suppo. hunc diuinum, qui eo ipso se hominem faciebat, ad demo:
strandum, quod humanitas non facit deum honer; sed deus in huma:
nitate se facit honer; Non tamen uult dicere, quod hominificatiu
et hominificabile no sit assumptus, o verbo ut partes naturae huma:
nae, quibus uerbum se facit hominem; sed de his innotat de Inca.

Itaque 2° 7° 4° 1°: anima rationalis est praeu. praeu. motu, sensibili

22
quod nota de quo hic loquimur. pt. am: anima mouet corpus ad negandum
sensibilem ad. ; dicitur in eis huiusmodi, et motus: quod est. pt. h. anima
sua dicitur esse corpus, et suis partibus. quod etiam mouet corpus, et suas partes
tum etiam ponit. partem ab. natura, et eius huiusmodi: quod includit naturam, cum
et partes ab. includat esse ab.

2. dicitur anima: prae, et ratione sui nego am
accidens, et ratione alterius cond. am; et ad prob. dico, quod quoduis corpus
anima moueat corpus ad dictas operationes; tamen tales operationes non moue-
runt ab anima prae, sed esse unionis, quod tunc est huiusmodi corpus, ad quod
se proueniunt, quod anima sine huiusmodi corpore non potest tales operationes habere. Ita
illud quod dicitur, quod anima quod huiusmodi corpus dicitur. d. in lib. de prime. p. h.
et in 2. p. prouerb. cap. 92, quod anima huiusmodi corpus, in quo dicitur prae huiusmodi
prae esse humanum, et est prae huiusmodi huiusmodi pars, et sic dicitur esse corpus in quo dicitur prae
tam est quod humanum ut infer. op. de alio illud d. b. cap. 4. Ad additum dico
quod anima ponit partem ab. quod unit. in aliis partibus ab. et controuersio

Cont. 4. an ars valeat efficere op. natura

Ad quod supponimus, quod ars perficit naturam: melius enim et perfectius op-
eratur. natura cum arte, quod sine ipso ut clare patet in principio. Idem igitur quod
rimus huiusmodi duo: tum an huiusmodi artificiales possint esse primum in eis prae, et in quo
sunt; et tum an possint partem produci huiusmodi aliquo modo. quod est

2. dicitur anima: prae, et ratione sui nego am
artificiales non possunt esse primum in eis prae, quia in pt. et h. huiusmodi artificiales huiusmodi
et demerale; sed huiusmodi accidentales non possunt esse primum in eis prae in accidentibus
moueat. et huiusmodi: quod est. tum etiam huiusmodi artificiales huiusmodi prae, huiusmodi
reipsum prae motus debet esse in eis prae. quod est.

2. dicitur anima: prae, et ratione sui nego am
ut moueat. quod quod dicitur: quod huiusmodi admodum, quae potest artificiales huiusmodi
est causa motus illius in quo est. tum etiam aliqua huiusmodi partes, quae
prae ordinat. admodum huiusmodi in quo sunt, ut ars saltandi ordinat. admo-
tum ipsius, motus saltantis; quod prae est primum in eis prae saltantis. 2. ad huiusmodi
dico, quod admodum non facit motus, sed disponit huiusmodi ad motus, quae

in aëre? hec sunt, qui est quies, et pp. hoc facilius movet? non e
 admodum; non quod abundantias inflent in modum; sed quod tollat
 impedimenta. Et ad idem dico, quod ars saltandi non causat premodum
 sed tantum ut dicitur talam quidam; id est facit, quod natura vitali ordi-
 ne moueat se thum.

Sto 2o. ars non potest producere suos nates, be-
 ne vero potest ars disponere, materiam accidentalem; cum quo natura
 se possit iungere ad suos nates operationes. Et hoc est proprie ino. Et
 homo utrobique dicitur. Et ars non potest proprie meliorare ope-
 rationem naturam, neque facere aliquid naturalis, quod si faceret iam opus
 non ars, quod est contradictio. uenit tamen per appropriatum per se
 entalem; disponere materiam, in quo natura natura se iunget per se materiam.

P. Et ratione: ars est regula dirigens; et tali regula non potest suos nates
 producere. pp. ab, pp. P. tali regula non potest nisi applicare unum
 alteri: pp. non potest causare; et p. acci. de; sicut ino applicat liq.
 in igni causat p. acci. de; combustionem

sed dicitur: Mag. Phersoni te-

cento ueras serpentes ut testat. d. sup. 3. de trinitate. cap. 8. qo.
 per atom possit fieri aë, nates. Tunc etiam Alchimista per suam ar-
 tem producit uerum aërem; et uultus huius Alchimista ut patet in libro
 de Alchimia, quod auctor est uultus utriusque est uerum: qo. et.

5o. ad

hunc dico, quod dato, quod esset uera serpentes, tamen non faceret talia
 ab arte, sed a natura; non natis. et p. uirtutem demonis, quod dicitur:
 uis est uirtus nature, cui natura ipso non potest resistere; et si potest
 demones in instanti corripere illos uirgas; et quod illa natura capere
 tes producere, sicut possit in instanti mutare unum corpus de uno
 loco in alium locum sine peccato, ut insinuat pp. d. in arte p. re-
 entia d. qo. qo. 8o. de Angelo

Ad r. d. 1o. quod non dicitur uultus huius

Alchimista; sed dicitur aegre clare dicitur talis arte, nam in questionibus quod

quod si dicitur huiusmodi huiusmodi. ad idem se profecto querit, an alchimia
sit in re, h. rone, respicit no esse in re; sed tantum in imaginatione alchi-
mistae, quia sic habet metallo suo primum suo, ac medio naturali, quibus
sunt. sicut arbor, et al; sed arbor non potest in terra producere aliquo
arborum, nec aliquid al; quomodo aliquid metalli

Sunt etiam in libro de
mirabili huiusmodi, alias dicitur folio, lib. 6. de metallis cap. ult. sic habet
in transmutatione unius elementi in aliud, necessario est transmutatio sub-
stantialis, et accidentalis; hoc est quod for, et mater, cu arbor suis ac a. dicitur
transmutantur in novam substantiam compositam ex aliis for, et materiis; et
tunc opus (cane amice dicit philosophus solici) no potest fieri nisi
ciculis: quia ad idem indiget materia totius sui unius huiusmodi: hoc dicitur.

Secundum
Iste magno. p. 11. fol. 5. cap. 15. querit utrum alchimia sit possibilis,
et ad idem querit ad p. 9. fol. 8. cap. 10. numerus, ubi sic habet: Scien-
tialiter habet veras conditiones ut uno spei no transmutet in aliam
speciem: et in hoc passu cognoscit, quod alchimia non potest fieri

Preterea in lib. quest. de questionibus proverbia. folio lib. Celestialis qu-
erit an ars alchimia possit esse vera, quod querit soluit p. 6. proverbia.
Hanc lib. celest. sic dicitur; sol, et Venus, Mercurius in corpore sunt
qui huiusmodi mutare facit in argento vivo, quod ex terra nascit. et in eodem
lib. de exemplis fructus lib. celest. narrat, quod alchimia non potest
facere de argento vivo, argentum primum

Sic tandem in proverbia. p. 2. cap.
99. ait; quod nullum metallum est in parte in alio metallo, et omne metallum
est productum ex materia natura. est in parte appetitum, et locum, est
tempus nature; et alio dicit, quod ipse metallum primum sui per naturam
natum, quomodo per aliam esse no est, quia ars perspicit naturam, et
sic supponit ipsam

Et per quibus locis clare inferit. quod falso libri est:
alchimia nullo attribuit. et etiam, quod in libro de Mercurio, qui dicitur

atque dicit Auctor cap. 40. *de se in Civitate Mediolanensi, qua:*
dem opperit meo de Alchimia fuisse: anno 1377, ex quo patet
non posse esse Cullum, qui obiit anno 1315. Jam etiam quoddam caput
quidem libri tam est contemp tu abraymij, et habuicor pponia, quod
Cullus conuic. ex quo orit. suspitio praedicti libri fuisse editi o Ray:
quindo Acopla, qui fuit Holianus, et postea hereticus, et demonum inuo-
cator, l. o Ray mundo gaudedo, qui fuit alchimista, et de Alchimia
plures tractatus edidit, non ex ista ratione constat nimis clare no posse
esse o Cullo. controuersa ultimo ardeur motu distinctu, o uolento

Cont. ult. ardet. motus distinctus, a na:

turali, et uolento

Ita ultimo supponimus ex libro de uoluntate pbyta, quod motus est emper-
toy ingro ad actum, id est est id quo pnta se habet, huc se mouet ad actum
et sic est operatio pnta, qua ad quicquid actualitate, et post hoc definit. uolento
tu, actus entis ingro pro ut ingro, id est pro qua est ingro mouet et ingro
habet operatione quo pnta in actu, huc ad quicquid actualitate, qua operatio est
motus.

Supponimus iterum motum uic. diuidi in naturalem, et uolentem. motus
naturalis est ille qui fit iuxta naturam subiecti moti. ut lapis naturaliter mouet. dicitur.
Motus uero uolentis est ille qui est in pnta no conferata cum ad ipsum motum
et differt a tali motu ut lapis quando mouet. sursum respicit talis mo-
tu; et sic hoc definit. uolentem, quia fit o principio oportuno pnta non
conferata uim

Supponimus 2o. quod motus o Cullo considerat. in natura
superiori, qui tumens est ipse lib, in quo est motus motus continuus, confe-
lus o generalis, qui motus speciat. in partibus natura, qua sunt, cali
elemento, et elementato, ex quibus oriunt. tres spes motus, 1. uiculanis, rec-
tus, et obliquus, uiculanis est motus cali, quo uiculanis mouet. Rectus est
motus elementatum, qua mouent. secundu kppariu, et imperiu. Obliquus
est in elementatis, qua aliquando mouet. nec uiculanis. nec recte

Nota
generalis in elementatis tres quate, huc spes, huc qua sunt oes motus pnti

partialis ejusdem qui effectum producit. Alia dispositiones causarum
in se applicabunt. contrarietas salubris per quod constituitur. causa in causa

Cont. 2. per quid constituitur causa in

esse causa
hoc tam advenimus 1. quod causa potest sumi mater, et foris. Foris. lumen
pro ut dicitur reter ad effectum. Mater. pro entitate causae, in quo fundatur talis
relatio: aliter modo adhuc dupliciter sumi potest, 1. in actu 1. id est ante
dentur ad causandum, et in actu 2. id est dum causat

causa in actu 1. sumpta plura representat: reperit. enim entitas causae, cum
virtute causandi. reperit. entitas effectus, quo producit, reperit. conditio
sive quo non causat, et reperit. relatio causae ad effectum productum. Ita
in igne producente calorem in ligno. reperit. entitas ignis cum virtute
producendi calorem in ligno, reperit. approxinatio sive quo non producit
calorem. reperit. calor productus, et reperit. res ignis ad calorem productum

Est 1. causa in actu 1. constituitur causa per virtute causandi. et pl. sic. cau.
ta in actu 1. est illa quae potest producere effectum. et constituit. talis per
id quo potest effectum producere, sed id quo potest effectum producere est
ta causa, quae in virtute causa est. causalitas: ut virtus sic origo
universi: et est.

Est 2. virtus proximo producendi in causa 2. est ha.
bitus ipsius causae. et est: ut diximus in logica habitus est id quo una
potentia juvat. alio et distincto ad causandum. De virtute proximo cau.
sandi in causa 2. sic est: et est. et supponit. est id quo una potentia
juvat. alio disto et de; est id quo induit. virtus illius, quo juvat; et potest
enim juvat virtutes alterius nisi suo virtutem induendo virtute illius

Per 3. virtus causandi proximo in causa 2. est id quo immediate
est. talis causalitas, sive effectus, factus est virtus causa ut juvat ad
bando et est. et virtus proximo causandi in causa 2. est habitus per. et
nulla virtus potest per se sine alio, et distincto causare: et est

ex quo immediate oritur, causalitas est virtus causa ut iuvante. am
patet dicendum de virtute causandi, non efficiens creatum
dependet, a subiecto, materia, o forma, et forma ab efficiente est.

De 2o. causa in actu re. constituitur. causas p. causalitatem: p. l. l. o
causa dicitur in actu re. causam, quod producit effectum: q. p. d. quod produci:
ut effectum dicitur causam, sed hoc est causalitas: q. p. d. quod causa:
liber dicitur: sicut. imo dicitur: talem causam, et sic loquendo de ipso
in parte explicabitur. quod sic causalitas ipsam

Argueret. 1o. 2am: virtus
propinqua causandi est nati potentia: q. d. est habitus. p. l. am: virtus prop.
ima causandi, est id quo potest causa 2o. propinque producere effectum, sed
hoc est nati potentia: q. p. d. habitus non dat virtutem ad causandum
sed facilitatem: q. d. id quo potest causa acc. 1o. est habitus, sed nati
potentia p. l. am: s. hoc dicitur: habitus o nati potentia, quod habitus facili:
tat ad operandum, et nati potentia dat posse: q. d.

1o. nego am. ad prob. nego
D. ad eius prob. dico am. propinquam nego am., et modo cond. am. et re:
go cond. am. s. p. d. dico, quod habitus dicitur. a nati potentia, q. nati potentia
non est ibi proximo actu, sicut habitus, quod habitus ponit. s. p. d. nati
potentia disponit ipso actu: et prop. hoc dicitur. improceus, quod est
eis potest inducere potentia: et sic habitus in actu ipso nati potentia, et
actum ut tenet s. d. in libro de p. nati. p. d. q. p. habitus p. nati
potentia nati potentia alio, o se ad producendum ut dicitur in loco; et prop.
hoc ponit. virtus propinqua q. p. d. quo virtus remota iuvat. illosire
quo actum habere non potest

Explicat. hoc in sensibus, o quo oritur. inter:
l. ante nati potentia videndi. l. q. p. d. nati potentia, o nati potentia ponit. vir:
tus propinqua videndi, q. p. d. sicut alio virtute non potest videri nisi p.
o virtus propinqua videndi dicitur, quod est unus habitus superadditus:
t. nati potentia, quo habitu sumit iuvante ab obto, quo iuvamine inducit
epil in actum videndi; et sic ipso nunquam in actum operet, et sic ipso
iuvante

quasi est propria uirtus uidentis, quae uirtus est habitus, quod natus per se induit ipso ad producendum actum. *controvertitur tertia an sit*

Quoniam omnis causa sit prior, et

perfectiori suo effectu
Hoc, et supponimus 1°. quod quodammodo potest unum esse prius alio, et tempore, nata, origine, et ratione. 1°. tempore est illud, quod existit ad huc alio non existente, si Adam fuit prior Abel; prius nata est illud, quod licet sit simul cum alio tamen de se, et sua natura peti esse prius illo, propter dependentiam unius ab alio (ut ignis est prior nato suo calore. prius origine, est illud, a quo aliud originatur. licet petat esse simul cum illo (ut proter diuinus est prior filio. Prius in origine est illud quod potest esse intelligibile alio, non tamen e contra (ut al. est prius hunc)

Supponimus 2° ad pro-
posuimus duo dari instantia realia, unum t. tempore, et aliud naturae. *instans* tempore est tempore indiuisibile. *instans* nata est tempore quoddam, quo illud unum unum prius alio, licet simul sint eoque unum est ab alio dependens, quo in uno instanti tempore dant. plura instantia nata. dat. etiam prius uicioris unum, et a quo. prius unum est quod unum est, et aliud non, prius uitas, a quo est quando unum est ab alio; non tamen est sine alio

Et 1° in
causa realis debet esse prior (saltem in prioritate reali, a quo suo effectu. Infort. ex definitione prius in *obst. d. tradito* dicit enim *Al. d. quod prius* incipit esse quod se habet ad ratione alii unum prius alii, et causa est prius unum effectus: *pett. d. sum. et idem* *lag. nouo* dicit quod nulla eorum existere potest ante causam: quod causa est prior effectui

Quod sufficiat prioritas, et
quo patet, quod non acquiritur prioritas unum, hoc est quod causa sit antecedens ad effectum: ut patet in formo, quod non est prior toto cui existat per influxum, quo causat totum. sufficit enim quod effectus sit a causa nota: me e contra, ubi enim causa est lucis, ut uat. et tamen non est prior luce

Et 2° causa absolute non est perfectiori suo effectu; bene uero in ad:
quo

questo modo, hoc est unguis non dat illi esse. pro illigendo etiam ad:
 uentite, quod tunc unum dicit absolute perfectum alio, quando in
 suam entitatem dicit magis perfectum non alio. tunc uero est perfectum
 huiusmodi aliquid modum, quod dicitur esse perfectum alterius aliquid quod non dicit
 aliud.

Ita et sic: et de causis inuisi patet quod sunt partes effectus, et:
 nullo modo potest etiam in perfectione maiorem esse suo toto, quod sequeretur:
 si causa inuisa esset absolute perfectior toto, et etiam sequeretur:
 quod totum non includeret perfectionem partis, quod implatur. 2o pars
 etiam patet, quod dicitur d. Paulus: beatus est dare, quia accipere. id
 causa dat esse effectui: quod iniquum dicit illi esse esse perfectum illi.

Utrum autem causa sint adinuitem

Abult. supponimus uiam moueri ad examinandum, quomodo intelligenda
 sit illudicosa phisicae probis. i. causa sunt adinuitem causas. pro quo
 aduertimus, quod causa potest esse alterius causa causa 3o. 1o ino. ino. entitatis
 tate absolute, et substantiale, ino. quod est causa. 2o ino. aliquid accideat
 denominationem, quod potest uno causa in aliam causam. 3o quatenus
 aliquo modo, causa est causa, siue est ratio quare habet causalitatem,
 quare sit

Co. 1o. causa non sit adinuitem causa ino. entitatem,
 ino. absolute, ino. quod sit causa. et sic est cor. et sic. si B. esset causa
 entitatis C. et a. C. esset causa entitatis B. sequeretur quod B. esset ante:
 quod esset, et hoc implatur. quod est. per. sequetur: B. esset antequam C. quod
 esset causa, et sic causa, est prior suo effectui; B. non esset ante C. quod
 nulla esset ante sua causa: quod esset antequam esset

Co. 2o. licet causa
 possit esse adinuitem causa ino. aliquid accideat denominationem
 et sic hoc modo apriomo sit uerum; tamen non precise propt. hoc pro:
 numeratio a phisicis, et sic est quatenus uno causa causat in alio cau:
 to aliqua denominatione, causa unquam talis denominatione causatur
 est causa per talem denominationem; et sic non comparat. ad illud ut sic.

Id debet ut causa ad unum esse causa: ergo et cetero, et cetero

Hoc est causa sui ad unum esse causa, quatenus ad unum suam causalitate
se causant, quibus effectum causat. explicat. et cetero. uno causa ad unum
causare aliam causa, quatenus causat, quod illo sui causa. hoc efficiens
est causa forma et materia, quatenus movet ipsas ad causandum, faciendum
ut ex ipsis consistat. totum; et sic causat, quod ipsis sunt totum causa, et
causa mater et totum sui causa efficiens, quatenus efficiens non potest
sine ipsis esse causa, nec causalitate habere, et sic ipsa sui causa, quatenus
nec efficiens est causa

Hic notandum est, quod causa, causa est causa compo-
sitiva tale causa, hoc est quatenus uno causa a causa causalitate alterius cau-
sae, etiam est causa effectus causati, et talem causalitatem, et sic ad unum
vicem suas causalitates se recipiunt, et sic simul quod ipsas unum effectum causat
et sic qualeslibet causa sunt, et aliam causalitatem causat; ideo qualeslibet
totum effectum causat, et si hoc ita non esset, quod uno causa sua causalitate
tate causaret, non esset a habito causatum, aut esset sic causatum, quod est
implicat

Confirmat. ex illis d. qui in se p. proverb. dicitur quod aer
potes movet, et qui bus se ipsa movet; ex quo sequitur quod aer causat
motum in vaporibus, et vapores in aere, et hoc non potest esse nisi quod aer
non potest et in se motum habere sine vaporibus, nec vapores potest
moveri sine aere: ergo similiter causas esse ad unum causa quatenus
tenus uno non potest sine alio causare, nec causalitate et effectum

Hic notandum est: non implatur, quod aliquod ens sui ipso esse causa sui
ergo non simpliciter, quod sit causa sua causa sui sui esse absolute
dicitur constat ex illis Inuest. d. 7. cap. 9 ubi dicitur quod dicitur causa quae
idem est, quod eius effectus; et etiam quod dicitur effectus, qui substantialiter con-
vertitur ad suam causa: ergo dicitur effectus, qui causatus est, et sic dicitur
aliquid, quod est sui ipsius causa

1.º negat. et prob. eandem causalitate
et

et explicio illas dicendo, quod illi s^o d. p^o causa illi fine, et p^o effectu
 p^o principii, et sic ad demonstrandum, quod ille finis est illi, qui idem est
 cum suo principio q^o h^o maioris principii, quam ille qui n^o dicit
 quod illo cauto, id est finis, id est quod idem est quod est p^o effectu id est p^o
 principii, et sic n^o, et maior finis simplicit^o, id est magis perfecto, qui
 finis h^o sumit. p^o illo quod perfectus est, si aut illud p^o principii p^o quod
 idem est sufficientialit^o, cum suo fine e^o magis, quod illud quod ita n^o est

Et patet hoc in exemplo, quod i^o ad san de illu Angeli et illi
 p^o p^o ad Deum, qui quid e^o illi magis est in perfectione, et fine
 si est ipse illere ad Deum, quod si n^o est; quia si est nihil est in ipse, quod
 immediate, et sufficientialit^o. n^o participet cu Deo; n^o aut e^o contra
 si non est, n^o aut loquit^o. de his que stricte sue causae, si u^o nos et
 de philosophi loquuntur

Arg. 2. 3. ult. causalitas efficiens est

prior for: ergo forma n^o potest esse causa efficiens, quatenus causal
 est causalitas p^o ans. for producit p^o causalitatem efficiens; ergo
 causalitas efficiens est prior for; et consequenter n^o potest causari a for
 quia for est antequam effect, et est causa causalitatis p^o quod effect producit
 quod implicat

S. dicitur ans: ut trat. ad form cond. ans, ut trat. acto:
 tum ergo ans, et simile. duo ad consequens, s, quod for n^o causal cau-
 salitatis efficiens, ut tunc productus ab efficiens, q^o hoc modo n^o causal
 sed causal causa h^o efficiens, quatenus talis causalitatis trat. ad illam
 quia efficiens n^o potest h^o efficiens u^o tunc sine forma, cum
 n^o possit causare tunc sine for; et sic est efficiens u^o tunc de-
 pendet, s for et hoc modo est for causa, quod efficiens causal tunc

Questio 4. De Causa Finali

Quis finis ut cae. dicitur est causa causarum, quatenus, s, in u^o causal
 causas ad causandum; ideo de causis in parti tradendo. p^o de ipse
 questionem ponimus, in quo 1° querimus quid est ipse finis, 2° an finis

si causa p[ro]p[ri]a: 4.º. quomodo sit casualis finis 4.º. cum finis moveat uoluntate
secundum esse reale, s[ed] cognitur. et uult. quomodo extra agit p[ro]p[ri]um finem

Cont. prima, quid, & ex sit finis

Et iam supponimus, quod aut. diff[er]entia inter finem, et causa finalem, in
finis latius patet, quam causa finalis, quod finis diuidit. in 2.º. p[ro]p[ri]um uel
in fine p[ro]p[ri]um, ut motus est finis ueltra, quatenus p[ro]p[ri]um ueltra, et in fi-
nem p[ro]p[ri]um, ut terminum agens sunt finis ueltra, et in fine p[ro]p[ri]um, qui
est ultimus p[ro]p[ri]um ueltra, causa uero finalis non ita diuidit.

Inchoe de p[ro]p[ri]o.
finis, id in quo p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um qui est. pro quo ad uoluntate, quod p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um.
est qui est esse t[er]m[in]i, s[ed] p[ro]p[ri]um, p[ro]p[ri]um, et negatiue, p[ro]p[ri]um
licet in fine p[ro]p[ri]um, in quo p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um qui est qui non habet ali-
moda p[ro]p[ri]um. p[ro]p[ri]um licet in fine p[ro]p[ri]um, in quo p[ro]p[ri]um p[ro]p[ri]um
qui est qui p[ro]p[ri]um. et p[ro]p[ri]um est motus illorum quomouunt.
et motus est ultimus natura motus. Negatiue qui est licet in fine p[ro]p[ri]um.
natura, qui non potest in illo habere motum, qui est p[ro]p[ri]um uoluntate

Causa uero finalis e[st] id p[ro]p[ri]um. quod agit, operat, seu uoluntate dicit. in uoluntate
operatio aliquid p[ro]p[ri]um, quod causa finalis ut dicitur motus efficiens ad p[ro]p[ri]um.
dicitur esse, et sic efficiens operat. p[ro]p[ri]um. ipse finem, p[ro]p[ri]um operatio p[ro]p[ri]um
finis 1.º. potest diuidi in natura, et super natura. naturalis est ille qui
natura, et p[ro]p[ri]um natura potest adipisci. supernaturis est ille, qui non potest
natura. adipisci, ut beatus, de quo p[ro]p[ri]um ueltra Theologi et metaphysici
licet dant. diuina finis ut dicitur in loco. Item ego huius diuina ueltra finis
in fine ueltra, et finis cui p[ro]p[ri]um diuina dubitare an e[st] ipse finis huius p[ro]p[ri]um
p[ro]p[ri]um finis

Pro quo ad uoluntate 1.º. quod finis cuius est ille cuius operatio p[ro]p[ri]um.
dicitur, p[ro]p[ri]um applicat. medio, hoc est ad ipse applicat. de. sanitate
finis huius, qui operatio ipse applicat. medio cometo. finis cui, ipse
cui amant. finis cuius. de. in ipse est finis cui, ipse sanitate operat. in.
p[ro]p[ri]um. Et uoluntate 2.º. quod uoluntate, et uoluntate ueltra, resp[ect]u uoluntate, potest esse
finis

finis, et respu alterius medium. De vivere est finis respu corruptionis, et medium respu servandi dei

Feliciter dico, quod finis cuius est vivere, et proprie finis, respu illius medium, qui bus incendit. adquire, et respu illorum prope. se amant.; et est medium respu finis cui: est finis cuius potest dici finis no ultimis, quod prope. alio finem, i. cui amatur. contruo.

Cont. 2. an finis sit causa physica

Ad 1am supponimus 1. utrum solo esse, de hoc, quod requiritur ad causam ptham; nam si finis coicit, quid quid requiritur ad causam ptham tenendu: hoc causo ptho erit. pro quo ad veritate, quod ad rationem causae actionis requirit. nisi quod effectus se nec est anis ptham, qd causo ut sic est qd quod effectus

Supponimus 2. quod finis potest considerari et, hoc est ut dat ult. complementum rei, et hoc modo est proprie finis, qd hoc modo est ultimo finis, et finis dicitur pth. d. quod est quies prima movendi, qd alio modo finis, est etiam hoc modo finis ultimo causo, qd dat ultimum compleme. tum. 2a potest sumi ut movet efficientem ad affectionem sui.

Ad 1. finis ut finis dans ultimum complementum est vero causo ptho, quod hoc modo est finis, vel quasi finis, in cuius adquisitione cessat motus principis movendi et sic causat quietem, et propter hoc ponit hoc modo ultimo causo, quod ultimo causat quietem. dicit enim pth. d. in prover. quod qui operis est ultimo finis, est quies principis movendi; et hoc modo iudicio, quod enumerat. inter causas pthicas

Ad 2. finis ut movet efficientem p se esse proprie no est causo ptho; De p efficientem (supposito, quod causo ptho debeat p se proprie producere effectum) et de se patet quod finis non dicitur producere effectum nisi quatenus movet efficientem; et proprie movet, ut dicit. et sic sequenti; con sequenter proprie no causat

Dicitur tamen hoc modo causo ptho, quod efficiet propter qd causat

et sic quod actio efficiens est propria ipsi finem dicitur quod finis est causa dicitur
 actionis, et motionis, et cum per talem motionem, et actionem producat effectum
 physicum, ideo dicitur causa physica. exemplum hoc dicitur in d. quod finis
 causa calefacti cuius est ad desiderandum, quod finis producit calefactum, cum
 actione ignis. controuersio tertia, quantum sit causalitas finis.

Cont. 3. Quena sit Causalitas finis

Ad 3. a. sup. promissum, quae dicitur in antecedenti controuersio, non ista pendet
 ipso quod causa et causalitas se habet relative, et modo, quo est causa
 de habere causalitate, difficultas igitur inter doctores solum est in quo
 consistit causalitas causa finalis, prout mouet efficientem, et hoc. unum
 consistit in quodam metaphisico motione, quo finis mouet efficientem
 et uariatur in applicatione istius metaphisici motionis, quibus ipsis sit

Et hoc. motio metaphisica est finis est ipso motio agentis, quatenus mouet
 propter finem, hoc est actio, quo agens mouet. pro ad agendum est in principio
 et metaphisico actio finis, quatenus est propter ipsum finem. Et sequitur
 ex proverbo, ubi dicitur: quod dignus est caute calefacti cuius calore, et finis
 est caute calefacti cuius est: ego uult desiderare quod finis causat uult
 agere, non nisi per eius actionem: ego est.

Tum etiam de concedit
 causalitate finis consistere in motione quo finis mouet efficientem, et
 hoc nihil aliud est, quam efficiens propter finem moueri: dicit enim in d.
 in prologo. Act. Inuenit, quod quod dicitur: quod finis mouet efficientem ad
 bonum, hoc est dicitur, quod efficiens propter finem bonum se mouet ad bonum
 faciendum: ego motio finis nihil aliud est, quo motio agentis propter finem

Ad 1. a. etiam: causa finalis est omnium dignissima. ego est causalitas
 nequit esse motio metaphisica, quod causa dicitur. o causalitate, quo
 causat. s. d. d. pro aut dat ultimam completionem, sicut ut est d.
 homo causa uerum. prout mouet, sicut ut est d. causa subdistingo formaliter
 nego aut, optimatissime. d. d. s. itaque causa finalis potest dici uerum
 proprie

proprie nobilissimo causa ut e sua domi ultimis complectitur, et hoc:
modo no diuinus causa p metaphoricam dicitur; et potest diuino:
bilissimo causa, quatenus mouet extimative, qd alia causa prop:
ter ipso causa, et ipso proprie se licet improprie

1. neg. 20. finis cau:
tal mouendo efficienda: op eius causalitas nequit esse actio efficiendi
pt. cono: alio efficiendi est effectus finis qd conuert esse eius causalit:
tas pt. am: agens producit actionem ut motus, qd sine eo opus alio
preponit motionem finis, et se producit. a motione finis

conson ad prob. dingo am proprie nego con: metapharice cono. am
et nego con am, quatenus enim dicit, quod agens motus qd sine agit ita:
mer hoc no illit: quod agens ante sub motionem sit proprie motus, qd
hoc dicit ad demonstrandum agentem moueri propter finem, quod
finis proprie no mouet agentem; qd agens seipso mouet ad finem;
et si motus agentis sine eius causalitas est metapharice causa motus
ni, quatenus proprie causat ab agente propt. finem: cono ad

Cont. 4. a finis moueat voluntate sua.

du de regle uel cogitum
Ad 4a supponimus 1. quod bonitas qd finis mouet efficienda ad huius:
modum (nam nihil potest habere rationem finis nisi ut bonum, qd dicitur
in proverb. quod nullus finis est malus, est duplex, uno que appetit
propt. se, et alio non, qd propt. aliam. Bonitas que appetit propt. se,
etiam est duplex, uno que appetit qd in se bono est et de com di:
cit qd bonitas honesta; et alio que appetit propt. delectationem
et dicit bonu delectabile

Supponimus 2. quod in Bonitate que
propt. se appetit considerat. id est duo e unum reale et oblatum, et
aliud intentionale seu cognitum. esse reale esse, quod habet bo:
nitas operis illius; esse uo intentionale, sine cognitum esse re:
presentatum, quod habet in illu. unde quaerimus modo, in quod esse
op huius moueat uoluntatem. pro quo sit

Et sic bonitas obliuio, sive finis, sive esse obliuio mouet uoluntatem ut finis
 sicut et illo bonitas mouet uoluntatem ut finis proprie quod ad ipsam
 non mouet uoluntatem, sed non mouet ad edipij eandem uoluntatem finis
 esse cognitum sed reale: quod est. R. est certo, quia uoluntas appetit
 uoluntatem possidendo finis esse reale. Et ex dictis constat quod finis finis est
 ipso modo agentis ad finem.

Et sic apprehensio bonitatis disponit bo-
 nitatem uoluntati, ut amet, et sic mouet disponendo uoluntatem ad amorem
 sicut et cap. 4. ubi dicitur: illius disponit uoluntati amorem in quo tum
 illius bonitatem et ratione constat, quia finis est obliuio sive modo cuiusque
 uoluntas operatur. uoluntas: ergo cognitio ipsius erit dispositio. Et tunc
 ipso modo dispositione materia agit, sed uoluntas amat finem finis. quod cog-
 nitum, et apprehensum. et ratio est dispositio est. Et certe quod eadem finis igni
 agit enim materia ligni sic dicitur, et libere. si in pietate eadem dispositio, et diffinitio
 non habet pietatem.

Tunc etiam apprehensio bonitatis finis est finis, non sicut
 ut finis est, sed etiam ut obliuio est, sed non finali sicut non sicut tunc finis, nisi ut
 finis est: quod est. et tamen et illud debet esse non finis finali sicut, quod
 est completum tunc, et tunc appetit; et hoc est bonitas, et non cognitio boni-
 tatis quod est.

Arg. 3. d. quod uarietatem in se non est dispositio, sed non finis
 tunc, sed diuerso apprehensio finis uarietatem in se actu uoluntatis: quod est dispositio
 sicut. R. si duo apprehendant eandem obliuio, unus ut bonum honestum, et alter ut
 delectabile, unus producat circa ipsum actu uoluntatis, et alter uoluntatis
 ex diuerso apprehensione, quod obliuio eadem: quod est.

1. quod in se ipso
 absolute negari, quod uidetur illud. in factis. finis dispositione agit finis;
 et sic si obliuio, quod se hinc uoluntatem est dispositio ad amorem uoluntatis
 uoluntatis, quod se hinc ut finis producat circa ipsum amorem uoluntatis
 tamen dicitur illud negat. R. ad eius prob. dicitur, quod obliuio amat tunc
 est idem, non ut finis. Obliuio enim apprehenditur ut bonum honestum
 ut bonum delectabile, factum. non idem, quod dicitur. duae bonitates apprehenduntur

si tamen ambo apprehenderet obitum ut honestum et unum fortiori modo, quod alio produceret unus actionem intentionem alio, non tamen distincta spei. controuersio uelimo, quomodo agentia agant propter

Cont. ult. quena agentia agant propter finem

Ad ult. supponimus ut certum, quod agentia illi alio ut deus, angelique habent finem; tota igitur de agentibus naturalibus, ut bruta, plantae, et elementa, quomodo agunt propter finem, cum non habeant intellectum, quo possit intendere finem, quomodo sit

Ad. 1. bruta

alia agunt propter finem eto inferat. eo lib. sensuali uel loquendo de deo. upius dicit, quod leo habet indystricam unuenando faciendo se inuisibile. leo de nocte ut facilius capiat uenationem. Tum etiam, quis negabit, quod canis, quando uidet panem non moueatur propter inuisibilem? et quando uidet baculum non fugiat propter timorem illius?

Conclusio secunda: agentia naturalia carentia sensu, ut plantae, et ignis agunt propter finem abijctis intentionibus, quod agant propter finem multi concedunt, quod talis finis sit abijctis intentionibus dicitur a nobis, quia uisibilis. op. secundo parte proverbiale. cap. 52. ubi dicit, quod appitit, quod her plantae ad faciendum folia et flores est affectus fructu, et cetera dicitur autem, quod in ista natura appitit her adu, quibus indiget

Ad. tamen ratione: si unum dicitur agentibus non esse aliquid, quo possit intendere finem desideratum abijctis pro ratione apprehensum, non esse inuisibilem aliquid finem. laudo diuine sapientiae; id hoc implet, quod unum dicitur, non esse sapienter ordinata: et si deficeret deus in dando illi sapientiam naturalem, quod se ipsis naturae, et sapienter dirigent, quod implet: op. et.

Ad. tamen

Ad. tamen: si bruta alia agentia sunt propter finem debent cognoscere propriam naturam, et discernere inter alia, quatenus unum est se coeion, et aliud non, id hoc non potest fieri, si bruta: eo magis possit fieri.

Voluntas operari propter finem. Haec veritas est haec opinio falsi, quare ego pro
opt. finis operatur. R. patet, quod hoc regiaris magnum de iuris unum, et mag
non dixerunt conij. op. est.

Si dirigo ut. opinione illa dicitur
A. pro rationem infirmam cond. ut. et nego R. ad cuius prob. dico quod non
in nobilitate percellit, sed quod subditio et ignorantia intravit in hominibus
sequitur magnam laborem; sed in laetitia in quibus nato non fuit deum
atque non acquirit magnam laborem, quod suo nata propter infirmam naturam
diu curat, et diu cernit inter bonam, et magis bonam, quod infirmus est declaratio
natis operationis, et datus est loco discretionis, et procedit appetitum dirig
omni iura sicut illi procedit voluntatem. propter quod dicitur est opus
nata opus est intelligentia

Fig. 2a ad. si agitur propter materiam generalem
propter finem ab ipsa ententem multam sequens et incoacta non im
primis sequens. quod si dicitur generalem. ab aliquo supponitur, quod talis di
alio esse frustra, cum in ipsa iam est infirmum, quo tenet infirmum
dirigi propter rationem. dicitur etiam sequens. non esse necessarium ponere il
telligentiam calorem motuque, quod si esse necessarium, maxime ut dirigatur
calorem sui omnibus; sed ad hoc non, cum calorem propter infirmum de
aut. op. est. et tamen multo videtur propter ab ipsa partibus, quam pro
fuit esse infirmo ab ipsa ut aquo tenere propter, more fluere et
luere. op. est.

Si nego sequens. ad iam prob. dirigo an. ut. nego an
propter rationem cond. an. principio animi ut. ut. movens propter ad suum mo
tus; non ut propter. h. g. calorem movens arborem ad operanda suum in ipso
cum influentis; ad quod operationem dirigat. ipso arbore R. prodeundo folia
propter, flores, et fructus, et si estis arbore non sui effluvia nec calorem
ut tales effectus sunt propter; sed precise ut effectus qualiter sunt, et infirmum
op. est. Exemplificat. cap. de exemplo fructus orb. celestialis

Dico, quod non propter hoc ponit. intelligentia calorem motuque, quod calorem movens
omni iura, ut late pt. ill. d. In fine Inuit. d. 4. c. 2. sed ponit. ut
det.

des. veluti ordo, ut creatura imperfectionis non potest immediate
te ad deo recipiendo a seipso motum; sed mediatis aliis creaturis
factibus

Ad ill. duo, quod aqua non tendit per se ad partem naturae lux
lunae; sed per naturam corporis generaliter, per quo ois corpus huiusmodi
vixit unum ut non sit unum inter corpus et corpus, et sic illud natum
est, quae aqua natus per sursum et illud de mori duo, quod in aqua
no mori huius duo apparetur contrarii, et partem fluit, et per alium refluit
fluit, quod apparetur subigere terram, qui huius longus est supra terram
et refluit quod natus huius est restrictio, et uno partem apparet esse in
alio, huius melius resistit igni, qui est diffusivus, et etiam per implere
hanc solis et lunae, ut videre est in quest. quod libet aliis super
ant. demost. 1049. questio quinta de causa efficiente. Terentio

questio quinta de causa efficiente

Quae sunt motus efficientes ideo post finem questionis ponimus
de causa efficiente, in quo sunt decem contrarii. 1. quid est huius
huius. 2. in quo consistat efficientis causalitas. 3. quae huius ag
endi efficientis. 4. an creatura aliquid efficiant. 5. an causa
primo concurrat ad effectus causas. 6. an actus dei et creatura
distinguantur. 7. in quo causa proveniunt de his effectus. 8. an causa
primo promovet rem ad operandum. 9. an idem numero ef
tus possit provenire a pleribus causis, et tandem ill. an omni causa
2. de. pro ob ediam aliis ad effectus supra naturam, quare hi

Cont. 1. quid, et ex sit efficiens

Ad primum dicimus 1. quod ill. d. in ill. brevis predicandi sic cau
sam efficientem declarat. Mo causa, quae agit cum sua, quomodo
vel materiam reme finis. pro quo deffonem clarissime dicitur ab
aliis causis; non si causa, quod esse cum aliis huius huius; si
quae agit cum sua ostendit. propriis causis ostendit, per quem ob
aliis distinguit. ut patet patet

vicinijs 2° causas efficientes 1° diuidi in totam et partem. 1° est illo quod agit
independens ab alio. 2° est illo quod agit et agit dependens, et
1° ut oēs creaturae diuidit. etiam in uniuersales, et quatuor. uniuersalis
est illo quod producit effectum sibi similem. In quibus est illo, quod produ-
cit effectum non sibi similem ut deus et pl. diuidit. in generalis, et spe-
cialis. generalis est illo quod plures effectus distinctos sibi producit
respondeat. specialis est illo, quod tantum potest producere effectum unius speciei

diuidit. etiam in causa uitalis, et non uitalis. uitalis producit effectum, qui ma-
net ipso, ut oculus uisione. non uitalis producit effectum, qui non manet
ipso, ut pater filius. Deinde uitalis dicitur et libero, et alio necessario
seu natus. libero est illo, quod potest a se requiritur potest agere, et non
agere. necessario est illo, quod potest a se requiritur non potest agere.

diuidit. etiam in causa in se habita, et non in se habita. in se habita est illo, quod
realis influat in effectum ut generat in genitum. in se habita est illo, quod
in se habita est illo, quod in se habita est illo, quod in se habita est illo, quod
in se habita est illo, quod in se habita est illo, quod in se habita est illo, quod

Iustus, conciliū, consensus, palpō, accessus
Qui accipit nectus, nō obstat, non manifestans

Et tunc diuidit. causas in principales, et instrumentales. principales
quae propria uirtute sua per se propriam motionem agunt. instrumentales
illo, quod non producit effectum nisi ut motus, et principales, et sic causas
humanae assument. ut motus ad producendum effectum. etiam diuidit. in
talis, et partialis est. contrarietas secundum unum quod consistat in partibus

Cont. 2° in p^o consistat. causas aliter et

Ita tam supponimus ut certis causalitate efficienti consistere in
lo actione, quo agens, agit in pass. altamen, quod agens, agit dat.
dionamatio, tunc influxus ipsius efficienti, et est. immutatio pass, et
aut. per effectus, et tunc agens, ad passum quod agens, causalitate, tunc aliter
efficienti

Art. 1.º: id quo agens agit in actu 2.º est quod superadditur et virtute agens
omnino. et sic patet quod agens potest esse in virtute agentis, sine actu
in actu 2.º agit. sicut in actu 2.º agit aliquid debet ad id, quod non potest
causa de se agente in actu 2.º ad agendum transire, sine aliquo deo.

Art. 2.º: actio agentis non est actio agentis ad passum, sed actus ipsius
agentis, quo influat in passum est 2.º ut quos, et pl.º, quod actio videtur esse
eandem, et tunc est in se. Ad actio agentis est prior passum, sicut effectus
non potest esse relatio. Respondent aliqui ad B. dicendo, quod actio
agentis est prior effectui in facto esse, non in se, et sic dicitur, quod actio
nihil aliud est quam fieri effectus.

Sed 3.º et impuimus pl.º quod actio agentis
non potest esse ipse non effectus, quia prior effectus est passum; Ad actio non est passum in
relativis oppositae. go est. Deinde actio agentis est id quo agens in actu 2.º in-
fluit in effectum; Ad hoc debet esse actus necessarius distinctus ab effectui, et virtute ag-
entis: go est. Ad patet quia talis actus actus ipse effectum, et separatur ab
effectui; non effectus remanet, et transit talis influxus, sicut actio: go est.

Itaque
quod dicitur de virtute ipsius causa: virtus ipsius causa non potest esse
se immediate influere in effectum; Ad actio est id quo agens influat in effectum
go est. pl.º virtus causa est potentia efficiens; Ad id quo efficiunt influat
debet esse actus ipsius: go est. quod sic patet, quod ante actualitatem influxus
uno est, quod id quo influat efficiens sit actus ipsius ab omni causa conceditur, quod
virtus non potest seipso actualitatem, quod potentia, que seipso non est actus, non
potest seipso sine actu actualitatem; Ad talis virtus ipse non est actus: go est. non
si ipse potentia est actus non indiget aliquo a se distincto ad agendum, quod non
potest dici nisi de virtute divina.

Arg. 1.º tam si actio est virtus
virtute efficiens effectus ab ipso virtute productis; Ad hoc est talis. 1.º quod
causa licet effectus effectus, quod implet. 2.º quia efficiens, h. proprie est talis
causalitatem in se, h. in effectum non in se, quod efficiens agendo non mutatur. appa-
ret de deo; go in effectum, et licet ipse fieri effectus.

Supponimus 2o. quod substantia esse primum radicale efficiendi alias
 substantias, quod accidens potest esse totale primum efficiendi substantiam 1o.
 hinc igitur est quod de primo proprio efficiendi substantiam, an sit idem solum
 substantialis efficiens, et an sit aliquid accidens, utrum, et talis sit primum

1o. quod substantialis idem non est primum primum quo efficiendi alias
 substantiam. Et sequitur ex illis. qui in eo p. primum dicit quod ex ipso
 substantia dei, ubi substantia necessaria sunt instrumentis, et in alio loco dicit quod
 instrumentum sit in medio agentis et agibilis, et sapere docet quod accidens
 sit instrumentum substantiae. Et tunc etiam constat quod substantia non potest
 terminare accidentem (saltem materialiter) esse: quomodo potest esse instrumentum
 esse primum operandi

Solum igitur nunc remanet difficultas; an accidens sit
 instrumentum substantiae, taliter quod disponat ad productionem substantiae non
 modo attingat substantiam productam, et an sit instrumentum quod per instrumentum, et ubi
 tunc substantia immediate attingant substantiam

Et 2o. accidens per
 instrumentum substantiae, sive per motum substantiae, sive per instrumentum substantiae produ-
 cunt substantiam, et sic primum primum efficiendi est accidens. Et
 eto tunc deducitur ex aliquo loco illius dicitur: illud immediate at-
 tingit substantiam productam, quod mediat inter producentem, sive primum
 producentem et alium producentem. De hoc est habitus, ut tunc illius
 dicitur in libro de principiis hylae; non per habitum potest esse motus de potentia ad ac-
 tum; et habitus est accidens, quod est

Et 2o. eto: instrumentum per motum esse primum
 ut immediate attingat effectum; et accidens sit instrumentum substantiae: quod per
 motum instrumentum substantiae immediate attingat substantiam: si dicuntur quod
 accidens sit instrumentum dispositio tantum virtutis substantiae; non tamen
 attingentia, quoniam tunc virtus est ad attingendum substantiam; et tunc
 ad disponendum efficiens ad producendum substantiam.

2o. in principio ubi
 accidens non disponit quomodo docuit. Et disponit tamquam medium
 quibus

quibus efficiuntur movet se ipsum de potentia ad actum; id illud quod deo disponit
 attingit virtutem suam per se ipsum movet. pot. h. accidens disponit ut
 infuso, quibus efficiens operatur; id quod deo disponit attingit immédia-
 tate effusum: go est. pot. h. virtus efficiens non est per se actus productivus
 go magis accidentibus disponit. ac actus productivus tamquam instrumentum
 pot. conat, quod per se non potest esse, tunc tamen transire ad actum
 formatus non potest esse de se ipso ad se ipso tunc medio: go virtus substantia
 mediante aliquo a se ipso tamquam medio movet ad actum productivum
 et tunc medium est accidens: go est.

Confirmatio: no ex lib. quest. cap. de quest.
 habitus virtutis ubi dicitur. D. q. negat in deo habitum, quod per se
 potest esse purus actus, et sicut aliquid operetur. non indiget aliquo a se ipso
 go per se ipso in illo potest, sine virtute, quae ut operetur. indiget alio a se
 ipso non esse purus actus; sed per se habet habitum, quo transit ad actum
 per se habitum vivit. habet in quo operetur. sine cuius vivit in se ipso.
 est operari; id est virtus creata sic habet: go est, et cum expedit
 loco constet deo habitum esse accidens; sequitur. quod deo virtus creata
 se habet ad actum medio accidens; et tunc proxima efficiens dicitur
 accidens

Arg. 2. ad eandem: accidens est imperfectum in se ipso: go potest
 immediate aliquo modo attingere virtutem. pot. conat: si immédia-
 tate, attingeret virtutem, l. virtute propria, l. virtute ipsius for. pot.
 talis; non virtute propria, quod imperfectum; nam virtute for. virtutis: go est.
 pot. ista pars talis virtus for. l. est virtus, l. accidens, si accidens est.
 et remanet idem virtutem. si virtus iam virtus per se virtute omnes
 virtute producit virtutem: go est.

S. nego conat, ad prob. dico, quod
 virtute virtutis; ad virtus prob. dicimus, quod talis virtus a se ipso
 talis virtute; sive id a quo dicitur virtus pars substantia, quod virtus est
 origo unionis, et dicitur potest esse immédia- tate id est a se ipso
 que alio virtute vivit. nego: immédia- tate, id est per medio alio virtute
 mali cond. Itaque nos non dicimus, quod accidens dicitur virtus substantia

20
cui iam opte fuerit potest. sec. 6. canone 4.º. Damnat lib. 6.º. ho-
nry arbitriū nihil omnino agere: go agantio creato uero efficiunt

De ratione deducto go ubi. Inuit. sic: impossibile est, quod Deus no de-
derit creaturis oem perfectionem quā possit creatura, n. alie. recipere
alio. dante. in creaturis defectū perfectionis aone dei, quod implicat. To-
si creatura nihil efficiunt. hinc defectum efficiuntis o. Deo; go ali-
quid efficiunt. Tum etiam sequeretur. quod Deus no amaret in creaturis si-
militudine diuine perfectitatis, et efficiuntia, quia no illis communica-
set creaturis comp. se nihil operent. go est.

Arg. 1.º. elonem. Deus oio
operat. go creatura nihil operat. ans constat, qd dicit. Ioan. 1.º. ois
q. ipsum factu sit et sine ipso factu est nihil; et etiam qd ois creatura
dependens est o. Deo, ut sequitur. ab ipso producta. se. go cor. 1.º. h.
creatura aliquid efficiunt, id. Deus oio. no. efficiunt; To. Deus
oio. efficit: go creatura. nihil.

2.º. Dico ans: immediate, et tota
nego ans, siue mediate, siue immediate eod. ans. Deus enim oio
et cu. creaturis oio operat; no enim op. hoc quod creaturae aliquid
efficiunt sequit. quod Deus illud no. efficit, qd. Deus simul creaturis il-
lud efficit ut creaturae producendo participat cu. Deo quae parti-
cipatio bono est ipsi creaturae, et oppositum esse ei. malum; et
cu. bono sit esse, sequit. hoc ito. esse, ut recte op. ill. d. in. ill. q.

Ad autoritates 1.º. 1.º. quibus dicitur. Deus oio operari, h. nos no habere
sufficiencia ad opero. dum, respond. illi quod Deus nobis cu. oio operatur
quod nos sine Deo nihil possumus facere, nisi peccato, quia nihil sit
et esse qd. nos no. habemus suficiencia. hinc Deo ad aliquid operandum et
si. indigemus op. ap. lio, et ppt. hoc dicimus ad iuu. nos. Deo. Eo.

Cont. 5.º. an causa 1.º. concurrat. ad eff. 2.º.
causa 1.º. secunda
Ho. 5.º. supponimus 1.º. creatura in esse, et operari dependere, o. Deo.

quod alii sequuntur quod creato aliquid non participat cum Deo, nec effectus
 subditus Deo, quod est ad conditionem ipsius creaturae, quae sunt in aibus
 subditis esse. et dicitur, quod ratione suam dignitatem oio substat
 et comouat. Difficultas sola est an et causa conueniat ad effectum eade
 re immediate, et quae in mediatione

Ad uentite, quod aliquid pro:
 test agere immediate et in mediatione uirtutis et suppositi. Illud agit
 immediate in mediatione uirtutis, quod per sua uirtute attingit effectum
 Illud uo agit immediate in mediatione suppositi inter quod et effectum
 non mediat aliquid suppositum. et hoc dupliciter, scilicet in essendo, quod
 non est in ipso et effectum aliud suppositum, et in causando quod, per actionem
 directe terminatur ad effectum ipsum producit, quamuis loco dicitur ab ipso

Co. Deus conuenit immediate et in mediatione ad effectum causarum
 secundum. pt. eto, et imprimi quod conueniat pt. sic: bonum est crea:
 turae agendo participare cum Deo; si Deum non conueniret in ipso
 ad suos effectus agendo non participaret cum Deo: ergo conuenit. Et effectus
 per participando cum Deo recipit ab ipso sufficientiam, uires est, quod
 bonum est creaturae? B. etiam patet, quod productio creaturae non effectus
 a Deo, consequet. Deus cum creato per illam non participaret

Pr. diu.

De quod conueniat immediate et in mediatione. Deus per sua uirtutem
 immediate producit effectum, et non est distant ab ipso effectus; De quod tali
 modo producit immediate et in mediatione producit: ergo est. Et
 pt. quod uirtus productio dei est cognitio l. uoluntio ipsius dei effectus
 uult, quod effectus sit; et talis actus immediate attingit effectum: ergo

Arg. 1. ad 2. etiam: si Deus conueniret ad effectum causarum, secundum
 conueniret eade actione quod creaturae, l. diuerso, et nequam
 ergo est. pt. B. imprimi non addem, quod eade actio non potest procedere
 a duobus agentibus, perfectis, itone toto obiecto procedat; diuina
 non diuerso, quod diuerso actio petit habere diuersum terminum;

30
Solutio huius argumenti apparet in sequenti controversia, ubi
plicabimus, quomodo eadem actio potest provenire, & deesse & creari

Arg. 2. nullo est implicatio quod creatura operet. sine concursu
Dei: ergo dicendum est, quod hoc modo operat. pl. arg. nullo est implicatio
tio, quod creatura sit causa partialis sui effectus; De causa partialis agit sine
concursu alterius cause: ergo est. Si nego, arg. ad cuius primum dicitur: Sed
perdem divinam cond. P. dicitur de negotio. itaque quantum creatura
sit causa totalis, cum tantum sit causa totalis dependens, & 1° causa, inde
sequitur, quod non indiget concursu alterius creaturae. benevero sic, aliter non
est in causando dependens, & deo, quod implat

In fine pro solutione aliquo
rum arg. advertitur, quod actio per se minor foret, ut talis non est
Deo, quod hoc modo non est efficiens, & de se inferior, & de se inferior creat.
ura non proveniret, & creatura in se de se sine Deo, quod non sit ali.
quid, neque effectus; deinde alia actio, ac vitalis, & causalitas materiae
et sic licet sit, & deo, tamen non sit alio modo quo de creatura
quo eodem modo quo sit & creatura dicitur imperfectione in creatura
et eodem modo, quo sit, & deo, cum tantum sit, & deo ut effectus participat

Cont. 6° unactio Dei, & creaturae dis.

Hoc iam procedit. ^{uniquamvis} supposito quod deus simul in creatura producat effectum
et difficultat. an eadem indivisibili actione effectum producat, & dicitur
et non est difficultas de actione in actu 1°, quod hoc modo videtur esse
difficilis, cum actio creaturae in actu 1° sit unitas ipsius creaturae, quod
ut nunquam potest esse unitas Dei, in se finita. est ergo difficultas
de actione in actu 2°, an, 1, deus cum illa met actione, qua creatura
influit in effectum, ipsam effectum producat, & non, et supponimus deo
non producere per actionem ipsi super additam, quia per virtutem, in se
purus actus de ipso actual. et non per aliquid superadditum. quare sit

Et actio Dei non dicitur ab actione creaturae, sed in actu
creatura

creatura agit, hoc est cum illomet actione, quod creatura producit
 effectus, etiam deus. pr. eto: actio creaturae est, o deo cum sit cre:
 atio, et oij creatura est, o deo, per id quod producit. effus: habet
 cum illo, sine medio illo producit effectus; et sic sequit, quod deus
 producat effectus eadem actione, quod creatura. ex eo enim illo actio e
 creatura, quod, o creatura producit, ut cum illo producat effectus;
 et propt. eadem causa producit, o deo. go est actio productiva dei

Tamen cum dicitur, quod illo actio procedit, o deo, quod simul cum creatu:
 ra producit, et sic per accidens dicit. esse actio dei; o creatura uo
 producit. namque causa actus ipsius, sine medio necessario requiritur
 ad hoc ut ipse producat effectus, quod creatura sine illo non potest produ:
 cere effectus; bene uo deus. et sic effectus procedit per deo medio, illo actio:
 ne per accidens, et contingit. qualis enim deus per accidens in illo actio
 ra producit, et o creatura per se

Arg. 2o et 3o. actioes sine supposito

1o. go actio dei non potest esse actio creaturae, quod creatura est distincta
 supposito, o deo. 2o. dicitur opinio derivativa et possessiva uerum,
 quotitativa falsa. verum quidem est, quod actioes non possunt derivari nisi
 o supposito; ad id non est necessarium, quod qualibet actio sua habeat
 suppositum; alio: deus non possit unice actione agere o deo, in
 3o. supposito; neq. actio creaturae dependet, o deo, quod implat

Et sic quatenus supposito adiuuato sine subordinato possit peruenire
 actionem idem effectus producere; nec ualeat dicere quod o deus per se
 sine subordinato, quod o deus non conuenit actu e sicuti potest deo pro:
 lue; et sic, et sic licet sint subordinati tamen o deus non dicitur proprie
 producere thorem; de per accidens inq. h. 1. disponit materiam
 mouendo calorem materiam. contra uerbo septimo, per quo causa pro:

Cont 1o aqua causa proueniat. determi:
 natio effectus

Ho tam etiam pro eadem supposito quod plures causas conueniant

produci eundem effectum a qua illam proveniet quod produci
sunt talis effectum, et non alium, et hoc nalis. loquendo, non super his
potest deus detinere causas ad has operationes potius, quod ad alios
quibus suppositis sit

Et lo 1. dicitur effectus quo ad spem provenit ead
2. et experientia patet, quia dicitur cum igne producat ignem, quod bene
convenit. et go actio dei dicitur per creaturam ad producendum effectum
hinc spei potius, quod alii vult; quia cum isto creatura non potest produ-
cere effectum nisi ipsius spei

Et lo 2. dicitur effectus quoad individuum et
causa 2. ratione dispositionum quibus operatur. et dicitur ad quest. 63
sunt, et hoc est quod causa 1. est generalis, et conveniunt nalis. convenit
sua generaliter conveniunt: go ab ipso non potest provenire dicitur et
sua quoad individuum, quod talis determinatio debet provenire, et causa
parali

Item et dicitur debet provenire ab illa causa, quae in tali
bus circumstantiis est magis prompta ad eadem effectum, quod alia, quia effectus
talis nalis, potest provenire a causa operante in talibus circumstantiis
alio tempore, quodam qualibet circumstantiis potest causa dicitur
ne producere unum individuum ac aliud quod non videtur velle
Et talis est causa 2. go est. 1. est causa quod causa 1. non dependet, et
circumstantiis, et dispositionibus ad producendum quod nalis effectum: go
lo causa 2. ratione circumstantiis, et dispositionum subti dicitur ad talis
individuum, quia illi nalis. non est pro illo tunc alium possibile in facultate

Dicitur et hoc sequeret quod non esse nalis de necessitate nalis, quod talis
videtur nalis producat. quod sua causa sui in tali tempore loci et ad
quod nalis producat; et hoc est nalis: go est. 5. et nego sequatur
pro dicit quod in causis nalis sui sui nalis nalis producat quod
causa, de quibus nos loquimur hic; hoc est in causis libris, nec in nalis
2. sui nalis producat quod, quod deus est sit dicitur nalis potest
nalis nalis ad producendum illam effectum, ad quod non sui dicitur

hoc non est ex ratione; dicitur enim est dicere, quod vis essentialis taliter de
necessitate nature, quod neque causa libera, neque deus possit res aliter cre-
are fore

Quia ita dicitur: ignis in talibus circumstantiis non est magis
destruendus ad producendum unum numero ignem, quod alius qui in eisdem cir-
cumstantiis potest ab ipso produci: ergo quod hunc producat, et non alium pro-
venit a deo, et non a alio igne cum talibus circumstantiis producente
aut patet, quod si esset magis destruent, ad hunc, quod ad alium non posset
aliter esse, et deum in circumstantiis producere: id potest ergo est.

5: nego unum ad unum prob. dicitur ergo A. ad eod. et a facilitate dicitur B. na:
visi difficultate nego B., quia magis enim posset alius ignis absolute pro-
ducere; tamen ratione circumstantiarum loci, temporis est. facilius pro-
ducet unum, quod alium, et in nota semper si destruat ad illud quod est
facilius, ideo dicitur magis destruat magis ad hunc numero, quam
ad alium propter circumstantias, quod in uno tempore propter circum-
stantias est impossibile; in alio tempore est possibile ut tenet in
in libro de dupl. istis, et sic

In fine advertitur quod quodvis causa
naly non tunc est illa; tamen si sub ratione infirmitatis cognoscit hinc dicitur:
venit inter unum et aliud, propter quod dicitur quod nature quod est in-
telligentia; et sic non potest dici quod quod non cognoscit dicitur indivi-
dualem ad potest destrui ad hoc individuum potest quod ad aliud

Quoniam an causa 1^a sit movens 2^a ad operandum

Ad eam supponitur ut certum causa tam grati concursu concurrere
ad effectus causam secundam; ubi igitur nunc est difficultas an de
causa 1^a sit aliquid qualitatis potest potest ante movens 2^a.
tam ad operandum pro quo advertitur per hunc effectum duplicem
unam potest, et aliam moralem. potest est illo, quod potest, et potest
impulsi impellit potest ad operandum. moralis est illo, quod potest
atrahendo, et alliciendo movet potest ad operandum. pro quo sit

Et 2° causa 1^a mouet o^mnes causas ad operandum suum effectum et sequitur
Phil. Inuol. d. 4. c. 3. et apud p. proverbia. cap. 24. est q^o conuincitur
philosophorum; atq^{ue} theol. et in ipsius est quod conuincitur. dicitur quod causa 1^a
non agit nisi motu, et 1° causa 1^a mouet causas suam ad operandum
aliter non esset deueniendi ad hunc motum immotum, qualis est deus
etiam quod dicitur sequitur quod motus creaturae esset ab ipso principio
quod implicat, cum dicit Christus Ioh. me nihil potestis facere et tunc
tunc ipse factus est nihil

Et 2° motus causa 1^a est actus operationis
causa 2^a et sic recte dicitur primum p. 1° dicitur. quod causa 1^a
applicat rem ad operandum: 2° motus qui applicat est actus operationis
p. 1° quia si non applicaret causam 2^a ad operandum non esset primum in
operando causa 2^a. De hoc est impossibile dicitur in o. 1° sit causa 1^a 2° est
p. 1° potest quod debet dicitur causa 1^a non primum causat. p. 1° etiam potest quod
debet dicitur 1° quod 1° causat. Deo nisi motus causa 1^a mouet: 2° est p. 1°
p. 1° hoc dicit quod deus facit et faciamus

Deus ex illis qui in 1° p. 1°
cor. cap. 8. dicit deus mouet creaturam et ipse se ipsam mouet;
De creatura operat p. 1° motum: 2° motus dei antecedit opero:
nem creaturae. Tunc etiam in Phil. Inuent. d. 7. p. 1° 2° 3° de mo:
ralitate dicit quod deus mouet animam ad agendum bonum: 2°
aut mouet, et sic motus dei recte dicitur primum

Et 3° talis motus
non p. 1° impellit causam 2^a ad operandum, et sic recte dicitur p. 1° motus
1° operat: et 2° p. 1° illius, quod primum p. 1° et proprius impul:
sum excitat causam 2^a ad operandum, p. 1° tunc p. 1° impulsus motus
nisi, sicut consulens ad aliquid effert mouet mouet tunc causa 2^a ad illi
effert p. 1° tunc et sic p. 1° tunc: Deus (ut dicitur est) mouet causam
2^a ad operandum, dicitur enim concil. Trient. quod libere hominis adit:
ur excitat: et mouet. De p. 1° et proprius impulsus mouet: 2° p. 1°
p. 1° tunc aliqua creatura mouet quodam, et p. 1° impulsus, quodam aliqua p. 1°
producit. in ipso, quod uere mouet. De deus mouet creaturam producit
in ipso creatura, quod dicitur apud illud, quod est quodam p. 1°: 2° p. 1° mouet

+ quia

Respondeo dicere, quod quoniam illud dicitur sic in veritate p[ro]bat; notandum
 sine motu, & motu; quia tale auxilium movet & huc excludit eum; imo
 productio ipsius auxilii in animo est motus, quod deus movet ipsam animam
 & talis productio est p[ro]bat; & etiam motus est p[ro]bat; tale enim auxilium est q[ui]a
 motus, quod ut dicitur ill. d. in tab. gen. est h[oc] movete in mobili, et efficit
 est in moto: q[ui]o est.

Et lo 4o: p[ro]bat p[ro]movere non semp[er] est necessarium ad
 detrahendum causam ad operandum; p[ro]bat, h[oc] est ad detrahendum, h[oc] ad appli-
 candum operationi; & etiam, quia causa 2a multoties e[st] detracta per
 sua p[ro]p[ri]a motu operatione, ut ignis ad comburendum: q[ui]o visus no[n] debet dari
 p[ro]bat p[ro]movere ut detrahit: p[ro]bat ut applicentur. Tunc, q[ui]a comprimati in igne
 ut h[oc] p[ro]bat no[n] videntur p[ro]bat p[ro]movere et detrahit ad bonum, sicut
 ostendit b[e]n[e]dictus de libere ad faciendum malum, p[ro]bat quod dicit ill. d. in:
 & p[ro]bat p[ro]verbis. cap. 28, quod h[oc] luxuriosus, qui luxuriam imaginat. Delibera-
 tionem, ut luxuriosus est: aut non, quoniam iam deliberatum est p[ro]bat p[ro]movere.
 tum habetur castitatis.

Quod aliquid sit necessarium p[ro]bat p[ro]movere ut detrahit
 patet in justificatione impie, de qua dicitur in Concilio. Trid. sess. 6. cap. 5.
 quod deus p[ro]bat gratiam operatur cor hominis ad justificationem, ad quo
 justificationem preparat: h[oc] videtur gratia libere consentiendo et
 cooperando: q[ui]o gratia dei visus est necessarium no[n] sicut ut ad operationem
 applicentur. Tunc etiam ut ad ipsam operationem, ad quo non sicut detrahit
 detrahit.

Et lo 5o: p[ro]bat p[ro]movere no[n] semp[er] necessarium est quod sit imme-
 diate, & deo, p[ro]bat sicut quod veniat, & h[oc] medio aliqua causa q[ui]a patet
 d[omi]no in elementis, in quibus ut producat no[n] sicut est necessarium nisi
 applicentur. p[ro]bat, ut patet in igne, & talis applicatio p[ro]bat p[ro]movere
 ubi influentia calis: q[ui]o non opus est quod immediate proveniat, & deo
 p[ro]bat patet, q[ui]a cessante calore, cessaret elementum generare, et p[ro]bat: q[ui]o in sua
 qua calis transmittit p[ro]bat motu in elementis, sicut entia movet et q[ui]a
 p[ro]bat elementum ad agendum.

Et in casu liberi motu p[ro]bat p[ro]movere

de bono, l. malo Angelo, quia in istis p[ro]p[ri]a p[ro]mo[n]io est cogitatio, l. effectio: licet p[ro]p[ri]a obli; De Angelis cu[m] licentia Dei p[ro]bat hoc in omnino n[on] causare p[ro] non necessario recurrendum ad Deum, ut p[ro]p[ri]a hoc p[ro]bat. boni Angeli custo: Dei thronum ut mouerant thronos ad agendum bonu[m], representando o[mn]i[m]i[m]a naturali, l. illi ip[s]o bonu[m] obli

Arg. 2° an, et 3°. non est necessario

talis p[ro]p[ri]a p[ro]mo[n]io: q[uo]d no[n] est p[ro]mo[n]io p[ro]p[ri]a. an: si esse necessario, l. in cau: p[ro]p[ri]a liberi, l. nali obli; De neutro: q[uo]d non est necessario. p[ro]p[ri]a. De imprimis n[on] in nali b[us] p[ro]p[ri]a: h[ab]et pars: si esse necessaria in nali b[us] esse ad detrahendum ip[s]am ad operandum, p[ro]p[ri]a h[ab]et no[n] q[uo]d causa nati, scilicet h[ab]et deesse detrat ad operandum, non p[ro]p[ri]a h[ab]et dirigunt. o[mn]i b[us], p[ro]p[ri]a, liberi no[n] h[ab]et detrat et nati, si q[uo]d est.

Deinde nego in lib[er]is, p[ro]p[ri]a h[ab]et pars q[uo]d

si esse necessario, et esse ut p[ro]p[ri]a detrahent; De hoc no[n] q[uo]d est. p[ro]p[ri]a si tali p[ro]p[ri]a p[ro]mo[n]io detrat p[ro]p[ri]a uoluntate tollere eius lib[er]tate q[uo]d est. p[ro]p[ri]a. an: p[ro]p[ri]a tali p[ro]p[ri]a motio in uoluntate, uoluntate tam esse detrat p[ro]p[ri]a; De non lib[er]e: q[uo]d talis p[ro]p[ri]a p[ro]mo[n]io tollere lib[er]tate uoluntate. N[on] est certo, q[uo]d p[ro]mo[n]io detrat uoluntate p[ro]p[ri]a q[uo]d. tali detrat non esse in p[ro]p[ri]a uoluntate; q[uo]d uoluntate no[n] esse lib[er]e detrat

5° nego an; ad quod nego p[ro]p[ri]a ad cuius tam p[ro]p[ri]a. resp.

in p[ro]p[ri]a dicta in 4° et one dirigendo h[ab]et. semp[er] nego h[ab]et. aliquando q[uo]d h[ab]et. d[icit]ur unus enim in dicta et one, q[uo]d p[ro]p[ri]a p[ro]mo[n]io no[n] semp[er] est necessario ad hoc ut causa 2° detrat. De uel est necessario ut detrat, l. ut applicat et si si causa nati h[ab]et detrat ad agendum non est necessario in ip[s]is ut detrat; De ad p[ro]mo[n]io effus applicent. Vel detrat di, q[uo]d causa nati licet h[ab]et detrat habitualit[er], et ip[s]is, non tamen actualit[er], et si ut actu detrat: indigent p[ro]p[ri]a p[ro]mo[n]io, q[uo]d ad p[ro]mo[n]io, applicat, actualit[er].

De 2° an parte in q[uo]d fortis arget, an d[icit]ur h[ab]et. semp[er] nego p[ro]p[ri]a aliqua: De cond[itione] h[ab]et. et nego p[ro]p[ri]a ad cuius p[ro]p[ri]a. nego an, et ad eius p[ro]p[ri]a. d[icit]ur q[uo]d an ex se nego p[ro]p[ri]a, a qualitate cond[itione] h[ab]et. itaq[ue] in uoluntate dat. dupl[ic]i p[ro]p[ri]a.

tio

hio uno, o deo, et hoc no est libera nec merito dicit. qd. 1. motus,
 et alio ab ipso volute, que est libera et dicit. 2. motus, unipositi
 deliberatio, que in 1. motu no dat. deliberatio. To in 2. ut si licet de:
 us moueat voluntate ad tu motum, tamen ex hoc no sequit. quod tollat
 ejus libertate, qd. ejus libertas tamen stat in 2. motu, ut videtur ex in pro:
 verb. p. 3. cap. 54

In fine pro solutione arguitur aduersite, quod licet
 posita p. h. promotione in voluntate voluntas infallibiliter operetur
 illud efficitur ad quod p. ipse mouet. tamen ex hoc motus que. quod no possit
 non operari qd. libere no operat. nec ex hoc, quod libere operet. sequit.
 quod dicitur antea no detate cognoscat, quid operabit. licet nolij videatur
 impossibile, et in intelligibile, quod diuino sciri, et diuino iustitio ut sint
 summe perfecte, que sunt habitus esse, et magis necessarium est illud quod per
 hanc diuina perfectione, quod illud quod illi motus possit intelligere

Cont. qd. an idē numero effectus pos:

^{sit pro uenire ex pluribus causis}
 Ad qd. an supponi may 1. uocari non esse de quocumq. causis intencioy, quod
 edictis iam constat, quod due p. totales non possit produere eū dem
 numo effectū, nec est eū de caus. subordinatis, qd. certū est qd. effectū cre:
 aturam pro uenire o. deo. solū igit. est difficultas de causis extrinsecy
 totalibus ejusdem gnis, et maxime de efficiētiby

Et hoc dupliciter
 potest controuerti 1. si, an simul duo ignes possint eūdem numo calore
 produere totalit. talit. quod totus calor sit ad equate, et totalior
 o. quolibet igne productus, et 2. diuisiue, hoc est conuolui que produc:
 tus est nūc ab ipso igne possit idem numo produci ab alio igne qd
 idem est ac operare an idem numo effectū, qui continet. in virtute
 ipsius ead. efficiētis contineat. in uirtute alterius efficiētis

Pro quo aduersite 1. quod dat. efficiens producit effectū de suo na:
 ta, et de tota, conuincendo, t. illi de suo esse, et dat. efficiens que

producit nihil de seipso communicando. Obicitur 2o. quod unus causa
potest dici totalis in actu 1o. quando, sicut in virtute producit
totum effectum, et in actu 2o. quando, in imperio totum effectum producit.

Et 1o. simul idem effectus non potest provenire, a duabus causis totalibus
et adequatis ejusdem ordinis. 2o. etiam est, quia implatur ex parte cause
et ex parte effectus; ex parte cause, quod effectus totalis, et adequatus, et non effectus
totalis, et adequatus, quia effectus totalis et adequatus alterius ordinis
ordinis. Ex parte effectus implatur, quod totalis, dependens ab uno causa
totalis, non dependens ab alio, cum etiam dependens ab alio ejusdem ordinis

Et 2o. implatur quod effectus, qui producit ab isto efficiente de suo nato
possit idem numero produci ab alio efficiente, et sic implatur, quod idem
numero effectus continetur in virtute plurium efficientium. Et videtur
ex quest. 7o. articulo 1o. sensu, ubi queritur si Petrus, ut dicitur Petrus filius
Martini, potest esse ille, qui est, et quod Martinus, ut dicitur Martinus
quod Petrus, si esset filius Guilielmi. Sicut dicitur. In materia
tamen numerabilis Petrus non potest esse ille, qui est, si Martinus non
est. Petrus existens filius Guilielmi, quod si esset, potest esse
vultus elementationis, vegetacionis, et sensibilitatis, potest etiam
ire cum uno, sicut cum alio. hoc est. D.

Et 2o. etiam est, quia

ex opposito sequeretur, quod idem numero effectus potest bis produci, quod producit
ab uno efficiente, potest etiam ab alio in se virtualiter continetur. produci
etiam sequeretur, quod simul esset productus, et non productus, productus ab
uno ut supponitur; non esset productus, quod adhuc continetur in virtute
efficientis, et quod continetur in virtute efficientis non est productus. Tamen
etiam frustra effectus in virtute unius efficientis, quod tunc implatur

Confirmat.

agere quod de seipso effectus producit se indit. Sicut de seipso, ut in
quo, sicut de seipso imprimit similitudinem suam singularitatem, ut in eodem
sicut effectus, sicut similitudo eadem; de impossibile, quod in eodem se ostendit

possit ab alio efficiente imprimi eade similitudo est, eade quo-
tate, qualitate, etc. go impossibile est quod possit id numero ef-
fectus, & duobus efficientibus simul provenire

Do 4° effectus qui pro-
ducit: ab uno efficiente creato cu deo, pot est, & solo deo, sine illo
efficiente produci: pot. ita: actio efficientis creati eminenter continet
in deo: go pot est, & solo deo produci tunc ipsa. Tum etiam deus producit
cum creato non dependet ab ipso imo e contra: go posse sine ipso effectus
que pot est cu ipso; alie: si producat talem effectum dependeret, & creatura
cu sine ipso no possit illum producere

Consequenter: no implet ex parte dei
per ex parte effectus: go pot est. pot. aut: imprimi no ex parte dei, quia
est infinite virtutis, et no pot est. Deinde pot est ex parte effectus, quoniam
ut sit talis potat habere tantam perfectionem materiam, talis numero proprietatis
in tali tempore, et ex tali materia esse; tamen totum hoc pot est deus facere
solus, sine causis secundis efficientibus: go est.

Arg. 1° 2° 3°: si autem
non perisset oes thores qui sunt predestinati essent, tunc essent ab eis.
Domo parentibus, & quibus nunc sunt; go talis est. pot. Ps. de facto multi
predestinati ex parentibus a se probis nascuntur; Id in illo tunc no essent
probi: go no esset ab aliis parentibus

5° quod arguitur ex theologi:
cu brevit: ipsi solamur 1° negantur. Idem is prob. recipit: et id B qd
quamvis non perisset postea epus postea peccare, et damnari ac esse rei
probi, ut tenet ill. d. e. et sent. 2° pot est dici quod deus no ele-
git predestinatos ante uisionem peccati. Idem sent, et 2° possunt res:
ponere dicendo quod deus ante uisionem peccati elegit non eos sine
destinatos uage, et postea in individuo et delicto tales elegit quales
uideri finalit. in gratia meritorum, quia isto alio no sunt solus
gratia; Id gratia cu iustitia

Arg. 2° nullo dat: si aut effectus qui sit
ab uno efficiente no possit ab alio fieri; si aliter applicaret: go videtur

Propter aduentu quod pota obedientialis nihil aliud est, quod quodam
 capacitas, quod dicit creaturo ad hoc ut eleuet ad produendum aliquid
 quod per suam naturam uirtute produere non potest; et hoc alio est ali:
 uo, ut habitus et uirtutis, quio eleuat actus uirtute. No uentis ad
 Deo super oia dirigendu, et alio passio, quos aliquos pfectum dirigit
 ut. ad uia pfectum aliquos excedens eius uirtutem

Et lo 1° in oibz

rebus dat. pota obedientialis, ad aliquos effectus excedent uirtutem
 ipsam rem. pt. et lo: oia creaturo factura est deo: go potest deus
 ipsa eleuare ad produendum aliquid effectum excedente sua natura
 uirtute ut patet in uerbis consecrationis, et in igne inferni qui
 super te agit in demonibus

Et lo 2°: in oia creaturo non dat pota obe:

dientialis; Et actus, quos passio ad quos eius effectus super naturam et
 no est, quia multi sunt effectus, qui repugnant pro uenire ab aliquo creaturo
 go in illis no est pota obedientialis ad illos effectus: ans patet in uisi:
 one, quos repugnat uenire, et lapide, no implicat lapide uideri go
 est.

Dues: tam: si daret pota obedientialis, h. talis pota effectus nati:
 h. superantis; si noster go no dat. pt. s. impiumis nequit esse natis,
 quos effectus excedit naturam; deinde non superantis, quos talis pota de:
 b. fiat. cu deitate nati: go ell. et dicimus tale potam esse in:
 te et intinere e nalem, et ex tunc esse superantis, quatenus, s. reci:
 pit auxilium a deo; no enim impotat deum augere uirtute aliamque ad
 ad produendum effectum superantis, et sic illo capacitas, quod dicit uirtute na:
 turas, ut o deo augeat. dicit. pota obedientialis, quos capacitas
 in se est ipso uirtute natis, quatenus respicit deum eleuare

In fine.

uirtute, quod qualibet creaturo potest eleuari ad produendum h. re:
 cipiendum illum effectum, h. illo factum, cuius productio, h. receptio non de:
 hinc creatore uirtute, et sic ad uirtute si deus potest eleuare aliquid
 effectum, uirtute est si productio illius effectus repugnat pro uenire ab
 illo

illo oratio, h. no. si repugnat taliter quod defuerat ep. orbitali. Sed potest
si vero non repugnat potest. questio 6 de causa materiali et formali.
Quest. 6 de causa materiali, et formali

Quis modo simul cu' for' causal totu', idem de ipsis simul duo quoniamus
sunt, quid sit causalitas circa materialis, et formalis. et ad hoc potest
se sup. hanc causalitatem materialis et formalem. controversia primo.
Cont. 1. quid sit causalitas cause materialis

Ita sam supponimus, quod in materia et for' considerat. multa ^{causalitate} considerat. circa
causalitatem ad invicem, quatenus for' causal materiam, et materia for' considerat.
causalitatem circa generationem, sicut unionem, et circa totum. unde cum
quoniamus est quid sit vera causalitas, et maxime erit sermo de causalitate,
quae tenent ad invicem, et de illis illis quae tenent circa totum,
quae sunt propriae causalitates.

Et 1. causalitas for' circa materiam
est informatio, quae informatio est actio, quae for' movet materiam ad totum
constituendum. et sic fit. quia for' causal materiam dando illi esse formalem.
Et dicit illi tale esse formale, quod materia substantiam: ergo causalitas ipsius
for' ^{materiam} est informatio for'; et informatio est actio quae for' mo-
vet materiam ut ex ipsis sit substantia: ergo est. Et sic fit. quia materia per receptio:
nemo for' intentione movet: ergo for' intentione ipsam movet; id
movet ipsam informando: ergo informatio est actio est.

Ex hac etiam inferes
causalitatem materiae circa formam esse receptionem materiae, quae materia recipit, et for-
tential for' quae receptio est passio ipsius materiae, quae for', et materiae se tenent
relativae passionis, et passionis: ergo si causet for', materiam informando requiritur
quod materia causet for' recipiendo ipsam, quod materia non est causa for' nisi
inquantum sustentat ipsam for', et sic: hoc dicitur in principio, quod actio
est informatio for', et passio materialis.

Et 2. causalitas materiae et for' circa totum
est unio ipsarum. et sic: causalitas ipsarum circa totum, est id quod con-
tinent

liberum totum, id est solo unione ipsa constituitur: ergo est unio illa.
est certo. per. D. partes cum suo virtute constituit totum; id unum ip.
solum est origo unionis partium: ergo cum solo unione totum constituitur

Confirmat: causalitas mater et forma vice totum est id quo constituitur unum ex ipsa
quod ipsa causant constituendo unum totum; id id quo mater et forma constituit
unum est unio ergo est. per. D. unio opponit: dicitur; per. dicitur id quo ex uno
fiunt plura: ergo per oppositionem unio est id quo ex plura fit unum; et cum hoc sit
causalitas mater, et forma vice totum sequitur: est.

Sed arg. 1. 2. 3. tom:

informatio tota et receptio materia est unio, ergo est actio, et passio. per. art. in:
informatio tota et receptio materia; est id quo forma et materia ad invicem concordant.
Id id quo ad invicem communicant: est unio, quod per unionem participant: ergo
est. 2. nego ans; ad cuius prob. dirigo ill. follet. nego ill. ex conse:
quenti cond. ill. et dirigo per. quo concordant. follet. cond. per. consequenter
nego per. itaque dico, quod materia, et forma non concordant. follet. per. in informatione
et receptione; per. informatio tota, consequitur: necessario ex informatione
et receptione, quod ex informatione et receptione sequitur: resultat ad
totum; et id quo resultat totum est unio

Arg. 2. 2. eadem: informatio

est aliquid superadditum ipsi forma et materia (et idem dicitur de receptione
materia vice totum); per. actio, et passio non sunt aliquid superadditum
ergo falsa est. per. D. ex ill. d. qui in lege cap. de actione dicit quod
actio convertitur in formam: et in libro Magna per. 10. cap. 14. art. 12. di:
cit, quod forma est illa essentia in qua agens agit in materia naturaliter; sed
quo agens agit est actio: ergo forma est actio

5. dicitur ill. informatio forma hui.

re sumpta, nego ill. late sumpta cond. ill. et dirigo per. non est aliquid
superadditum ipsi late sumptis, nego per. sicut sumptis per. dicitur ac:
tio primaria, et passio primaria cond. per. secundaria nego per. itaque dico,
quod tamen forma, quod in materia (ut ex dictis constat) passio sumi sicut, et
late, sicut sumuntur forma pro solutio, et materia pro toto hui; et

hoc modo sumptae actio primario no est superaddito tuis nec passio bili
quo tuium constituitur p actionem, quo informal tuium propriu bles
et actio de bili.

Aduerso late sumunt. pro illo parte, compo:
ti elementati, qua dat tali compoito specificatione v.g. in homine
pro anima rationali, qua constituto est ex tuis et bilitate et materia
pro alia parte, qua licet constituat totu, non tamen dat illi specifi-
catione, v.g. in eode thone corpus; et informatio, et receptio istorum sunt
accidentales, quia anima tate p accidem, infoat corpus aliter sine
corpore, possit infoare corpus, qd impliat

Arg. 2° 3° d. causalitas
materia, et forma sicut totu est duplex, unio non est duplex: qd non
causalitas ipsa sicut totu. pt. A. materia, et forma sunt duas ca:
: qd causalitas ipsa est duplex. pt. con. a: causa dicitur a causalit-
tate: qd si causa sunt duas, etiam causalitates

5° d. d. modalit:
con. A., entitativu nego v.; ad prob. nego consequentiam; ad u:
ijus prob. dico, quod licet causa dicat. a causalitate; tamen dista
causa no debet necessario habere distincta causalitates; De hui:
cit, quod huius distinctio modus causandi, et ut modus, quo causalitas ma:
teria sicut totu procedit ab ipso modo sicut distinctio a modo, quo pro:
cedit a forma, quia a materia procedit passivum, et a forma active; licet cau:
salitas in entitate sit eadem; unde sequit. quod modo sit dista cau:
a forma licet no habeat distinctam causalitatem. controuersio 2^a

Concl. 2^a unde, possit suplere cau-

salitatem materia et forma
Ad 2^{am} supponimus, quod suplere causalitate materia et forma
alicujus causa nihil aliud est, quod faciat sine illo cause illud
quod ipse p sui concursu fecisset v.g. patry fecit lapidem bndum
si altera eius causalitate supleret ex eode lapidem bndum fecisset eandem
domu sicut ipse fecit

Et 1° Deus no potest suplere causalitatem
materia, et forma sicut totu. Et per se patet, qd Deus no potest sumere
modo

materia et forma totum cum non possit esse forma pura, neque materia
quod impossibile ergo non potest sine ipsis constitui totum

Et 2o nego

potest Deus suppleri causalitate materiae, et forma ad unum eorum, quia
non potest esse materia, neque potest informare materiam de aliquo
creato sine forma creato, quia totum hoc ipsi repugnat: ergo est.

So. arg. 1o 2o tam: quid quid Deus potest creare et potest se
solum facere, sed cum materia et forma constituit totum: ergo potest sine ipsis
totum constitui: pr. A: si deus non posset solus quidquid potest
creare et plus non esset ita potest ac est ad unum eorum. Sed hoc non
placet, cum deus solus sit omnipotens, et independens ab omni creato, nec
indiget iuvamine creature ad operandum: ergo est.

So. dingo

A. efficienti cond. A. materi. l. facti subdisting. ex parte sui con
A. ex parte effectus nego A. ad cuius productionem: sine potest ex
parte sui cond. A. si ex parte effectus nego A. itaq. dicimus, quod
non potest deum producere totum sine materia, et forma non prout
sunt ex parte dei, taliter quod desinat illi virtus, neque quod ad ipsi
produendum dependeat a materia et forma: sed talis impossibilitas prout
est ex parte effectus, qui non potest esse sine ipsis; nec effectus potest
esse sine materia, et forma potest deus sine ipsis effectum producere

Arg. 2o 2o tam: Deus potest informare materiam: ergo potest suppleri
causalitate forma sine materia pr. am. ex ill. d. qui in p. f.
Thomae et aliorum dicit, quod in Christo divinitas informat humanum:
ergo deus potest informare

So. nego cum quibusvis prob. cond. auto.

veritate et explicio illa dicens, quod ill. d. ita dicitur fuit, quia
humana in Christo non dedit esse humanam, aliter ipse humanitas
se ipsum deum haberet, quod sequeretur mutatio, et passio in deo: sed
deus cum humanitate se habet sicut hominem ex ipso humanitate
et

et in forma sit illud quod dicitur esse rei movendo ab ea parte ad con-
 tituendum ipsam rem; propterea dicitur quod deus in se ipso
 honorem in Christo de humanitate. Sed hoc non dicitur. Solum est
 factum forma sine materia, quod licet informet materiam
 humanam tamen ipsam informet in forma humana, et non sine
 ipso, quod requiritur ad suppletendum. Sed de his non modo de meo.

Quest. 7. De causa Instrumentalis

Quo causa sit divisa in ^{operantem} ^{operantem} et instrumentalem, et huc usque agimus de
 principali, operante ut aliquid dicamus de instrumentali, propter quod est
 quodammodo in quo est quatuor contra; quatuor t. est quod, et quibus
 sit instrumentum; 2. an instrumentum habeat virtutem sicut etiam principalis
 agentis. 3. quod est exemplar, et ad quod quod causa reducatur,
 et tandem est. an exemplar sit conceptus formalis, l. objectus est

Cont. 1. quod est quod duplex sit instru-

Ita tamen supponimus quod instrumentum potest multipliciter accipi. 1. pro
 causa, quae dependenter ab alio operatur, et hoc modo creaturas
 dicuntur dei instrumenta. 2. pro ratione, quae agens operatur, et hoc
 modo illud dicitur instrumentum intelligendum; coit. tamen sumit pro illo
 in quo efficiens operatur, et definitur in proce. 3. pro illo in quo fac-
 tor facit opus, si pro coit in virtute efficiens, si in quo
 constat. 4. instrumentum, quod est officium ab agente ad opus faciendum

Dices pro efficiens est id cum quo efficiens operatur, sed hoc non ostendit
 non dicitur instrumentum; pro virtute sicut non efficiens; pro saltem est de
 5. dicitur. pro accidentali cond. 6. substantialis nego. 7. pro
 enim substantialis cum sit id quo operatur non potest esse id quo operatur
 instrumentum, et similiter dicitur. et addo quod pro accidentalis licet
 potest virtutis substantialis quatenus, 1. est id cum quo operatur. dicitur
 instrumentum; tamen respectu efficiens completi ut, dicitur virtutis propriae
 et demonstratio non dicitur instrumentum; Tommasus, ut martellus, qui dicitur instru-
 tabu, et membrum fabule, ut tenet. 8. de p. et t. ab edem.

Quid sit instrumentum in naturale, et artificiale; seu morale, naturale
 est illud cum quo agens naturale sub naturale opus producit b.g. oculi sunt
 instrumentum videndi, et pedes deambulandi. artificiale est illud cum
 quo artifex sui artificium operatur. et istud est in univ. seu card.
 in arte, et aliud super te, seu theologice.

Instrumentum artificiale con.

donale est illud cum quo sit opus artificiosum pertinet ad artes
 naturales, ut securis ad sciendum, pennis ad scribendum, sicut ad co.
 eludendum est. Instrumentum theologice est illud cum quo agens super naturale
 miraculo, sui operis supernaturalis operatur. ut Sacramento ad causandum
 gratiam. deinde datur instrumentum conjunctionem, ut illud quod est unum
 cum efficienti; et non conjunctionem, ut illud quod est ab efficienti distinctum.

Cont. 2° cum in instrumentum habeat activitatem:

Etiam sic l' et c: nulli instrumentum habet op se activitatem sicut effectum
 principalis agentis. et non bonis est, quod ut dicitur in proverb. de instrumentum
 quod non est in operando: ergo op se non habet activitatem, quod quod habet op se
 activitatem sicut, sicut sicut sicut ad operandum

Et c. de in:

Instrumentum habet activitatem sibi communicatam a principali agente
 sicut opus est: ita sit: quod dicitur illud loco citato, quod de instrumentum
 movetur in operando movet opus: ergo agens principale movetur in
 instrumentum communicat illi activitatem sicut suam opus; aliter instru:
 mentum non esset id cum quo agens operatur: sicut opus

Dicitur de tam id

quod agens cum uno instrum operatur: nequit operari cum alio; saltem
 ita bene, et facile: ergo si ignis est quod instrumentum habet activitatem sicut
 suam, et op se sicut opus agentis principalis, quod si solus est activitatem
 ab agente communicatam ageret, ita ageret agens cum uno sicut
 cum alio, quod ita potest communicare suam virtutem uni de alio. sicut
 calor ignis in ligno, sicut, a quo productus est se calefacit: ergo habet
 op se activitatem

Si dicitur autem, et nego contrarium, ad cuius prob. nego autem cum proprobo.
Dato quod agens ita profert ex parte sui communicatione sua virtute
sui instrumento ad alio; tamen unum instrumentum non potest ita accipere
se altitudinem agentis ad alterum, nonne dispositionis, quod vult
et propter hoc facilius se melius operat. cum uno ac in alio. Ad adducit
negat. autem, quod licet agere ex se non habeat virtutem caliditatis, tamen
coniuncto cum calore, illam habet, quod movet ipsum, sicut illud cum
lumine gloria. Debita tamen in fine, an instrumentum se vero causa
pro. De negatione, quod proprie non producit; De officio cum ipso pro:
Ducit, et sic adducit. ad genus illius cause, cuius est instrumentum
quod illi cause deseruit ad effectum producendum. controuertit 30

Cont. 3: Quid est exemplar, et quod
genus cause reducat.

Ad 2d supponimus, quod exemplar, ideo, et imago fere semper prode
sumunt; est tamen aliqua diff. quod exemplar est aliquid factum ad simi-
litudinem alicuius; l. est id in quo repr. illud quod fieri debet. sed
vero est illud quod conijcit in mente, ut in operatione ponat. Et imago
dicitur illud, quod est similitudo rei ipsam representans, quibus existit

Et lo. 1. exemplar est illud in quo ostendit. aliquid p. similitudinem
dipitationum. Christus: exemplum dedi vobis, ut facit, et ego facit ita, et
vos facietis. consequent. actiones Christi, quatenus ostendebat. Hinc
talis actiones, quos facere debebat erant ipsi apostolis exemplo

Ideo est duplex unum ideans, et alio ideato. ideo ideans est actus il-
latus, l. imaginativa, representans rem faciendam. Ideo vero ideato
est res in actu reprata ex ipso producto, quod dicitur in illis. Magna
quod ideo in eternitate est deus et in creatura, est creatura, et
est quod in eternitate est cognitio dei cognosces ceteras creaturas, et
infert. ex q. 26 dicit, et in nouitate est ipso creatura ex ipso producto

Unde 10. ideo ideans dicitur causa, et ideo ideato effectus; de quod dicitur

deante dicit in proverb. cap. de forma; quod idea mouent dicit
 am ad seminandum foras nates, quae sunt exaeu similitudine; et
 proter subit quod forma seminata, et producta in pto, est qd sunt
 deam impressa in generali formo, cu quo d enotat. ideam idea ten
 esse causam creaturatum

Et hoc modo pot est explicari opinio Pla-
 tonis, quo proposi ideas causas reru: dicebat enim in mente diuina
 esse 69. unus tho, existe erat ideothouum. eratq; tho generalis ingene-
 rabilis, et incorruptibilis, p que thorem sic boni in materiae, et alii
 thores par las generabiles, et corruptibiles, sicut p sigillis sunt unper
 uariae figurae, et similes. pot est dici deo alius p se obq; propt. quod
 ponebat qd p rincipio omis natus, s, agens, materia, et idea

Et 2o.

ideo reducit ad genus causae efficientis. no etiam, quo efficiens cu
 ideo formam producit: dicit enim qd d. in proverb. quod ideo, iuat
 in form ad seminandu uarias foras in pto, in quo imprimunt. p sed ideo
 dicitur utriusq; efficiens producit. ad causam efficientem go est.

Dues finis est causa ab alijs distincta: go etiam ideo. p. conso: eofini
 est ead dista, quo est id cuius gratia res fit; id ideo est id ad cuius
 similitudine res fit: go est causa dista. So. nego conso; ad pro:
 dingo H., et complet agens ad agendum dunt illi modu agendum ego
 p, et non complet agens ad agendum cono H. causa enim finalis no
 dat efficiens directione ad agendum, sicut ideo; sed mouet ipso ad ag-
 endum, et propter hoc quo precede mouet est causa, et ideo cu mor
 moueat; id dirigat non est causa distincta contra uerba quosta

Tout. ult. un exemplar sicut conceptus for-
 malis, l. obiectiuus

Ita 4^m supponimus quod idea, seu exemplar (loquendo de inter-
 no) est in mente. oprendit in quo pot est esse conceptus formalis
 obiectiuus, et si quaerimus quod no sit. pro quo supponimus, quod con-
 ceptus formalis est id quo cognoscimus, sicut cognitio; et obiectiuus est
 cognitio

Et sic: ideo est conceptus obiectus sed esse intentionale. pro deo:
ratione clonis ad uerba, quod conceptus obiectus duplex unus rea:
lis, et est res concepta ex hoc illam existens, sed esse reale; et alig
us intentionalis, et est res concepta in illa sed esse intentionale
seu representatum; de quo dicitur: quod conceptus et res concepta in se
et sic conceptus obiectus intentionalis est similitudo conceptus obiectus
per ipsum illum intellectus, ut infort. ep q 27 sententiarum. p. 10.

Et sic: ideo est id quod artifex in mente concepit ut optio ipsa pro:
ducatur, sed hoc est conceptus obiectus sed esse intentionale: go est. A.
est conceptus quod artifex in mente. B. etiam patet quia
illud est res cognita ab artifice, sed res cognita ab artifice est
conceptus obiectus non esse reale: go intentionale; et prope hoc di:
cit: quod domus optio fit, et domus incho; id est, et domo in illa conceptu

Fig. 3. clonon: ideo est illud quod repraesentat rem faciendam; sed hoc est
conceptus fortis: go et ideo. p. 11. repraesentatum est ipsa opus factum; ergo
repraesentans est ideo. B. etiam patet quia res repraesentata est conceptus obiectus: go
res repraesentans est formalis. S. negat. ad prob. dingo cum repraesentans
sed esse reale cond. artis, sed esse intentionale negans: repraesentans
enim potest sumi sed esse reale, et intentionale ut ex dictis constat
et sed esse reale est opus factum; adus sed esse intentionale est
ideo illius operis

Sed go: ideo causat opus medius: go potest
esse ipsa opus repraesentatum. p. 11. conso; nullo res potest esse causa:
res: go est. S. concesso ante dicitur. consequens sed esse reale non
intentionale facta; et similit. dno ad prob. 1. quod res sed esse
intentionale potest causare ipsa sed esse reale ut patet in fine
quod ex hoc nullo sequit. contradictio. questio ult. de causis per accidens
quest. ult. de causis per accidens

Sed go: per accidens 2. dicit: uno modo, quo in partibus de hoc

ad effurno ut a blun edificat; nam imperator noster se habet qd
 edificari sit albu; quia albedo nullomodo iuvat ad edificandu
 alio modo qd cao p accem qd congent. loquitur opillo effatus ut fodiens.
 fortunam inuenit thesauru in uentis thesauri contingentem contungit.
 fopponi. solent igit. D. D. tractores de casu et fortuna effatus et misty
 5. De Casu et Fortuna

Casus gualior est qd fortuna, quod reperit in his que no operant. p electio:
 nemo; et sic definit: id quod uou et fortuito sit, in his que p electionem
 non operant. casus enim est res in proiuto adueniens; ppter quod res
 ppetu de iuo dat. casus, quod nihil pot est ei euenire, quin sit ab eo pua:
 uis, ordinatu, et mandatu

Poeta imaginariu fortunam esse quod
 iouit. tamd nomine fortuna illi que illos effus causas libera, qui pua:
 intentione oueniunt; et sic definit: fortuna in loq noua sic: habitus occi:
 sionis et dis ppositionis; hoc est omne occasione, et dis ppositionis oueniunt
 res bene, l. male

Et sic dat. qd fortuna una bono, et alio malo. bo
 no fortuna, que, alio nomine dicit. fors, nihil aliud est, quod prosp:
 eras euentus ppter intentionem. malo fortuna est malus euentus
 ppter intentionem; no illud quod sine pua sione, et occasione eue:
 nit uocat. fortuna in libro Blong. lib. 2. p. 2. cap. 54

Dubita:
 bis cur bono fortuna semp aduenit malis, malo uo bonis. D. quod
 bona fortuna aduenit malis ut corrigant. hoc est ut sicut deus quom:
 uis sint mali dat illis bona; ita et ipsi faciat; et malo fortuna ad:
 uenit bonis ut p patientiam probent. Dubitabis ite ad uide:
 remedio ad tolerandu mala fortuna; D. quod patientia, humilitas,
 consideratio passionis Christi, et quod p nos metipso nihil meremur sed
 remedio ad tolerandu malo fortuna. S. deo fato

S. de fati
 Aliqui pulchri fati esse necessarios conuentione eorum. secundum uis:
 ricum, a quibus sic dispositis, et conuentione omnia neno fieri dicebant.

Alii autem dicebat fatum esse dispositionem inquam quicquid natus est
statim ex tali constellatione omnino illi necessario oculi aut tunc, in
ius confirmationem allegabat, quod in natalitate Aristi apparuit novis
stellis, quae opinioniones quae tollunt nostram libertatem aut saltem ab
ecclesiasticis reiciuntur

Ita si sumit. fatum pro diuina ordinatione, quae
omnino nullo modo dis potest; et def. a Boetio: immobilis dispositio inherens
rebus mobilibus pro quo diuina providentia omnino disponit; dicitur dispositio,
quae est 2^a unio actus, quae est diuina providentia omnino gubernans et al-
io passivo, quae est omnia eorum rationem, quod sua officia ordinant. dicitur in-
herens rebus mobilibus quia inheret creaturis, quae mobiles sunt et non a se,
dispositio autem in se invariabilis est. de monstris

De monstris

Monstrum dicitur: monstrando, id est quod aliquid in conspectum nobis apparet
illud digito monstramus. causat enim monstrum, monstruositas, quae de-
finitur in Act. Mag: deviatio orbis naturae, et hoc agitur ad tunc ad quem
propter talem deviationem non ad quod natura; sed non producit illud effectum
quem intendebat adquirere, sed producit, et sic producit monstrum
quod est effectus naturae, et tunc dispositio in se invariabilis, de monstris

Dicitur effectus naturae, quod in chate factis proprium dicitur monstrum, dicitur: et hoc
ita, et dispositione, quae debet illi deperire, h. superabundare aliquid
quod illi in se suo speciem debet, h. est superfluum, et dicitur notabiliter
esse defectum, et notabiliter dicitur monstrum, et hoc sufficit de 2° parte

De Branchis, sive multi partibus

In 3° parte, quae est de branchis pro primis tractat de partibus
in quibus chaos corporum, sive natura corporum, quae est tunc in
et brevitate, et dicitur in ista parte in decem questionibus. primum
1° de elementis in communi, 2° de elementis in speciali. 3° de anima
in communi. 4° de vegetativis. 5° de sensitivis. 6° de imaginativis
7° de anima rationali. 8° de partibus animae rationalis. 9° de celo. 10° de mundo

Quest. 1. de elementis in comuni

Aliter uero atq[ue] in lib. 1. de elementis
ut uidetur in lib. 1. de elementis, in lib. 1. de elementis, et alius uariis in locis, non
tame[n] breuitatis causa sol[us] 4. in hoc q[uo]d inuestigabimus. Item erit defi-
nitio, et numerus element[um]. Item locus, et qualitates element[um]
et uelut in q[uo]d element[um]. quare sit controuersio prima de

Cont. 1. de definitione, et numero element[um]

Ad tam[en] parte[m] contra dicimus quod element[um] definitur in pro uerbo
corpore simplicio, quia uisus corpore componit[ur], quod siquid corp[us]
est spiritus, et placet deo. dicunt. corpore ad demonstrandum non esse spiritus
nec substantia[m] spirituales, de corpore: dicunt. simplicio ad demonstrandum, quod
element[um] simplicio no[n] constat pluribus rebus essentialit[er]. dicitur sicut element[um]
to, quia constat quatuor elementis, dicunt. quia in 3. corpore componit[ur].
ad istam e[ss]e locu[m], qui dicit quod si corpore simplicio tam[en] in 3. corpore
no[n] componit[ur]. et tam[en] addit. quod quid[am] corpus est spiritus ad declarandum
element[um] simplicio foret. manere in elementis

Dicitur in lib. 1. de elementis

lib. 1. de elementis. 4. probat element[um] simplicio no[n] esse corpus, no[n] si ele-
ment[um] esse corpus unu[m] no[n] posset esse in alio; nec in alio misceri q[uo]d
est in eo: ergo falsu[m] est deo. 5. concedit aut[em] et dicitur quod
non negat absolute esse corpus; sed negat esse in se simpliciter cor-
pus sine alio existens, quia si ignis sit sine alio esset se corpus
existens no[n] posset misceri in alio quod id corpus no[n] posset esse in eod[em]
loco in alio corpore; hoc uero dicitur in lib. 1. de elementis, quod element[um] sit de sua
corpore inde sequit[ur]. quod aliquo modo quod sit corpus, q[uo]d si illud quod
non est spiritus sed corpus; aliter daret[ur] modu[m] inter substantiam
corpoream, et spirituales, quod impler[et]

Dicitur element[um] simplicio

contra naturam corpoream: ergo constat ex rebus diuersis essentialit[er]
si sit corpus compositu[m]: ens constat q[uo]d ratio corpoream diuidit[ur] in ele-
mental[em], et caliditatem

50 dingo autem elementa simplicia contrahunt naturam corporalem, tamquam membra
vasa que continentur, tamquam membra in quibus aere aere, itaque elementa simplici
sufficiunt contrahunt naturam corporalem ad esse in illis et ex illis unum elementale
chaos, quod quidem chaos compositum est ex quatuor elementis simplicibus, quod
mixtum sunt potest, quibus generationes, et corruptiones causantur

Ad 2am partem
contra sit conclusio. Elementa tantum sunt quatuor. Nec plura nec pauciora
est per se. et in lib. element. p. 3, et in lib. de primis principibus si: quatuor
elementa sufficiunt ut ex ipsis sit dictum in concordantibus, et contrarietate, ergo
tantum sunt quatuor. per. autem dictum est in concordantibus inter ignem et aerem, ignem
et terram, et in contrarietate ignis et aque: ergo est in concordantibus, et in
contrarietate, quod esse non posset si elementa non esset quatuor

Quia si esset pau-
ciora dictum tantum esset in concordantibus et non in contrarietate, et contra
quod per. si: si tantum esset duo, concordantibus, et contrarietate: ad invicem
et sic non posset esse in concordantibus et contrarietate; deinde si esset tria, non
posset esse ad invicem esse concordantibus, quia nullo esset contrarietate, nec con-
trarietate, quia nullo esset concordantibus; nec posset unum esse concordantibus
alio ad et cum altero contrarietate quia semper unum debet concordare sine
contrario. et si B. concordaret cum C. oporteret quod C. concordaret cum
B. deinde si B. et C. concordaret cum D. etiam oporteret quod D. concordaret
cum B. et sic B. non posset esse in contrarietate cum alio

Sed oportet quod
omnino sunt in concordantibus, et contrarietate, quod si non posset generatio, et cor-
ruptio esse ex ipsis quia ergo non potest esse sine concordantibus, nec corrup-
tio sine contrarietate; cum autem oportet generatio, et corruptione esse
ex elementis oportet quod sit tantum quatuor, quod si quinque esset unum esset
superfluum, quod quatuor sufficiunt ut probavimus: ergo elementa sunt tantum quatuor

Argues de elementis: ignis non est elementum: ergo non sunt quatuor per. autem: si ignis
esset elementum haberet propriam spheram, et locum determinatum; sed non habet: ergo est
per. B. si ignis haberet propriam spheram esset superior omnibus, quod ignis est

maxime leuis; Sed hoc no: go est. pt. B. ignis superius negat lucet, negat
calefacit, negat habet probulum quo possit conseruari: go non est superius

So. nego ams; ad prob nego B. ad cuius prob. nego etia B. et ad eius prob.
negat. conso, quo ignis non debet lucere. Ibi dato quod calefaciat, quo
ibi est parior, et ignis quo parior minus lucet, ut apparet in summitate
flammae ubi ignis licet sit parior qd flamma in summitate est calidior
flama non lucet ita ac in medio, et inferiori; negat ut conseruet. ibi indiget
probulo, quia ignis ibi no: uegetatur; et tantu indiget probulo ut uegetat. est.

Cont. 2° de loco, & qualitatibus elementor^{um}

Ad tam parte contra oportet considerare quod omnia elementa constituunt
una corpus confusi quod chaos elementale nominat. in quo sunt omnia elementa
to conseruata, et istud chaos elementale diuisu in quatuor partes, quae sunt
quatuor loca, sive sphaera elementorum, talia. quod cuiuslibet elemento suo
correspondet sphaera, non quod alio in illo loco non sit; Sed dicit sphaera illius
quo ibi appeti esse, et ibi superat oio alio elemento

Sphaera terrae est unice.

ter, sed in medio illius chaos, et no: est qd terra est ponderosior, quia magis
habet deo mater, et rone ipsius materia motus terra tardior est, quo formos
altius, et no: mater. Sphaera aquae debet esse superio terram, et quo mare
ubi congregant. aqua est in locis ipsius non eo qd onit terram; propterea
delitanti aliqui an mare, sit altius montibus quod multi affirmare respone:
ent; et si petat ab eis quare aqua maris non cooperiet tota superficie terra
terra resp. propt. praeceptum Dei, ut habet. in sacris litteris, et ra:
tionem quam reddut quare aqua maris est montibus altior qd est.
in summitatibus montium oriunt. fontes, qui narant. ex mari, et aqua non po:
test ascendere nisi tantu, quatu descendit

Sed hoc dubiu pariter ref:

est pro mare solu scitote, quod aqua cepta sub matam petit subleuare
oem terram, et propt. hoc semper fluit ut supra dictu est. et est superio ter:
ra in hoc quod subter semp thet terra iniqua sustentat. licet no: sit superio
terre terra

Ad illud de fontibus superius motis dicit A. S. quod sunt ex vaporibus
aqua maris, quae inuenerunt terra ingredi, et propter hoc tales fon-
tes solent haurire aquas multas leues. Non autem quare aqua peritior
superius terra est quod non habet tantum de materia sicut terra

Sphaera
aeris nobis notum est esse superius aqua, superius terra, et non est quod minus
habet de materia, quod aqua haurit materiam motum, consequenter subse-
ditur aqua. Sphaera ignis est oium superior, quod ignis est elementum
magis aliud habet magis de forma consequenter est orbis leuior, et sic

Sicut ad partem 20a per uerbum non dicendi. breuiter tamen Cullianus
ponit pro quo aduertit e quod A. S. d. oia qualitates reducit ad duas:
species, scilicet ad qualitatem propriam, et ad proprietatem, et sic quodlibet
elementum habet alia propria, qualitates, et alia ad proprietatem, ratione
tionis

Qualitas propria dicitur talis, quae sit proprietate inseparabilis
a se, et suo subiecto, et istae aliae dicuntur prima, quae non supponunt alias
quales priores ipsis, et aliae 2ae quae uidentur uiri ex primis qualitati-
bus, et non sunt ita propriae sicut prima. prima quales proprie sunt
caliditas, quae est proprietas ignis; frigiditas, quae est proprietas aquae
humiditas, quae est proprietas aeris, et siccitas, quae est proprietas terra

Qualitas 2a, et magis coe, seu leuitas, et ponderositas, seu grauitas; le-
uitas, est qualitas ignis, et aeris, et coe illis quae habet partem de materia
et quae aer magis habet de materia, quod ignis non est ita leuis sicut ignis. po-
derositas, seu grauitas, est propria aquae, et terra, magis tamen coe-
it terra, quam aquae, quod terra plus habet de materia, seu crassior est
aqua. ut inferitur ex 2o p. proverb. cap 6o

Et praedictae qualitates
improprie appropriantur aliis elementis; sicut ignis qui sua caliditate
appropriat aeri, et aer sua humiditate caliditate appropriat aquae
ingrediendo in ipsam; et idem dicitur de aqua, et terra. etiam ignis, et aer

appropinquans suo leuitat aqua, et terra; nona cuius facit esse:
 Vere vapores frigidi, et sicc; et a quo, et terra appropinquans suo pro-
 portionem igni et aeri, quatenus facit in pluvia, et roborat de se
 vere

Deinde dant in elementis alia proprietates et naturas, quae
 sunt colores ipsorum. ut patet in igne, cuius color est luciditas, sive lux
 et apparet in flamma. color aeris est diaphanitas et apparet in vitro.
 Color aquae est albedo et apparet in niua. et color terrae est nigre-
 do, et sic ubi est color terrae, et aquae, et eius oppositio est color ignis
 et aeris et praedicti colores, quos simplices sunt inuisibiles. nome dicit
 ill. d. in prover. b. quod nullus color simplex est visibilis

Colores vero
 elementorum compositorum inuestigandi sunt 2o. 1. p. diffam, et concordia-
 tionem, 2. p. diffam, et contrarietatem. 3. p. diffam, et concordiam, ut in
 colore urinae citius et clara, in quo apparet color ignis, et aeris
 p. concordiam. idem sequit. de colore composito ex colore aeris et
 aquae, in aqua fontis. ubi apparet diaphanitas, et albedo, quae dia-
 phanitas iuncta umbrae, aquae, et terrae repraesentat figuras, quos de
 se fiet. Color compositus ex terra, et aqua apparet in nigro lapide
 qui est 4o. colore composito ex dictis. color vero terrae, et ignis ap-
 paret in nigredine oculi, qui lucet, in cuius luce apparent im-
 agines, quae ipsi oculo repraesentant.

Color compositus, qui apparet
 diffam, et contrarietatem est sicut in crystallo nigro apparet color aeris in sub-
 iecto contrario, existente crystallo de compositione sicc, et frigido, et
 hoc est, quod aer induit suo colore colore aquae dando illis suam humidi-
 tatem; et aqua induit terrae suo colore, et si in crystallo coloratus
 est in profunditate, et aeris in summitate, et aqua in medio

Simi:

Res sit de colore composito aquae terrae, et ignis in alio; in quo ay-
 uo induit terrae suo colore, et terra induit igne suo nigredine
 et in hoc luciditas ignis est in profunditate alba, et sic non apparet;

nigredo terre in medio et albedo aquae videtur in extremitate; et sic albedo aquae stat in medio contrario, quia albedo est de completionem calli: coet sic.

Idem sequitur suo modo de terra, quae sua nigredine induit luciditate ignis in limace, et albes, et ignis suo luciditate induit diaphanitate aeris dando illi suum calorem; et sic in limace, et albes color terrae apparet in extremitate eius subito existente de completionem humida et calida.

Hoc idem sequitur de colore ignis in vitro, qui est in quo superficie quaequidam superficie est de completionem calida, et sic, in quo albedo stat in medio sui sicuti in vitro, et color ignis stat in summo induit colore croceus, et in hoc in completionem de diff. contradi. et est transi. dicitur significat: colorum elementorum in completionem, et hoc investigatio multum est utilis in arte medicinae ad dandum iudicium, sui cognitionem de vitio, ut constat in talibus generaliter.

Sicut respectu visus quodlibet elementum suum habet colorem; sic et respectu aliorum sensuum; non respectu tactus habet duritiam, usque porositatem, molliam, ponderositatem etc. Durities est pro terra, et igne, et pro terra et aqua, ut in osculo, et in lapide, et ferro. Molliam vero est pro aere, et igne, et pro aere et aqua; et sic ignis cum terra causat duritiam ratione licetatis, et caliditatis; et cum aere molliam, et idem de aqua.

In respectu gustus videtur ab elementis dulcedo, et amaritudo. Dulcedo est pro aere, et igne, quia dulcedo est proprius vapor aeris; amaritudo est pro aqua, et terra, quia amaritudo est proprius vapor terrae, sicut salis aquae, et fortis ignis, et sic quia in sapore ignis magis participat in terra quia cum aere est super magis amara, quia dulce; non ratione diversorum mixtionum diversi nascuntur sapor.

In respectu olfactus causat odorem, qui est et substantia in vaporibus calidis, et humidis ex corporibus elementatis gradientibus, qui vapores ratione contradi. quo hinc in subito attrahente ipsos dant placitum, et per quod. In respectu auditus causat sonum, qui maxime

et calidum, et sic, ut apparet in tonitruo, quod est ex vaporibus calidij
et sic est? Sed qui de his plura desiderat perlegat lib. scientie
lib. prover. lib. chaos, et alio illis, et mirabilis uideat. continuo

Cont. ult. De mixtione Elementorum

Abult. antequam mixtionem elementorum explicemus oportet probare da:
ri mixtionem, quod probatio adfert. H. d. in principiis philosophia d. 13
ubi plures rationes adfert. 2. quarum prima sequens est. si non esset mixtura
ex quatuor elementis in oio loco sub sphaera lune existens oportet et
esse locum uacuum, l. quodlibet elementum esse corpus simplex habens locum
simplicem, et loco alterius elementi separatum; sed quodlibet hoc uerum
cum inconueniens quidem existit ergo est?

Ab. d. re, quod in sphaera ignis si non esset mixtura, l. esset tonitruum simplex
ignis, l. nihil esset. Id. uero quod in prima parte fit. quod si esset uacu:
um esset locus in quo nec mater, nec elementa simplicia essent, et si
esset talis locus frustra; quod in 2. parte fit. si uero quod quod
elementum esset in suo loco corpus simplex impossibile esset quod ex
ipsis posset deriuari digestio, compositio, nec alteratio, quod tanto esse p:
oportio illorum corporum inter se, et materiam ut nullo modo appare:
rent suas partes componi ad alio corpore, in loco, et qualitatibus suis
oppe sito, et disto; cum autem hoc sit inconueniens sequitur est.

Supposito igit. quod elementa mixcentur, et quod det. mixtura ne supra:
dicta inconuenientia sequantur. oportet explorare modum quo fit talis mixtu:
tio, qui quidem modus est per circulationem unius, l. in aliud ingrediendo cum
suis propriis qualitatibus, quas illi appropriat, et comunicat simul cum
suo subiecto

H. g. ignis ingreditur in aere dando illi
suum calorem, et aer ingreditur in ignem dando illi suam humi:
ditatem ab igne calefactam, et aqua miscet. cum terram comunicando
terram suam humiditatem, humefactam, et calefactam ab aere et igne

et tenuis ingreditur. in igne communicando suo virtutem & figuram huius
partis, et calefactus ab alio elemento, et per ignis partem circulationem
recuperat suam colorem motu fixato ab alio elemento; et huius est modus
quo elementa ad invicem miscentur, et motu fixantur. ut constat per. in illis.

Secundum nunc remanet difficultas an in mixto, sui constituto ex quatuor
elementis maneat ipso elemento factus, et essentialiter; et tamen ma-
neat ibi per aliquas qualitates, et virtutes; eodem modo dicitur multi gra-
do cum videtur virtutibus contineri in animo rationali. quare sit

ento factus: actualiter, et essentialiter. manent in mixtis, et elementis
et variis locis per. de. et in quibus reperitur, non ad honorem, quod est
sequens: si elementa non manerent in mixto sequeretur quod in mixtionibus
rumperentur, et alterarentur. Cito enim commutatur, et fit in mixto
quod sit miscibilis alteratur, et fit. formam corruptoribus visis, ut videtur
ne est apud D. Thomam; Cito hoc est fallu' go est.

per. de. hunc. B.
quod si elementa in mixtionibus suis fuerint corrupta, sequeretur
quod non haberet appropinquatum ad mixtionem, nec ad compositionem; sed hoc est falsum
quod principium appetit sui principiationem: go est. per. sequens: videtur
tam enim naturaliter appetit non esse, imo corruptum esse appetit, go si ele-
menta in mixtionibus corrupta non haberent ad illam appetitum

Sequitur go ex dictis elementis ad corruptionem in mixtionibus, quod mixtus est me-
dius quo constituitur elementato, et mixto, quorum sunt principia, non
rumperentur, elementato non herant ex quo essent; sunt tamen motu
ato, et graduato in dictis elementatis, et mixtis: sicut vinum, et aqua
quae motu fixantur, et graduantur, ad invicem, quo miscentur: non tamen desinunt.

Arg. 10. de elementis: duo sunt totales et substantiales non possunt
in eodem compositis; sed elementa tamen sunt totales et substantiales
in se possunt fortiter in mixtis manere. per. B. forma eiuslibet ele-
menti

adequate et ultimata constituit totum vel partem in igne, aqua est quae
 videtur: 3o est adequate, et totalis. Solut. 3e. probat per pondus adae-
 quatum. 1o. arguendo qd. quantum est ex se eodem modo, in ordine ad mix-
 tum seu elementatum nego qd. dato enim quod tota elementatum quodcum-
 que est esse sit totalis, et adequate, et quod propter hoc quodlibet elementum
 appetat per se esse corpus simplex tamen qd. non potest sine alio. cor-
 pus esse miscere ad invicem ut corpus elementatum, et corruptibilem
 hinc respicit quod corpus non sit forma totalis, sed partialis

2o. probat. negando qd. ad cuius prob. negat. dicitur: ans. solo
 negat. ans; cum alio cond. ans: ignis enim, quem videmus et a quo non
 sunt pura elementa, sed elementata op. quibus elementis, et sic forma
 ignis solo no constituit flamma, quo videmus; sed simul cu aliis elementis
 ipso constituit quod in flamma reperunt. atramentum, acetum, et oppul-
 sium, quae sunt p. aerem, aqua, et terram ut tenet. In solo utri-

3o. P. respondeo negando cond. et si probat. dicitur: si elementa fuerit: es-
 sent in elementis plures tota totalis essent in ipso elementato, et mixto;
 dirigo hanc prohem: si oia essent fuerit: ut for, seu pro forma u. eorum
 si no fuerit; quamvis enim oia elementa sunt fuerit: in elementato primo:
 to, tamen non sit oia in illo ut for elementati, seu loco for; sed tantum
 illud, quod in dicto elementato habet maiorem virtutem rone cuius et in
 hinc reducit alio elementa ad sua, ipso, et constituit elementatum, et mix-
 tum suo completionis dando illi specificationem

Et sic alio elementa
 licet sint in ipso elementato suo pro formas; tamen quod sub forma sub
 passiva sub forma mai. sui no specificant illud elementatum, nec sunt in
 illo ut sit illius, sed ut mate: sicut in thone. 6g. forma respectiva, quae
 quod est passiva sub actibus suis, quae ipso movet ad constituendum honem
 non est forma thonis licet fuerit: sit in hanc. et qd. fatigat: una forma
 essendi sub alio forma rone contrarietatis movet: contra ipsam effici al-
 teratur, et corrumpitur elementatum; et alio modo no possit corrumpi nec
 interire nec alterari etc.

189. 2. forma elementaria non possit simul aliter eadem materiam
ergo non possit esse formaliter in mixto. p. c. v. qualibet forma petit
qualitates in summo contrarias alterius forme qualitates; id qualitates
tamen non possit esse in eadem materia simul. (Sicut dicitur: 7. ergo est. Solut.
Dico autem equaliter; seu oes res habentes ut forma una. aut; in equalitate, et u-
na tamen res habens ut forma nego aut; ad eius prob. Dico 11. quod non est
ex se uerum. et propter hoc qualibet appetit dominari in mixto: non mixti
habere; quia mixti non potest illas qualitates in summo conservare, quia se-
queret. contradictio; et si qualitates fore superiores excedit aliam in mixto et

Sed si fore non possit ibi esse remissa, et inaequales: ergo nullo solut.
p. c. v. tales fore sunt substantiales; sed fore substantiales non possit intendi
et remitti: ergo tales fore non possit esse in elementari et mixto remissa: 11.
est certo. D. etiam patet quia substantia non intendit neque remitti: ergo est.

5. nego autem: ad eius prob. negat. D. ad eius prob. quis aliter appe-
ret: quod non possit dari una substantia substantiali? 11. alio; nec una substantia
possit substantia augeti: et si quod uno idio pleno aqua in uno do-
lio ubi esset alio aqua poneret: aqua illius dolii non auget: et sic non
esset 11. aqua; sed tantum quantitas, i. qualitas illius aquae: ex quo sequeret
quod dicitur non esse aqua; sed quantitas aquae quod tunc impleret
cum impleret 11. quantitas tot in gradibus, quae per se non est substantia?

Questio 2. de elementis in particulari

Multo possumus de elementis in particulari tractare, i. an quodlibet opus ha-
beat unam, qualitatem etc.; sed quia hoc ex dictis possit inferri: 1.
tum in ista questione aliquid dubium circa elementata, quae in regione
cujuslibet elementa generant: explicabimus: de quibus agit aliqui
traktatu speciali; quem uocat de meteoris, cuius est: in hac quest.
quatuor croce: quae 1. erit, quae in sphaera ignis generant. 2. de
his, quae in aere sphaera. 3. de his quae in aqua. et ultimum de
his quae in sphaera terrae generant.

Cont. 1° De his, que in sphaera ignis ge- nerantur

Ita id prodeuntius quod ignis est illo subtilis, quod est proprie cali-
 do, et ratione mixtionis est appropriata, et terram seco, et sic in suo
 sphaera uiget calor et siccitas, et in ipsa generat aliquo elemento
 generantur, que metheoro ignita dicuntur, de quibus tractabimus
 sequentibus dubijs; Sed ante equo de metheois in parli dicitur omnis opor-
 tet querere ex quo generantur metheois; Et quod oio metheois gene-
 rantur ex chaos et elementis ratione mixtionis, in quo elemento, que sunt
 grauius ascendunt ad sphaeram ignis, et leuius descendunt ut uaporibus, qui
 sunt aggregatio corporum ito subtilium, quod non tene detrahunt colorem
 neq. s. h. quoniam: ex illis enim corporibus aggregatis, et unitis generantur
 metheois ut uidebimus.

Dubitat. 1° ex quo sunt comete? pro resolutione
 ne dubii aduertite, quod comete sunt quaedam astre cum cornibus appa-
 rentibus, circa quoru mutata fuerunt uaria philosophorum sententia: nam aliq-
 ui dicunt esse duo astre, que se ununt; alii uero dicunt esse lucidum p. hoc
 in illo parte coli productum ad aliquid signandum; alii autem dicunt
 fieri cometas ex multis equalationibus pinguiibus, crassis, et bene
 contemplatis p. igne inflammatis

Est etiam dicitur quod comete
 fiunt ex uaporibus calidis, et siccis, qui in aere uone humiditatis u-
 niuntur, et contempantur, et u calore ignis, et solis desiccantur, ex qui-
 bus resultat quoddam corpus leue, quod in suo superficie est di-
 asanus et in his opacis, seu obscuris; et quod percutit: et radij
 solis in parte inferiori, quo organo respicit uone diaphanitati
 et opacitati recipit lucem solis, et uiam reflectit sicuti spe-
 culum; et u. quod tale corpus in diaphanitate, et opacitate est
 figuratum est cometo figuratus, et ad quod diaphanitas est magis
 minus intenso, et opacitas istius, l. alterius coloris diuersificat.
 in intensitate lucis et coloris

Dubitabis 2° ex quo sint stellae uolantes, et ignes supereius apparentes
R. quod stellae uolantes nihil aliud sunt, quam quaedam flammae ignis, quae
descendit ad comburendum uapores ualde calidos, et sic cor. sicuti flam-
mae candela accensas, quae per fumum altissimi candela descendit ad ip-
sam incendendum: ignes uero qui supra apparent sunt flammae incen-
tes uapores ualde calidos, et sic cor.

Ques. 3° quid sit fulgur? R. quod sit
D. duo fulmina ponit: unum est fulgur ignis uolans uapores sic corum
in quibus mata, et sic ignis sit prope ad extendendum sine mixtione ali-
cuius elementum. quod enim contingit quod uapores ita uel alia ascendit,
quod sol, et ignis quasi consumantur eadem rigiditate, et humiditate, hoc
magnus calor ignis mouet a loco superiori, et uenit uelato inferius aeren-
do per illa lineam in quo inuenit de uapores uicis et ibi comburit
idcirco ut sic simpliciter ignis sit in aere ignis sine mixtione aliorum elementum

Aliud fulmen est ignis exorsus ex oblatione uentorum, qui sit ex uapores
calidis, et sic sic ignis sit ex lapide qui percutit, in aere exit ignis, sic
ex oblatione uentorum oritur fulgur

Ques. 4. quid sit tonitruum? R. quod to-
nitruum est 2° sicuti et fulgur; unum tonitruum est percussio, sicuti mugitus
quod exit ex oblatione uentorum, non quod in aere commotus sonat, et percus-
sione uapores calidi et sic: ex illo percussione exit mugitus, qui dicitur
tonitruum. Aliud tonitruum est mugitus ebullitionis aquae, quod fulmen
comburit, cum in uero sphaera comburit. non quod uapores qui ex terra
et aqua claudunt supra, deficiant a calore ignis, et solis, et in regione ig-
nis uel extendit. aquae quae in uero est in uero claudunt sicut in combus-
tione ligni uicis apparent; et ex illo ebullitione exit mugitus qui est tonit-
ruum, et ex spuma illius ebullitionis sequitur pluuia si est multa. combur

Tonit 2° de his, quae in aere sphaera
generantur.

Hoc 2° supponimus, quod aere est subtile, et proprie humidum, et per
ignem appropriante calido, et si in uero sphaera est multa de humiditate
et

et humiditatis. et sic est aer diaphanus donec vapores recipiat colores a
luna, et sic sunt in aere uariis met heuro sapientibus dubijs oppositio

Dub. 1.º op quo sint nubes? R. quod nubes generantur ex uaporibus qui
sunt ex mari, et terra, in quibus sunt elementa mixta, et no-
ne aeris, et ignis qui sunt caliditate ascendunt dicti uapores, et quando sunt
supra ignis, et aer deponunt caliditatem, et humiditatem, et frigiditatem
et sic uapores, et tunc aqua, et terra conjungunt, et faciunt corpus laticum et
tenax, et hoc modo sunt in se quae nubes, quae nubes ita sustinetur in a-
ere, si uel nauis in aere, et mouetur per aera seipso, et ad uento de uno
loco in aliud locum

In nubibus aliquando apparet si bonas, qui sunt op
nubes uel uelutis coloris: per modum lineae ut strabens supra quod
quid inuenit quod postea praecipit in pluuia conuergunt: solet etiam app-
parere in nubibus uis, quae significat, quod mundus non morietur: aqua
supra illud: prout arcum meum in nubibus caeli est, quae uis est arcus
ex uarietate colorum per radios solis in uaporibus nubium apparet
tres colores solent in uide praecipue uiride apparere; uiridis
significans mitionem uaporum, albus significans aqua, et crocheum
significans caliditatem ignis est.

Dub. 2.º quid op quo sit pluuia, nix
grando, et ros? R. quod omnia ista sunt ex nubibus; nubes enim ut dictu
est sunt ex uaporibus, in quibus sunt omnia elementa, et quod si oleum nubes
si in ipsis est maior frigiditas, et humiditas grauat pluuia; si autem nu-
bes maior est in frigiditate, et siccitate generat: nix; et si si maior in
calore, et humiditate grauat: ros; et si si maior in siccitate, et calidi-
tate grauat: uentus. quando uero sit ex nix; nix enim nix descendit
aliqua partes uicis agrorum, et ad alius percutiunt, et sic eadem
unt: in modum grauidini. lapides uero sunt ex uaporibus congelatis
in aere. nix potest esse ex uaporibus pluuia si quod descendit per aerem
aer est multum uicis, et frigidus congelat pluuia, et sic op nix nix
Dub.

Quaest. 3. ex quo sit pruina, gelu, et mel, mamma. R. quod pruina fit ex
aer. non quod non transit per aerem ualde frigidum conuulsi, in pru-
ina; et hoc quoniam fit quando uapores calidi, et sicci donec magnifi-
cudis non possunt supra ascendere. glacies, sive gelu fit supra aqua
ex uaporibus frigidis, et siccis qui supra ipsam condensant. ne uapores
calidi supra ascendant ad effumendum adjectum aegre et sole

Mel dicitur. R. quod fit ex pinguedine florum hoc est supra flores des-
cendit uapores calidi et humidis, quibus uaporibus pinguescunt flores
quos calor et humiditas sunt qualitates generabiles. et tunc apes colli-
gunt illam pinguedinem ex quo est mel, et pro hoc mel maxime fit in ue-
re, quod aer qui est humidus, et calidus gubernet.

Sono fit ex eodem ma-
to licet non in tanta humiditate, apparet apes in principio diei quod pi-
nguedo florum non est deuicta a radijs solis de his colligitur mel et in
fine diei seron. Manna fit etiam ex uaporibus calidis, et humidis
magis tamen calidis, quam humidis, qui uapores descendunt nocte ualde
sereno, et calido et apparet supra terram ad similitudinem pruinae, in
gustu tamen est dulce, ad similitudinem mellis quo pariter mel de terra
est forte quo pariter mel de terra uocat. in sacris literis pariter de celo

Quaest. 4. quid sit, et ex quo sit uentus. R. quod uentus est aer commo-
tus propter pressuram nubium appetentium contra terram; quicquidem
aer indus est inter nubes, et terra, et fugit propter subitum non est
descensus nubium

Patet quare sit 4. uenti praecipui. R. quod quia sunt
quatuor qualitates, et regiones, nam uenti sunt pluri, seu orientales, grauit.
per uapores humidis, et calidis. uenti uero fauonius, seu septentrionalis, qui ab occid-
ente ueniunt grauit. per uapores siccos, et frigidos. uentus australis qui a
meridie uenit grauit. per uapores calidis, et humidis, siccis, et
tandem uentus septentrionalis, seu uentus est grauit. per uapores frig-
idis, et siccis; et eo quare uenti sunt ita grauit. per diuersos uapores et
quos sunt. quod regio diuersa sunt nubes diuersae in qualitatibus

Quaest.

Tandem ex his uentis fit genitrici alii q. nam Apaloch generat: ob ori-
ente est? humidus et calidus. Ventus q. Libanus cauat: ab austro
quod est calidus et humidus. Ventus q. Maius cauat: ab accide[n]te
est? licus, et frigidus, et tandem uentus, q. Graecus cauat: ab aquilone
est? frigidus et humidus controuentus tertio de his qua on a;

Font. 3. de his, quae in aquae sphaera gene-
runt?

Procedimus supponendo aqua esse subita p se, et proprio sig:
id est, et p aere calida appropriata, de quo p se multo queri, sed
quod supra id factu est epus p us, et motus ideo sola sequentia expla[n]do

Sub. 1. quare aqua maris est salis? ad id. sed notat quod, magis pot:
licipat ad aere, quod in terra daret esse magis dulcis quod amaro? p
ill. quod aqua maris est salis rone magni motus caloris, et siccitatis, que
sol in ipso influat: no aqua maris rone difformitatis aeris recipit:
dies solis, et quod p lra thae terra, que est umbrata respicit illud:
dies solis, et quod magno impressione in ipso cauat, et quia sol est calidus
us, et sic us despat humiditate, et sic cauat amantitudine salis edinis

Sub. 2. unde fit aqua fontium, et flumiu? p quod ista aqua pae:
nit ex quibus capitibus. 1. fit aliqui fontes quoru aqua est ex uapori:
bus aquae maris, quae est unica causa terra, et isti fontes solent o:
ri in locis montanis, et in superioribus partibus montium
quod montano terra est multum caue[n]ta sicut spongia

2. fit ali:
qui fontes ex pluuia dicit enim ill. d. in p rae. quod uapores fri:
gidi et humidus qui in terra cadunt in aqua conuertunt, quae ex it deo
fontibus et transit p uenas terra in qua consistit, et ex illo exiit p lla
qui in puteis est a uenit, et isti fontes solent ori in radicibus
montium qui non sunt caue[n]ti, et in estate solent extingui

3. fit
aqua fontium ex ipso mari prouenire p conuenit terra, et ista

aqua causas magnas fontes et fluvios magnos ostendit, oriri in uallibus uel in
inter montes, l. in aliquibus planitiis ubi sunt aliqua concauitates:
et no[n] huius est quia non est credibile quod tanta multitudo aquarum garet
ex uaporibus neq[ue] ex pluuio

Quaest. 3. quare aqua fontium aliquo est calida
aliquo frigida, alio tepida, alio dulcis, alio amara, et diuersa sunt saporum
et colorum? R. quod estum hoc prouenit, a terra per qua[m] transit; nam
si aqua transit per mineralia sulphuris uicaria, est calida, l. tepida; si per
sapes, l. longius a dictis mineralibus transit, et fugit h[ab]et saporis sulphuris
et si tenuis uaporis calidus est. a locis per quos transit. contra ultima

Font. ult. de his, que in terra sphaera ge.

Font. ult. supponimus, quod de terra, ^{narrant} que est sub terra proprie sicca, et appro-
priate frigida per aquam proferunt multo quasi, que in ipso sunt; h[ab]ent
his tamen quatuor rebus sequentia explicabimus quare sit

Quaest. 1. quare est
terra motus aliquis? R. Ill. d. quod cum aer uelatus in caueis:
nis terras no[n] potest resistere aqua, que in caueis intrat, crepat,
et uindicta terra, et fugit et idcirco terra eremit. Item, quod antiqui:
tus plus ual de terra motu, quo modo est, quonia[m] ex terra quod
aqua ducit ad mare implent caueas, que sunt terra que cum
mare participat

Quaest. 2. ex qua causa nutriantur ignes sub terra conde-
tes? R. nutriuntur ex sulphure, l. bitumine, quia ordinariis terra loca
in quo incendit. dicitur ignes est sulphureo, l. bituminoso est

Quaest. 3. ex
quo sit metallo? pro dub. resp[ond]et adueniente quod metallo est illud
compositum in quo elementum est magis depuratum; in illo enim composito
est elementum ita proprie sua simplicitate sicut in metallo. et ppt. hoc
sunt metallo magis solida et minus corruptibilia, quia elementum pro:
dominans ita h[ab]et suum contrarium uictu quod uix potest moueri ad ipsa alle:
uandum, qui bus in ip[s]is

Quo quod in metallo sit proci sine ex aqua s; terra congelata, et desiccata
 s; alio elemento ut sal est ex aqua s; desiccata s; ignis: et ceteris:
 tallum est ex aqua dulci desiccata, et congelata s; frigiditatem aquae
 s; maris, et marmas sit ex aqua: Adamas, et Saphirus sit maxime
 ex terra. Rubinus, et granatus ex aere, et calcedonius, et Topasius ex igne
 hoc est in dictis metallis haec elementa gubernat, et sit in primis suis
 simpliciter: Sed qui de his plura desiderat perlegat libros Phil. D. 11

Questio 2. De Anima in comuni

Quo tuorum naturae naturae s; hae corporeum dicitur: in animatum
 et in inanimatum, et hae ut s; vegetis de inanimato oportet nunc de animato di:
 quo dicere, propter quod 1. de anima in comuni, quae est id quod corpus est
 animatum questione proxima, in qua breuitatis gratia, tres tantum erunt cruce
 quoru 1. erit, quid est sit anima. 2. an oes anima sint diuisibiles. et
 ult. an in uno iuncte possit esse plures anima. quare sit controversia

Cont. 1. quid, & quomodo sit ani. ma

Ad tam cruce partem aduertite, quod peripatetici duas adducunt ex
 Arist. animas ut sei rationes, quae oportet examinare. 1. deo dicitur
 anima est actus primus corporis organici s; huiusmodi vitam habentis
 quam rationem explicant dicendo, quod s; huiusmodi actus primus consistit in
 aliis s; substantiis, quae sunt primus ab eis, sive materiae: sive
 huiusmodi corporis s; huiusmodi s; formis separatis, et a s; huiusmodi artificialibus

Sed nec deo, nec ex pto placet. 1. quia anima no est actus ad se formae
 no est actus sed primus actus; sive unus enim s; supra actus omni ex parte
 et forma et no est, quia actus est id, quo res est in esse, sed res est in esse
 s; id quod conjungit ex informatione formae, et receptione materiae; no
 ex hoc conjungit conservatio actus, conservat: forma no est actus; sed id
 s; quod est actus, sive res est in actu

Quando alio particula, s; corporis orga:
 nici inquisitione peripateticorum no possit esse uerba, quia ipse dicit quod
 ma

quod recipit esse corpus ab animo, ad non concedat plures formas in uno esse.
quod non potest esse actus in corpore, quia si esset actus corporis proprius non crederetur
propter quod aliqui dicunt in animo duas virtutes, una, quod dat materiam
esse corpus, quod vocatur ipsi uterque est; et alia quod datur illi esse vivens, quod
vocatur illi ut animo esse et istam dicunt esse potentiam aliam

Sed hoc non potest
sustineri, quia sequeretur quod animo ut animo non esset actus in, quod est ad
primo parte definitionis, quia ut animo sup poneret materiam actualem
esse corpus ipsius, et si alii dicunt, quod per se in corpore per se illud. tamen non
ad dispositionibus; sed hoc minime potest esse verum, quia solo modo sunt
formae non potest habere organizationem, neque corpus per se esse; non potest igitur
illi de materia solo, etc.

Altero deo dicit, quod anima est id, quo vivimus,
mouemur, sentimus et intelligimus etc., quae deo non potest esse anima, ut hic conueniat
quod aliter videtur anima coeire, et ex perientia constat esse velote in deo
tamen anima toti coeire: non potest igitur per talem definitionem anima ut hic
explicari: relictis igitur his explanationibus sit

Solo. Anima in comuni est: per
quod datur corpori per se esse vivens. inferit ex logico modo d. 2. cap. 4. ubi
dicit, quod sicut forma dat esse materiam, sic anima dat esse corpori cui operatur.
Iunctio. ex parte deo: per se formas coeire ad alios formas: per se formas
dat corpori esse vivens dicitur: in duplo alio alios formas substantialibus.
Et quia alios formas non dat esse corpori; sed materia tantum. et igitur non datur esse
vivens, sed aliud esse

Peter quod sit dare esse vivens: ad quod dico, quod
nichil aliud est, quod prohibere se corpori ut cum illo, et ex illo constituat totum,
tamen, quod operationes vitales possit exercere, ut sunt vegetatio, sen-
satio, imaginatio et discursus

Dico ad definitionem: si anima esset forma, quae di-
ret corpori esse vivens, sequeretur quod ante animam corpus id esset id quod
est; sed hoc est ad h. d. dicitur, quod corpus per animam est id quod est; ut patet
in proverb. et in dicitur phytica: quod falsum est nostro definitione. A est

certo, quod quod recipit aliquid esse, ut substantiam debet esse in se existens in
 suo esse. 2o. nego. Et esset id quod est in se, uerum: id quod est in animo, et per
 animam falsum: Causa enim in animo, et anima est uiuens, et propter hoc
 anima est id quod est: et recedente anima a corpore, deperdit corpus esse
 uiuens, et si non remaneret id quod erat cum anima, et anima, non tamen uult
 demerere. Illud. 1. quod anima est corpori esse corporis, cum corpus per se
 tales esse habeat.

Ad 2o. parte uita sit eto: anima sit 4. Vegetatiua
 , Sensitiua, Imaginatiua, et rationalis. eto passim. hinc ab illud. 1. et si non
 oportet loco citare. In posteriori parte eto probari, quia tunc sunt animae
 quod sunt uita in actu 2o. Distinguitur 4. Vegetare, sentire, Imaginari;
 et diuinae: et animae

Sed potest aliquis dicere quod Imaginatio
 est uita dista, et sensatiua, sed est interna sensatio, sed ipsi plura dicunt
 sensatione in interna, et externa, quia in sensatio debet recipere
 species ab obiecto presenti, et non sentiat praeteritum, quia si sensatiua se
 sit ipsum obiectum linea aeternae, aduerso Imaginatio attingit obiectum praeter
 ritum, et tunc est species obiecti in aeternitate ipsius obiecti, et tunc attingit simi:
 litudinem obiecti, et si non est sensus

Dices 2o etonam: motus et elemen:
 tabus sunt animae, sed non sunt ex assignatis: 3o non sunt 4. Et patet ex illud.
 Celest. p. 2. ubi dicit: quod eorum est ita animatum anima motus
 sicut trunci elementalis, elementalis, et uetalis vegetatiua, et sensualis
 sensitiua: 3o supponit motus et elementalis ita esse animas sicut vege:
 tabus, et sensitiua

2o. nego. Et ad eius prob. dicimus, quod illud
 sumit illud. 1. anima spiritus, sed late, pro illo, 1, quod constituit aliquid
 rem potest esse ad aliquid operationem, quod proprie est nata esse; quia
 hoc sequeret: non dari corpus in animatum, quod est 2o ipse ut uidere est
 in loco nouo. Pro quo aduertit, quod anima potest sumi multipliciter:
 1o proprie incho diuisis operationes, et ibi est ac natus; et hoc modo su:
 mit. loco citato in argumento.

2o pro isto uero quod est conseruatio motus partium animarum, quod dicitur ut tenet
3o est altitudo naturae animae. et 3o proprie pro motu proprio uitalium
et hoc modo sumit, et nobis controuentio secundum animas tenet

Cont. 2o. cum omnes anime sint. diuisibiles

Ad 2o supponimus animas rationis non esse diuisibiles in partes integrantes, sed
totam esse uirtute corpore, et totam in qualibet parte corporis, quia est spiritus
qui caret locali extensione, sine quo non potest esse diuisio. Ergo suppono veg.
et animas esse diuisibiles, cum uideamus ramos ab arbore dei.
sunt uiuere, et sic solum remanet difficultas de animo sensitivo, et imaginati-
uio sensitiua et sunt diuisibiles

De: sensitiva, et imaginatiua sunt diuisib.
iles in partes integrantes: infer. ex 77 sententia ubi dicit, quod animus
bruti est extensus per corpus bruti, et toto non est in qualibet parte corporis, id
animus bruti, ut ex dicto patet, est de vegetatiua, sensitiva, et imagi-
natiua: quod predicta sunt extensa, consequenter diuisibiles in partes intea-
rales. Sum etiam predicta sunt de natura corporali, cum sint ex elementibus
cui competit latum, longum, et profundum; sed quod est de natura corporali est
diuisibile, et extensibile: quod est.

Confirmat: ex uno sensitiua general.
alia: quod sensitiva est diuisibilis, quia non potest multiplicari subter specie di-
ne: uno multi probant. et proprie dicitur. Angelus non potest aliter Ange-
lum generare, quia sua substantia est indiuisibilis, et incommutabilis est. Si
etiam si non essent diuisibiles, possent attingere aliam indiuisibilem, et exten-
sum, quod operis sequitur ad esse; cum autem constat non posse attingere totum
sine figura, et diuisibilitate sequitur. est.

Arg. 1o. quod extensitas, et diuisibi-
tus est per motum; sed predicta anima non est motu. Sed per: quod sunt diui-
sibiles. Et patet, quia quod aliquid magis habet de materia magis est diuisibile,
quia magis habet extensionem. Primum patet. per 90 articulo; quod aliquid
predicatum est proprium alii, si habet aliquid commune alteri, distincto ab
illo solo, sed diuisibilitas est proprium materiae; et hoc dicitur, et motu: quod est.

5. Sol. dato M. 2. et B. 2. negat. conso. ad cuius prob. disgo. M. posse, et
non sui uerū. qd. propriū. et non sibi. diuisibilitas enim non eo.
uenit ipsi animi malis pte, sed nō sibi posse, sed lineales, et quatuor, sed
quos sunt ex malo oriento ex ipso oriento. ad diuisibilitate. mater, quom
in suam spem conuertunt

Arg. 2. anima sensitiva indiuisibiliter respicit
omnes partes corporis: qd. nō est diuisibilis. pte. ans: est unum indiuisibilis
alio actuans oēs partes corporis: qd. indiuisibiliter respicit oēs partes corpo-
ris. 1. nego. ans. ad prob. disgo. ans. ut fō. dūctō. ex ipso partibus corpo-
ris cond: alio modo nego: dato enim quod sensitiva sit fō. corporis organici,
tamen nō est fō. quia nō sit de natura ipsius corporis, et sic sequit: qd. conditio-
nes, consequenter est diuisibilis sicut corpus controuertit secundum animi.

Pont 3. an in uno uiuente possint esse

salures anime

Pro ult. suppono animam in presenti nō sumi pro conflatō ex oī illo, quod ui-
uificat aliquod corpus ut, uidet. sumi de fō. d. in p. 16 et 17 sentent.
qd. dicit quod anima uero, est de vegetatio, sensitiva, et imaginatio.
tūc. sed sumit. anima pro qualibet ex istis, et si querimus an in uno
uiuente possit esse vegetatio dista, o sensitiva, et sensitiva dista ab
Imaginatio, et si de aliis; vel an sensitiva ipsa sit vegetatio: et id
de rationali; et quia haec difficultas his temporibus aliquas patit:
calamitates; ideo ex pro fesso illam ex animamamus; quare sit

Et: un

hanc sūt preter animam rationem Imaginatio, sensitiva, et vegetatio in-
ter se, et o. rati. uerū. simpliciter. dista. dicit in hanc, quo in tali ui-
uente stat toto uno; et ex animato de ipso facilis erit applicatio
ad alio uiuente. Pro probando quom. elonem probare, oportet estam
hanc uerū. nō precise pendere ab animo rati; et etiam probabimus
in hanc, sensitiva, et imaginatio esse dista, o. rationali, qd. probare
faciemus sequenti byronibus

1. rō: qd. est ex illo Mathi 10. ubi dicit:

no lites timore, eos qui occidat corpus animam autē nō possunt occidere

ergo sequitur ex hac autoritate, quod corpus non vivit tantum per animam rationem
quae est immortalis, quia si corpus viveret tantum per animam rationem non posset
mori, quod patet sic: non posset mori subter, quia illud per quod vivit destruitur. Ita
anima ratio non posset destrui: ergo si corpus viveret tantum per animam rationem non
posset mori.

Ita forte quod non requiritur quod subter moritur, quod illud per quod
vivit destruitur: sed sufficit quod a subter separatur, per quod separationem moritur
subter; et cum anima ratio separari possit a corpore, sequitur quod corpus
potest mori.

Ad 2°: anima ratio non potest separari a corpore, quia corpus
prius movetur et corrumpitur: ergo non movetur nec corrumpitur: quia anima ob
ipso separatur: patet. Et dicitur: ex illo sapientis quod dicitur: corpus, quod est
corruptibile, aggravat animam; sed si corruptio corporis est eadem separationem
anima ratio, non posset corpus per suam corruptionem animam aggravare: imo
e contrario: ergo non potest anima ratio a corpore separari, quia corpus prius
corrumpitur et movetur: non anima quae aggravat: ex corruptione corporis se-
paratur, et relinquit corpus: patet. Et si aliquid aggravaret inferret corpus
in anima ratio: per sui corruptionem est destructio totius; sed hoc non, quia
destructio totius esset iam causata per separationem ipsius anime: ergo est
anima autem aggravaret corpus, quia tolleretur ab eo vita, et causaretur
in eo mortem, et corruptionem.

Ad 2° autem: si corruptio corporis non
esset prior separationem anime ratio, imo et causa ipsius separationis: non posset
anima ratio a corpore separari; sed hoc est falsum: ergo est: patet.
anima ratio ratio petit inferre corpus, et corpus ab ipso inferri: ergo
permanetibus ipsis non posset separari, quia talis separatio esset contra id
quod ipsi naturaliter petunt: ergo ex anima separatur a corpore, quia corpus cor-
rumpitur: quia corruptionem aggravat: quia non potest in illis honorari consistere:
ere, neque aliquid operationem habere, esse aliquid separatur: sed non corrumpitur
patet: corpus nisi per destructionem alius forme, praecipue non potest moveri:
uari, et vitam habere: ista sunt sensitives, et vegetabilia, in quibus
anima consistit corpus vivens, et sentiens: ergo est.

2° no desumit: o Paulo 1° ad Thesalonenses 5: ubi dicitur: Ipse
 autem deus pacis sanctificet vos p omnia: ut integer, spiritus vester
 et animus, et corpus sine quarelo in adventu Domini nostri Iesu Christi servet.
 quem locum exponens Gregorius Nycomus ut refert Theophrastus ait:
 enim homo ex omni sit animarum specie amplexus, ea scilicet, quae p:
 tantis unest, quos sensibili, et intellectu, cu spiritu dicit Apostolus pro:
 facto intellectu ex parte: cu anima sensibilitate qd carnis; cu corpus vi:
 tam inesse, ostendit quae et in plantis esse competit: qd dant in homo:
 plures anima

Alex valet dicere, quod p hys spiritus illis: gratia, et p hys
 anima, et corpus portat p has; qd videt: esse contra intentu Pauli;
 nam ubi rogat Paulus deum, ut sanctificet Thesalonenses p omnia
 ut spiritus, anima, et corpus servet. sine quarelo in die resurrectionis
 sed gratia nec potest sanctificari, nec cu quarelo servari in die resur:
 rectionis: qd est.

3° no desumit: ex illo ad Galatas 5: ubi dicit: quod
 caro concupiscit adversus spiritum, et spiritus adversus carnem; sed caro
 sine anima non potest concupiscere, nec spiritui adversari: qd habet
 anima, quae no est spiritus, qd adversat: spiritui. qd si sic non sic
 spiritui non heret anima esset quae nata, sed ista no adversat: spi:
 ritui, nec contra spiritum concupiscit: qd est.

Et insinuat: no ex deo
 Paulo ad Rom. 8. ubi assignat facta carnis videtur, ab spiritu qd:
 tifica bilis: qd debent pro cadere, o vita carnis, quae no sit spiritus
 ipse, quia si spiritus esset anima carnis, no posset carnem mortificare
 Tum etiam Nazianzenus dicit ut hiet: homo. 1. conciliand: corpus Chry:
 ti esse carnem, osse, sanguine, sensu, et anima habentem: qd
 pretax anima ratione est in Christo sensibile

4° no desumit: ex co:
 cilio Sid. 1. 13. cap. 3, ubi loquendo de sanctissimo Sacramento sacro:
 mento dicit: quod corpus Christi ex vi verborum continet: sub spe
 panis, et sanguis Christi sub spe vini: Anima vero continetur

sub utraque spe in materia connectionis, et concomitantibus. Sed si in homine
et in Christo non esset alia anima materialis et corporea, anima rationalis de-
beret contineri sub spe panis ex in verbis, quod est contra concilium.
Iunt. 1. d. 1. ex in verbis debet poni pro quod corpus est corpus sub
spe panis, sed ista dicunt non ponentes plures animas. esse animam
animam rationalem: ergo est.

Nec valet dicere, quod anima ponit. ex in verbis
quatenus tribuit esse corporeum; notandum quatenus anima, quia anima
materialis quatenus tribuit esse corporeum est distincta realiter et univocalis pro
se ipso, quatenus anima est, quod inintelligibile videtur; et non est
distincta, nec univocalis, et hoc modo videtur ut anima est non potest poni in materia
connectionis sub utraque spe, quod est contra concilium.

Si non desumitur
ex q. 89, sententiam ubi dicitur. 1. d. 1. sententiam in homine esse o. gene-
rante, et genitum; sed si non esset distincta ab anima rationali non esset genitum: ergo
est distincta, quod sententia hominis sit genitum potest ab illa d. pluribus rati-
onibus, et inconvenientibus. 1. d. 1. quod homo sentit, sicut alia animalia, sed
sententia alia animalium est generata: ergo et hominis; non ut dicitur. 1. d. 1.
tunc probant in Christo humanitatem ejusdem speciei ad alia homines
quod faciebant operationes humanas, sicut alii homines: ergo sententia
si homines faciunt operationes sensitives, sicut alia animalia, habent
sententiam sicut alia animalia, sed illa habent sententiam generatam
ergo et homines.

2. d. 1. quia aliter sequeretur, quod esset in mundo duo
sensitives uno generato, et alio creato; sed hoc est impossibile, quod
uno esse superfluum: ergo sententia hominis est generata: aliter dicitur potest
sententia dari duo a Bedino et duo substantia corporea, et sic dicitur quod
non valet dicere in homine non dari sententiam, sed anima rationalis facit
hominem sentientem, quod vel anima rationalis est sensitiva, h. quod potest
facere hominem sentientem, h. omnis denominatio non provenit a suo
duo ultimis sunt falso: ergo primum debet esse verum; et ad anima
sit creata, sequitur sententia hominis esse creatam, et sic dicitur duo
sensitives

Sensibile uno creato, et incorruptibile, et alia generata et corruptib.
lis, que distinguuntur genere, quod ex Aristotele; corruptibile et
incomruptibile distinguuntur genere, et sic homo p sensibilem distinguitur
genere ab alijs animalibus quod est contra omnes methos allegos

3° pt. III. Sensibile et vegetabile hominis esse generata, quod corpus
hominis mortuum e si ex illo fuerit vermes, sicut ex cadavere bruti; et sic fit
vegetabi et sensati vermes, quod fuit in cadavere hominis, sicut illa que
e fuit in cadavere bruti; Id homo possit natus esse si in homine sensi-
bilis non esset generata, quod tales vermes in suis sensatas fuit ex
hominis sensibiles: go est sensibilia hominis generata, esse dicta ab anima
rationali

4° pt. in eod. loco sensibile hominis esse generata pluribus uno:
venientibus. no sequeretur si sensibile hominis no esset generata, quod
plus esset de parentelo inter brutis, et brutis, quam inter hominem
et hominem, quia inter brutis, et brutis, esset parentelo p sensibilia et in-
ter hominem patre, et filio no, et sic no esset int. patre, et filio d. ratio-
nalis, bene vero inter equum, et suu filiu, etiam equus natus p:
lus appeteret equu, quam homo natus ore, et corpus celestium plus
influere in brutis de modis naturalibus p sensibilia, quod in hominibus
que omnia sunt ualde inconuenientia

Magis tamen inconuenientia, quod ab
ipso assignat: est quod filius dei no assumpsisset carne sensatam, et de-
ata origine; sed carne mortua non sensatam, in quo esset creato, et
in suo anima sensatam Christi quod dici no potest. 1° qd est scilicet
quod carit ex lapo: animatu corpus sumens de origine nos u dia-
natus est, 2° quia sequeretur: quod Beata Virgo non esset Mater Chri-
sti p sensibilia; nec p consequens p vegetabilem; Id totu matrem
et sic esset minus mater Christi quod equo filius sui, quod absurdum uedi-
cense, cum sit summo mater

Item sequeretur: et id quod filius dei p
sua carne assumpsit no partu i parerit in parentelo in humano gte

per sensum, et Imaginabilem, nec consentiens genus humanum, nec reane, pro:
tuis, et, cum per sensum, et vegetabilem in massa hominis sit corruptio in
primis parentibus, si meum sensum, et tunc, et cum alio hominem
non esset de primis parentibus. Sed tunc sequeret: quod dicitur alio, et pro:
to per sensum, et vegetabilem cum Christo non parit, u. parit, nec in
hominibus, quod est contra perfectionem, et unitatem in universi

descendit: ex rebus illis, d. 6. cap. 4. ubi per. 11. d. quod quod anima
vatis advenit corpori, non venietur novis vegetabilia, sensitiva, et ima:
ginativa et alia, quas destruat, quas invenit, quod per. duabus rationibus
quod dicitur, quod sequeret, quod leo esset magis filius leonis, quam homo
et Jesus Christus virginis castro est expressum statum, et ideo ad aliam transmissum

Sed antequam praedicta rationem proponamus, ut clarius procedamus oportet suppo:
nere, quod eorum dicitur, quod fetus in utero vivit vita plantae
Deinde vita alii, et ult. vita hominis, quod dicitur Arist. lib. 2. de gene:
ratione animalium, quod embryo prius est alii, quam homo, et hoc est, quod
antequam anima vatis creetur in corpore corpus organizat. et crescit per
viresumptionem, cum crescat ad certum, et determinatum figuram
et accipit talis embryo est caro spiritus vivus, et non motus, et sic antequam
infundatur anima vatis in corpore, corpus habet vegetabile, et sensitivum
per quod crescit, et sentit, ut inferat. ex d. August. de spiritu et anima
cap. 1.

It. igitur anima dicitur, quod anima vatis, quod advenit corpori
non destruit praedictas animas alios sicut de arboribus ad arborum, sed cum ipsa ve:
nit: ad honorem constituendum, quod talis destructio non esset naturalis
ergo non potest ipsas destruere. per. ant. 1. quod non potest mater dicitur:
tunc foris nisi per qualitates varias sibi; non concedit ante fovent, et des:
truent ut patet in salamandra, quae non destruit per ignem, sed fovet
ab ipso; sed anima vatis non habet dispositiones contrarias sensitivas; alii
assignant: ergo per ipsas advenit non destruit. sensitivum

Summatim per. 20.
quia

quod talis delectatio esset p creatione, et tunc non esset natus, quia creatio non
 quod talis sit natus. et sic sensitiva, et vegetativa hominis non essent animi
 conjuncta cum nato, sed supernaturaliter; et tandem natus ex destructio;
 ne unius fore sequitur generatio alterius fore, quod tunc non esset, quod fore
 ad unum non esset generatio, sed creatio: sequitur ergo, quod anima
 rationalis non advenit cum novo sensitivo; sed conjungitur cum sensitivo quod
 invenit in corpore.

1° non est sequens: homo corrumpitur, et moritur: ergo aliquid
 quod est in ipso corrumpitur, non anima rationalis, nec nato: ergo sensitivo, et vegeta-
 tivo. nam pro sola unionis destructione non potest dici homo corrumpi-
 tur. 1° quia non solum est verum dicere, homo corrumpitur; sed etiam est verum dici:
 res, corpus corrumpitur, et moritur; sed pro sola destructione unionis non
 possumus dicere quod corpus corrumpatur, et moriatur: ergo negatur homo. Et
 ex dictis constat, potest ergo dici, unio non solum est incorrupta; sed etiam in anima
 sed anima non corrumpitur per unionem: ergo negatur corpus.

2° unio est causaliter
 nata, et fore; sed id est causaliter non potest corrumpi nisi per destructionem
 fore, et mater: ergo est. Dicitur potest talis causaliter est naturaliter appetibilis
 a fore, et nato: ergo non potest destrui durante fore, et nato. nec valet
 dicere, quod talis unio petit aliquas dispositiones, ut conservetur, que
 dispositiones naturaliter procedunt, quo dispositiones conservantur fore sunt
 ab ipso fore; sed anima rationalis semper habet eandem vim, et virtutem, ut
 ab ipso pullulent tales dispositiones: ergo est.

Hanc eandem opinionem
 defendit Plato in timo et in lib. 7 de Repub. Galenus lib. de
 usu partium cap. 1°; Formelius lib. 7 phyticae fidimus lib. 2 de spi-
 ritu sancto. Occam, Alajnon, Sabares, Gandavus, Philoppo-
 nus 1° de anima cap. ult. top. 91, Paulus Venetus, Summus de o-
 mnia cap. 5, Theodoricus lib. 4. platoniarum lectionum, et Clemens A-
 lephantinus lib. 2. astrologia.

Et tandem potest præstare opinionem
 citari dicitur Gregorius papa. hum. 29 in Evang. ubi exponitur
 illud

illud Marcii. 16. : predicte euang dicit in creaturas; sic dicit: omni
creatura nomine signat: homo. omnis autem creatura, ali quid habet.
et homo. habet namque commune esse. cum lapidibus, iuuare cum arboribus, sen-
tire cum animalibus intelligere cum Angelis: sequitur. go ex hac autoritate, in
homo reperiri ex esse. omnia creaturas; et sic sequitur. dari sensum gene-
ratur, aliter enim illo non coheret homo cum aliis sensibus, nec ex aliis esset.

Objectiones Soluuntur

Arguit. 1º autem Aug. lib. de Prejarticijs dogmatibus cap. 15. ubi dicit.
Hec duas animas esse. in homine, una animaliam, que animat corpus et
alteram spirituales, que rationem ministrat; sed dicitur una esse et
eadem in homine, que sua societate corpus uiuificet et semetipsa
sua ratione disponat: go clarissime constat ex August. in homo non esse
plures animas, et idem tenet lib. de spiritu et anima cap. nono

Solut. dicimus Aug. tamē loqui de duabus animas spirituales:
les creatas. unam, a bono deo, creata que non informabat corpus
sed tantum rationem administrabat, exultat principium bonorum operum, et al-
teram, a malo deo, et ex isto animabat corpus et erat imperans talis.
quoniam dicebat. quod anima atis, quoniam animabat, et erat principium mo-
lorum operum; non tamē negat preter animam rationem esse in homine
vegetatiuam et sensitiuam, cum in eodem lib. cap. 19 dicat. duabus
substantiis tantum constat anima et corpore; anima enim non
sua et corpore cum sensibus suis: ex quibus inferat. concordare Augustinum
in homo preter animam rationalem in corpore sensus, qui sensus sensitiua
esse non possunt

Et in lib. de spiritu et anima cap. 9. concedit August.
tamen, quod corpus vegetat. et crescit in utero, antequam anima animalis
accipiat; consequenter antequam accipiat animam rationem sed tunc corpus
vegetatiuam, que per introductionem anime rationalis non destruitur, ut probatur
sed ab anima rationali assumit: ut in illo, et ex illo constituitur homo uiuifica-
tor, et vegetatiuam; sicut humanitas assumit: a verbo ad constitutionem
in illo, et ex illo constituitur homo, et in hoc maxime assimilatur unione
cum deo.

Aliter si animo aali, quod perfectiori eminenter contineret pradi dicit, et pos-
set tunc ipsi suos effectus facere: quanto major est deus, et eminenter co-
tinens humanitatem: quare ergo ut faciat se hominem assumptor est animo
si potuit sine ipso homine facere.

Aug. 2. ex concilio Constantinensi
8. actione 10. canonem 11. ab hinc: apparet quoddam id temporis in
tanta impietate venisse, ut hominem duas animas habere impudenter
dogmatizent: 1o est. 5o dicimus concilium etiam loqui 2o pondus duos
animas aales uno bono, et aliam malam, unam mundam et aliam im-
mundam; ut videtur ex August. lib. 6. contra Iovinianum cap. 6. no-
tam negat concilium in homine esse sensitivum dicitur, et dicitur
dic ad similes auctoritates.

Aug. 3o si essent in homine plures anime tho-
no est ens se simpliciter; De hoc impat: 1o no sunt in homine plures
anime. 2o plures anime no possunt facere unum ens se: 3o est
1o ens: anime sunt facte: 2o facte plures, no possunt facere unum ens
se: 3o est. 4o plures facte dant plura esse; sed unum ens se
se non potest habere plura esse: 5o est. 6o est certo, quia ut diximus
facte est ens, quod dat esse, et si plures facte dant plura esse
et non unum simpliciter.

5o huius arguti apparet in ill. contra
1o quest. huius partis; sed hinc explicacionis gratia de negando
1o ad prob. negat. unum, ad cuius prob. dirigo de sine unione ad
invenit cond. de. ad unione nego de. et ad eius prob. dirigimus
ens operando sui officium facte ipso. 1o; no operando sui officium
vna; De vna tantum nego 1o. Itaque quomodo anime sint facte in se
et res sui gradus tantum in homine sola ratio est facte ipsius, quod sola
ista dat homini esse: alia autem anime licet sint in homine
tamen no dant esse homini; nec sunt facte hominis.

Ne ex hoc valet infer:

ri, quod frustra ponat. in homine, si no dant esse homini, quia ponunt
in homine ut anime aales possunt unius facte dare esse homini, no anime
aales

29
ceteris quod potest sine ipsi dare homi esse, et quod est quod anima rationalis debet
constituere honorem sensientem, tria enim, et imaginatorem, et propter
hoc unitur cum ipsis ad honorem sui constituendum. et quod praedicta illi de-
ficiunt anima rationalis relinquit corpus quod non habet cum quo in illo corpore
honorem viventem, et constituitur, cum, cum vegetativa, sensitiva, et im-
aginativa.

Sicut licet humanitas Christi licet non faciat divinum suppositum
honorem, sed ipsum suppositum honorem faciat, ne humanitas aliquid in se
suo principio potest ualeat inferre non esse, sicut in Christo humanitas, quod
divinum suppositum licet se ipso honorem se ipso honorem faciat non tamen
ne humanitas, et de ipso humore. Similiter anima rationalis licet ipso consi-
tituat honorem vegetativum, sensitivum, et imaginativum, non tamen potest si-
ne vegetativa, sensitiva, et imaginativa hominem sui constituere, cum
non sit maioris virtutis, quam suppositum Divinum; sed ex ipsis, et cum
ipsis hominem talem constituit, et in hoc apparet similitudo quod habet ani-
ma cum Deo.

Et quod hoc sit magis patet in libro philosophiae div.
et in libro magna pp. 9. et 4. cap. 1. ubi dicitur. Imaginatio non optime
dum in bruto, sed est sua suprema extremitas, suae formae, in quo suavitudo
est habitudo, actu, et completa; et cap. 2. num. 23. iterum ait: ima-
ginatio in homine est dispositio, qua illius se disponit ad objecta
inferiora; et in bruto ipso imaginatio est forma, et completio illius.

Et iterum in proverb. pp. 2. cap. 92. ait: pars animae est corpus pars homi-
nis, de quo quidam rationem dicit: si corpus faceret, quod anima ipsi
esset pars hominis informaret animam, quod est impossibile, cum ani-
ma sit perfectior corpore, et sic recte subdit, quod cum anima sit conjuncta
cum corpore movet omnes partes corporis, quod sit id quod sit; et ratio
quare corpus non potest sine anima esse pars hominis, sed ipsa
anima est, quia corpus non potest se hominem constituere, cum sit sen-
sientis rationalis: et sensitiva non potest se tales sententias constituere; sed ratione
unionis cum anima rationali, et proinde ipse potest tales sententias constituere,
ut recte explicat in libro Inventionis. dist. 3. reg. 6. et dist. 4. cap. 6.

Arg. 4. si in hunc essent plures animae esse sentiens proveniret ab uno animo, et esse velle ab aliis; sed hoc est inconueniens; ergo non sunt in hunc plures animae. A. supponit. quia aliter si praedicto predicato possent oia provenire ab anima tali fuerit provenient. alios animas pot. ergo si talia predicata provenirent a diversis animalibus, non pos. sent oia coeque hunc in primo modo dicendi se; sed hoc est falsum: ergo pot. A. predicata conveniunt subjecto, eodem, quo forma; sed forma non convenit in primo modo dicendi se: ergo pot. B. uno con. veniret subto prae aliis: ergo alia non conveniret in primo modo dicendi se: pot. aut. uno forma dederet aliam: ergo prae conveniret uno, quod alia

So. disgo A. proveniret ab uno ^{animo} sine aliis animalibus nego B. ab aliis animalibus eod. th. de usis prob. disgo similiter; si proveniret ab animo rati, sine aliis animalibus verum; si vero sine illis talis homo itaq. dicimus in hunc, quod esse sentiens venit ab animo rati, quatenus unice ad sensitivum; non quod sensitivum praecite, equaliter faciat hunc sensitivum; sed animo rationalis cum sensitivo facit hominem sensi. tentem; si ubi dicit unus supra de humanitate, in verbo dicitur est.

Ad prob. B. disgo A. si proveniret soliter ab oibus eod. th. si tantum soliter a perfectiori, et qualis animus perfectior nego B. ad usis prob. nego B. et ad usis prob. disgo aut. prae tota perfectionis eod. aut. prae velle constituitur nego A. itaq. uno forma, sine animo rati prae constituit solum, sine ratione, quod alio, qui tunc pot. est constitui sine oibus; alio modo dicit. 1. perfectior prae constituitur alio, quia movet et determinat alio ad hunc constitutum; ad alio non possunt hunc constituitur nisi motu, et detratu ab animo rationali; et propter hoc animo rati dat specificationem hunc, et facit quod homo sit prae spei

sequitur 5. uno operatio anima, quando est intentio impedit ali. am: ergo signum est, quod proveniunt ab eodem principio, quod si pro. venirent, a diversis principiis uno aliam non impediret, et obstat

Solutio

2° dico consentans, sive mediate, sive immediate eandem consentans semper
immediate nego consentans. itaq; rō quare una operatio impedit aliam
est quia suppositum nō potest simul intente a bō suis potis, maxime si
sunt subordinata, operari quia pota superior eū sit occupata in suo
operatione totaliter, non potest potam inferiorē perfecte manere ad operari.
Dum, sive quo in hōne pota inferior nō potest operari, q̄ subiecta ē
pota perfectiori: et sic operatio pota inferioris (e. g. sensitiva, l. ve-
getativa, mediate venit ab animo rati, quatenus animo rati ad veg-
etandum, et sentiendum q̄s q̄ movet

Arg. 6° ab inconuenienti: si in hōne esset
plures anime realiter dista, vegetativa, et sensitiva essent separabi-
les ab animo rati; sed ex hoc plura sequeretur inconuenientia: q̄ est.
1^a D. imprimis sequeretur quod motus hōne remaneret corpus vegetab.
et sensatum; sed hoc est inconueniens: q̄ est. sequela patet, quia sensi-
tiva, et vegetativa nō separantur a corpore: q̄ remaneret corpus vege-
tatum et sensatum. ans patet, q̄ si separaretur, h. esset in celo, l. in
inferno, l. destructa; sed neutrum: q̄ est. 1^a D. imprimis nō in celo;
nec in inferno, eū animo rati, quia predicta nō possunt esse sine corpore
; dūde, nō esset destructa, quia hōne nō possit occupare in resurrectione
ne eandem sensitivam; et sic sequeretur quod remaneret in corpore

2^a si
Imaginativa esset separabilis ab animo rati; sequeretur quod animo
separata non posset habere sciām de inferioribus; quia Imaginativa
est pota, eū quo animo rati potest inferiorio aliquid esse

Et tandem
sequeret. si predicta pota separaretur ab animo rati, q̄ anima rati
nō posset esse tota corpore, q̄ est 3° conciliū (biannū) et lateranense
sub Leone 10, quia anima nō posset facere, corpus vegetab. et sensa-
tum, q̄ nō habet vegetativam, et sensitivam 2° ad arguitur nego
D. et ad quā prob. negotium seculari, ad corpus prob. nego ans, et ad
ejus prob. dico, quod correspond. in anate homini, et rone talij corrup-
tionis animo rati separata a corpore, quia nō habet eū quo ipse vivit et
informet.

et ostendit, et op hoc no sequit. quod hio no possit illas eas de recuperare
quo restituitur in nato con, ex quo fuerunt prod ultra; sicut potest
eandem motam recuperare, quamvis in infinitis fere partos, quo est
omni potens, et omnia subiecto sunt ei, et qd in illis prestat sed ab

2o sequelo animi est falso, quo quamvis no hec Imaginatio, hat
tamen memoriam, in qua p virtute dei rationali ipse inferioris, quo
generat corpus unido ad quoslibet, ad Imaginatio, et sensus, que ipse
ei sufficiunt ad habendum suam dei inferioribus qd repraesentat ad
illum

3o sequelo dicit negat, et ad qm prob. dispo con, sine ve.
vegetatio et sensitiva cond. ana; et propter hoc destruitur istis repa.
rat. ab ipso corpore, quo no hat con quo facit corpus sensu et
vegetatur. Humo autem est for corporis, quod informat ad constitua.
tum hanc, quod quid corpus debet esse op elementarius vegetatio
sensitiva, et Imaginatio, ut tenet st. d. in procor. ; et ad ista sit
corruptibiles, destruitur ipsi non potest animo corpus informare no
defectu sui; sed defectu ipsius corporis; et propter hoc corpus, quod corru.
pit. aggravat animam, ut dicitur est, quo s. punit animo suo abu.
t. corporis informatione

Arg. 7. si predictae anime essent in hunc
etiam essent in Christo. Ad hoc est falsu: go est. pt. d. si essent in Christo
h. in hunc essent corrupta, h. des descendunt ad inferos, h. manifeste uno
corpore; Ad neutru: go est. d. in inferis no fuerunt corrupta, quo ven.
tur ipse ad hunc, et, quod est 3o illud d. anastasi, quod semel assup.
sit nunquam dimisit; deinde no descendit ad inferos, quo solus
spiritus ad inferos descendit, quo corpus in sepulcro remansit; et tunc
em no manserat in corpore, quo aliter corpus no esset mortuu,
quod est contra fidem: go est

5o nego d. uno propter hoc assump.
sit Deus hunc, ut in nato con oib creaturis partu disparat, ad cuius
prob, dico quod in hunc fuerunt punit a, seu corrupta, et in resurre.
tione

tionē reproducta; et ad illud Damasceni dicit: quod illud per modum
reassumpto; aliter nam heres fuit aduersus quod habuit in luduo
iusto probabiliem opinionem; neq; in luduo reliquisset totalitatem, quod
anteo habebat, quod non potest dici.

Arg. ult. si essent plures animae
coesset, quia ante animam rationem corpus iam heret sensitivum, et vegeta-
tuum; sed hoc est falsum: ergo non sunt in homine plures animae. pt. D. ep
hoc sequeret: quod tale corpus esset uiuens, sentiens ante animam rationem
sed hoc est impossibile: ergo falsum est quod corpus ante animam rationem heret
vegetatiuum, et sensituum. pt. D. tale uiuens, sentiens, nec esset rationale
nec irrationale, non rationale, quia non heret animam rationem. deinde neque
irrationale, quia non esset brutum; sed impossibile est dari animal, quod non
sit rationale, nec irrationale ergo est.

So. data A. non precise est falsa, ut apud
constat, negat. B. ad cuius prob. negat. etiam A.; et ad eius prob. di-
cimus iuxta ea, quae docet ill. D. in sculo. d. 6. cap. 4. quod
illud sentiens esset de sentiente, ratio, quod esset ex sentiente, homini, qui
ipsum generauit, non tamen esset aliu sentiens rationale, respectu huius generis, sed
non adhuc heret animam rationem, sed esset sentiens in parte rationis, et non uni-
total, quod dicitur aliquid est non perfectum, quod adhuc respectu sui non sit
si irrationale; sed sufficit quod tendat ad rationale, vel ad irrationale.

Et tunc
in fine pro soluti. aliquando arg., quae ab auctoritate fieri possunt aduersus
quod dicitur proponi de plerisque animalibus, ratio, et manifeste uide-
re est supra; et si dicitur, quod anima ratio, uidet, vegetat, etc. dicimus
quod est uerum, quod anima ratio, vegetat, quatenus 1, animal vegetatiuum
ad quod est uniuersum ad vegetandum et sentit similit. quatenus 2, mouet sensi-
tiuum ad sentiendum, non tamen sine sensitivo, et vegetatiuo sentit, nec uer-
tat; sicut dicit. quod deus, mortuus fuit, et passus cum humanitate, et in humani-
tate; non tamen subiit morti, nec passi sine ipsa humanitate, et quod dicitur

Quest. 4. de Anima in particularibus scilicet vegetatiuis

De anima in parte tractatur ut ab uliori ad minus ut; et ab imperf. ad perf. ascendamus. De anima vegetativa quest. poni: mus, que inter animas uliori et imperf. est. in quo quest. etiam duo conueniunt. 1. est quid sit vegetativa; et quid eius pota; et 2. an pota anime dignantur ab ipso animo, pro quo sit conueniunt primo

Cont. 1. quid sit vegetativa, & eius pota

Et iam ex his partibus procedimus definiendo vegetativam. Et dicitur pota transmutandi unam speciem in aliam. dicitur pota, et non forma ut localis in his vegetativis, non pota gratia est res sui vegetativa, quod scilicet, quod scilicet sonat pro illa parte, et pota, quae mouet omnes alias partes, et ipsas detrahit ad constituendum compositionem; et propter hoc pota dicitur speciei rei; pota autem non debet habere hoc habere, sed sufficit quod sit uirtus ad aliquam operationem; et ad vegetativam in multis subiectis non moueat alias partes subiecti, nec ipsas detrahit ad constituendum subiectum; immo ipsas sit intacta, et detrahitur per alias, ut patet in aliis, et hinc: sit tamen nihilominus in dictis subiectis uirtus transmutandi unam speciem in aliam: ideo dicitur pota, et non forma

Sed dices ignis non habet vegetativam; sed habet potam transmutandi unam speciem in aliam: quod falsum est, quod vegetativa sit pota transmutandi unam speciem in aliam. Et patet, quia aliter esset uiuans; et aliter probatur, quia transmutat lignum in suam speciem, ut ex experientia constat: quod est.

Et dicitur:

negatio 2. ad cuius prob. dicitur an proprie negatio; improprie, et maliter conueniunt; nam transmutatio, quae facit ignis de ligno non dicitur proprie transmutatio unius speciei in aliam, quia spes ligni destruitur; ad uero transmutatio vegetativa dicitur proprie transmutatio, quia elementum, quod transmutat remanet in ipso vegetato sub alia specie. vel aliter dicitur, quod ignis est proprie vegetatus, quia habet omnes operationes vegetativas

Dices iterum: sensitiva;

mutat proprie unam speciem in aliam ad dendum, scilicet, nouam perfectionem: quod est solus 2. distinguendo autem, ad ipso vegetatio conueniunt, sicut ipso nego ante

Vegetatio enim ponit: sub sensibus, et se dicit, ut cum illa transmutet una
speciem in aliam; sicut sensibilia se dicit, ut cum illa talis sensus sumit
hum

In 2a parte dicitur dicimus quod partes vegetabiles sunt 4a. 1. appetitio,
retentio, digestio, et expulsio. Et hoc in libro phytica. d. 4. p. 2. titulo de
partibus vegetali; in processu. p. 2. cap. 89. et in libro vegetali ubi dicitur quod
hic: quatuor sunt partes sufficientes transmutationibus, quae sunt vegetabilium s:
unt, et tres non sufficiunt: 4o sunt quatuor, scilicet: appetitio, retentio, digestio, et expulsio
diffusio, concordantia, et contrarietas; de istis non possunt esse sine quatuor, et
ad istas sufficiunt quatuor, ut dicitur in 2o libro bianco; 4o est

Dicitur praedicta
2-2 coeul flamma; 4o non sunt partes vegetabiles. per. ante. dicitur, qui in seculo
dicitur d. 3. cap. 3. dicit, quod in flamma sunt quatuor actiones, scilicet formas, quae
sunt haec: attractio, retentio, digestio, et expulsio: 4o est. 5o dicitur
intusmodi tunc cond. ans, proprie, et dicitur, mego ans; nam sicut coeul flamm:
non improprie vegetatio, quia improprie grat. nutrit. est. ut oes comedunt.
similiter coeul illi improprie dicitur dicitur partes, et vegetare est.

Appetitio
partes est ad se, quoniam quaedam partes vegetabiles habent appetitum ad alias partes
et ista partes dupliciter est in vegetabilibus, scilicet: ratione ipsius vegetabilis, et ratione elem:
taurum ex quibus est. ratione sui appetitio vegetabilis elementaria, et possit ex isto mot:
tripliciter. ratione elementaria appetitio elementaria, et quando suas partes sunt mixta:
resistantia, et ignem, et desiccata, et terram, appetitio frigiditatem aquae, et
humiditatem aeris ut possit illam caliditatem, et siccitatem multiplicare.

Retentio
tunc partes est ad retinendum intus partes, quae veniunt ab exterioribus, quae app:
petitio appetitio et influxu elementaria, quae partes retentio est, et digest:
tunc dicitur dicitur heat ex quo sua substantia nutrit, et isto retentio causat: pro quo
quatenus aqua ratione frigiditatis sua est resistentia; digestio vero sit pro ignem,
quatenus ignis cedat calore dispergit illas partes, quae aqua retinebat.

Digestio est illa partes, quae digerit hoc, quod arbor accipit, et terram, et
ad

ab alijs elementis, et influentijs, que ueniunt ex uaporibus calidissimis primo digestis.
 in fit per modum generationis, corruptionis, putrefactionis, et indiuiduationis. per modum
 generationis fit, quatenus ex illis partibus crudis digerendo generantur nouas
 partes conbegetato, ut in illis. nouas biancas, et carnosas, et in alijs modis conu.
 per modum corruptionis fit, quia talis generatio non potest esse sine corrup.
 tione. hoc sub quo oritur illud, quod dicitur: et ex tali corruptione, sequitur pri.
 uatio facta. Et per modum indiuiduationis fit quia illo materia indiuiduatur
 in illo subto ex quo formam sumit per generationem

Expulsiuo est illa potestas, que

materias crassas expellit, quas appetitio abhorret ponere in nutrimento; et o
 quebus digestiua materias subtilis attrahit, quas appetitio in nutrimento ponere
 appetit: sicut in arbore, que proiicit cortices, et folia; et in homine, qui spuendo
 sudando expellit materias indigestas, et ideam dicit de alijs fuscibus, et quando non
 est concordantia inter istos potest, causat: inprimis, et mors subit: contra autem

Cont. ut. an potes. anime. disgiuantur ab

ipso anima
 Ad id supponimus eorum procedere de potest. inu. animarum, et que sit de illis
 potest. que sunt propria anime; non potest anime inferioris, quatenus uiuunt in
 animo superiori, et sunt potest. illius, contra est ab illo digni. pro quo ad uenti.
 te, que potest anime sunt duplices, non alie sunt propria, et alie remota. prop.
 ius, sunt habitus, quibus animo operatur. in iuuenne alterius. Remota, uero sunt
 subiecte motus dictos habitus, ut infort. ex questione 4. sententiam; et de
 oibus potest procedere contra, et tunc tam diuisim, quam simul: quare sit

Est. potest. propria tam simul sumpta, que diuisim disgiunt. realiter ab
 animo. et hoc est indubitato, quia predicta potest. sunt accidentia de pre.
 dicamento habitus, et qualitate, et animo semper est subto, seu sub. sub.
 talis; sed accidentia, et subto disgiunt realiter: ergo etiam potest. anime
 ipse anime; que predicta potest. sunt accidentia potest. est supra in 2o
 p. q. 4. con. 2, illa uideat.

Est. 2o. qualibet potest. remota anime diuisim
 sumpta disgiunt. ab ipso animo realiter simpliciter inuadequate, seu in.
 cludat.

contri ob inclusio. eto sequit. eundem op. d. qui plantis in locis dicit,
quod pota anima sui partes ipsas; no in prout. de partib. vegetabilium
partes vegetabilium sunt appetitio, retentio etc.; et de pota anima dicit
dicit. memoria, illis, et voluntas sui partes substantie anime rati, et id af-
firmat in lib. de anima rati p. 3; et in lib. questionali p. 3, hoc affirmat
de pota sententia. sed in pars dicit. ab eis animis est pars: go est.

Desumit. ex quest. 5. sententiam ubi pt. quod pota anima rati sui partes sub-
stantes illius, quia si no esset sequeret. quod anima no haberet partes substantes
ad quibus ageret, et si esset d. in agendo, quod substantes partes, quae partes
substantes, quibus operant. ut arbor ramos, qui sunt partes substantes arboris
quibus fructificat. et ad subto dicit magis de perfectione, quod accidens
loqueretur, quod substantia materialis in operando esset magis perfecta, quod
anima, licet in utendo sit minus perfecta, quod est totum impossibile.

Et. go. oes partes anime anime simul sumpta no disjungunt. ab anima
et no est quia partes anime simul sumpta no disjungunt. a toto; de predicta p.
sunt partes anime: go simul sumpta non disjungunt. ab anima. patet
quia totum, ut tenet d. in lib. Chast. val. 10, nihil aliud est
quam omnes sue partes. d. dicitur in l. etone patet: go est.

profecto in contemplatione d. 28. ubi. Et ubi probat, quod tres pro-
prietates anime univert. et sui uno simplex subito pluralitas conuenit.
quas est sequens: anima recipit gloriam in seipso, recipiendo gloriam in
tribus partibus: go signum est, quod sue partes sunt ipse anima. anima potest
perfecto cognitio, et amor dei est gloria anima: go anima re-
cipit gloriam in suis partibus, sed recipiendo gloriam in seipso recipit gloriam
in seipso: aliter no haberet gloriam in se. go est. idem etiam tenet in ar-
te inuenit. d. 2. reg. 8. ubi dicit, quod predicta partes sunt una anima, et
anima tali parte secundo de questionibus minutis.

De propria anima sui proprietates illius; sed proprietates no disjungunt. ab

ab illo cuius est; go negat potestatem proportionis ab animo. H. supponit. p. d.
proprietates est inseparabilis ab illo cuius est proprietas, et conuertitur. ad
illo; sed quod est inseparabile, et conuertitur. cum aliquo non dicitur ab illo
go negat proprietatem, et subiecto suo. nam quando duo conuertuntur. unum est aliud
et quod unum est aliud non dicitur ab illo quod est.

So. cond. A. et nego
D. ad cuius prob. cond. quod est inseparabilis, et dicitur, li, conuertitur. in con.
creto cond. in abstracto nego. Valer quidem est, quod concreto accidentis
proprietate conuertuntur. cum suo subiecto, quod talis concreto sit esse subiecti conuersus
formam, adus. sed non conuertitur. imo dicitur. ut accidens, et subiecta, licet est:
dicitur non est ignis licet calidus sit ignis

Arg. 2. 3. 2. non sunt multiplices
entitates sine necessitate; sed nullo est necessitas distinguendi potestates animae
ipso animo: go non dicitur. H. p. anima potest esse seipso operari suos effus. go
nullo est necessitas distinguendi potestates ab ipso. p. animo. anima dat uirtute:
tunc suis potestates ad operandum: go potestates seipso operari, aliter non poterit
dare uirtute ad operandum

So. nego D. ad cuius prob. diuimus, quod ani.
mo operando ad suis potestates operat. ad seipso, quod sua potestates simul sumptas
sunt ipso animo ut diuimus in alio cloue; distinguuntur tamen ab animo, quod sunt
partes ipsius, qui bus operat. et qualiter non est illa anima; aliter moueretur
animo unam potestatem talem se moueret, quod est aperte talis, ad aliam po:
tatem que eam esset anima non moueret. et si operat et non dicitur in seipso:
tam, et potestatem, et inter una potestatem, et animam, sicut inter corpus et
animam

Sed 3. si potestates animae est partes anima constitueret anima
sed hoc est falsum: go non sunt partes animae. p. d. si constituerent ani:
mam essent priores animo, quia constitutus est prius constituta. sed po:
tentes anima non sunt priores, imo posteriores animo, quod uiuent. ab
ipso animo tanquam, a radice: go non constituent animam

cond. A. dicit enim H. d. in lib. de anima tali p. 3. quod anima
est

est maliter de illis, memoria et voluntate; et nego qd. ad cuius prob. dico:
H. essent priores potentate qd. oportet. H. in quo nego H. itaq. illa potes
essent priores animo, quia eius anima esset ex ipsis; no. tunc, quia eius ipse
essent sine animo, quia p. ipse potes animo esse, et operari, aliter pot.
de esse, et posse operari non esset a eodem principio, quod est 3° definitio.
nem potentatis: et si predicta potes non presupponit animo, sed ipse
constituit sicut tres lineas constituit unum triangulum, ut eodem est li.
bro contemplationis superius citato

Aug. 3. d. 3. d. potes anima diriguntur
inter se, realiter simpliciter: qd. etiam ab animo. p. carso: si non dicitur que
sentia realiter ab animo, nec realiter se; sed dirigunt inter se, qd. est.
Dx. H. que sunt eadem unitate sunt eadem inter se; sed predicta potes
essent eadem in animo: qd. etiam inter se

So. nego conso ad prob. nego p.
ad cuius prob. dico H. a. ratione, que sunt eadem unitate qd. H. dicit:
so. a. nego H. itaq. unde quidem est, quod potes anima a. esse essentialis;
suis anima non dirigunt: ad pat. eadem indivisibilis essentialis p. sua natura
radus quod unus talis, hoc est, illis, quod eius illis dicitur: realiter ab ipse
voluntate, quatenus voluntas, imo a. anima anima, quia hoc modo operans
anima est, sicut in doctrina personarum divina licet dirigunt inter se ta:
men sicut uno simpliciter essentialis; sed stat differ. in hoc, quod in divinis q.
ualibet persona, a. infinitatis est tota essentialis divina; ad verbum
anima, quod ab ipse non est tota anima, nec anima sed pars anima
licet omnes simul sint una anima. Questio quinta de anima sentit:

Quest. 5^a de Anima sentia

Quia sentia in se ipse sit unum status, tamquam in materia; ideo potes
statuam aliquid de sentia dicere propositiones, que propter est p.
sens questio, que induas eorum dividit. 1° est, quod sit sentia, et quod
sint eius p. et 2° est de sensibus in partibus calari: sit igitur 1° est
Tont. 1° quid sit sentia, et quod eius
potentia

Ad tam erode partem breuiter dicimus, quod sensus est illo modo, in quo
 et senti, et est sensatum. dicit: pro loco quic unquam coit in aliis
 animabus. dicit: senti, ad demonstrandum operationem sensualem: et ad
 dicit: et est sensatum ad demonstrandum, quod sensus non solum est ad sen-
 tiendum, sed etiam ad constituendum sensatum.

Ad ad partem erode
 dicimus, quod sensus corporales sunt 6. et hoc dictum est qd omnes,
 qui tantum prout 4. sensus 1, tactus, auditus, odoratus, gustus et ta-
 lus, et ceteris prout 2, affatus, de quo fecit sanctus Thomas
 unum librum ad probandum esse sensum, et huiusmodi talium librum in
 dicitur non solum. non oportet et igitur nunc probare quingis prout 5 esse sensum
 sed tantum de 6. probabitur si.

Si affatus non esset sensus locutio sub
 aliquo sensu caderet; sed hoc est inuicem oriens: qd est sensus. pr. 13
 locutio est operatio vitalis exterior; sed inuicem oriens est, quod dicit: operatio
 vitalis exterior, que non sit sub aliquo sensu: qd est. quod si operatio ai-
 talis patet, que inuicem dependens locutionem dicit: dependere sensum
 qd est operatio sensualem, consequenter aliquid sensus partem calaris?

Si affatus est propter corporis sensati: qd debet esse sensus. pr. con-
 sistentia potest manifestare, etiam si affatus, conceptum interioris
 consequenter illud pro quod potest talem conceptum manifestare, debet
 esse propter interioris, sed non nisi sensus: qd est. pr. 13. inter partes op-
 erationis sensu affatus est perfectior; sed perfectior propter sensati
 sunt sensus: qd est. pr. 14. affatus magis participat ad propter inte-
 rioribus, que inuicem huiusmodi obiectum qd est. sed etiam id quo
 propter interioribus indignant. de rebus exterioribus sunt sensus: qd etiam
 id propter indignant, que in se habent operationem exterioris operatio interioris sensus

Pater, quare sensus sunt sex: et non plures nec pauciores? pr. 14. de
 quod sensus sunt 6. tantum, et non plures quia 6 sufficiunt ad moue-
 dum omnes accidentales corporis, et uitandum no uia. et etiam quia
 6.

6 Sensus magis coeunt ad sex retitudines corporis, quae sunt altitudo, et
impositio ante, et retro, deorsum, et sursum, quam si essent quinque
et ad sensus attingant octo per lineas, et rectitudines, ideo debet proporti-
onari. controuersia secundum de sensibus in particulari sumptis est.

Controuersia 2. De sensibus in particula.

De sensibus in particulari per se tractat *Philosophus* in pluribus in locis, quare
nos hic tantum pauca breuiter de ypolibet dicemus, et primo de visu, quare sit

De visu

Visus est pars sensitiva attingens colores, et constituitur ex sensibus, tamquam
uirtute spiritali, et ex vegetatiua, et elementari, tamquam ex materia, nam ip-
se reperitur in oculis, qui habet illud, quod in ipsis uideri potest hinc ex elementari-
tate et maxime ex igne, et aere, uide luciditate, et diaphanitate; et quia ocu-
li in parte interiori habet pelliculam albam, et opacam, adhaeret, hinc de-
presentant in se diaphanitate, et luciditate objecta, quae cum ipsis per lineas
rectas constitutur ex aere illuminato participant.

Et sic constituitur una
linea continua ab oculi usque ad alium coloratum, quod est extra oculos,
quae quidem linea quoduis sit uno, tamen in oculis est sensata, et extrinsece
eius non est sensata, et uide unitatis participat sensationem, et in se totam,
uide uisus participat uirtus uisus sentit in se totum, quod ad talili-
tatem directe participat, quia mouete se supra se uisibile inuenerit
similitudine oculi, quam per talem lineam ad se accipit, in quo similitudine
in se objectum attingit, et hinc est modus, quo uisus attingit alium. 82.

Visus etiam est ex vegetatiua, quatenus in ipso dirigat uirtutes, quae
per alimentum ueniunt ad illam partem corporis, quae est oculus, et per
hoc accipit luciditate, et diaphanitate; et per pulsum ex parte uisus
uirtutes digerit et separatas per digestionem, et appetitum dicitur similitudine
nem ab oculo, quod desiderat attingere per lineam quam supra diximus.

De Audiu

Auditus est illa potestas, quae sentit sonum, et dicitur est ex tribus rationibus, si ad hunc
 est ex elementario, et maxime est per calidum, et sic dicitur magis, quod per aliam
 perfectionem quae corporis, quae sunt delectatio per magnum calorem magis rebi-
 sunt de sonitu quod percutitur, quod alio corporis, et dicitur quod per aures, quae sunt
 instrumenta auditus et pellis vegetatio coloris, seu laeva, quae est de completa:
 bene calido, et hinc

In auditu est auditivus, audibile, intus, et audire, sicut
 in qualibet alio potestate, ex quibus est ipse auditus intus, et ex altero constitutus
 et predictus sunt in auditu actu. Audire in aere, lapidibus, et aliis corporibus
 est aliud audibile in potestate, quod quidem audibile venit in actu, in aere in die:
 his corporibus percutitur, et istud audibile est optimum, et persequitur et parti-
 cipat in auditu intus, quod est de essentia auditus per lineam continuo
 de intus, extus, ut de visu dicitur, et sic ut tangit. Illud optimum et per-
 quinum movet. Illud audibile, et ad partem cipat in intus audibile se:
 hic tale, tamen in ipso intus audibile, et sic opit in auribus persequitur, et
 accidentale audire.

De odoratu

Odoratus est illa potestas, quae tantummodo attingit odorem; et est de tribus rationibus
 sicut de visu, et auditu dicitur est, et suo opere, et modus attingendi dicitur
 signatus est in auditu; et suo lineam, quae est intus ipsam et dicitur est magis
 una de completionem calido, et humido, quae potestas odoratus per dicitur
 est atrahiva, et per aere respirativa vapores, in quibus vapores, quae
 corporibus odorabilibus exant, sustentant. Odoratus, et in hoc passu est
 nisi calidum quod chaos elementales transit per aere corporis, et omnia sunt in ipso

Indivium istius est potestas est nassus; per ipsam omnia atrahit. aer ex corporibus
 humidis, in quo aere sustentat. Dicitur et sonitu intus in odore dicitur intus
 sicut dicitur est de auditu, et iste sensus est multo necessarius ad vivum:
 Cum cone motus cordis, et pulmonis, qui vapores, qui sunt intus corporis
 optio, et digestio, et expulsi, et in appetitio aliorum vaporum, appe-
 tunt, quos in atrahiva vapores intus ad refrigerandum eos, et in modum calorem
 et ad delibandum naturam cum semis, et bonis dicitur, et per hoc dicitur dicitur
 quod hoc, qui non sentit odorem non est multum elatus. et de gustu

De Gustu

Gustus est potestas que sapore attingit, quia etiam est eo triplici naturae
sicut de aliis dictum est et eius intus est lingua, cuius quod attingit. cibus
est potestas, quae sapor in gustu venit. unguis est virtus gustabilis. Cibus
que est eo gustabilis intus, et extus unguis est, propter diversitatem saporum
qui ex unguis sunt, completionibus et non est quod per cibum, est potestas iuxta
elementa, que sunt intus substantiam ut possunt contrarietate sustinere
et sic de bonis diversis completionibus applicatione, et possunt diversis, et
contrariis qualitatibus unguis. Completio tamen, que dicitur magis delecta-
tionem per gustum est dulcedo, que est humida et calida et non est, quod com-
pletio humida, et calida est generatio unguis de conditionibus calida, aspi-
ca, et frigida corruptiva.

De Tactu

Tactus est potestas, que sentit duritiam, et molliorem, pondus, et alios per
obtus: et per calidum, et humidum, dat magis placitum, quod per aliorum comple-
tionem; est iste sensus qualis aliis, quatenus per omnes partes corpo-
ris extendit, et dat magis delectationem, et pondus, quod nullus alius
sensus, ut ex periculis constat: attingit, sed obtus in se tangit illi,
per lineam instans de intus extus, et immediatus ipse attingit, quod alius
sensus; et est multum necessarius, quod sine ipso non potest esse gustus

De Affatu

Affatus est ille sensus, quod sit manifestatio in sermone conceptus
qui est intus, sicut homo, qui loquitur hoc, quod cogitat et alius similis
ut patet in gallino, que clamat pullos suos. obtus istius sensus
est extus sicut obtus aliorum sensus; id est intus, et in cognitione et
intus, seu organum istius sensus est lingua, per quam movet al, aut pro-
cedendo in ipso illam voce, quod intendit sui conceptus extus manifestare

Iste sensus nobilior est aliis, ad id vero magis participamus, ad deo
benedicendo, laudando, et deprecando ipsum; et istius sensus potest
adquiri magis manifestum, quod per aliorum sensus, ut patet in apostolis,
qui predicando ascenderunt ad magnam sanctitatem, iuxta illud,
qui fecerit, huius magis vocabitur in Regnis caelorum. etiam per
affatu

affatum. In apud, omnibus, et oēs contractus, et uenditiones, ex quibus
infertur magnam utilitatem sequi ex affatu, et licet ex sensu, aliter
non possit ex ipso tam magna utilitas, et haec sufficiat breuitatis causa

De septima de Anima Imaginativa

Imaginatio animo est ab aliis imaginata, licet exi operationes ex quo
sunt per se perueniant, quos dicitur, o sensibus provenire; et propter
in ista quest. de ipso a aliquo nobis tradere uolumus explicando
quid sit, quos potest habere, et etiam alicuius dicemus de speciebus
propter, et expressis et tunc hoc faciemus duobus sequentibus capitulis

Primo. I. quid sit Imaginativa et quod eius pars

Primo tam partem ex qua dicitur, quod Imaginatio dicitur. et dicitur
de similitudinibus corporalibus abstractis constituta. ita tenet in pro:
uor. et in ista quest. p. 1. cap. 4. dicitur quare, quid est Imaginatio,
quod sicut 1° forma sunt sub igne: ita sunt similitudines tribus ele:
mentalis, vegetalis, sensibiles et celestiales sub Imaginatione: ex quibus
infertur. quod sicut 1° forma, s. bonitas mag. est. sunt sub igne, constituta:
eodem igne: sic sunt praedictae similitudines sub imaginatione constituta:
eodem igne

Sed nunc oportet explorare quomodo constituitur
imaginatio ex istis similitudinibus, quod breuiter ab A. B. d. explorat. in
lib. imag. dicitur, quod bonitas dicitur sub similitudine magnitudinis in
quantum mag. est bono s. bonitatem, et magnit. dicitur sub similitudine
bonitatis in quantum bonitas est magno s. magnitudo. et sic de aliis
et, quod oib. istis similitudinibus reals, et corporalibus est aggregata
una nata et composita, quae potest de similitudine cuiuslibet esse
prois, sicut tunc, quod potest de suo parte

Et per hoc non sequitur
quod Imaginatio, quae est ex similitudinibus sit accidens, seu pars acci:
dentalis, quia ipsa non est ex similitudinibus accidentalibus: immo simi:
litudines accidentales sunt species fantasticae ab ipso accidente
multiplicatae

Seco imaginatio est constituta ex similitudinibus subtilibus, quatenus est
subtilis, quae nascitur in seipso, in quo sunt praedictae materiae supra ipsas
materias, motus, et quaebeantur praedictas materias ad suas necessitates, ut
generis similitudines illorum, quibus indigent praedictae materiae in simi-
litudinibus.

Nam substantia in quo sunt omnes materiae corporales, ut leo ut con-
suet. ad ipsas materias indiget in se aliis, quae sunt extra se, ut leo in-
diget sole utpote ipsum uideat, et calefiat; indiget aqua, ut refrigeret suas partes
et sic de aliis elementis; indiget vegetabilibus ut crescat etc.; indiget sensu
ut de uideret, gustandum etc. Quapropter proficit deus unguem substantiam
supponit in se ipsis; attingens omnes istas in absentia, ut leo, quod indiget
aliquo episcopo per praedictam substantiam attingat, et habeat induritionem, ad
quaeendam illam, quae potest dici: Imaginatio; et constituitur ex simili-
tudinibus omnium praedictarum; utpote illas similitudines, ut praedicta proficit
attingere, et sic attingit Caelum in similitudine Caeli, et aquam cum simi-
litudine aquae et sic de ceteris etc.

Et quia in homine est anima rationalis
quae est unigenita se ad corpore, sed similitudine coram corpore est anima
genialis homo est nobilior imaginatio aliorum aliorum, quod imaginatio
homo homo ratione similitudinis anima habet discursus, et causat audit.
in anima artes, mechanicas; uno et liberales, quatenus homo sine istis
scientiis materiam hanc non posset, quia non posset considerare s. praedicta
leo, nec deesse praedicta

Seco ad p. coram operatur considerare quod
sicut imaginatio est constituta ex similitudinibus realibus, et subtilibus
sicut sunt actus accidentales et constituitur ex similitudinibus substantiarum
materialium corporaliu: et etiam sicut imaginabilia constituitur ex simili-
tudinibus actuum materialium in sensibus et supra ipsa. sicut actus i-
maginabilia est ex similitudinibus fantastis in actibus sensibus
et supra omnes sensus

Unde ad videndum, quod sit quod operatur, operatur
supponere omnes operationes imaginabiles. dicitur inuenit compositum, qui
imaginatio

sed ad dicitur sensu interiori esse imperceptibilem in se sequitur op:
eriones: 1° ponit una potentia ad percipiendum non oblo sensu exterior:
notus, qua potentia reflectit supra alios sensus exteriorum, et discernit
inter oblo, qua potentia vocant sensu exteriori

2° ponit alia potentia
qua conservat species per sensu exteriori ad quibus, et ista vocat imagi
nabiles: 3° ponit aliam, qua cognoscit oblo in seipso, hoc est cogi
tor ut vnde commodi, l, unumodi, et ista vocat optimabiles

4° ponit
alia potentia ad fingendum quomodo, ut montes aureos sive solum, etc. et
vocant ipsa fantasmatum. Et ista ponit potentia ad recordandum a oblo
primis attentionem, et ista vocat memoriam; et quod unum oem concedunt
predictas operationes; tamen aliqui dicunt oem pro venire oblo
potentia, et si non predicta esse una potentia, alii autem dunt, et alii
tres, et alii quatuor, et alii quinque, quibus usque sit

5° ponit
quidam sicut 7. ita tenet philosophus. D. in scol. ill. d. 5. cap. 1. ubi
si dicit: illas cognoscit quod imaginabiles est solum solum in se, tres potentias
videlicet potentia appetitivam, appetitivam, et spiritivam seu
memorativam, per apprehensivam tenent unum dunt, et ad unum dunt et ad
quodam dunt. et per appetitivam comedere, et bere, et delicia:
tione habere. per spiritivam recordat: factum, et loci in quo unum
vi consueverat; et etiam solum, capreoli, et si de alio modo. Alii

1° 2° 3° 4° 5° 6° 7° 8° 9° 10° 11° 12° 13° 14° 15° 16° 17° 18° 19° 20° 21° 22° 23° 24° 25° 26° 27° 28° 29° 30° 31° 32° 33° 34° 35° 36° 37° 38° 39° 40° 41° 42° 43° 44° 45° 46° 47° 48° 49° 50° 51° 52° 53° 54° 55° 56° 57° 58° 59° 60° 61° 62° 63° 64° 65° 66° 67° 68° 69° 70° 71° 72° 73° 74° 75° 76° 77° 78° 79° 80° 81° 82° 83° 84° 85° 86° 87° 88° 89° 90° 91° 92° 93° 94° 95° 96° 97° 98° 99° 100° 101° 102° 103° 104° 105° 106° 107° 108° 109° 110° 111° 112° 113° 114° 115° 116° 117° 118° 119° 120° 121° 122° 123° 124° 125° 126° 127° 128° 129° 130° 131° 132° 133° 134° 135° 136° 137° 138° 139° 140° 141° 142° 143° 144° 145° 146° 147° 148° 149° 150° 151° 152° 153° 154° 155° 156° 157° 158° 159° 160° 161° 162° 163° 164° 165° 166° 167° 168° 169° 170° 171° 172° 173° 174° 175° 176° 177° 178° 179° 180° 181° 182° 183° 184° 185° 186° 187° 188° 189° 190° 191° 192° 193° 194° 195° 196° 197° 198° 199° 200° 201° 202° 203° 204° 205° 206° 207° 208° 209° 210° 211° 212° 213° 214° 215° 216° 217° 218° 219° 220° 221° 222° 223° 224° 225° 226° 227° 228° 229° 230° 231° 232° 233° 234° 235° 236° 237° 238° 239° 240° 241° 242° 243° 244° 245° 246° 247° 248° 249° 250° 251° 252° 253° 254° 255° 256° 257° 258° 259° 260° 261° 262° 263° 264° 265° 266° 267° 268° 269° 270° 271° 272° 273° 274° 275° 276° 277° 278° 279° 280° 281° 282° 283° 284° 285° 286° 287° 288° 289° 290° 291° 292° 293° 294° 295° 296° 297° 298° 299° 300° 301° 302° 303° 304° 305° 306° 307° 308° 309° 310° 311° 312° 313° 314° 315° 316° 317° 318° 319° 320° 321° 322° 323° 324° 325° 326° 327° 328° 329° 330° 331° 332° 333° 334° 335° 336° 337° 338° 339° 340° 341° 342° 343° 344° 345° 346° 347° 348° 349° 350° 351° 352° 353° 354° 355° 356° 357° 358° 359° 360° 361° 362° 363° 364° 365° 366° 367° 368° 369° 370° 371° 372° 373° 374° 375° 376° 377° 378° 379° 380° 381° 382° 383° 384° 385° 386° 387° 388° 389° 390° 391° 392° 393° 394° 395° 396° 397° 398° 399° 400° 401° 402° 403° 404° 405° 406° 407° 408° 409° 410° 411° 412° 413° 414° 415° 416° 417° 418° 419° 420° 421° 422° 423° 424° 425° 426° 427° 428° 429° 430° 431° 432° 433° 434° 435° 436° 437° 438° 439° 440° 441° 442° 443° 444° 445° 446° 447° 448° 449° 450° 451° 452° 453° 454° 455° 456° 457° 458° 459° 460° 461° 462° 463° 464° 465° 466° 467° 468° 469° 470° 471° 472° 473° 474° 475° 476° 477° 478° 479° 480° 481° 482° 483° 484° 485° 486° 487° 488° 489° 490° 491° 492° 493° 494° 495° 496° 497° 498° 499° 500° 501° 502° 503° 504° 505° 506° 507° 508° 509° 510° 511° 512° 513° 514° 515° 516° 517° 518° 519° 520° 521° 522° 523° 524° 525° 526° 527° 528° 529° 530° 531° 532° 533° 534° 535° 536° 537° 538° 539° 540° 541° 542° 543° 544° 545° 546° 547° 548° 549° 550° 551° 552° 553° 554° 555° 556° 557° 558° 559° 560° 561° 562° 563° 564° 565° 566° 567° 568° 569° 570° 571° 572° 573° 574° 575° 576° 577° 578° 579° 580° 581° 582° 583° 584° 585° 586° 587° 588° 589° 590° 591° 592° 593° 594° 595° 596° 597° 598° 599° 600° 601° 602° 603° 604° 605° 606° 607° 608° 609° 610° 611° 612° 613° 614° 615° 616° 617° 618° 619° 620° 621° 622° 623° 624° 625° 626° 627° 628° 629° 630° 631° 632° 633° 634° 635° 636° 637° 638° 639° 640° 641° 642° 643° 644° 645° 646° 647° 648° 649° 650° 651° 652° 653° 654° 655° 656° 657° 658° 659° 660° 661° 662° 663° 664° 665° 666° 667° 668° 669° 670° 671° 672° 673° 674° 675° 676° 677° 678° 679° 680° 681° 682° 683° 684° 685° 686° 687° 688° 689° 690° 691° 692° 693° 694° 695° 696° 697° 698° 699° 700° 701° 702° 703° 704° 705° 706° 707° 708° 709° 710° 711° 712° 713° 714° 715° 716° 717° 718° 719° 720° 721° 722° 723° 724° 725° 726° 727° 728° 729° 730° 731° 732° 733° 734° 735° 736° 737° 738° 739° 740° 741° 742° 743° 744° 745° 746° 747° 748° 749° 750° 751° 752° 753° 754° 755° 756° 757° 758° 759° 760° 761° 762° 763° 764° 765° 766° 767° 768° 769° 770° 771° 772° 773° 774° 775° 776° 777° 778° 779° 780° 781° 782° 783° 784° 785° 786° 787° 788° 789° 790° 791° 792° 793° 794° 795° 796° 797° 798° 799° 800° 801° 802° 803° 804° 805° 806° 807° 808° 809° 810° 811° 812° 813° 814° 815° 816° 817° 818° 819° 820° 821° 822° 823° 824° 825° 826° 827° 828° 829° 830° 831° 832° 833° 834° 835° 836° 837° 838° 839° 840° 841° 842° 843° 844° 845° 846° 847° 848° 849° 850° 851° 852° 853° 854° 855° 856° 857° 858° 859° 860° 861° 862° 863° 864° 865° 866° 867° 868° 869° 870° 871° 872° 873° 874° 875° 876° 877° 878° 879° 880° 881° 882° 883° 884° 885° 886° 887° 888° 889° 890° 891° 892° 893° 894° 895° 896° 897° 898° 899° 900° 901° 902° 903° 904° 905° 906° 907° 908° 909° 910° 911° 912° 913° 914° 915° 916° 917° 918° 919° 920° 921° 922° 923° 924° 925° 926° 927° 928° 929° 930° 931° 932° 933° 934° 935° 936° 937° 938° 939° 940° 941° 942° 943° 944° 945° 946° 947° 948° 949° 950° 951° 952° 953° 954° 955° 956° 957° 958° 959° 960° 961° 962° 963° 964° 965° 966° 967° 968° 969° 970° 971° 972° 973° 974° 975° 976° 977° 978° 979° 980° 981° 982° 983° 984° 985° 986° 987° 988° 989° 990° 991° 992° 993° 994° 995° 996° 997° 998° 999° 1000°

De productis: propter simpliciter, et si non esse plures patet. quod si istas 3. possit esse
 supradictas operationes ex se. non si aperte sensuam possit utriusque, imo
 attingunt. ob id sensus extrinsecum, eorum diffinitio, et supra aliter ipsorum
 reflecti, et cognosci rationem commodi, l. incommodi, propter hunc potest
 desiderari obiectum abiens, et cogitatum; et tandem per hanc imaginem potest
 recordari de materiis, et formis monstris ac uariis fantastis, non
 spiritibus, ad conseruet ipsos acceptos; et ex illis nouas formas, potest
 pro suo beneplacito formare; et hoc est quod dicitur in se fantasiam; seu fan-
 tasiam, quod est subiectum ex quo possit fieri uariis similitudinibus ut in pro:

Cont. 2. de speciebus impressis, & expressis

Cum Imaginatio ut dicitur sit composita ex similitudinibus, et suam
 imaginari etiam est ex similitudinibus, et species similitudines sunt obiectum, id est
 quibus in se sunt aliquid dicere de speciebus, tam impressis, quam expressis
 et 1. supponimus dicitur tales species, tam in sensibus extrinsecis, quam in imaginati-
 uis; et 2. dicitur tamen, a quo producantur. species in ipsa imaginatio est
 impressa, quod expressa; non possit produci ab alio, quod aliquando non
 est, quod imaginatio operatur. nec possit produci a sensibus, quia
 aliquid non operantur: ut patet in somniis et in aliis.

Supponimus etiam
 species impressas dici illas, que imprimuntur in ipsa substantia, facientes
 et pregnantes substantiam ad rem expressam producendam, per se
 et proprie: hoc species impressas dicitur. some dicitur. species uero expressas
 sunt illae, que dicitur exprimunt obiectum substantie, quia substantia impressa
 et attingit obiectum

Dicimus 1. quod species impressas producat in ipso
 imaginatio per se imaginatio, que ipsas ad se imaginatio dicitur
 substantie sensibus et per se dicitur retinet illas species in se, ut per illas, ad illi
 opus fuerit, producat fantasmas expressas; et substantiam, in quo retinet
 dicitur species uocat. ab ista d. fantasia, et quia in illis substantie uariis
 tenent. similitudines potest ex illo uariis similitudinibus uariis subtilis
 et hinc

Sed dices imaginatio quare in dormiente & g. somniato trahit tale
 similitudine, sive tale obiectum attingit? R. quod hoc provenit vel
 ex dis. positione ipsius subti; no aliquando solum est nimis de cicakum
 et tunc somniat aqua, et solum. h. provenit ex hoc, quod solum de
 uigilabat multum de illo quata imaginavit; et tunc, qd ille spes sit
 proxime imaginabile illas attingit; no imaginatio cu sit potes
 supponere oibz natiz corporali bz, eturito cu illis attingit, aliud qd
 appetit predicta natas ut salis faciat sicuti voluntas, quae mo:
 uel corpus ad fontem, ut salis faciat appetit hincorporis, qd appetit bibere

Spes ex massa di:
 aut ois produci ab illo pto, in quo sit, quo sit actus ipsius ptoe quo
 pto exprimit in seipso obiectum, quod attingit, licet attingit sit ois
 h. consentis, h. simul cu actu, iusto diversitate opinionum

Dices Imag:

inobis trahit spes in actus sensibus paribz; imo ipsas trahit ex
 ipsis sensibus: qd no illas producit cu supponat illas productas, alit.
 non possit illas trahere. R. d. go ary. trahit similitudine prod.
 uendo ipsas ueris, no produendo factus; no imaginatio no trahit
 ab obto nec o sensibus similitudine ipsius obedi, quo similitudo ob:
 pto realis est, et in ipso obto; et atrahit fantastica et in imaginatio
 deo similitudine obti producit in se fantastica similitudine, uer:
 quo mouet. ad attingendu obiectum, et ro est, quo ipso mouet. cu ipse
 imaginabile; et illo similitudo obti no est imaginabilis us qd dicit
 unipso imaginat. cu no possit dari inale ex ipso, sicut nec calidum
 ex hoc calidum. Quisio septimo de anima rationali etcetero

Questio 7. De Anima Rationali est.

De anima rati, tam facunde tradat noten Al. D. tam de in
 libro que de ipso fecit. tunc in subsidio. et in scalo ethy. tunc in
 quest. quodlibetalibz ppe arte demonstratio, et in oibz suis qualibz
 artibz. ut plu in libro de anima rati 2o q. quest. de ipso et suis
 potentiz moueat. notatam breuitatiz gratia segno arte p h. t. e
 solum

suas proponimus contra ad sui dubij. 1.º de existentiã animã rati-
onalis, et secundò de conditionibus animã rationalis. controuersiã

Cont. 1.º de existentiã Animã Rationalis

Hic tam supponimus, plurimas fuisse apud antiquos difficultates de animã
quas ordines in lib. citatis pertractat Noster S. D., quapropter nos in
his non uicã aliqua dubia serico ejus existentiã explicabimus quare sit

Dub. 1.º an possit nati. probari dari animã rati. S. D. apud sept.
ab S. D. in lib. de animã rati. de conditionibus, et in dicitur p. 1.º q. 1.º
quibus deducimus sequentes: si in homine nō esse animã rati. nō esset cre-
aturã de fine spiritali, sed corporali. Ad hoc ostenditur: quod in homine
animã rati. sit. S. D. si in homine nō esset animã rati., quidquid esset in homine
esset de materia corporali: ergo homo nō esset creaturã propter finem spiritali
creaturã. sit. ergo corpus: illo, quod sit de materia corporali sine suo spiritu
in eis corporibus, ut patet in elementis, et corporibus. et nō est, qd
finit de se pro ratione ad medium, et pro utriusque possit in ipso quod est
ergo si oia quod sit in homine essent de materia corporali, nō esset creaturã
propter finem spiritali.

S. D. ergo nunc: quod tunc sit creaturã propter finem
nō spiritum, quo tunc nō potest saluari rebus corporali, nec in ipso quod
esse: ergo si ignis est sui finis in ipso nō esse, et si ignis quod est in ipso
et in illo saluari debet. et consequenter finis huius debet se esse propter
in eis corporibus, esse debet esse aliquid spirituale, nempe deus. S. D.
ictus sit ipse.

Item etiam idem tunc considerat quod et ipse, et facit tunc
discurrendo, consequenter debet animã rati. hanc esse quod hoc
faciat, nō alia hoc nō facit, et tandem idem tunc agit ad rationem nō
quodammodo est de ipso occidit, nisi aliqui homines, et etiam idem tunc est deo:
nisi, et idem tunc iugum, et ueraciter: ergo sequuntur omnia ista, et
nisi alio in homine esse formam perfectioram for corporibus, non
sequenter esse formam materiam corporali: esse esse animã rati.

Dub. 2. an anima rationalis sit creata, l. generata? R. esse creatam, qd. sic creat sit. ab illa d. in lib. de anima rationali, et non supra in 1. p. c. 3. cont. 4. hoc iam probavimus, et si esset generata, non crearetur, et sequenti controvertitur probavimus animam esse a posse non

Dub. 3. an anima rationalis sit spiritalis? R. affirm. ut definitum est in cap. trinitate de summo trinitate, et sicut Chalcedonensis est, qui dicitur: et corporalis esset generata, ut omnes substantiae corporales sunt ex materia, et sic sicut sunt in rebus corporeis, in quibus oppositum est summo: bonum: sequitur ergo, quod anima rationalis est spiritalis, cum possit aliter: re, res sine figuris.

Dub. 4. an creatio animae sit ante organizationem, l. post. R. quod anima est creata in illo instanti, quo corpus est dispositum ut sit animalis praedito animo; et non antea, nec post; et si organizationis est prior creatione, quod enim licet corpus organizat: corpus non tamen est prior, scilicet quod corpus sit perfecte organizatum, et quod non habeat animam; sed in illo instanti, quo perficitur organizationis creaturae animae.

Et non est, quod si anima esset creata ante organizationem corp. vis, l. esset impotens in aliquo subto, l. esset otiosa; id tamen potest dici: go est?; non impotens non potest esse impotens in aliquo subto, quia quod potest. in actu educeret. ex illo subto, et si non esset creata, sed generata; nec potest dici, quod esset otiosa, quia deus nihil potest facere frustra, et pro illo tempore quo esset otiosa esset frustra.

quod deberet esse otiosa, l. impotens, qd. tota, quae non potest aliquid operari, tamen habere, l. est otiosa, l. impotens; id anima nullam operationem potest habere; non, nec potest in formare corpus, quia non esset; nec est tunc, l. amans, quia ad hoc requiritur. spes, quae sine se ipsis adquirentem potest; et cum nunquam esset conjuncto cum sensibus, nullas spes adquirentem, quibus potest operari: go deberet necessarius esse otiosa ante

Deinde

Quoniam si corpus esset factus in instanti, quo est formatum. Deus in no cre-
 atur in ipsa anima deficeret illi corpus, quod est impossibile, quod illud corpus
 esset deo profectum ad animam, et non haberet animam defectu dei, quod ipse
 iam no crearet, et sic esset deus avarus illi corpori, quod eius no dar et id.
 li per fontem, ad quon de dei profect, quod est absurdum. contrarietas

Cont. 2° de conditionibus anime rationalis

Quatuor conditiones assignat notor. 1^a in lib. de prin phylos. de
 rationali, quibus ipse conditional, quarum 1^a est sequens, quod anima real prius de.
 non fund. no hujus cond est, quod si anima no haret prius esset eterno, et prius
 causa no esset prius anima, et aternitate, quod ipse non antecederet. et
 sequeretur. quod eternitas coexistet cu subto in quo accidit aliter apprie.
 utrum, et falsitas, et impossibile est, quod aliquid, quod est de cond. 1^a caus de
 posset participare cu subto in quo posset esse, utrum, et falsitas, quod utrum
 et falsitas dicit ad no esse, et ad defectum, quia no repugnant dignito.
 lib. 1^a causa, quae sunt summae inesse, et perfectione.

Deinde si anima
 haret finis esset mortalis, quod implat. ut rater pt. 1^a in lib. de
 anima rati, et etiam, quia sequeretur. quod Deus no posset ut sua iustitia
 et misericordia, super virtutes et vicia, veritatem et falsitatem, et id.
 quod petet, ipse iustitia et misericordia, quon isto petet et vult. pu.
 nire subto pro vitiis et fallaciis, et indulgere illi de illo pando,
 quod esse non posset defectu subto, aternaliter duraturum.

Et sic sequi:
 esset. dari contrarietatem inter virtutes et vicia, quod quod dicitur.
 nes virtutes no premiaret, imo essent miseria. Quia nonum, et p.
 consequens concederet Deus cu vitiis, quod eius no solum ipse non
 premiaret, verum etiam hominibus vitiis majores glorias daret, quod
 aperte falsum, et absurdum.

Quod cond. aia est, quod deus ad
 no sint sub to anima, quae sit eis cois, et uter anato ex quo sunt.
 quod quae libet anima sit a seipso, sicut ex nihilo exato. et no est, quod

si oēs aīa, essent ex una grati animo, nō esset iniquitas, sed eadem libertas
 et p̄ consons, nōq; virtus moralis, quō alia p̄ntes cogereat. sapi nōt.
 am illis aīa sup̄perioris, sicut compositum ex q; elementis cogi:
 tur sapi nōtam p̄t̄p̄tūm ipsū, quod est aperte. sicut nō, sicut
 videmus q̄p̄p̄tūm

Deinde etiam sequeret. quod aīa esset corrupti:
 bilis, et composita ex aliis aīa, ad quā rediret. p̄ defecione sicut forma
 motū p̄ntes p̄ defecionem rediret ad matrem, ex qua fuerant p̄ntes
 ut dicitur, et p̄ hanc aīa sequeret. immo dicitur, quod videtur p̄ntes in dicit
 p̄ntes, et in tal. Gen. q̄nto quodam utrum sit unus illis cor oīs
 homib; et etiam sequenti conditione amplius apparebit.

3. eandē quod
 aīa sit immortalis et incorruptibilis, et quod p̄ntes multo copius acti:
 neq; p̄ uisibilem dei in hōib; sp̄s sicut imaginabilis, et ideo est
 quō op̄ op̄o p̄ntes sequeret. quod deus nō conditionasset aīa, quānto
 p̄ntes deest p̄ntes hōib; dei, quod om̄s aīa q̄ntes p̄ntes multo copius
 uti composita, cum quo deo p̄ntes; et sic aīa, quānto se deo de:
 dit deum et dicit illi t̄ntes sui uiribus. deus esse illi aīa quānto
 quōntes, neq; illam, neq; sp̄s imaginabilis hōib; conseruet q̄ntes in:
 conseruet

4. cond. est, quod deus p̄ntes dicit uiribus p̄ntes aīa et p̄ntes
 ipsū aīa uiribus, quod aīa sit unus in p̄ntes, et aliud sit op̄ p̄ntes
 q̄ntes cond. illis de p̄ntes anima p̄ntes; et ideo est quō op̄ op̄o p̄ntes
 sequeret, quod aīa obliuiscendo, et ignorando corruptionem reciperet
 quō nō p̄ntes non essent in actu et consequenter corruptio, quōntes
 quod p̄ntes in actu, et non est in actu est corruptio. Deinde dicitur:
 de aliquo dicitur supra uiribus illud compositum reciperet op̄:
 op̄o et minoritate, quō uno p̄ntes estet maior quā alio

Deus om̄s creauit aīam ad illud, et condidit ipsū deum, et
 si aīa non esset dicitur, op̄ p̄ntes ista duo nō hōnt sicut in quo
 p̄ntes dicitur p̄ntes; neq; aīa illud aliquo dicitur hōnt illud
 diligendi

Intelligendi, et odierendi ipsam, quos non est difficile inter illum et voluntatem
et quod. attingeret ob hoc si illam necessario adhiberet ipsum quod est
non illud de potis anime. diu sicut scriptis. ut posse. potest. questio de po.
Questio 8. de potis anime rationalis.

Cum anima rationalis tres habeat potestates, quibus res suas que
actiones operatur: ideo presentem dividimus questionem in tres partes. 1.
de memoria. 2. de intellectu. et tandem ultimo de voluntate sitigit.

Contra prima De memoria potis a.

Ad. tam supponimus ^{nim} de dani in bono ad ratio memoria que est ad cum quo
rimo. utroque spes, quas illas, et voluntas adquirunt illas, ac colit. Existit
igitur potis a. investigabimus in ista contra. tam. a. an sit dno ab illa
et voluntate. ad. quod non sit eius obtem. Tam quoniam sit eius actus dno

Ad. ad cum: memoria est potis a. ratio dno ab illa et voluntate realit.
tamquam res una. pl. eto ex scholo illa. d. 6. cap. 4. sic: si memoria est dno
illam. illam non potest discurrere. Sed hoc est dno: go est. pl. illa. illa. con.
eruat spes ad quibus: go non potest discurrere. pl. con. 10: dum illa
bet uno spem non potest aliam adquirere, quia non potest simul duas adhibere.
bere; sed dum conseruat spem illam habet. go non potest adquirere
non potest discurrere, quia discurrere sit per multiplicationem aliam, et spem

Tam etiam si illa esset memoria voluntas non esset electio; sed hoc est in
venire non est. pl. illa. non habet ex quo eligere potest: go non potest electio.
uo. pl. an in a. dno testum esset una cognitio, sicut una sola actio ob.
jeda; nam una potis a. potest simul duas actus habere. Sed ex uno non potest
electio: go et voluntas potest esse. Sed dno de bono ad dno illi dno
ex quibus ipsa eligat quod maluerit; sed non potest esse actus plures adhibere
ipsi voluntati; nisi essent plures potestates adhibentes: go sunt illa.

Confirmat. ex pro. si memoria, et illa esset eadem potis a. recolere et
illam

illud essent idem actus, sed hoc implicat: go est: pt. D. si recollere,
 et illud esset idem actus. potest postquam illud non potest obliuisci
 D. hoc est falsum: go est: pt. D. illud non potest prius et recollere
 cum esset dicitur, sed prius recollendi consistit per intelligere, et
 unum intelligendi, recollere ut tenet. Illuminatus d. go, est.

Explicat predicto d. Cella: quod illud lucratum sit uno spiritus perit:
 legere, illam spiritus reponit in memoria, et possit aliam lucrare; unde
 si illud illa spe obliuiscit: et non custodit cum non potest illud lucrare
 spiritus. sicut si meritor lucrare et aliquo precium, et ipse non custodi:
 nec non potest lucrare, et hoc modo prius illud consistit per obliuiscit:
 et prius non recollendi consistit per illud, quod illud illud. Semper no:
 uas spes dat memoria ut recollat: et quod illud illud non potest illud
 multas recollere, et si nullam ei dicit non potest recollere, quod memoria
 est potest, quod dicitur spes ab illud et uoluntate ad quod, recollendo
 facta est ipsa; ut anima perfectum iudicium possit de illudmet facere

Ad idem qua dicitur, quod debet esse probabile si, quia ut eorum dicit: potest
 specifiat: ab obliuiscit. supponimus tamquam eorum recollibile esse obliuiscit
 memoria. sicut intelligibile illud, et uoluntate uoluntatis; sed quod illud
 debet tribuit: ueritati et amabile uoluntati bonitati: propter quod
 dicit eorum: ueritas est obliuiscit illud, et bonitas uoluntatis, quoniam
 ueritas tribuit: recollibile, quod possit obliuiscit memoria dicit: quare sit.

De re: obliuiscit memoria est dicitur: dicitur enim in q. p. prouerb. cap 7.
 Duratio est proprium obliuiscit memoria; et ueritas illud et bonitas uoluntatis:
 et non huius est, quod eo ueritas est obliuiscit illud, quod illud illud apprehen:
 dit obliuiscit; et facit ipse esse in aia, et ad ueritas sit illud principium
 quod est ueritas de aliis, sequitur est: et bonitas eo est obliuiscit uoluntatis,
 quod uoluntatis in alio appetit ipsum; et bonitas est id ueritas ueritas
 it bonitas; sed et memoria recollendo facit durare obliuiscit in aia et di:
 ratio est id ueritas ueritas durat: go debet ponit obliuiscit memoria sicut
 ueritas illud et bonitas uoluntatis

Hoc in quasi de operatione seu actu memoriae loquitur. Dicitur, quod sicut
 illi attingit per obiectum quando operatur, sicut fieri, quod sicut est imaginatio
 suo, sicut accidentale, illud quo attingit obiectum, ut videtur omnino sequitur
 hoc; si memoria operatur per obiectum illud, hanc materiam sicut sicut accidit
 aliter se habet, quo obiectum accedendo attingit, et facit illud multo duriora
 in animo, ut illud se volens, multum illud obiectum intelligant et amant.

Controversia secunda de Intellectu

De illa varia controversia possunt moveri, quae videtur propter auctores; notandum
 huiusmodi aliquod dubium proponimus et 1. dicitur. an sit necessarium ponere il-
 lum agentem distinctum, a passibili. In hoc celebre est apud D., et
 explat. varie ab ipsis et illi non potest patere. Dicitur, quod illi
 agens producit speciem intelligibilem in actu passibili, cuius species est intelligi-
 bi detrahit. illius passibilis ad cognoscendum habet obiectum; et sic quatenus recipit
 illam speciem, ex illa detrahit. sicut facit. dicitur. illi passibili, seu pa-
 sibili, ex potentia illo producit agens.

Eadem inter ipsos est difficultas an
 illa potentia, quae producit speciem istam intelligibilem in actu passibili, sit potentia
 distincta ab illa passibili. et eorum. docent esse potentiam actus, ad quam ipse animus
 agit in fantasia sicut illuminationem sicut quod, et abstrahere ab ipso speciem
 intelligibilem, quia fantasia non est intellectus sed potentia, et intellectus (ut ipsi
 dicunt) debet esse de genere immaterialitatis. Ergo debet immutari se ip-
 sius, et reddi, quod sit potentia actus agentis, qui ab ipso fantasia
 tollit materialitatem abstrahendo speciem intelligibilem.

In quo fantasia
 concurrens ad illa agentis ad productionem illius speciei intelligibilis, et immu-
 tis, est difficultas inter ipsos, quomodo possit concurrere unum materiam ad pro-
 ductionem actus spiritus; ad quod dicit aliqui, quod concurrens ut in actu actu
 alium per illum agentem; alii vero dicunt, quod illi agens illustrat il-
 lud fantasia, ut cum inherens ipsi tantum mali faciens apparet in
 ipso obiectum intelligibile; et propter hoc dubitatur an illi agens sit
 a passibili.

noto:

Non tamen in illis d. dicimus quod est necessarium ponere illam agentem
 in hunc, & possibilem ut tenet in c. 82. sent.; sed non explicamus pro:
 quibus necessitate fieri peripateticis; sed dicimus, quod fantasma, quod
 est obiectum imaginationis. ut tenet ill. d. in exceptionibus per supra de:
 manifestatio e. 112., assumit. ab illa agente, et ponit. in illa possib:
 ili; est tamen positioe sit illud fantasma intelligibile actu, ut si ad part:
 animo red dicit. actu illi actu sufficit quod ponit. sub illigibili illig.

Unde non
 requirit. quod dicitur. & materialiter, quia talis demeritio est impassibilis
 cum actu. sit talis; sed sufficit quod uniat. in illigibili illig, quod est
 illig passivus, et id est quod tunc fantasma non est intrinsece intelligibile
 sed tantum extrinsece et extrinsece; et tamen illud quod est intrinsece intelligibile
 debet esse spirituale. sicut corpus ut uniat. in quo rati non debet esse
 rati fieri spiritus. nec rationalitatem; sed unione, sed dicit. corpus actu;
 vate: sicut in illa specie motus, seu illud fantasma licet non sit per se
 intelligibile, tamen ut pat. actu intelligibilis sufficit quod in actu possib. uniat.

Offi illius agens debet esse distinctus & possibilis ratione actionis et passio:
 nis, et quod unus se tenet ut forma, seu est forma, et alter materia. etiam dicimus
 nos quod illius agens illuminat fantasmas non produciendo in ipso speciem
 intelligibilem, sed formando ex ipso varios et diversos conceptus, quibus tunc
 et videntur rationes, quae sunt in obiecto illius, fantasmas magis posse intelligere
 dicit enim ill. d. in 2. ob. 1. et 2.; quod illius multi sunt species, id est cog:
 nitiones; ut dicitur in dicto, quod est lumen illius rationis, quod tunc in obiecto
 percipiat

Unde 2o peripateticis dicitur, quod illius possibilis est illigere
 nec potest cognere quia non est agens, nec forma; sed illius agens in actu passio:
 ili; se facit intelligere formando cognitionem, ut illius in seipso et per seipsum
 sit illigere; et hoc est necessarium illius agente dicitur, & possibilem sit
 illius in actu in seipso, in quo se videt et tenet, et in quo se illigere
 faciat, aliter non esset in se ipso, et per se ipsum intelligens; sed debet
 videri quod dicitur in logico, loquendo de universo logico et est.

Sub. 2. in quo consistat intellectio? no dubitandi est, quia qm intellectus
in hoc facit. 1.° abstrahit spem ab obto. 2.° ponit illos spem in se intelligibili; expro:
bra op illis spem inflat; parit intelligere, sui verbum mentis, in quo abstr:
git ipsum obto, et sic querimus p quo operantur op huj reddat: illis ill:
gens, sui percipiens obto

Ad quod dicimus, quod reddat: solus, et actu iten
productione verbi, sui spem expressa; et no est, qd p habere pnd ut hanc
illam conjungat: intentionali: in obto: 3.° in tali productione consistit illi:
tio; atq constat, quia talis productio dicit: qd in formatione iten agentis, et recep:
tione iten possibilis in quo est obto intentionale. Tum etiam p tales pro:
ductione, transi obto illi tale ad esse iten: qd talis productio est intellectio. cum
constat, quia p tales pro: similitudo iten agentis cum qui est facta unit: cum
intelligibili, quod est materia: qd p tales productione transi obto illi tale ad esse
illud, no posita facta consistit in quanta ponit: materiam sub ea illi facta
que diximus de illi idem proportionate debet de memoria et ubi dicit
Contrauertia tertia de voluntate

Ad ill. de vote procedimus sicuti in alijs, et sic dicit. 1.° an liberitas sit
in sola uolte. R. negative, quia dicit. in quest. 83, sententia, quod
liberitas hominis arbitrius est eo e tri b; poty aie. et in quest. 84, supra
hanc demonstrat. e. 83. dicit. quod liberitas arbitrius est de essentialibus
individuum in poty. sicuti bonitas ipsius anime; d. bonitas anime
est in sola uolte, 90 magis liberitas. et de bonitate R. Thomae
et in libro de anima dicit.

Ad id est quia dicitur equalit. potest pndi cora:
nima. In poty intellectus, et arbitrius. alit. aie no esset perfecte
sicuti diuina iustitia; no non pndi dat gloria uolte; sed etiam illi
et ad gloria del. ut corona exprimitur sequit. quod oij illi maxime
et 2.° de pmo. Tum etiam si sola uolte esset libera alia pna aie
sicuti, et si illi aie potest attingere obto, quod uolte odit, quia
uolte odit obto fugit, et proijcit tale obto, sed ex pndio uol:
tal impedit obto quod illi attingit obto, quod uolte odit, in quo illi
dat panem uolte tal: 90 est liber

Vnde deus fecit preceptum illi, dum dixit, diliges dominum tuum ex toto corde tuo ex toto intellectu tuo etc. obligatum est, quod illi est liber: etiam dicitur in lib. psal. noluerunt illi ut bene agerent: et deus illi castigat illis pro erroribus, sicut etiam pro malis intentionibus; et tandem deus est equalis illi libere, reverentibus et amabilibus: ergo injuriam esset illi libere si non esset ad libere d'attingibilij sicut pro malis libere

Quod 2. an predia
 aia sunt equalia? In illis d. quibus, et non o prius de sumit. et tunc
 pp. quod sit. non si sit pp. sicut equalia de bene esse, cum autem sit
 illi libere, reverentibus, et amabilibus dei, propter quos sunt predia
 sunt equalia sequit. est. non si actus esset pro for illi injuriam esset
 d'atno illi libere, quos non propter ad tanto magnitudine personij allegari
 sicut amabilia libere se esse. dic. si illi, l. amabilia essent pro for esse

Questio nona de celo

Quod deus inquit creavit mundum sicut corpus de quo loquitur dicitur
 sit ipsum in duas partes, et ex una sit caelum, et ex alio sit omnia subter
 caelestia, et quia nos iam aliquid de substantia corporum dicimus
 et de libro modo aliquo cognoscimus hanc de corporibus caelestibus
 aliqua in isto questione dicitur pro primo; et sic 1. quatuor an ea
 sunt sit corpora, et sicut, et animata. 2. quod sit caeli. 3. an ea sunt
 sit unum sicut in fine mundi. et 4. de ordine caeli. pro quo sic est.

Cont. 1. an Caelum sit Compositum et animatum

Ad hoc tam supponimus ut certum dicitur caeli ut in periculis constat, quod
 aliqui vocant primum mobile, seu quintum essentia, quod quidem caelum est
 corpus, cum habeat figuram, et extensionem, uno est corpus omni omnibus aliis
 in corporibus: unde quod tunc quaerimus est an illud corpus sit compositum
 ex materia, et forma, et an sit animatum, l. an sit simpliciter, et inanimatum. pro quo sic

Ad hoc caelum est compositum ex materia et forma: inferitur ex supradictis, quod dicitur
 quod materia caelestis, et sublevarij erat eadem: ex quibus inferitur materia
 caeli

caeli op^o ma^o alit. no esse partem illius aliter et sic sunt constabula opoma
et fca, et q^o partem la^o mabe no potest diuidi ab alio nisi q^o totam partem
uniquo speade corpus constibuat

Ita ad partem croce diuini, quod si
sumit. scilicet pro illo, s. quod constibuit et per unum, quomodo dicitur in
q. q^o avarum, s. in uis et abuo, sensibua, imaginabua, et ralem, quod ca:
lam no est animabua, quia proprie aliquam aiam no potest existij habere.
Ita si aco sumit. pro pro intro, a quo uenit aliquo opo si diuini uis.
q. quod calu est acatur aia quibua a quo puz enit nobis cali, et inflaentia
quam humilitate in inferiorib, sicut in arbore aumtatio uenit ab aia
ipsij arboris. Controuerbia secunda quod sunt Celi

Controuerbia secunda, quod sunt;

Ad supponimus calor esse plures: dicit enim in symcolo theophylacti
est ad calor. et propheta canit, laudate eum cali calorem, et aqua
qua sup calor sui. unde dicit calor in plurali sequit. de bere esse plu:
res. sicut quod quauimus modo quod sunt, licet, quod sunt uaria opinio

Contra opinio ponit calor scilicet. ita enim tenet qd. n. in libro
de uere lat. d. 7. in q^o loquendo de partibus aji aie; supponit est ca:
li s. hanc sphaeram, et d. d. dicit. corpus autem celeste s. continet partes
partes, uidelicet s. sphaera, saturnus, iouem, Martem, Solem, Mer:
curium, Venere, et Lemar, et eo est, quia hoc modo omnia proportionat:
cum corporibus inferioribus, et omnes possunt in eam influentia, quod scilicet

1° sphaera, que dicitur prima, seu calu scilicet, quia omne continet
stelloz scilicet, seu primus mobile. hanc uise duodecim domos, unquam
in quibus sunt duodecim ligna, s. Taurus, Aries, gemini, Cancer, Leo,
Virgo, Libra, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, Aquarius, et Pisces; et
est quare sui duodecim signa, et ac constabunt quatuor tempora anni,
s. 4 triangulos, sicut in bere, ubi sunt caliditas, et humiditas, et sic:
tus et sic de aliis

De Aries, Taurus & Gemini sui de uere, quo uita, est calidus & diurnus, masculinus, mobilis, et sui planeta est Mars, Taurus est de completionē terre, nocturnus, femininus, immobilis, et sui planeta est Venus. Gemini uero sunt de completionē aeris, et est signu uero, masculinus, diurnus, et sui planeta est Mercurius.

Signo
 quae sunt de aere sunt Cancer, Leo, & Virgo. In can cer est de completionē aquae, nocturnus, femininus, mobilis, et sui planeta est Luna. Leo uero est de completionē ignis, mobilis, masculinus, diurnus, et sui planeta est Sol; et Virgo est de completionē terre uero, nocturnus, femininus, et sui planeta est Mercurius.

Signo Saturni, sunt Libra
 Scorpius, et Sagittarius, in Libra est de completionē aeris, mobilis, masculinus, diurnus, et sui planeta est Venus; Scorpius est de completionē aquae, immobilis, nocturnus, femininus, et sui planeta est Mars et Sagittarius est de completionē ignis uero, diurnus, masculinus, et sui planeta est Jupiter.

Et tandem signa quae sunt de hieme sunt Capricornus, Aquarius, & Pisces. Capricornus est de completionē terre mobilis, nocturnus, femininus, et sui planeta est Saturnus. Aquarius est de completionē aeris, mobilis, masculinus, diurnus, et sui planeta est Saturnus. Pisces est de completionē aquae communis, femininus, nocturnus, et sui planeta est Jupiter; Sed haec est applicatio, ualiditate, non multum placet. Illuminatio datur dante est in dicitur.

Ratio quare dicitur aliquo signa masculina, et diurna est, quia habet a honore in femina, et nocturnis, euanget in inferioribus diebus et masculinis et alio femina, et noctem. et ratio quare aliquo mouent, et alio non, est illa, quae mouet. influunt generis, et motum, et alio qui et non, et quae sunt alio, quae partem mouent. et partem non dat. in inferioribus amplexio motus, et quietis.

Postquam sphaeram sequuntur sphaera planetarum hoc ordine. 1º signa

Jupiter qui est planeta de completionē, tunc et dicitur quod est malus
diurnus et causa plumbi et in sabbati. 2° sequitur Jupiter, qui est
de completionē aeris bonus diurnus, et causa regni et dicitur Jovis. 3°
ponitur Mars, qui est de completionē ignis malus diurnus, et causa ferrum, et
dies martis est unus dies

4° loco ponitur Sol, qui cum sit unus planeta dicitur esse
in medio ipsorum, et de hoc dicitur de completionē ignis, bonus, secundum eorum
masculus, diurnus, causa aurum, et dicitur dominum. 5° sequitur Venus
qui est de completionē aqua, bonus feminis, nocturnus, causa cyprum,
et dies veneris est unus dies. 6° ponitur Mercurius, qui est de omni comple-
tionibus, masculus, diurnus, et causa argentum vivum, et dicitur mercurium,
et tunc dicitur ponitur qui est de completionē aqua, est bonus unum et malus alteri
nocturnus, causa argentum, et dicitur Luna. Sed ista et tractantur in aliis
placis sicut dicitur et propter hoc fallunt Astrologi in suis iudiciis

Planeta natus
movetur de occidente in orientem 2° primum dicitur, quod movetur de occidente
ad orientem. primum dicitur ipsius primum dicitur, quod est primum dicitur
autem planeta de orientem ad occidentem et hoc est ut facit, et
faciem obviat ad signis, quae sunt in primum dicitur, pro quibus obviat
sequitur quod hinc influentiam, et cum planeta non semper eodem modo obvi-
ent ad signis, propter hoc non semper transmittunt eandem influentiam,
et hoc est ratio quare planeta dicuntur stelle errantes, et quare vi-
tare faciunt Astrologos

Facta ista calor ponitur alii alio calore in quibus
sunt astro, s. aqua, et crystallinum, et calorem empiricum; Calorem
aqua, et crystallinum ponitur propter aliquas auctoritates scriptas
quae dicunt primo calor esse aqua; Calorem empiricum ponitur. Tercio dicitur
autem, de quo calor dicitur in libro Pythagorae, quod est lux, s. calor, de
quo lux impletur. capitulo Beatorum, habet quod res plene et magis
quam sol, ut sit lux de luce, et luna de lumine, et istud calorem, quod
des Beatorum ponitur esse immo esse. De numero stellarum, et eorum
magnitudine possunt videri Astrologi, et magis etiam contraria

contraria

Tit. 3. an celus sit corruptendum:

sipe omnia

Ad id: supponimus celos no constare propriis et intrinsecis qualitatibus
nam licet sol dicatur esse calidus, et luna frigida; tamen hoc no est intrinsecum
sed tantum effective, sol dicitur calidus, quia multiplicat in inferioribus calorem
ignis; et luna dicitur frigida, quia multiplicat frigiditatem aque; et cum corpus
sine potentia non possit nati: conservari, bene contrarietatem sit primumibile
corruptionis; ut dictum est sequit: calor no esse nati: conservabilis, quod sit

Et lo: celi no sunt corruptendi in infimo mundi: corbol eto ex dictis, et dicitur
psal. 148. ubi loquendo de celis dicit: Statuit eos in eternum: dicitur
saeculi saeculi. Tum esset bonitas et pulchritudo celi, sunt magna, et quam
magnitudinem esset deus si corrupteret calor in infimo mundi, quod ad non recedat
contrarius deberent de deo conservari, et si no esset illo bonitas, equalitudo magi-
na, quia illud no est magis, quod magis est in se, quod in se; et ad esse
etiam: in no esse, et ad tempus in esse, sequit: no esse magna

Periculis
dicere quod quous conservat: reproducat, sicuti corpus hominis, quo cor-
poris hominis ante contrarietatis nati: periret; adun celi deberet supplet:
conservi o solo deo, et si deus debet illos iterum reproducere no est curde:
beat illos conservare; no si homines no conservarent: nati: deus homines no con-
servet, quod deus non est no facit

Et etiam sunt aliqua scriptura loci. 19
est illud psal. 101, ubi dicit: in diebus illis destruet fundamenta, et operimenta:
etiam hanc sunt celi, ipsi peribunt tu autem personam; et oes, sicut
vesperum veteris scilicet. 29. est Isaia 64, ubi dicit: ego creo calamos:
vos, et terra novum. et Joanne in suo Apocalypsi cap 21. dicit: vidi calamos
novum, et terra novam

Ad hunc: dicitur, quod celi peribunt, quod dicitur
ad mundum, quo conservat; et cum mundus sit aere celi, seu inter; propter hoc
dicitur: perire; non tamen destruit. Et ad Isaia Apocalypsi psal. 101:
a, quod dicit: de celo novas cognosce alios, et sublimos, et p. terra novam

prophetae, quia ille loquitur. scriptura de glorijs sanctorum; ut apparet
in illis verbis, i. gaudebitis, et exultabitis usque in sempiternum, in his
ego creo, et unum alium, et absterget deus omne lacrimam illam.

Cont. 4° de motu celorum empyre

Ho qd suppono tamqum certum, calor circulari. moveri utp causa ex parti:
mura. sicut quomodo dicitur. 1° an sit natus et ab initio. ~~et~~ tunc d. esse
natum et ab initio, ut sit ab aere calidus. et sic si calidus non moveret. o scripto
perfecti esset sua materia, quod sua forma; id hoc unum est: qd est. p. d. magis bonum
sequeret. ex sua materia. quod ex sua forma: qd esset perfectioris. p. d. magis quod
sequit. ex calore est influens, quod transmittit; id est esset p. materia, et non p. forma
qd est. d. est certum. p. d. quod influens movet; sed motus esset per
materia, qd non moveret. p. suam formam: qd est.

Quidam aliqui s^u Patres, dicit
quod celum movet. ab intelligentiis seu Angelis: qd non ab initio; sed ab operatione:
sua. ~~De~~ bene esse, quod celum movet. ab intelligentiis ut tenentur. d. in
libro de priis p^{ri}ncipalibus; sed propter hoc non sequitur. non moveri o scriptis quia
moveri. apte movendum; si ubi licet deus possit substantiam creatam, non
sequitur. p. se ad substantiam, cum sit ens p. se. et non est qd illa substantia est ad
demonstrandum substantiam calidam respectu Angelorum immutabilis, et instructi.
in suis

Nam sicuti caeli non possunt immediate sequere deo; sed operari
bus hominibus, in quibus est aere status; sic non possunt motum ab ipso deo im-
mediate accipere; sed immediate ab Angelis; ut hoc modo melius ostendat.
ordo creaturarum in ascendendo, et operando. Unde qd. ~~et~~ in istis
brevis, negat celum moveri ab Angelis, negat potestatem talis: quod non mo-
veat. o sua forma, ut potest in a mundo, quod dicit, i. quod calidum p. sua fo-
rma non moveret elementa; sed suam materiam. Motus enim negat ca-
lum in suo motu recipere auxilium, et influentiam ab intelligentiis; p. quod
influens regulat. experimentum ordinat. motus calidus a deo.

Quidam dicit: qd non movet.
initio movet. movet. ad adquirendum aliquam personam in se, sed calidus

suas partes nullam in se habent personam ad quod: go est. Caput autem quod
locatum reddit et suo motu loco suo movet. natus: Sed locus in se non movet:
tamquam sunt cali; est illis natus: go quod recedunt ab illo suo movet. natus:

5. ad arg. nego et. ut patet in agente nati, qui natus movet. ad arg.
et ab intro. et iusto probabile opinione agendo nihil in se movet:
pit: et si ut subit ab intro, et natus. movet. Sufficit quod ad suis partibus
et ab idem movet. quod sunt suo primo movet. et cum primo eorum hinc ad movet:
Sed elementa in suis influentiis; sequit. quod quod eorum ad hinc ad movet:
a seipso et natus. movet.

Ad confirmationem dico, quod calidus potest confirmari
in seipso; et hoc modo natus movet. ab uno loco; et potest considerari in suis
partibus, et hoc modo movet. uno partibus de uno loco ad alium locum; et sic
hoc modo dicitur. ut. si locus ad quem movet. ad est natus natus. sicut falsum
Sed quod natus locus non esset natus si tamen ad illud movet. et iusto suo natus
operet. natus. dicitur movet. ut patet in flamma candela que
sumit alteram candela natus. deorsum movet. similiter. partibus cali que
in oriente tunc appetit ut influat in occidente, et patet. hoc movet
natus. ad occidentem ut possit suo appetitui satis facere.

Deo. Tunc:
do autem motus cali cessaret etiam cessaret motus inferiorum: Et affirmative, quod
calidum est in se mobile non alio corpore movens, patet. quod sine auxilio illius
suis non possunt moveri; alii dicunt quod cali natus faciunt elementa natus.
esset frustra quod sine illo possent elementa moveri; cum autem natus. nihil
sit frustra. sicut. elementa indigere motu calidum ut movet; et sic
sancte motu calidum, cessaret elementa

Quod proprium est igni appropinquare
calidum: go sine motu calidum potest ipsa calidum. Et conso: vi:
tum, refrigerium non dependet ab actis et appropriato; Sed calidum ignis
propria, et motu igni, et motu cali operum: go est.

5. ad prob. dicitur quod
D. majore in se usum, in operari falsum, ut patet in vegetabilibus, quod non
potest

potest operari in suo virtus vegetabili tunc est, et ap. proprio; similiter
viri et emendi no potest. Sed aliud tunc transmittit, cali

Deo. 9. an cali de.

beant cessare in die iudicii? R. apud, quia virtus cali est propterea
necesse, ad virtutem suam, alit. nunquam effluuntur, nec potest
esse resurrectio corporis, quia nec no esset sufficient ad hoc corpus; nec donec
locus unquo possent alio corpore esse, quod impial; et sic cessabit cali
plato namo predestinatione et est generale iudicium omnium. contra

Quest. ult. de Mundo

In sup. rationibus conisq. dictis fuit de p. univ. corpora; nunc igit.
in isto q. de ipso uno seu mundo aliquid dicere proponimus duob.
sequenti bus conisq. quarum 1. est an mundus sit unus, et 2. fuerit ab
eterno productus quare se controuentia prima d. mundi sit

Con. 1. an mundus sit unus

Ho tu. suppono de facto unum esse mundum, et originem s. h. vocari
de mundo in singulari. unde, cum mundi unitate, querimus du.
1. an supposito quod mundus sit unus de facto, quomodo unitate sit unus
2. an de possibili possent esse plures mundi

Ho tu. igit. supponimus
quae diximus in loco de unitate; etiam supponimus mundi posse esse
pro collatione cum creaturis tan. corporalibus, quae spiritualibus, et 2. p.
est sumi pro collatione corporum tantum. Unde, si mundus sumit. pro parte
gato cum creaturarum tan. corporalibus, quae spiritualibus, debet tantum
unitate ordinis, et aggregationis, et sic habet unitate simplicem, et ut d.
unus est corpus, et unumque nihil oppositum de

Ho tu. h. mundus
sumit. pro totis substantiis corporis hae unitate simplicem, et numeri.
cane, dicit. enim in pro. verb. quod totus mundus est uno tunc ge.
neralis; et hoc pro calum. manet supra q. d. pro. quomodo unitate
1. sumo etiam constat tunc, q. mundus hoc modo constat calis, et sic
60

hi, et demeritis; Dicitur etiam in aliquo proprio con, alio unum
possit recipere Beneficium ab alio; nec op contra vellem sequeret ratio
nihil elementum, cuius oppositum demonstrat ex periculo est

Deus potest omnia aduente potestate dei posse sumi absolute
et ordinate; potest etiam sumptu sumit. ut potestatem infinite
cum infinite posse. Potestas ordinata sumptu est potestas diuina
sumptu ut no. solum potestas e; Teletia ut bono, sapientia, iusto, et
falso est, et hoc modo sumptu potestatem aliquam operante. natis, ut qd.
cum igne producat igne, et aliquid superat. ut qd. facit quicquid
et hoc dicit. potestatem extra ordinem. his alii

Diuisis, quod p. potest;

unde absolute posse esse plures mundi q. aliter sapienter. quod per
talem potestatem non potest Deus infinite potest; ad autem deus potest
potestatem posse infinite sapienter. quod infinite mundos producere po-
test; nam p. talis potestatem non possibile sunt Deo ut dicit Christus

Adus p. potestatem ordinato no. licet possibile plures mundi, quod p.
talem potestatem non est aliquid possibile extra conitatem potestatem
sapientiam, et voluntatem dei; ad autem, sapientia dei, non cono-
cat, tanto magnitudine conitatis in duobus mundi, ac in uno, quod
h. tota illam magnam conitatis, quod connoceat in duobus potest pro-
tatem ponere in uno h. non, non potest dici quod non, quia iam no.
esset infinite potestatem, et sic debet dici quod potest; uti potestatem potest
utroq. ita vult, quia quod quid potest velle, et facere, ut non, non vult
et nec facit in duobus, et alia q. hoc modo magis non potest fieri
non unitas

Nec ualeat dicere, quod potest; Te no. ualeat q. libet.

no. ex hoc sequatur. quod no. plus amaret magis bonu, quod omnia
q. nullus producere magis bonu bene uo. minus, quod est inuocionet
inquit. episto. Mult. 7. si ergo uos in p. mali est. Argumento
que. contra predicta fieri possit ex dictis de unitate conitatis, et apud
di. de infinito sicut non potest

Quod. an mundus sit perfectus. De. affame. uelto illud; Dei perfectio
sunt opera. et etiam Genesis 1° dicit: uidit Deus, cuncta quae fecerat
et erat ualde bona. an autem possit dari aliud mundum perfectum
dicimus, quod non, propter rationes, quas ponemus in uentura de infinis

Contra 2° an mundus fuerit ab eterno

Ad primum, supponimus, tamquam si de, certum mundum creatum fuisse, in principio
primis: dicit enim Genesis 1°, in principio creauit Deus caelum, et terram
et Christus in Euang dicit: clarifica me, tu pater, apud te, inclarifica clarifica
tate, quod habui primis quod mundus esset: propterea quod deus fuit hanc ueritatem
in Concilio Lateranense, sub Leone 10. 2° antiquos phylor; et in multis pro:
testi nunc affirmare mundum esse aeternum

Hoc supposito uelut tunc ordo
inter philosophos, an forte probentur mundus ab eterno esse, et an deus potuerit
aut creare mundum ab eterno; seu ab eterno; atque immundo dicitur. res perenni-
mentes, et successiuas; ideo procedit contra tamquam ad res perennantes, quae
quodam successiuas, quare sit

Ad 2° mundus nec quo ad res perennantes,
nec quoad res successiuas potest esse ab eterno. eto accurime, deponitur
ab Aristotele. et pro illo probanda sunt in infinitum, uerum multiplicata
quae in suis libris uideri possunt, et probat probo eto ex eodem Concilio citato
ab ipse phylor, quod tenet oia argumenta quae fieri possunt
pro bono mundi aeternitate, quia omnia secundum philosophiam sunt soluta
sed si mundus probaretur esse ab eterno ante Ina phylor probatio mundi
aeternitatem esset ueritas, quod talia argumenta probant de possibili; et non de
eo non potest

Ex libro de primis Theolog. dicitur sequens ratio: si mundi-
dus possit esse etiam, et seipsum, et operum dei, et patris; ponatur
ergo in principio. pro. D. in principio non seipsum, quod si se possit, possit seipsum
et carere, et consequenter possit habere operationem aequalem operationi in-
tentionis dei, quo pater et omni fiat filius diuina generatione ipsa in
aeternitate, et de aeternitate, quod esse impossibile omnino est.

Deinde non potest esse ab alio per operationem Dei, quod patet sic: si operatio
 Dei posset mundum ab alio producere, posset aliquid scilicet bonitatem
 et ordinem, qui de se esse inter primum et finem, sed hoc est impossibile
 quod est patet. si posset dare magis virtutem, et bonitatem, pro quo finem; alii
 cere, finem esse propter principium; sed hoc est contra bonitatem, et ordi-
 nem ipsorum; quod est patet. si. omnia sunt ab primo, et tertio qui finem; sed tertium
 esset propter ordinem, et non eorum, quia magis haberet virtutem equalit. dicitur
 in; non vero tertium, quod est impossibile; quod est.

Et tandem non potest esse

ab alio primo, quod patet. supradictis inordinatis sequens et patet quod
 esse dei potest esse infinito per etiam, et non per potentiam, nec per bonitatem
 quatenus non posset infinitam potentiam, nec bonitatem producere, quod est
 impossibile. plures alie rationes possent adduci quas brevitate causa omitti
 et tertium duabus sequentibus clare conclusionem probabimus: scilicet igitur.

It. 20. si deus posset mundum etiam producere posset ipsa deus facere; sed
 hoc impotest quod est. patet. si. posset illi dare infinitam durationem, infinitam potentiam
 sapientiam, et bonitatem, et sic de aliis personis; quod posset ipsa deus facere
 Deus eo deus est, quod habet prae dicta infinita personae. patet. cum: potentia Dei
 est major sub ratione durationis, quod sub ratione sui bonitatis, sapientie, et sic de aliis
 potest sub ratione etiam infinita producere; quod etiam sub ratione potentia
 sapientiae, bonitatis est; aliter daretur majoritas, minoritas inter divinas
 rationes, et non summas equalitatis, et idem patet, quod est aperte absurdum.

Acc
 valet dicere illa infinita durationem non impleri coicere in alio quod
 per ipsa non abstracta ab esse creature, sed bonitas habet illam o deo cen-
 ate, quia si infinita dicitur ab alio non abstracta creatura ab esse creatu-
 ure, quare infinito potentia, et infinito bonitas ab alio abstracta ipso
 et si non abstracta, quod non potest creatura infinitam in potentia, et bonitate
 producere? et si ista, quia infinito, et potentia equalitate. sed uno ra-
 tionant creatura, quod et ex his habent equalitatem potentia in duratione, et in
 dependentiam non repugnant. sed non omnium requiritur ad esse dei in-
 finita duratio, quod infinita potentia, bonitas, magnitudo

Pt. 3. modus est creaturae; id impossibile est quod creatura sit ab eterno
 igo non potuit. Pt. 3. creaturae quod creatura est facta ex nihilo; sed quod
 est factum ex nihilo importat, quod sit aeternum igo est. Pt. 4. productio
 rei ex nihilo sui, necessario dicitur privari primo; igo quod est ex nihilo importat
 quod sit ab eterno. Pt. 1. am non potest esse defectus rei in nihilo
 sine: igo magis productio rei ex nihilo sine primo. Pt. 2. productio destructio rei in
 nihilum opponit productioni rei ex nihilo; id illa dat finem rei necesse
 rio: igo est. ista debet dare illi necessario privari: non. eo i. q. dat finem
 quod facit quod illud quod erat non sit; id illa facit quod illud quod non erat
 igo est.

Pt. 2. am quod sit ex nihilo aliquid non fuit; sed quod aliquid non fuit
 merito tunc privari: igo erat, quod sit ex nihilo. Pt. 1. q. quod sit ex nihilo sit
 nihil, aliter quomodo sit ex nihilo illud quod non fuit nihil? igo, quod sit
 ex nihilo aliquid non fuit; invariabiliter enim mihi videtur quod illud quod
 semper fuit, etiam quod hoc sit non esse, potest ex non esse productum esse in esse.
 Pt. 2. h. opposites: illud quod nunquam habuit esse, non potest ambigere in
 non esse: igo etiam est illud quod nunquam habuit non esse, non potest pro-
 duci in esse, ex non esse; non eadem tunc tunc defectus totalis rei, ac productio
 totalis rei

Arguit: 1. q. etiam illud quod non dicit contradictionem potest
 a Deo fieri; id quod modus ab eterno privari. aullo dicit contradictionem
 igo potuit, a Deo aeterno privari; Pt. 2. si diceret contradictionem, i. opus
 Dei l. ex parte mundi, ex parte productionis; sed neutrum: igo non dicit. Pt.
 2. inprimis non ex parte Dei, quia ab eterno est ita impenitens, potens, sicut in
 tempore; deinde magis ex parte mundi, q. de parte mundi non est, quod ali-
 quando non fuit; id sufficit quod non sit ab ipso quod bene tenet; et tandem
 non repugnat ex parte productionis, q. in instanti sit: igo est.

5. modo ad
 prob. dico, quod contradictio est ex parte mundi, qui esset ex nihilo, et non esset
 ex nihilo: ad eum prob. dico, quod de parte mundi est aliquando fuisse
 nihil q. creaturae; non impossibile est, quod illud quod semper fuit aeternum
 quam habuit non esse potest ex non esse productum esse in esse, libere et
 conganter

carbam, quia... non potest non esse; et cum ore;
abon, quia creatura potest non esse, sequit. quod aliquid deo potest

Fig. 2: non implet aliquid productum ab aliquo equale cu divina cu
illo; go etiam non implet deo producere mundum in 1. instati quo:
sunt: aut potest esse qui in 1. insti sui esse producit splendore ego:
sem indurone ipsi. 2. optio plura, et indurto nalo, et op nihilo neg:
ans; in eodem insti, et ex eodem nalo verum. nalo op amplum de. The
nihil valet, quia splenda out. in ipso sole, simul cum ipso sole, et op no:
quas ipsius solis, talis. quod non potest esse, nalo solis sine splendore ad:
uo deus non producit mundum de suo nalo, nam mundum out. in sui:
nalo; et potest esse deus sine mundo; de producit de non esse in sui:
di; et si de de mundo nalo potest esse, sed non esse; no tamen splenda
solis.

Fig. 3: non repugnat creatura non esse finem; go neg; repugna:
bil creatura non habere primum. ans potest. pt. contra a p. orbita. ca.
verba finis non ponit infinitate, neg; independetia in creatura o
parto post: go neg; creatura sui ponit infinitate, et dependetia
in creatura a parte ante: et si sic potest non habere finem, potest non
habere principium

5. negat. ans; ad prob. negat. parte, quia ca:
centra p. orbita creatura ab esse creatura, et facit illam, op et inde
pendentem; ad uo creatura finis conservat dependetia in creatura;
dependetia in quod est a parte post, cu sit p. orbita huius ab hoc in
alternitate nalo; et si potest creatura esse creatura, et dependetia
cum creatura finis, cum tempore conservetur ab illo a quo p. orbita fuit in ea

Fig. 4: primum, quod mundus non potest esse et finis, sed etiam necessario talis
esse debuit: si mundus non est eternus, deus non esset summus in esse, et opora:
ni; sed hoc implet: go est. pt. ut summus in esse, et oporari, debet esse summus:
pare 1. non esse; sed sine productione mundi ab alio non potest esse summus:
pare 2. non esse cum suo esse, et oporari: go si mundus non esset eternus deus
non

Etiam sequeret ex arguto si esset verum, quod deum non esset de se ipso mundus, et sic mundus in esse non dependeret, & primo ca. qd implat.

PARS 4^a DE RAMIS ISTIUS ARB:

Cum renovatio arboris, que ^{ois} media g^one et corruptione fit maxime in ramis apparet; ideo nos in ramis una natis arboris de g^one et corruptioe tractare propo sumus, et sic dividimus presentem partem in 3as q^{as}. quarum 1^a erit de g^one. 2^a de corruptione. 3^a de aliis mutationibus que antecedunt, l. sequunt. ex g^one et corruptione. questio prima

Questio prima de generatione

Divide: primam q^o in 4. contras. 1^a est quid est generatio. 2^a quid sit g^one. 3^a an factio conueniat ad huc ad g^one. 4^a an res p^o sit simulat^one.

Cont. prima quid sit generatio

Ad id supponimus, quod g^o potest sumi ut actio, et ut mutatio. g^o ut actioe tota cumque agens causat nouam formam ut dicitur in libro Magna. generatio ut mutatio definitur in lib. de animal. p^onta sic est ex ipso, et eue. niam: unde dat. diffas inter g^one, que est motus, et illa, que est mutatio. ma g^o prout e mutatio definitur in Arb. quest. 1. 13. productio que est, et nascit^o in naturalitate, que est ex antiquis entitatibus, ut g^o ex pane g^oat. caro. g^o uero prout tantum dicitur mutatione supra dicta e

Supponimus 2° g^one, que est mutatio p^ote sumi pro eductione, et si productio h^uic potest dici g^o: Sed melius dicitur factio. 2° potest sumi pro productione, nati. factio ab agente nati sub eodem g^one licet no sub eodem spe. 3° potest sumi pro productione uiuentis o uiuentis sub eodem spe, et hoc modo dicitur: origo uiuentis o ueritate o principio uitae conseruato in similitudinem nati. no generatio sonat idem quod ex genere alii. cuius productio, sive propagatio

Notandum est. qd generatio proprie sonat ut in pro uerb. sic origo factio, in spe: dicitur origo ad destandum quod

forma antiqua, nō potest esse gēo nova forma: gō nō quare forma
corrupta: q̄d q̄d dicitur illi ma; atq; ma oīe tūq; totū corruptū

Corruptio: clare in bono ubi uideretur, quod corruptio est aīo corruptio,
est ma, ut non uenit aīo, quod est fōa, q̄d corruptio est, sicut uenit aīo
ma, quae semper duraret, si semper haberet naturam corrupti. Ma; et q̄d
tūq; nō tūq; ma; est indefectibilis, et non est non esse, q̄d p̄ ma; dicitur
cunt entia inclinatioem ad non esse, ualē q̄d q̄d tūq; ip̄s ma;

Arg. 1.º 2.º 1.º: nāa singularis p̄uenit, q̄d: gō nō sup̄ p̄d; tūq; p̄t̄
si sup̄ p̄d; p̄ducat: ad constitutio sup̄ p̄d; p̄d; uerit: sed
hoc est talis ut patet in gēo Christi: gō nāa singularis tūq; p̄d;
uēit: et sup̄ p̄d; ualē nāa p̄ducat corruptio p̄ nāa ualē

2.º negat: an; ad cuius p̄ob. dicitur q̄d. tanquam hinc ualē gēo
esset hinc ualē cond. tanquam tūq; p̄d; nego. et h. ad illud dicit
gēo Christi dicitur, quod subsistentia tūq; nō p̄ p̄ducat, est
ma; tūq; et hinc gēo humanitatis Christi; aīo cuius dicit: Beati
Virgo uere Mater Dei, quia uere fuit p̄ducat uera. caro Christi in
uicinis sup̄ p̄d; ex carne uirginis; et si dicitur esse sub ualē sup̄ p̄d;
filiatūq; fuit tūq; ualē, et ad q̄d tūq; fuit ualē, et finalit̄
p̄ducat humanitatis Christi.

Pro quo ad ueritate, quod gēo efficitur
p̄d; ad hōe generalit̄ tūq; ad finem intentionis, et tūq; ualē
p̄d; sup̄ p̄d; quō uisito quē ualē oīa p̄d; nō amplexū appeten:
do comunicari ideo sup̄ p̄d; p̄d; tūq; ualē, et tūq; et quō
sup̄ p̄d; p̄ducat: ualē fōa; nō efficiens mouendo fōa faciem
ex illo, et ma; corruptio est uisita fōa et ma; et ex ip̄s fōa et
ma; subsistentia p̄d; hoc fōa sup̄ p̄d; est tūq; tūq; generationis

Arg. 2.º 3.º 2.º: tūq; tūq; gēo debet gēo saltem ut q̄d, tūq;
in oīe gēo generat: tūq; est nō, quare gēo generat: gō non
p̄d;

potest esse tres totus generatio. D. patet in hoc, cupit, ad satis cre;
 at. et non grat. S. nego, P. ad cupis prob. dico, quod tho no diu
 totus, genibus sub aone hopy; Sed tantum matie. et aone corpus, cupit
 totus, corpus prout dicit ab anima uim generat. quia isto offertur
 Imaginatio hony; et prout producit ad constituendum bonum finaliter
 fructuoso produciens illam dicit. ratione illius producere homine

Arg. 3.º 2.º q. am: tuis totus corruptio est illud aone cupis corripit sup:
 positum; Sed suppositum corruptio aone tota; go est. P. constat, quod illud
 quod dat esse suppositum est tota; go aone tota bonum prout quia, tota cessat illi
 dare esse. S.º dicitur ill. 1.º esse, se cond. ill. secundario esse accideri ne:
 go ill. esse similiter dico ad d. ad cupis prob. dico, quod tota dat esse suppo:
 sito op ma, et cessat dare illi esse, quia desit illi ma, esse corruptio
 suppositum aone illius ma. imo si forma ex scripto, et no op ma aone
 suppositum esse tale suppositum esse indefinito, et n. possit hunc ratione

Et hoc patet in Christo, qui tantum potuit omni, et pati ratione, hum:
 anitatis, quae est ma ipsius; ma omni accipiens dispositione ista:
 cupis tota quam habet sit indisposita; ut tota illa suppositum constituat et
 illi corruptio. controvertitur tertia an femina concurrat ad hunc ad

Cont. 3.º an femina concurrat ad hunc ad generationem

Arg. 3.º supponimus in generatione solari posse considerari. 1.º productio:
 nimis in loco, in quo format. fetus. 2.º ipso formatio fetus; et 3.º aucto:
 tatio fetus usq. ad perfectam signaturam, et equalitatem. unde quoniam:
 us in isto contraxerit an femina concurrat ad istos operationes; et ad
 hunc supponimus femina personatizare; no op solo spermate quousq.
 potest fieri generatio; quia p. generem ex mare et femina fit uno eoru
 quod esse non possit si femina non personatizat, sicut semen op tegeo.
 Respondet, qui hoc uisus sit

Et sic femina no concurrat ad hunc ad hunc
 ad productionem sui seminis, quando generat. infert. etc. arg. 3.º
 Sicut

ut nego ans; contra naturam cond. ans; no sicati animo licet semper debeat
 dominari corpus natat; et corpus movetur a vita animo; tamen aia:
 quando permittit corpus moveri a seipso contra naturam est. pmi:
 licet licet feminos debeat tamen motus a animo producere semens
 tamen a. naturam potest seipso moveri ad hanc productionem; oppo:
 hoc talis productio tamen est in feminis, que possunt contra consue-
 tate in illis, que aiam rationem habeat; non in aliis semper ma:
 incipit pmi, et movet ipsos cum se habeat utro; existo se ipse utro

Cont. 2. cum omnes partes fetus simul e form.

Ad ultimum supponimus varias esse opiniones circa presentem controver-
 nam. Galenus docet spiritum formatorem esse qui dat alimentum et calorem
 artibz. Aliter, ut docet, quod spiritus format. est, quod est fons et origo caloris
 naturalis, quo partes corporis vivificantur; non autem est aliquid qui doceat simul efor-
 mari omnes partes.

Ad istam uo. f. de opinionem illis consenti. quoniam
 lectura sup. art. f. dicit, et talis per. utroque loquendo de calore ut
 quod spiritus vivificans in corde, quam in aliis membris majoris virtutis
 habet in corde, quam in aliis partibus; ex quo videtur inferri spiritus formati-
 vis; et sic spiritus format. sit per calidum et humidum: quod cum corpore spiritus, in quo
 magis desit magis calidum, et humidum, quam in alioque spiritus formati

Confirmat.; quod ex perimento a Gal. in Arte Magna p. 9. et
 in cap. 2. de arte f. dicitur: se vidisse quod dano quoniam possitum sub
 gallina, et testa cui deficiat in una parte, ipsius ad quantitatem un-
 us denarii, et in medio pellicule infracta, erat una gutta sanguinis
 ad quantitatem unius grani nulli, et quoniam gutta procebat lineis
 bes, et graciles ad modum capillari, et erant a vitula ad modum telce,
 araneam, et illa gutta movebat semetipsa, et etiam telam affici
 facie araneas existens in medio sue telce

Et quod visum quod cum
 cor sit in medio corporis, et idem in quo incipit motus caloris naturalis, quo
 omnes

2
quo oēs partes foant. prout formam, quō cor. qd. figura circulari
et abando, et corpus prout inquit per tale, huiusmodi, quom p. alias

2
Vob. vltis quod p. tempus formet corpus homin. & aliqua dicit, corpus
viri formi 40 dieb, et mulierum 80 dieb, quō in lege. Moysi p. dicit.
epitum oral, quod mulier, quae virum peperisset pareret. die 40. qd
quae sequeretur 80. alii dicunt menses esse factos die 12. et femina 40.
Ego autē iudicio nullum esse ad hoc tempus definitum. sed aliqui requi-
runt tempore, et alii longior tempore, formari secundū virtutem
omnium, calorem, caliditatem, et influentiam caeli. sicut videmus in arboribus
nam quidem dationis sunt illae, etiam organizationes quae. de corp.

Quest. 2. de Corruptione

2
cum quo et corruptio opponit. ideo pot. tractatum de quo quod de corrup.
primum in quas omnes. 1. quod et qd. se corrup. 2. in quo unum sit
corruptio alterius. et 3. an in corruptione fiat resolutio usq. ad materiam
tam quare sit controversia primo quod, et quod duplex sit corruptio

Cont. 1. quid, & duplex sit corruptio

2
Ita tam supponit quod corruptio potest multum modis fieri. 1. a materia
est, et hoc modo definitur in ab. de mente, phisicis: epithy abesse non
esse. et placet. p. li. epithy coact cum quae quae etiam est epithy. nam
t. dicitur in ab. quod: id est quod unum est de alio, esse p. phisicis
dicitur. t. dicitur ex quo epithy non esse, tunc principio: p. li. ab esse
in non esse dicitur. a quare, quae est epithy a non esse in esse

2
Sed dicitur annihilatio eius est epithy abesse in non esse: go falso est dicitur
X. neg. ans; sed est epithy abesse in nihilum; et in presenti li. non esse p.
nihil pro principio, quae p. absolute nihil est annihilatio non ad quae p.
uo, quae p. principio cum habeat esse p. p. dicitur, nequit esse tunc p. dicitur, sed
ad quae nihil, et qd. non est tunc p. pro principio pater, quod est p.
mit. pro speciali non ante a dicitur. in 2. p. p. dicitur. cap. 2. quod spe-
ciales

speciale, no eni, explicatione conueniunt. et sic explicando per cap. qd dicitur
cil, quod corruptio est de esse in privationem, et generatio de privatione

Deinde potest sumi prout est actus efficiens corruptentis, et deinde in
de. Magna forma cum qua agens prout forma contraria id est ipsa in
privata prout, cum loquitur dicitur quod est ens esse. dicitur quod quia ad hanc
privatam, que est maxima minoritas illud movet.

assignant. q. in d. 8. est. i. natij, intonalij, et moralij. natij i.
est destructio substantia elementata, que est destructio in se ipso par
tium venit in privationem, et dicitur naturalij, quia corruptio ens naturale
per se sumi, et operatione sua. Intentionalij est quanta destructio
specij sensibilis, i. imaginabilis, i. intelligibilis, et sic corruptio dicitur intenti
onalij acie substantia, quod corruptio, i. spes, que dicitur entia intentioni
lia.

Unde no omnia entia intentionalia dicuntur entia corrupta. Sed solum illa
quod non corruptio de se ens reale, et sic illam. Moralij corruptio est
in peccatum per quod corrumpuntur virtutes, et adquiruntur vitia, que
sunt privationes; et sic dicitur moralis quia per se corrumpuntur

Cont. 2. an generalis unius forme sit corruptio

Ad idam procedimus ut videamus, quomodo illud quod dicitur dicitur
loquitur, i. rationem unius esse corruptionem alterius, et contra. prout
no ad videndum, quod sic, et idem dicitur de corruptione potest multo modo
dici sumi. 1. simpliciter, ut tantum dicitur origo unius ex alio sub
eodem spe hanc. 2. potest sumi prout est prout dicitur. 3. prout
tertium cum alio prout actu gratij esse dicitur. 4. potest sumi prout
prout actu gratij accipientis esse, quod dicitur. 5. prout passiva, et alio istij
modis querimus an generatio unius sit corruptio alterius. pro quo sic.

Ad 1. si generatio unius modo generatio unius est corruptio alterius, nec est
infectio per se. d. qui dicitur in proverb. quod generatio non est corruptio

Deest de hoc quod corruptio: et qd est eundem, quia si qd fortissime in
aere generis esse corruptio in qd esse corruptio: Sed in deo dat. ueritas
sunt aliquos corruptione: qd est.

Co. 2. si qd sumat. 2. modo includit
corruptione, quia qd 2. modo dicit transsums subti de antiquo esse
in aliud nouum: qd includit corruptione antiqui esse, quia non potest
subsum de antiquo esse, mutari in nouum sine corruptione antiqui esse.

Co. 3. si qd sumat. 3. mo, qd unum in natura est corruptio alterius
si accidens: infert. eto. ex parte. Magna ubi dicit. qd. quod
generatum, et prima huius sunt uno et eodem sub. entio, qua general
formas novas producit, et corrumpit formas antiquas primarias, cum a:
no, et eodem actu constituto, in generare, et corrumpere, hec. fl. d.
ex quo clare infertur quod generatio pro ut est actus efficiens e corrup. alteri.

Et ad idem est, quia generare actus debet ex aliquo sub. acto genera:
re, et nouum esse producere: qd necessario producit nouas formas ex
illo sub. acto de et corrumpere antiquas, ut patet in igne, qui cum illo
actu actu, quo generatur, non in ligno priuat form. ligni; propter quod
dicit fl. d. quod corruptio est passio actus generis, quia si actus generis
non passus corrumpit. forma sub. acti de quo fit talis generatio, sic
prius quod agitur si istam; dixi. si accidens, quia hoc tantum pro ue:
nit ex sub. acto, quod non potest duas formas simul sufficere.

Co. 4. si generatio sumat. ultimo modo generatio non e
corruptio ex hoc quod corrumpit. ita tenet fl. d. in nouum.
Id est ex illo, quod perdit unum esse si corruptionem general. nouum esse
si generatio non e. et no istius tenet. est, quia generatio hoc modo sumi:
hoc nihil aliud est, quam receptio esse de alio; de hoc no est corrup.
tio nam corruptio est perditio esse: qd hoc modo sumpto generatio unum
non est corruptio alterius, neque e contra; corruptio tenet in qd alteri.

Proque contra certam: actus ex Summatione. Sed cognos utraque
 objecto; sed obtem efficienti ut corruptio est defectus ab objecto generi:
 namque: ergo etiam actus est. scilicet, quia obtem corruptio est corruptio:
 esse, et generatio generabile, qui non possunt esse. Idem ratio contra
 vicium ut habet in se. Magna. Sed dico consequentiam
 entitatis uno. coram, corruptione, eandem coram, nam quod generalis:
 et corruptibile sunt obtem illius actus dicitur. simul generatio et cor:
 ruptio; non quod sint duo actus in entitate. Sed unus etiam, qui pro se
 generat et primitus corrumpit, quia in eodem subjecto, in quo generalis
 corrumpit. sicut ignis cum uno et eodem aere molliat ceram, et
 indurat regulam, alia argumenta que color elonem possunt fieri
 ex dictis iam constant. Et. nihil deest.

Nihil deest

proba: et si accensibile dicitur: accendens vult se, et actuale est tempore
ut patet in Aristotele, Inuest. 2. 3. reg. 8. cap. 1. ubi dicit, quod accidit
terra sunt in se ipsa, et intentione sui influebat de seipso ipso accidit:
in operatione. eorum. tam iudicio ipso accidit fortis esse propria et
et actualis accidit conuenio, licet non omnino quod est

Acto 1. quod
factis in se ipso non potest intendi nec minui. ad dicitur est quod fortis qualitas
in se ipso est simpliciter; de intentione accensibile dicitur quod potest
cum simplicitate esse non potest: et dicitur. patet ex 9. 11. et 12. sententia.
ubi dicitur, quod caritas, quod est simpliciter non dicitur potest, na
aumentum, et diminutionem. Sed quod fortis est qualitas, quod est
quod est simpliciter dicitur. de quo fortis est quod prouenit esse, actuale: ergo est.

Acto 2. sola qualitas actualis potest intendi, et remitti; seu potest
tatis; potest intendere, et remittere, sed actu. Sed caliditas potest reduci:
certe ad actum maiorem, et minorem calorem habendo magis, et minus calere:
certe. patet etiam ex Conc. Tred. 1. 5. cap. 10. ubi videtur docere, quod
quod a seipso potest intenditur iustitia, potest multiplicari, quod est
fidei, et spei, et caritatis: ergo fortis iustitia non augetur; de alio ipso
seu potest iustitia augetur, quod scriptum est Eccl. 18. ne ue:
rearis usque ad mortem iustificationi, hoc est opera iustitia, sed per
iustitia fieri: unde querimus modo, quomodo fortis potest intendi

Acto 3. intentionis ipse se in maiorem adhesionem; hoc est, cum intentione
sui actus. hec eto sequitur. ad dicitur, quod si fortis potest
ad dicitur potest intendi sequitur. enim intentionem fieri, et adhesionem ad dicitur
patet in naturalibus intellectualibus; nam hoc bene dicitur: intentionem
habeat, de aliquo obiecto, quando propter dicitur tale obiectum illi

Et dicitur: intenditur ista adhesionem ad dicitur quod dicitur, quod dicitur, quod
que in actu operis sunt, sine successione actu intendunt. et alia, que in
tendunt, per successione actu: unde facile illi, quod dicitur, que intendunt.

per successionem actum augetur per productionem maiorem actum illo quod antea habuerunt; aduocata, quae existet in actu, sine productione, non aduocatur intendunt. est difficile explorare, quando per auctorem suam intendit.

Et 4^a maior actualio qualitatis, quae successione actu non dicitur, sed potest: cui explorare sine cogit. per maiorem modificationem sui contrarii. E.g. in toto caloris sic per maiorem modificationem frigiditatis. et non est quod quates materiam: per producere in quo tunc possit: go non est quod non producit actum in actu consumitur est quod impediunt. a suo contrario per quod modificatur: et sic quando magis modificatur: contrarium magis intendit actum habet, quod onerum in: perditur. vult.

Sequitur etiam eto ex ista d. qui in istis. phisica de se ad filium dicit quod intentio est illa per quod ens est proximius simplicitati; sed quod magis modificatur sui contrarium cognoscit: magis a proximiori simplicitati; non per partem a se non ad illud est compositio utriusque. ex istis. Ele. ment. cap. de qte. go per prolongationem ab illo accedit ad simplicitatem: go cognoscit. intendi.

Et 5^a intentio qualitatis sic per productionem noui gradus qte additio quibus gradibus. eto pt. 1^a. quae modificatur sui contrarii causal. per multa intentionem, per productionem noui gradus qte: go intentio qte, quae cognoscit: ex tali modificatione, sic per productionem noui gradus qte.

Per. A. qte modificatur sui intendendo sui actum; Totale intentione debet esse per additionem gradus qualitatis: go est. pt. 1^a. actus reuera sic intensior; si non potest fieri intensior, et maior nisi aliquid illi addatur non aliud nisi noui gradus: go est. Resp. 3^a enim additio maiorae radicalione; Id est, l. 1^a. eto maior radicalio addit aliquid qualitati de nouo, l. non addit, si non, quomodo auget; si addit illud quod addit debet esse aliquid qualitatis de nouo productione, quod augetur per qualitatis, et sic addit: nouus gradus qualitatis.

Obiicitur, possit etiam addi aliquid secundum nouum qte; sed maior actualio eiusdem qte, sine al. velis

121
 subti illi quatuor. sed 3. ad potest qta hère majore ad hunc. et quam
 magis subter labitur sibi quam hunc majore informem et aliter in illo sub-
 to; sed ista magis informis non potest afferri; et magis ad hunc qta ad
 alium; non eo subter magis subicit qta et qta magis informis. quia ha-
 bet in alio magis de illis quatuor quod ante habebat; et intentio qta
 sit per magis ad hunc qta ad alium, quod esse non potest; si de qta
 que est in parte in seculo aliquid de novo non veniat in alium

139. 10. 10
 et non exult. l. illi novi gradus qta hunc essentia l. non non potest a-
 ci; quod non: qd hunc: qd qd ipsi de novo advenit, advenit novo es-
 sentia qta. et si arguet. qta quo ad essentia. pte. corpus: essentia illa
 aut gradus de se esse. dista ab essentia priorum: qd advenit qta
 sentia priorum advenit nova essentia. l. patet quia gradus sunt
 si cu sit separabilis: qd etiam essentia l. coram

¶ dicimus quod hunc
 eandem accipit, et par in prioribus, et si negamus, qd de novo adveni-
 at for l. essentia: ad prob. negamus autem dicitur: sicut dista essentia
 negat. aut, gradualiter et numerice, cond. aut. non enim unum l. cal-
 lido alius antea se dis. quatuor. sine dista for et essentia a quo pro-
 venit; nec valet inferre, quod illa qualitas non sit eadem numero, qd
 illi novi gradus sunt. ab eadem for ad priores, et in eodem subter:
 mensur. priorum gradus et unitatem sumit, sicut subter, quod advenit de
 novo subter penultione

†
 sapienter: quod

139. 7. 10. 10
 magis qta, sive novi gradus qta, l. illa qta in seculo esset una nova
 qta composita ex duobus numero dicitur qta, l. eadem numero qta novo
 unum esset. qd neutrum dicendum: qd est. pte. l. unum qta esset
 qta composita qd qta advenit esse dista ab antiqua: qd de hunc
 compositum cum illo, et ad hunc unam nova qta: esse non argueret. ca:
 dem numero qualitas: quod dici non potest

¶ neg sapienter, ad prob. me:
 qd aut essent numero dista gradualiter seu gradualiter cond. aut: forte. ut
 sit.

causis: nego autem: sicuti apparet in arbore sponte nova brachia, quae
 ramos si eis sit dicta integras: ab arbore; no tamē in aliis autē:
 cedebitq; brachijs nova arbore componit; sed idē veterē auget, quia
 illo ramo nascit; et ē tota veteris arboris et sub illo pōnit: sicuti
 de gradib; qui nascunt; ex tota priorū graduū et sub illo in eodē pō:
 tō pōnunt; et si nova q; non componunt

Ita itē dicitur in numero sol:
 di; in pōitib; suis gradib; uerū: pōitib; q; pōitū nouat: in gradib; idēst
 nouo gradu pōit, quib; auget: nouamēn nouat: in numero: talit: quod
 si nouo quatuor pōitūto, quō pōitū noua, sui noui gradu sub tota et pō:
 tō ueterum pōit: sicuti dicitur esse nouis brachijs arboris: alia
 anglo ex dictis, et dicitur solui possunt.

Cont. 2. de rarefactione et condensatione

Ita procedimus, qd rare factio et condensatio hinc, et causis q; sunt
 epp: hoc hinc de ipsis quaerimus, quid sit, quomodo inquant: ab aucto:
 rone, et diminutione, etiam q; ipsa adquirat: et dependat: noua qualitas

Quantū igit: ad hūc definimus rarefactionē si: quatuor, suis tota, q; pō:
 aperunt: pōitū subita ut alia pōitū in hanc posse et quicquid: et cō:
 dēnsatio est tota, qua restitunt: pōitū subita, ne alia in alia in gradu:
 ant: ut omissioe magis distent: no defonum est, quō condensatio cau:
 tat: ab aqua in terra, q; hūc in dicitur, et rarefactio ab aere, et igne
 pō aqua in terra est resudatio, et aer replaturus et uaporaturus: q; est:

Ita
 eadē corpora rarefacta sunt apta ad quodlibet figurā et similitudine:
 uisum, et rarefacta: q; 2. ex quo inferat: rarefactionem, formā uerū
 communē caloris in condensatione, ad pōitū q; uisus appetit pōitū alterum, nūc ē:
 uis, et participat, rōne uisus appetit: et pōitū q; extendunt: ad uo:
 rarefactio sit pōitū in pōitū uerū condensatione, aquo uerū defendat pōitū
 partes restitunt, ne intret pōitū uerū, et destruat pōitū, q; est ad dese:
 tendunt se, o contrario, et ipsum fugiendū

Quasi ad addendum quod accretio, et condensatione dicitur ab accretione et diminutione, tunc tunc; non per accretionem, adquiret eorum substantiam novam quante, et diminutionem deperdit; et per accretionem non solum adquiret quod novo, cuius quodlibet magis plenius substantiam esse per factorem adquiret alia quod, cum qua quantitate diminuit quod tunc tunc.

Et per quibus sequitur, quod 1. per accretionem addi, sive adyugum nova, quod substantiam actualem, id est naturam operationem, seu substantiam accretionem quodlibet, quantum ad actum, quod accretionem causat. et qualitate aperit quodlibet substantiam; esse condensationem diminui actum quodlibet tunc illis qualitatibus et laudantibus dicitur partes. controversia 2. de nutritione, et accretione.

Cont. 3. de nutritione et accretione

Ad 1. ad hoc promissum, etiam non procedere de nutritione ut opero vegeta: tunc tantum est, quod hoc modo sive pertinet ad hoc per se; sed procedit de ipso ut nutritio conservatorem; nam postquam aliquod genitum est nutritum, et crescit usque ad perfectam qualitatem et figuram, de quo nutritione, et accretione quoniam 1. quod sint. 2. an per nutritionem alimentum conservat in nova substantia alia, et in antiqua. 3. quomodo et cum aequali idem numero et quod nutritio a principio vite usque ad finem.

Ad 2. igitur dicimus, quod nutritio est conservatio humiditatis radicalis, quod nutritum, seu nutritio, quod nutritio est aliter definit in 1. 6. quest. 1. 73. formosus per quod nutritio humiditatis radicalis. dicitur per idem non per se alia parte, sicut ad defendendum, quod humiditatis radicalis, non heret op quo vivere possit, quod non heret substantiam, cum quo se defendere possit et calore, qui semper incessanter agit.

Accretio, sive accretio est ad hunc maiorem, quod per accretionem majori fiat. substantiam per ipsam maiorem, et minoram ad majoram movendo se majori ficando. unde nutritio et accretio; se heret et superius, et inferius; nam accretio non potest esse nutritio, quod nutritioem introit alimentum in substantia de, quo augere ad.

duo nutritio potest esse line aerepione rone, evacuationis, et expulsiouis
que magis expallent, quam nutritio nutrit. sequit. quod sequit. diminutio

Magis dicimus, quod alimentum conuertit in noua substantia alibi, ut per
H. d. in p. 82. sent. in quo dicit exemplum de flamma ex igne in
qua flamma, que existit in pota in seruo educit. de pota in gelum, et anti.
qua flamma expellit. si fumum, et res est quia. prout substantia sunt prout
expulsiouis expulsiouis, et substantia de ipsa evacuatione in euis loco succedat
uenem substantia. Unde si antiqua prout expellit. sequit. quod aduenit
si nouo; et si conuertit in noua substantia, propter quod dicit. renovatio
substantia.

In quo dicit. in d. 1. quododo si manet idem numero at, quod nu.
tur. o. prout in uita usq. ad finem. non si semper si nutritio. adqui.
rit. noua substantia, et antiqua expellit. si substantia multum nutrit. o. em
substantia, quod dicitur in suis multum in euis loco succedat. nouo, quod
do go potest substantia esse idem numero si tota per substantia quod dicit. et noua
ad q. dicit. tota, quod manet idem at. ind. prout; quod dicit. in materia.

Pro quo dixerunt aliqui, quod manet in ali illud quod accipit u. generis.
re; et destruit. illud quod uenit p. nutritio. alii uo considerant in ali
esse parte, ac parte. esse parte dicit. quod est temperamento, dispositio
si prout est. mate uo dicit esse illud, in quo est tale temperamentum
sui prout est. et sic dicunt quod al. noua. quantum ad mate; nouo
quantum ad parte; et hoc modo dicitur. alii explicant sui opinionem facere
videt. quod dicit. H. d. questione, citatis sententiarum

De o. nobis expli:

cat. di. guendo in H. d. loco citato duo esse, mate, sive duo humida. nu.
fundalia. unum o. quante q. dicit. permanet in quo substantia. humidu
radicale, quod est s. et aliud humidu un. nutritio. est illud, quod
aduenit p. uita. et potum cum quo nutritio. permanet conuenit. et au.
get. s. radicale; s. in lampade. flamma est humidu radicale, sive
s. nutritio. est humidu nutritio. permanet, quod in ipso substantia. flamma.
moi.

quos, et dicitur esse humidum radicale adveniens, cum quo licet non fouet, et conservat
Hamoniam

Et sic dicitur, quod semper conservat. id est humidum radicale, et nu-
triale, permanens, et quod habet animal individualiter per numerum
humidum radicale adveniens, et antiquat. et propter hoc in generatione
ne ad habeat hoc humidum radicale adveniens, ut dicitur in 1. 1. in 1. 1.
Circum supra dicitur, et dicitur. Gen. quia tunc non erit nutritio; sed tunc
habebat humidum radicale, et nutritio, pro quibus permanenter conserva-
bunt. sine indigentia ubi, l. p. dicitur, et sine nutritio

Deinde humidum radicale
sue calor natus agit in humido nutritio permanens. 1. dicitur, quod dicitur, quod dicitur
corruptibile, et tunc illud non adveniens. 1. dicitur, quod dicitur, quod dicitur
non dicitur ipsum nisi in morte, quod tunc humidum nutritio, cum cibo, et dicitur
juvat. 2. dicitur, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur
et est corruptibile, propter dicitur, et venit natus, propter, quod dicitur
sue calor, quod calor natus, quod calor natus, quod calor natus, quod calor natus
dicitur, donec veniat unicus, mors, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur
et dicitur, in dicitur, dicitur, esse verum. p. dicitur, de foliis

De foliis istius arboris

Folia istius arboris supponimus esse accidentia, et quod dicitur, quod dicitur
quia sicut folia non sunt omnia arborum, sed etiam aliter dicitur in 1. 1.
sue calor, et magno calore. si accidentia non sunt ornamenta
sue; sed etiam cum dicitur, quod dicitur, quod dicitur, quod dicitur, et
corruptendum. dicitur, igitur, propter, in 1. dicitur, quod dicitur
de, subjecto accidentium. 1. dicitur, de, quantitate, magno, et omnino
est continens. 3. dicitur, de, infinito. 4. dicitur, de, actione, et reactione. 5. dicitur, de, 1. 1.
propter, et 6. dicitur, de, loco, et vacuo. nam de, quate, actione, habitu, et
sue questione non supponimus, quia tunc non permittit, nec aliquid
peculiariter se offert tractandum de illis, quare sic questione primo.

quest. 1. de subto. Accidentium

Proimus, in loco, quod acciden... te, epistola, neque, Deo, sublimi
vixit, opus et igitur tale, subiectum inuestigare, propterea quod e
presens quae, in quo sunt duae controuersiae. 1° est quomodo sit sub:
tum accidentium; et 2°. an unum accidentem possit esse subiectum alterius
accidentis. quare sit controuersio prima quodnam sit subiectum.

Cont. 1° quodnam sit subiectum accid:

Ad hoc supponimus, ut dubare de subiecto quodamlibet, an scilicet
et si magis, constitutum ex toto, et magis; quod Thomista, qui dicit
quod magis sine subiecto potest esse, consequenter dicunt, quod
sine subiecto potest esse subiectum ali cuius accidentis entitatis, quod di:
cit Thomae opus. 31, quod accidentem non esse subiectum, consequenter
subiectum debet se bene esse, quod tamen conuenit tibi, quod efficitur
tunc. et contra docent multi alii

Quare non ut controuersio

ponamus, ad ueritatem, quae dicitur supra de quibus, etiam aduer:
sumus, quod accidentia sustentantur proprie, in subiecto, ex quo egredi:
untur. et etiam ad ueritatem dicitur subiectum, quod sustentat accidentia
et dicitur subiectum quoniam cuius subiectum quod sustentat dicitur accidens

Solo 1°: subiectum quod accidentis debet necessario esse subiectum prop:
dicamentalis. sequitur ex illis. qui sepe docet, quod subiectum subicitur
accidentibus, ut uidere est in scholis illius d. n. cap. 6. et non est
quod subiectum accidentis debet esse seipsum, epistola. De sola substantia
probatu sic habet. 1° subiectum potest esse subiectum accidentis
est certo quod accidentia habent esse subiectum. 2° subiectum
debet habere esse per se; aliter procederet in infinitum. ex hoc
clonem uisere, quod est illud quod est subiectum prodatu potest esse
subiectum accidentis.

Solo 2°: subiectum quo accidentium sunt magis, et
similiter inferat. ex loco citato in quo dicitur, quod subiectum est compositum ex omnia, et
sine quibus accidentia in ipsa sustentari non possent; 2° sequitur. quod ratio

que accidentia substanti possunt in se esse, et forma. et non a priori est qd
illud debet esse substantia, quia accidentium non est, cuius substantia potest substantia
ipso; sed hoc est materia et forma; 90 est. p. p. substantia substantia, potest acci-
dentia, quia tres esse p. se; sed tres esse p. se, quia tres esse p. formam
et propter materiam, ut explicavimus in loco; 90 forma, et materia substantia
qd potest substantia accidentia

Divi Simul, quia nec materia p. se sine forma
nec forma p. se sine materia possunt esse substantia, quia nec forma sine materia
nec materia sine forma potest esse, quare aliquid p. se existat; 90 materia
sunt quo accidentium. Ans patet in principio de materia est certum, cum
sine forma habeat esse, ut diximus. Deinde de forma patet, quia si aliquid
est forma, sine materia potest esse, nisi ostendat p. se, talis forma ex se et p. se
esse, et sic non potest non esse, sicut deus, qui cum sit pura forma nullum
habet accidentia, nec ex materia esse.

Sunt 90 Simul, qd aliquid p. se, non
prestant, quia ex eadem unione, videtur, substantia ipse est ipse existens
et etiam accidentia in substantia, est substantia, et existens, cum existens p. se
tenet ipse substantia; et existens accidentia in substantia ex unione substantia
substantia p. accidentia, quia substantia substantia, materia, et forma, non potest
per se sine alio uno esse, et si ex ipse p. se esse unum, ex quo unum
sequitur esse p. accidentia, substantia materia, propter quod unum substantia
unum; i. esse p. se, tantum in sine, propter quod unum est, ut inferatur
ex 2. p. p. p. p. cap. 28.

De 3.º qualibet substantia p. se, tres propria
accidentia in ipso, materia, forma, et materia substantia. Et
infertur ex se habet illud d. 6. cap. 5. ubi dicitur qd 90; quingenta sub:
stantia sunt in homine, i. elementaria, vegetabilia, sensibilia, imaginaria:
quod, et rationalia, que omnes uno substantiam hominis constituent;
valibet suo accidentia propria et esse inseparabilia, habent
non est qd qualibet substantia p. se, propria ab ipse substantia, et in ipse
substantia; sed iste propria sunt propria accidentia; 90 est.

Art. 4.º: nonne unius substantia cum aliis accidentibus unius
 substantia in alio, quia nonne unius substantia appropriant sibi suas
 proprietates, & suas accidentia, quia accidentia in alio substantia
 sunt appropriata, seu communia, & appropriato dicuntur quia non sibi illius
 substantia, sed alterius, quia tunc accidentia dedit, sive appropriavit eorum
 dicuntur quia sunt in illa substantia per communionem, et participationem
 quam habent eam substantia, cuius sunt propriae accidentia, & est.

Art. 5.º: quod si dicatur, quod supra diximus esse unum substantiam gene-
 ralem est proprium substantiam, quia omnia, et nonne ipsa habent omnia ca-
 pta extensionis localem, et divisionem in partes integrantes. in partibus extra:
 rea cent. foris. Arb. temp. 5. 30. et ex seculo illius. d. b. cap. q. ubi
 sic dicitur: in elementatione sunt thecaliditatem, frigiditatem, humiditatem,
 et siccitatem, colorem, longitudinem, latitudinem, et profunditatem,
 tatem, angulos, lineas, et figuras, et hoc vocatur: & cum elementa-
 tione sit una natura metalis generalis, et corruptibilis sequitur. est.

In prima: et in morte hominis: ubi videmus vivere eandem extensionem
 corporis, eandem vitalitatem, & est: & debemus dicere substantiam predictam
 accidentia in substantia, quod remanet; istud est elementum: & est. omnia
 videtur, quia sicut est eadem extensio, nec eadem vitalitas; sed sicut
 eo est, quia substantiam, quod substantia at predicta accidentia est corruptibilis
 id hoc est falsum: 1.º quia substantiam dicitur est corpus, quod ad hoc cor-
 ruptum non est; nam quod corpus corruptum est, et existens corpus est
 mortuum, non manet de accidentibus in corpore, sicut, non in vermis, quos
 generant. ex corpore non sibi illo accidentibus.

2.º si substantiam predictam
 accidentibus corruptum esset, et aliud substantiam generatum, quare in substantia
 novit generato sibi similes accidentibus illis, quae erant in corpore, ex cuiusque
 tate istud est generatum. Nam non potest aliquo modo sibi adducto hoc
 affirmari, quia si dicitur, quod sicut in illo novo corpore illis similes accidentibus
 quae erant in antiquo, quia ex materia antiqua est productum, quare in omni corpore
 prode

quod est ex alio exemplo ibi no dicitur. et quare omne corpus, quod fit in
mau alterius corporis no habet similem extensione, figuram, colorem, etc. cor:
re conen ad hoc affirmandum non videtur

Nam, conen, quod ad formam, i. accidens
non possit migrare de subiecto in subiectum velut videtur quibusdam probare
quod sit dignum subiectum; sicut enim ad hoc probandum, quod non
remouet nisi materiam, quae sola no potest, sine forma esse subiectum accidentium
reputamus tam probare, quia ut diximus illa materia est subiectum constitutum
ex materia, et forma; et non est pura materia; et solum pura materia no potest sus:
tentare accidentia, quia materia esse per se; ad hoc constitutum, quod materia
et forma bene possunt hoc facere. et si ad hoc, quod esse solam formam in eodem
composito, hoc supra iam satis clare explicatum est.

In fine pro reprobatione
contra, et solutione arg. aduertite, quod quando destruitur aliquod edam
solum destruitur illud accidentia, quae oriuntur. et forma illius subiecti
quae destruitur; uno proprie destruitur forma quae accidentia illius destruit.
et ideo est, quia forma cum suis accidentibus agit in illo loco, quos acci:
dentia sunt instrumenta subiecti, et quia destruitur ei infra destruitur. cum no
possit esse cum alio, si quod est in se. et si quando destruitur hoc solum destruitur.
vegetare, nutrire, videre, imaginari, quae forma seu substantia. Cuius
sumit forma pro subiecto, et non pro solo huius, agibus oriuntur. destruitur.
non tamen destruitur. est enim et si quae nec habet illa accidentia, quae obli:
ta non possunt. contra ista secunda, an unum accidens possit esse

Cont. 2. an unum accidens possit es:

no dicitur supponit subiectum alterius accidentis
sicut videtur subiectum proximum accidenti, dicitur quod est illud in quo
mediate subiectum. accidens, est huius esse in subiecto remoto subiectum.
subiectum remotum est illud in quo ultimate subiectum. accidens; et consequenter
dicitur, quod quantitas est subiectum proximum eius qualitatum. et
cuiusmodi, quae est, materialis recipiunt. in quantitate, tanquam
in subiecto proximo, et media quantitate recipiuntur in subiecto

accidens derivatur ex proprio actuione quibus accidens derivatur, quos
nascitur. exprimitur accidens in seipso accidens. et non ultimo
sustinetur in aliis accidentibus; ad hoc est primus non substantiat in super-
ficie: imo aliquando est in profunditate, sicut: et tunc loquimur
de accidentibus solibus, et primariis

probat. tamen probant unum accidens ultimatum, et totaliter non posse
esse substantiam alterum accidentibus; non eo probant non esse, probant
seu instrumentum, quod in se substantia est supra quam accidens
est in instrumentum substantia ad defendendum, et parandum, sicut in se
cum baculo aliquo, baculum dicitur instrumentum, et non ultime sub-
stantia; non enim ultimatum, et totaliter. quest. 2° de quantitate

quest. 2° de quantitate maximo, s. et mi-

De accidentibus in speciali tractatu 1° de quantitate questione primi:
maximo et quo maximo, et minimo sunt in seipso, ideo agimus de maximo et
minimo et eis, quod quodammodo dicitur in continuo, et dicitur agimus
huc de continuo; propterea erit in ista quest. 4° continetur. Et in quo
explicentur. huius magnitudinis agitur. 2° amensura habeat
centos tres magnas, et parvas. 3° enim continuis dantur partes, et
indivisibiles, et aliter amensura componat. ex his indivisibilibus et

Cont. 1° de terminis magnitudinis, et par-

no tamque. supponit tamque esse accepta inter duos esse terminum
agnitum. ex parvitate. huius in se, et aliter eductus. in se huius magnitudinis
omnis dicitur. Maximo, quod si est illud quodlibet maximo, sicut quodlibet
est, et non sub maximo. Et si illud possit habere decem palmos altitudinis, et non
plus illi decem palmi essent huius in se magnitudinis, amensura, quod si

huius optus magnitudinis est illud minimo quodlibet, sed quod non requirit esse. huius vero
sub quolibet amensura, et dicitur minimo quodlibet, et quod est minimo quodlibet illa
amensura, quod non habere requirit. Et quod minimo parus undecimi palmi, supponit

ho tantu[m] possit habere decem palmos dicere: huius optime mag: etiam in
quod non

De oppositi se habent huius parvitate, quia huius inter parvitate est
amiquitas, in quo res esse potest, et in minori non potest, dicitur: in omni
sic: huius in optime parvitate est maximum beliqua res esse, magis bene
sub anoyou, et sic dicitur maximum, quod non. Et si hoc non possit esse 10. palmi
parvitas esset minimum, quod sic huius, et huius inter parvitate; si vero parvitas
parvitas esset huius optime parvitate, et maximum, quod non. controuentio secundo

**Cont. 2. cum corpora habeant certos terminos
magnitudinis et parvitate**

Etiam supponimus punctum dicitur esse, in omni corpore profertur ad aliquam
magnitudinem pervenire taliter: quod non possit ultra auferri: et contra profertur
minui, quod amplius minui non possunt, et hanc de corpore iudicant, quod
non iudicant; et supponimus ut certum, quod de facto iam habent corpora spacia:
Deus de terminatum optime conuenit, quia optime certum non possit extendi et

Et 1. iudicia hanc esse, certam magnitudinem ultra, quod non possit auferri, et contra
parvitate ultra, quod non possit minui. Et. sicut probatur ex eo quod iudicia debet
habere partes organicas, quibus suas operationes exercant, quae partes huiusmodi
aut reddunt. ineptae ad tales operationes; eodem die de parvitate: et sic debet
habere hanc detractionem, alio quomodo nec crescere, nec minui possint

Et ex lib. Clement. cap. de medio. ubi dicitur: quod planta, et
generata crescit usque ad medium locum, qui est certus quomodo, et gene-
rationis, et deinde cadit usque ad finem parvitate, et corruptionem. Unde si
quod planta habent certum, et est: quod habent huiusmodi, quia
certum est huius determinatus, alio, quomodo non potest res extendi: goal.

Et 2. non iudicia hanc esse detractionem hanc mag. et parvitate. Et
patet quod non iudicia de hoc non habent figuram; sed figura huiusmodi
in superficie corporis, et superficie non potest esse huiusmodi, in quo ipse est huius
go debent necessario habere determinatum terminum. hanc etiam

partes herent possent semper augeri. Id hoc simpliciter ad se finita et partes
universi, que quaquam possent esse simpliciter finita. immo ea equaliter est.

Sed dices ignis tres fides virtutes esse, et ratione sua forma, quod si suffi-
ciat virtutem virtutum tres possent habere aqua maris combustione. go esse
non habet virtutem virtutum sua magnitudinis. nam dato majori igne possent illi
addi supra: go possent augeri. Item etiam potest deus alius oceanum produ-
cere, et ipsam virtutem unire: go esset in illo tum aqua alia virtutibus.

io major
S: dicitur concedimus auctoritate, et dicimus, quod cum illo tantum auct
denotare, magno adiacente ignis, si quomodo respicit parte dei
nontame vult dicere, quod ignis semper possent augeri in infinitum, quia
totus ignis virtutis virtutibus est ad deum virtutem in actu omne ignem
qui est in parte oceanum virtutibus, quia si amplius deus virtutibus deus virtutibus illi virtutibus
virtutibus virtutibus, et deus virtutibus virtutibus: esse dato majori igne, pos-
sibile non possent illi addi supra, nec aliqua alia virtutibus virtutibus virtutibus, quia
non esset talis virtutibus, cum ignis virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus
re debeat

Ad aliam respiciam dicimus, quod cum illo aqua, que de novo
addere: esset finita, nam in se detrahens magnitudinem adde: ipsi aqua
qua virtutibus est augeret ipsam virtutibus ad detrahens virtutibus, quia virtutibus virtutibus
virtutibus virtutibus augere, in infinitum virtutibus virtutibus virtutibus, quia virtutibus virtutibus
possent item illam aqua augere, quod virtutibus est esse; tamen in ipso aqua virtutibus
virtutibus augeri, quia non habet tanta virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus, quod virtutibus
virtutibus virtutibus deus virtutibus virtutibus, alia virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus, quia
virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus

Cont 3: an in contiguas dent partes, cum

Ad hoc supponendum est dicitur esse virtutibus virtutibus, contiguas, et consequentes
se habere. nam contiguas dicitur virtutibus, quod est illud virtutibus virtutibus
virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus; id est virtutibus virtutibus; contiguas est illud virtutibus virtutibus
virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus; consequentes se habere virtutibus virtutibus virtutibus
virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus
virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus virtutibus

sed melius ex solent. continuo probat. Ill. D. dicendo, quod continuus est
 illud cuius partes sunt ad invicem una in alio sine divisione, quod continuus
 definit. ad ipso in log. novo; partium quarum altero sit in alio ad invicem
 commutatio, et continuatio, et ad est, quod continuus contraponit. discretio:
 in, seu divisione, est discretio unum est extra alium et distinctio ab illo

Et al. oppositae. Ill. docet in continuo dari partes et indivisibiles
 partes continuus sunt illo, in quas potest continuus quidam et istae partes
 aliae sunt discrete, seu aliquotae, et aliae indivisibiles, seu proportionales
 partes aliquotae sunt illo, quarum una addit ad aliam aliquid divisionis.
 Et partes non proportionales, sunt ille, quae intra eandem partem aliam
 et aliam divisionem continui expriment. secundum diversitas compa:
 rationes, et proportiones, ita quod nunquam potest divisibiles partes ap:
 pareri, quod quacumque signata potest dari in alia parte, et alia in
 alia in infinitum.

Indivisibilia continui per modum ponuntur. 1. alia in:
 tabulis; alia continuatio, et alia terminatio; et omnia ista sunt pro:
 to quae caret in divisibilibus, l. lineae, quae caret latitudine, l. super:
 ficies, quae caret profunditate. In tabulis sunt illo, per quos incipit
 continuus, copulationes sunt illo, quae coniungunt partes continui; et con:
 inationes sunt illo, quae trahunt ipsum continuum.

Et dum hoc probat, est
 de partibus proportionalibus, quod videtur ad sensum dari partes aliquotae, quae
 divisibiles sunt. 2. debemus dicere, quodlibet pars continui divisibilis
 esse, cum sit continuus et simpliciter continuus non esse divisibile. non potest
 igitur continuus sibi in dividibile. Deinde de indivisibilibus probat et
 1. de indivisibili, et tractu, quod non potest trahi per divisibile, q. 1. medie:
 tas illius 1. non trahit, quod tota ipsa res. De continuo alius probat, quod
 una pars continui non potest seipsa tota uniri, cum alia parte, quia pe:
 netraet in illo. 2. continuus, et unitus ad illo medio indivisibile conueni

His suppositis postea difficultat ad invicem 1. an talia indivisibilia conueni
 neque

negone, l, entia p[ro]p[ri]a. 2o. an sit acta in co[n]tinuo, in p[ar]te. et de p[ar]tibus
etiam quoniam an sit acta in co[n]tinuo, p[ar]te, l, infinite, quibus res p[ar]tibus d[ic]untur
by acris man[us] sententia p[ro]ponimus supponimus sequentia

1o. supponimus dari p[ar]tes p[ro]p[ri]as et accidentales constat ex p[ar]te d. qui dicit
dicit in p[ar]te. quod quidam p[ar]tes p[ro]p[ri]as et quidam accidentales p[ar]tes
his p[ar]tibus dicit esse, quod est p[ar]tes p[ro]p[ri]as et p[ar]tes accidentales. P[ar]tes accidentales
est insubstantialis p[ar]tes p[ro]p[ri]as, e.g. in essentia, quod significatum est una p[ar]tes
p[ro]p[ri]as et p[ar]tes accidentales, qualitas, etiam illius p[ar]tes p[ro]p[ri]as et accidentales in
ipso p[ar]te, tanquam illius in tra

2o. supponimus dari p[ar]tes p[ro]p[ri]as
esse et compositas. constat ex p[ar]te d. qui dicit, quod p[ar]tes p[ro]p[ri]as compositas
e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as, e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as compositas similiter, e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as compositas
dicit, quod p[ar]tes p[ro]p[ri]as compositas p[ar]tes p[ro]p[ri]as, ex quibus sequitur dari
p[ar]tes p[ro]p[ri]as, e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as. p[ar]tes p[ro]p[ri]as est illud, qui p[ar]tes p[ro]p[ri]as
est, e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as. p[ar]tes p[ro]p[ri]as est indivisibile. p[ar]tes p[ro]p[ri]as est
et h[ec] p[ar]tes dicit. p[ar]tes p[ro]p[ri]as, e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as, e[st] p[ar]tes p[ro]p[ri]as

3o. supponimus dari p[ar]tes p[ro]p[ri]as et artificiales. constat ex p[ar]te d. et
ex p[ar]te. In p[ar]te, in quo dicit, quod p[ar]tes p[ro]p[ri]as est p[ar]tes p[ro]p[ri]as
est indivisibile, etiam p[ar]tes p[ro]p[ri]as, quod nec p[ar]tes p[ro]p[ri]as
Imaginatione attingi potest. P[ar]tes artificiales, p[ar]tes p[ro]p[ri]as est p[ar]tes p[ro]p[ri]as
p[ar]tes p[ro]p[ri]as: quod artificiales p[ar]tes p[ro]p[ri]as factum a u[er]itate
illius p[ar]tes p[ro]p[ri]as

4o. supponimus dari in continuo p[ar]tes aliquas, et
dicitur, non hoc p[ar]te p[ar]te. etiam supponimus dari in ipso co[n]tinuo p[ar]tes
artes, l, que simpliciter p[ar]tes p[ro]p[ri]as et p[ar]tes p[ro]p[ri]as, que no[n] p[ar]tes p[ro]p[ri]as p[ar]tes
tes; sed p[ar]tes in ordine ad aliud. 1a. p[ar]tes indivisibile p[ar]tes. 2a. vero
divisibile

P[ar]tes uero proportionales p[ar]tes p[ro]p[ri]as applicato negant
ad minor p[ar]tes continui p[ar]tes. ab ipso d. indivisibile, non in p[ar]tes
dicit, quod si minor p[ar]tes, que p[ar]tes esse de auro esse dicitur, etiam
tantum de essentia auri, et de sua fo[r]ma, et ma[n]u, et de suo p[ar]te, et

Et sic dicimus, quod primum contingit in partibus indivisibilibus
non corporibus; non tamen in partibus corporibus. Sed quoniam primum
indivisibiles positiones unius in alio causant continuum remanentem
placandum sunt causas ipsarum sine aliquo ipsis superaddito, nisi aliquid
ipsis superaddiderit. nam sine aliquo ipsis superaddito videtur. non posse
aliquid ipsis conjugari; deinde si primum, quod erit in hoc aliquid.

quod dicimus, quod causant continuitatem per solam communicationem ad
vicem, si quomodo se ipsi adinvicem uniscentur; ex quo questione videtur
superadditione 1, continuum esse cum sola completionem adinvicem sine alio
alio superaddito causat continuum, et continuant. quoniam platonem
completionem partes simul tenent, et tenent. hoc platonem in homogene
is, sed etiam in heterogeneis videtur in hunc, qui longe a quo frigida
cum pede totum corpus restituit. tunc continuitatis, quam habet
alio partes cum pede, quod non posset esse nisi una, esset in alio. et
tunc, ut videtur ex questione vigesimo nono Thomae et Aristotelis

+
in capite est
in pede

Sed dices si pars, que est in pede caput esse in pede; hoc est in ipso
pede: quod est in quod una pars sit in alio. et patet, quod quod
nunc est in alio est in loco illius est. Sed si se et non sit est in
illo verum; si tantum si accideret, et non aliter esset. pars pe
ter, que est in capite tantum est in pede, non hominis, qui in hunc
est in capite; sed etiam in pede: et sic non corporis hominis caput contin
uat. cum pede, quoniam est in hunc, qui simul in se tenet caput, apertum
licet per in suo loco non teneat caput, quia una pars tantum debet
esse in alio non terti, et non non sui, quod tantum non terti contin
at. cum illa et non sui dicitur. et est in dicitur quod habet alio
ut videtur. ex lib. Elementari cap. de quantitate. contra videtur

Cont. 4. an continuum componatur ex solis indivisibilibus

Ad hoc supponimus tempore difficultatis esse an continuum ita constat probo
quod si illa partes dicitur. possit perveniri ad aliquos partes indivisibiles

res quod e' esse ac quere, utram omnino, partem contineri sint diuisibiles
indivisibiles. et licet ex dictis in eod' articulo constet continens componi
in indivisibilibus; tamen major ex simplicibus quibus approposuit.

Quo. continens componit. tamquam ex simplicibus quibus ex talibus indivisibilibus in
quibus se diuisione potest ultime resolui. 2o. pars continens suspensum eo
est probata, quando 1. probauerimus continens non constare simplicibus pro
simplicibus in indivisibilibus diuisibilibus. 2o. pars ad honorem continens
fuit. licet si continens non componeret. ex talibus indivisibilibus. eo esset quod
ut dicitur. fuit. indivisibile. additis indivisibilibus non facit magis. sed hoc
est falsum: 3o. continens componit. ex talibus indivisibilibus.

fuit. ut videlicet. 1o. 2o. magis sunt duo indivisibilia simul
quam unus indivisibile solus. 3o. indivisibile additum alteri facit
magis. 4o. magis est constitutum ex duobus indivisibilibus quod ex
uno tantum. Sed duo indivisibilia simul sunt aliquid constitutum ex simplicibus
3o sunt magis. 4o. magis est illud quod dicitur duo entia quod illud
quod tantum dicitur unum ex illis; Sed constitutum ex duobus indivisibilibus
dicitur duo entia: 3o est magis, quo unus indivisibile. Sed indivisibile
est aliquid. 3o duo simul sunt quibus aliquoties, esse magis, quod uno
sola dicitur alter indivisibile. non esset aliquid.

De. 2o. 3o. si indivisibile
ad ista indivisibile non constitueret diuisibile. eo esset quia caret partibus
liberis eod' dicitur extensionem; sed hoc non est necessarium. 3o est. 4o. forma
forma caret materia, et tamen secundum materiam constituitur materia habet materiam.
3o similiter licet indivisibile caret extensione constituitur in aliam.
diuisibile tunc dicitur extensionem.

De. 2o. eto. de continuo successivo in
spatio minus hore solum dicitur. instantia que indivisibile sunt: quod dicitur
constituit. illo hore ex indivisibilibus. 1o. magis. 2o. quia in illo hore
non plus dicitur. presentem, praeteritum, et futurum; Sed omnino isto presentem
esse constat instantibus: 3o est. 4o. presentem est instantibus
indivisibile.

bituere dicitur si sit, quia nemo dat quod non habet. Sed dicitur quodammodo
 ut cond. ut hinc nego; verum quidem est, quod punctus non potest esse diu.
 sit; sed bene potest esse pars diuisi; imo si punctus est linea diuisibilis
 propter quod dicitur in libro mag. quod punctus non significat quodammodo
 uterque, et ut constituat continui subiecto diuisi

Fig. 4.° puncta ut con-
 tinui si lineam debet esse continui l. contigui, de punctum: quia punctum
 constituit lineam. ut. s. in punctis non potest esse continui quia conti-
 nuus sit illo, quod ultimo sunt uno, sed puncti non habent primum, nec ul-
 timum: ergo est deinde neque contigui, quia contigui sit illo, quod ultimo
 sit final; sed non habent ultimum. ergo est.

5.° dicimus, quod debet esse
 continui, seu in continuatione positi; ad prob. D. dingo A. continui eos
 habita verum, condicio falsum; verum quidem est, quod ut puncti
 constituit continuum debent uniri, et fieri unus ex ipsis, existunt enim
 habet ultimum, et primum, altam individua, in seipsis fortiter. non de-
 bent habere ultimum quia in se solent continui non sit in diuisionem
 continui significent, solentibus sunt continui in composito ex ipsis, in quo
 est primum, et ultimum;

Fig. 4.° variis mathematicis angulis. l. q.
 dicitur. cont. ab Euclide, demonstratum fuisse omnes lineas in se
 & quales esse diuisibiles; si si demus lineam partem tribus punctis
 non posset induci partes & quales diuisi: ergo non componit: ex his punctis
 5.° si potest abso lute negari hoc esse demonstrabile, nec demonstra-
 tum. et potest dici et certum hoc esse demonstrabile per se de punctis
 sensualem lineam, non vero de indivisibilibus, que sentiri nequeunt.
 esse nihil 2.° nos

Fig. 5.° si continuum componeret: ex his punctis de-
 queret: quod duo in circulo quod unus esset interior alterum essent omnino
 equales, quod est aperte falsum. ut. s. q. l. est esse puncta in lineam
 circuli inferioris, ac in lineam superioris: ergo esse equales omnino. ut.
 am: a quolibet puncto lineam superioris circuli possent dici lineam, et

ad centrum circuli; Et ille linee, quilibet transiet p[er] puncto circuli inferioris: go est. nam no[n] possent ille linee, in circulo inferiori in eo. Sed puncto coincideret, quia aliquo debent esse. o[mn]i quo: go est.

gat. sequela ad prob. negat. an[te] ad usum prob. potest negari. q[ui]s uiculus no[n] constituit ordinis, que ex superficie ueniunt ad centrum. Et constituit. octo angulis, quadrangulis, & quinqueangulis, est. et o[mn]i b[us] figuris, propter q[uo]d est magis, & minus figuris, quod sit aliqua alio figura, et propter hoc dicit. utrum figuris. Et dato sit. negat. S. am. propter hoc ut apparet in lineis sensu b[us], que s[unt] dicuntur ad sensum, quoto magis accedunt magis a pro quoniam, esse sunt uno lineo.

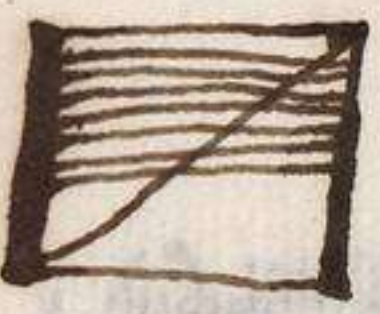

Fig. 6. si continuis componeret. ex duobus indiuisibilibus, quod lineam: ametricam quadratam, que dicitur ab angulo, ad angulum no[n] esse rectam lineam rectam, que dicitur a costa ad costam, quod p[er] singulo puncta b[us] ametricam dicitur linea, a costa ad costam: go est sunt puncta indiuisibilibus, quod in costa.

5. nego sequela, ad usum prob. negat. an[te] et no[n] eadem, et ad sensu patet, quia ille linee, que tendit de costa in costam transiunt p[er] lineam diametricam formant duos angulos ualde acutos et duos ualde latos magis, & quod anguli quod anguli, unde patet aliquantulum comitant. si aliquo indiuisibile, aliter no[n] possent facere unum angulum latorem altero, quia indiuisibile unum no[n] est magis altero: et si etiam tenentur hoc arguunt solvere q[uo]d no[n] possunt concedere ille linee p[er] indiuisibile diametru[m] transire.

Fig. 7. si continuis componeret. ex duobus indiuisibilibus sequeret. quod magis uel locissimum b.g. aquilo, et tardissimum 29. testudo, aequale spacia, qualiter spore pertransiret. p[er] seipso. diu aquilo transiret prima indiuisibile, testudo eto illud transiret, quia supponimus, quod simul unum simul moueri, no[n] no[n] possat moueri indiuisibile transiret. Et deinde diu transiret se uindit, etiam testudo illud transiret, esse de aliis: go est.

5° nego sequela; ad prob. dico, quod da aquila transiet primum signu
 tertio illud transiet. Unde dato aquila transiet secundo et 3° ter.
 tado nihil transiet. De quibus dicitur quia sunt motus in se ideo continui
 sicut motus aquila; de includit aliquas morales, et quales, per quas videri
 dat.

Mag. tandem ex Concilio constantiensi sessione 14. ubi fact. hae
 propositio. si nec aliquis malitiam componit. ex duobus, aut quibus
 sunt in immediatis, aut solus ex partibus simpliciter simpliciter. pro quo
 dicit Concil. primus pars est error in philosophia: ac dicere, quod line:
 a componit. ex solis partibus dicitur esse ut videtur.

13° de 90. d. 6.
 ipse dicitur. huiusmodi dicit, quod predicto propositio non respicit
 inter illos, quos Martinus 4° demonstravit contra Guilelmum, et Joannem
 Hus; nec in isto concilio. Sed tamen respicitur dicto pro quo
 suo tempore in appendice addita concilio, que appendix desumpta fuit, ex
 codice, cuiusdam canonici Clermontis, que eodem tenet. In his propositio:
 le mendosum, et propter hoc in oib; editionibus non respicit. Et tamen addi
 op testat. Sed dominus predictum Concilium non esse legitime congrega:
 tum, quia nullus Pontificis auctoritate videtur; non licet fuerit pro:
 tera et Martinus 4. confirmatum. non tamen quodam de predictam pro
 et si nihil valet argumentum. questio 3° de infinito ratio est et

quest. tertia de Infinito. et questio

Et cum ois subitaneus sine quodlibet sit infinito videtur. in pro uerb. ideo pro quo
 locuti sumus de qualitate de eius opposita questione pronuntiamus, ad unum pro:
 ptum cognoscit. et aliud, in quo tres quaerimus. scilicet quid, et quod sit infinitum
 dicitur an possit creari infinitum imperfectione essentiali. et 2^a an possit dari
 infinitum in multitudine magnitudine, et intentione. quare sit contrarium.

Cont. 1° quid, et quod sit infi-

no tam supponimus infinitum dici illud, quod non habet finem, seu medium
 huius. unde tunc modis consideramus aliquid posse esse infinitum, quod dicitur

consideramus posse carere tunc, et si uere habeat in parte essentiali
in numero, intentione et duratione, in his istis modis considerat illud posse
carere tunc; et si dicitur dari infinitum in perfectione, seu simpliciter in
tensione, numero, intentione, et duratione.

Præterea considerat illud non posse
carere tunc dupliciter, uno modo intrinsece, et alio modo extrinsece. tunc in-
trinsicè dicitur carere tunc, quando in seipso de se finem non habet, quod pro-
pter se potest de ipsa actu verificari, quod est infinitum; et istud est dicitur
infinitum in actu, seu categoricè mathematicè, quia de ipso actu verificatur, in finibus
tunc in dicitur non carere tunc extrinsece, quando licet seipsum finem habeat, tamen
potest ab extrinseco, semper magis et magis fieri sine cetero, ad detractum tunc, et
istud infinitum uocatur in seipso seu in categoricè mathematicè. Infinitum

Infinitum sim-
pliciter potest defini: ens in quo sue partes conueniant in seipso. In
met. 2. cap. 1. ubi dicitur: quod quod dicitur ens bonitatis, magnitudinis, et
nitatis est esse ens infinitum. et hoc est, quod infinitum dicitur per plenitudinem
autem perfectionis, et ita plenitudo est per conuersionem suam rationem esse
ne ista non potest esse: potest. B. potest quia plenitudo bonitatis est quod
sit summe, magno, durans potest esse. Non potest esse magis magno, du-
rans, potest esse, quod si est ipsa magnitudo, duratio, potest esse. hoc est
respondeo huic dicitur: in proposita quod in uno numero potest haberi sa-
pientie, et uoluntatis est deus infinitum, eundem in seipso. In met. 2. cap. 1.

Infinitum sequitur quod est illud, quod in aliquo dicitur summo plenitudi-
nem. infinitum categoricè mathematicè est illud, quod actu dicitur summo ple-
nitudine et conueniam finis finalis categoricè mathematicè est duplex conuaditi-
ne, et est in seipso in seipso, quoniam finem, et alium detractum, et alium
quod non est ita parum quin quoniam esse potest. Unde sequitur in contrariis
uidebimus an dicitur. talia infinitum quare sit contra ueritas proinde est.

**Cont. 2. an possit creari infinitum in p-
fectione essentiali**
Cum illud quod sit finis non potest per suam rationem infinitum attingere quod
potest.

de objecto, quod illi et facilius fallunt. non autem cogit. sua sua et seipso
transendere est, quia plerumque de illis est in obiecto, quod ipse de seipso aliquid
aliter non possit esse opinio, sed, nec supposito summo intellectum, quod est
falsissimum.

Unde, ut cognoscamus, an deus possit infinitum in personae, vel
in aliquo alio genere producere, considerare debemus personae, et conditiones dei
creaturae, et infiniti. Deut deus namque ad hoc in quo stat disputatio cum claritate
disquirimus, et infinitum unum in alio seu caltheo remanentem, et aliud in ipso
seu specialiter remanentem; et de aliis quae sunt, unde deus possit ipse producere.

Art. 1.º non potest deus infinitum in alio producere, in personae essentialiter
est non potest deus facere creaturam infinitam, perfectam. hec etiam communis
est ad ipsam est quia talis creatura esset a seipso, consequenter deus. potest enim
habere infinitam potentiam, et se unum: ergo potest in ipso esse, et ad se
esse. De quo a se potest ad se esse necessario independentes ab alio
est: ergo est. Item etiam quod est contra infinitam singularitatem dei non potest
deo fieri; De quo sit alia perfectio simpliciter infinita est contra singula-
ritatem dei, quia deus non esset in perfectione simpliciter singulari: potest.

Art. 2.º non datur infinitum in potentia imperfectionibus essentialibus; nec po-
test dari, hoc est non potest deus quilibet creaturae producere aliam in ipso
actione essentiali majori producere. nec illo variis locis tract. ad 1.º
De in quibus probatur non potest deus creaturam perfectiorem humanitatis
Christi producere. non ut tribus rationibus breviter praedictis dicitur proba-
tionibus. quarum sequens est 1.º ratio.

1.º potentia, quae est summe completa
et suum complementum, potest summe et totaliter complere suum effectum
potestalis est potentia dei: ergo potest creaturam ita completam producere, ut
alia perfectior esse, non potest. potest contra: si non potest eadem creaturam
producere, non potest summe et totaliter suum effectum perfectione si-
bi possibili complere; et impossibile est quod potentia in perfectione summe
completa hoc non potest: ergo potest creaturam ita perfectam, ut non sit possibilis
alio potest. et potest. quia non potest producere creaturam, quae magis perfectior
est, et potest.

2° no. si quilibet creatura producat alia possibilem potentiam, se que
 ret: quod potest accipere se totam in creatura esse majori potest producere
 dei; hoc repugnat conditioni huiusmodi deus est creator: non est possibile quod
 liber producat alia potest. potest sequitur: potest dei que est alia non potest
 totam potest creaturam ad aliam reducere: non potest creaturam esse majorem
 quam hinc uno potest dicitur. In respectu aliter, quod deo non potest tantum
 quantum, et alio

3° no. non est major diuina illius et diuina uoluntas
 quod diuina potestas, in se sit omnino idem; sed diuina illius cognoscit uera
 sua potentiam, que potest esse: non diuina uoluntas potest illam uelle et diuini
 potest producere. Sed si quilibet producat alia perfectiora pro:
 uelibus, potestas non potest: non est. aliqui audacter dicunt de:
 uno non cognoscere creaturam perfectioram a se produci uelle, quia talis re:
 aliter non est possibile, in non det. ultimo in perfectione

Sed. 3° no.

impugnat. si quod est 3° completum respectum diuina scientia non
 est dicendum, non consideremus diuina scientiam completissimam expect:
 et ipsa eternaliter et simul; sed si non cognosceret ultimam expecto:
 non creaturam conciperet diuina scientia incompleta in se eterna:
 lit. sciendi: non est. si mihi uideat non posse negari; sed potest. si potest
 de deo uolens ueni diuina scientia cogniti aliter creatura, quam
 eternaliter non cognoscebat: non esset incompleta in se eternaliter sci:
 endi. potest. ante. preter creaturas, que alia et detrahe eternaliter cognos:
 cit potest aliam perfectioram de nouo cognoscere, quod producat illis potest
 se detrahe aliam perfectioram producere, et consequenter de nouo cognos:
 cere, quod mihi ueni simile non uideat.

Arg. 1° 2° sum: uoluntas producat

Quia dei est sim. potest uoluntas infinita et quod potest et resistere: non potest
 in infinitum simpliciter producere, potest. como. 1° quod si non potest da:
 ret. aliquid quod resistere potest diuina uoluntati, restat in infinitum prod:
 ueretur; sed non potest dari aliquid resistens diuina uoluntati, quod debeat
 esse uoluntas equalis in diuina, 1° major: non est.

2° p^o conso: pater dicitur, et generat filium dicitur infinite, quia cum
pater generat infinite ipse generat. Et cum deus ad nihil simpliciter
finito creaturo producat: ergo potest ipse simpliciter infinito producere.

ad. am, et nego. conso: ad usum tam prob. dicitur, quod seipso sibi adpi:
teret ratione sua summe singularitatis, quam suam unitatem destrueret
posset, si aliud infinite simpliciter producere posset, et consequenter
seipsum, cum ipse unitus sit suo singularitati. Unde quod illud considerat
divina unitatem, ne affirmet aliquid posse seipsum, affirmat posse in:
finito simpliciter producere. Et cum considerat rationes creaturae et divi:
nam singularitatem affirmat non posse deum creaturam simpliciter infini:
te producere, esse eadem in contradictionem, a quo contradictione exigitur.
Et exans dicitur unitate, et dicitur singulariter esse omnino idem.

prob. nego. 1°. Et eo quod ipse infinite, quia in infinitate, et de infi:
nitate ipse generat, et cum non possit deus creaturam de infinitate, et in infi:
nitate producere, quia de se ipso de sua essentia, et non producere
cum non sit alio infinite, et seipsum facere illud deus; sed non
posse creaturam simpliciter infinite producere, quamvis in unitate
infinite ipsam producat.

Arg. 2°. Et tam: si quacumque creatura produ:
ucta deus non posset aliam creaturam producere, sequeretur quod dicitur
potest esse ex dicto; et hoc est impossibile; ergo et illud ex quo sequitur
ipse. Et non posset amplius producere: ergo esset ex dicto; non illo potest
dicitur ex dicto, quod nihil in ipso unitate continet; et illo potest nihil
in ipso unitate contineret: ergo est.

5° nego. Et ad prob. dato unitate
quod cum est ex parte infinite, potest negari? nego. conso; ad usum
prob. dicitur. Et si esset privatio illa quae in unitate continetur, vera
si non est privatio falsum. Ipse et ad 3°. dicitur similiter; nihil in
sua unitate contineret, quod non esset alia veritas, quod esset, privatio falsum.
Ipse enim per aliam non dicitur evacuari; una per aliam completur; et sic.

si dicit: sua uiam p[er] p[ro]uisionem alij, esse licet n[on] possit amplius nona[re].
let cum uato, quod non esset p[ro]uato a[li]o; uio esse completa, quod p[ro]u.
feliore ad huc heret, qui est op[er]i complementum

Op[er]i p[ro]p[ri]o aut[em] sequit[ur].
esse op[er]i a[li]o, et uat[ur], quia s[em]p[er] p[ri]uio[n]e p[er]fecta, alij considerat, qui
complementum illius est. et p[ro]p[ri]o g[ra]t[ia] p[ro]p[ri]o p[er]fecti non euocat.
p[er] p[ro]ductione[m] tu[m] simpliciter infiniti, et p[er]fectio[n]is, qui p[ro]p[ri]o esse; uio p[ro]p[ri]o
uio p[ro]ductione[m] esse complet[um]. que p[ro]p[ri]a creatura p[er] p[ro]ductione[m] p[ro]p[ri]o.
uio tu[m] creati dicit: sua uiam

arg. 4o: quia dicitur creatura p[ro]ducta infi[n]i-
tate distat a Deo in p[er]fectione: igitur potest inter ipsa[m] et Deum aliam et
e[ss]entia[m] p[er]fectio[n]em esse: igitur quia uia p[ro]ducta p[ro]p[ri]o dari alio p[ro]p[ri]o
falsum: contra patet, quod inter extrema[m] infinitate[m] distans potest aliquid
p[ro]p[ri]o

5o: licet aut[em] possit negari, quod dat[ur] creatura, que in unitate sup[er]i-
p[ro]p[ri]o conjuncta est cum Deo, et consequenter in p[ro]p[ri]o est magis Deo a p[ro]p[ri]o
a; p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o. et uio p[ro]p[ri]o creatura. tunc dato aut[em] negat[ur] co[n]i-
sequens; ad cuius p[ro]p[ri]o. disto p[er] dicta[m] e[ss]entia[m] esse conjuncta[m] uio est
uio, si non est falsum; aut[em] aut[em] n[on] possit Deus esse creatura uio p[ro]p[ri]o
si in equalitate et concordantia p[er]fectionis sequit[ur]. non possit aliquid
falsum semper in infinitu[m] p[ro]duci, aliter possit p[ro]duci aliquid, quod
non esset Deus nec creatura

Sed, 6o: ex hoc sequitur: dari de facto creatu-
ram ita p[er]fecta[m] ut Deus non possit aliam p[er]fectione[m] p[ro]ducere
p[er] hoc est falsum: igitur est. p[ro]p[ri]o. si Deus n[on] possit creaturam p[er]fectione[m]
p[ro]ducere illa, que de facto sunt sequent[ur]. quod n[on] possit mundu[m] melio-
rare; p[er] in concilio Constantiensi desponsio uio. damnat[ur]. tota[m] h[er]esim
1o: Deus nihil potest annihilare, nec mundu[m] maiore[m], h[er]esim uio
am[er] mag[is] usq[ue] ad certu[m] numeru[m] creare: igitur potest Deus creaturas
p[ro]p[ri]o, istis, que de facto sunt p[ro]ducere

7o: id[em] sequitur
dicitur humanitate[m] Christi esse aliam creatura[m], et negant[ur] motu[m]

ad prob. dicitur quod si ad personam essentialiter unam, quod ad ali-
quas personas, accidit talis, saltem. Ita auctoritas Concilii dicitur
huc pro dicitur: quia heretici loquuntur: ex parte nostra dicitur, et quod
tum est esse, quod ipsi dicebant, quod deus omnia gerat de necessitate
nata, et sic producit quantum de sua natura producit, et producit sine ulla
causa nec hoc negamus qui dicimus, quod deus non potest esse in materia
re, est: non quia deus illi virtuti, de qua dicitur perfectior omnino
esse non potest.

Sed, dicitur impossibile, est quod deus virtuti producat in se
ex parte dei, et quod non possit correspondere illi effectui: go si deus potest esse
vultum et esse, etiam ex parte creature, potest. si non potest ex parte
creature, eo esset quia esset impossibile ex parte ipsius creature; go deus
potest facere de impossibili possibile: go est. potest. ita dicitur: non magis
existat impossibile, et possibile, quam esse et non esse, go deus quod non est
simpliciter; go tantum simul est potest facere simpliciter esse, ut in
creatione: go etiam quod non est possibile, possibile.

Si talis virtuti conueniat ad in vobis diuini perfectionibus verum, si non
conueniat, go contradicit falsum; ad prob. dicitur, quod quodam impossibili-
tatis, necque cognoscatur ex parte creature, quia impossibile est. Item ori-
gones dicit ab aliqua perfectione diuina, quod non perfecta non adhi-
gemus; et sic data. Nosse dicitur, dicitur. sicut patet in omni; et ad prob.
tatem dicitur, dicitur aliquid quod inuid est in se utraque calum, quod
deus non potest facere, quod sit in se nec ponere, illud in se, quia
contra bonitatem diuinam, que est ipso potest diuina.

Unde, propter
cautione, contra aduertite, quod illud quod repugnat uni perfectioni diuine
omnibus repugnat, quamuis, o nobis non conueniat. In repugnat, quia diuina
fontes sunt unum et idem, etiam est idem quod alia, licet o nobis consideret. u.
no sine alio; propter quod aliquid de alio dicitur aliquid de uno, quod est
contra perfectionem aliorum; cum propro sit quando consideramus solam di-
uina potest, consideramus potest temp. in se in se multiplicare creaturas, ne

aliquem defectum consideremus in eis in ratione substantia; ad hoc, quod de consideratione
divina sapientiam, divinam complementum, gloriam, et quietem consequatur.
consideramus deum debere in aliquo creatura, quo cognoscit complementum
gloriam, et quietem habere, ne divina perfectione sine aliqua delectatione, quae
est, et complemento sint in ipsis creaturis, et si cadimus in contradictionem, quam
superamus attingendo divina potentiam esse suam complementum, gloriam
quietem, etc. De his in ista tractatu in lib. contemplati. Considerandi

Cont. 3° cum possit dari infinitum in mul:

titudine, magnitudine et intensione
Ista procedimus sicut ad precedentem, supponendo oia que in isto dicitur
quod, quibus addimus contrarium nobis procedere de infinito actu, seu caliditate
magis, de etiam de infinito impotenti, seu sicut negatione, quare sit

Et lo. non potest deus producere infinitum in actu, neque in multitudine
neque in magnitudine, neque in intensione, et est commune, et ad precedentem
contrario patet, quia quodlibet infinitum est impossibile, quia implicat oppositum
quod constat per se, sit actu infinitum; de quolibet infinitum est impossibile
et: 10. et: 20. patet, quia si multitudo horum 10. esset infinita, et medie:
tot illius esset infinita etiam, et: 10. et: 20. constat per se, quod si est: 10.
equalis est multitudini, cum nihil possit esse magis infinitum; et similiter patet de
magnitudine et intensione

Et lo. non potest dari aliquod infinitum in intensi-
one in ipso, seu sicut negatione magis, et: 10. et: 20. quibus in suppe-
rius contra verbum probationem ad eundem. Item etiam constat et: 10. et: 20.
inter qualitates, quibus multitudo et magnitudo sunt species, nam de ratione quanti-
tatis est que sursum habetur ipsum per existentiis et agentis terminatio,
et limitatio et diximus in loco: 10. impossibile est quod habere tantum debetum

Patet tamen et: 10. de magnitudine, si, quaque magnitudine producta pos-
set deus aliam majorem producere, non posset esse ipso magnitudine creato
ad complementum ducere, nec magnificando creaturam posset ipso completum
esse; de hoc est impossibile: 10. et: 11. est certo, quia complementum magis
subi

medicinis creat, est ita magnus, ex leno ut major esse nequeat: et copioso
tum diuine potest in magnitudine creatura est tantum magni si esse ipso
ut amplius ad magnitudine non possit. Et etiam patet, quod deus est sanctorum in
omnibus personis suis: consequenter in omni personam ultimam, et complectentem
debet habere, aliter non esset in ipsis, et completus.

est, quod accidit, possit magis multiplicari, quo potest, potest non potest
per in infinitum, ut si: go magis accidentia. Et patet, quod accidit habet
omnis de esse, quo substantia, cum sit magis ipsa substantia: go non potest ita esse
in, nec intendi sicut substantia. Et est controuersio, ut patet. est.

ep. lib. de natali pueri Paruuli. cap. de magnitudine, ubi magnitudo dei
si ait: et ut omnes nouum semper effingere potest numerum: multo magis
in profum nouo ipse omni adficere uniuersum. Dicitur, quod quod numero con
ueniat semper potest aliam magnam fore in magis: quod etiam deus quod
creaturam producit aliam magis producere potest.

et dicimus, quod loquitur de magnitudine dei absolute, et secundum se consi
derata, et ad deulandi quod non dependet nec potest ab aliquo impediri
hoc dicitur; tamen magnitudinem, l. potestati dei hoc modo considerato magis
ostet, quod illi correspondet opus extra uel dicere. in lib. quinque sapientum
Cap. 45; et sic magnitudo dei, l. potestas, quantum est opus absolute conside
rato in finem potest; aduocum ad pugnat creatura, et diuine singulari
tati ipsum non potest non defatu potestatis; sed quod respicit creatura sing
ularitati et summe unitati dei ut dicitur in eodem libro cap. de potestate
et in verbo apostolico 1. 6. cap. quod deus sit incarnatus. s. secundo

In fine aduertit quod non, quod creatura respicit semper multiplicitati, inueniuntur in
numero, quo magis de unitate est quo diuina unitas, et alie diuine p
sonae non possent quietam tunc ad extra, quo unitas non potest esse in deo bono
producenti summo bonum, quod quod bono producit esse aliud bonum magis
aducibile, et si non esset summo bonum in deo; et idem dicit de aliis perfectionibus
que finem in creatura omni inueniunt; sed semper laborum, et uacuitatem quod
implicit.

C. 4. de actione & reactione

Con multo possit inferri de actione & reactione, que diximus supra de causa efficienti
et ex loco; ideo non in ista quest. Idem brevitati quecumque an agens agendo reparatur
habet. quare sit controuersia unius an agens agendo reparatur et aliter.

Cont 1. an agens agendo reparatur

Pro ista breuitate supponimus quod reparari est agentem aliquid recipere o sub:
to in quo agit; et ab agere nihil aliud est, quam agere in illo, quod in ipso agit. un:
de reparari est mutua passio, et recipi mutuo ab his.

Dicimus igitur quod quodlibet
autem agit in subto, quod illi resistit agendo reparatur. et non est, qui resistendo illi
in ipso suo actionem, que tunc ergo illud per aliam actionem: et si reparatur
ab illo in quo agit. ad hoc quomodo agens agit in subto quod sibi opponit agere:
do non reparatur, quia placet illi recipere actionem ab agente; et propter hoc
quia in illo creatura potest resistere si non recipit. agendo in ipso creaturis

Id autem in quo unum alteri resistit est contrarium, que inter agentem, et pati inter
medial, ut videtur. ex def. contrarietatis. patet tamen hoc ex principio. p. 2. cap.
4. ubi dicitur: quia aer habet placidum in accipiendo calorem ignis non habet
liberum in accipiendo calorem per suum mundum; et quia sibi dicitur:
licet accipere placidum a terra habet deliberationem in suo potestate in
seu modo mundi contra libertatem; unde sequitur: quod resistit illi in suo
ditate. motu si rando se desuendo ipso caliditate sic uoluntatem quodam modo patet.

Quod an agens agit in sibi simile; mouet. hoc debet quia conuenit ex dicto.
quod agens agit ut assimilaret sibi effectum; et si sibi subto eam est simile effici:
entia uidetur. non posse in illud agere ad quod breuitate dicimus quod efficiens
tantum in eandem assimilare operi sibi quatenus in eandem assimilare illud
sue imaginatione sue idea, que mouet ipsum ad agendum; et si ipse agit
in sibi simile entitatis non uero intentione naturaliter. questio 4. de tempore

C. 5. quinta de tempore agens

Nihil difficultatis ulla, quod tempus, quod in presentia questione inuestigamus, in:
quo breuitate causa duos contrarios ponimus. in quantum quod est tempus et
in 2. quomodo partes temporis existant. sit igitur controuersia primo

Contra quod, & quodlibet sit tempus

Pro tam igitur: supponimus, quod tempus est aliquid reale, ut patet in lib. eam. q. 3. quibus modis illis. cum temporis, quam sine ipso. Etiam si tempus aliquid reale non esse non posset in aduentu, s. ante, post, cito, tarde, est. aliquid reale significare, quia sine tempore non posset aliquid realiter esse, cito, tarde, ante, s. post etc.

Hoc supposito definit: communiter tempus sic: numerus motus sui. prius, et posterioris; et dicitur: numerus, quia cum tempus constet ex priori, et posteriori, qui numerus constituitur. sequitur: esse numerum non numerum numeratum, sed numerum numerabilem. dicitur: motus, quia prius et posterior tempus sunt prius et posterior motus, secundum quod in legibus sunt presentia alio presentia, et alio futuro. unde resoluit aliquid, quod tempus nihil aliud est, quam ista successio rei, que successione videtur.

Sed antequam nos tempus definiamus aduertimus ad subiectum tali, quod tempus sicut consideratur secundum se, et sicut consideratur secundum subiectum in quibus est. tempus secundum se, consideratur: ut pars unius est. dicitur: cum in subiecto generali, quod tempus est una pars simplex subiecti huius mundi, cum quo subiectum cum omnibus suis partibus quibus in tempore est. et tempus hoc modo est indivisibile ut dicitur in subiecto generali quia tempus hoc modo non est subiectum; et sic quibus magis esse, divisibile, et non quod non est motum est quia generale, et in generali subiecto, subiectum

Tempus non secundum subiectum, in quibus est consideratur: sicut in sole, in quo sunt tempora divisibile nomine motus ipsius solis, quique est subiectum subiectum in tempore presentis, et eius figuram apparet in tempore praeterito et futuro: et propter hoc definit: tempus in leg. novo. illud est, ad quo magis spectat in ipso motu, quod in alio acci dente, quia sine tempore non posset esse motus, cum tempus sit subiectum ut dicitur in pro verbis

Tempus igitur: magis: simpliciter definitur in proverb. instrumentum est quo subiecta principia sunt, et quibus. dicitur instrumentum, quod est acci dente, quia omnia accidentia sunt instrumenta subiecti. dicitur: cum quo

Substantia sunt principia ad derivandum quod nulla substantia que sit
principia potest sine tempore, nec extra tempus esse principia quia ut
dicitur in primo libro. - solo eternitas, et illud quod in se habet est ante tem-
pus; et cum illud quod est principium non sit eternitas quia novum sequitur
in tempore, per quod est novum; ut dicitur in libro Quaginta. Hic dicitur

Prodit, et motu, ut melius et facilius intelligatur: tempus; non enim potest presentia et
tingere, nec expectare tempus, sine preterito, presenti et futuro, non quod ista sit
de essentia temporis, quod est indivisibile in se, et semper presentis ut dicitur in libro
Chaos; sed quis sunt si sine representantur illi tempus; et cum ista non possit
esse sine motu, addit, et motu,

Et tamen potest dici quod addit, et motu, ad
distinguentium ab eo, in quo non est motus, quia in ipso una pars non est post aliam
sine quibus una res nequid est motus; De omnibus sunt simul sine successione ut dicitur
in sententia q. 41; unde licet tempus, quantum est esse, non distinguitur ab eo; ta-
men ratione respectu ab ipso distinguitur quia eorum essentia est in quo non est motus mo-
tus mensuram eius durationem; et tempus est in subiecto in quo est motus indifferens
suatus per ipsum tempus

Et sic tempus, quod in se generaliter sumptum est in-
divisibile ratione substantie in quibus est dividit potest in ipso. Hic dicitur in successi-
vum et instantaneum ut videtur ex libro; tempus instantaneum seu continuum
est sicut duratio mensuram durationem Angeli, h. orbis, ut subiecta generaliter
nam talis mensuratio non mensurat successum, cum non habeat unam partem
post aliam; De omnibus simul; et de ipso tempore non agimus hic, quia tale tempus
dicitur deum

Tempus successivum, seu discretum est illud, quomodo sunt. Hic dicitur motu
contingente sub sphaera superioris, quod tempus dicitur divisible ratione subiecti; et de
isto proprie querimus hic, quia istud communiter dicitur tempus; et etiam quod
per istud mensurantur durationes motus, et motus, cuius proprie dicitur quod per se
datur, et id cum quo subiecta principia sunt motus; istud enim tempus ut dicitur
in casu sit numerus horarum, dierum, annorum etc.

Unde male dicitur in desione
communis, quod tempus sit numerus, quia numerus motus procedens causat. a tempo

nam tempus ad quatuor partes terre, causat totidem numerus; et sic non est, sed quatuor
id est tempus cum quatuor causat totidem numerus. inquit. quodlibet. Chas. ad dit. quod nemo.
to quatuor, si ce quatuor umbra, remota; nec etiam esset umbra si totum continuum terre, que
est in medio primameti nihil esset; nec se conseru. quatuor annorum est. uerum tamen tempus
adhuc est id quod est. hinc. h. d.

Et hinc recte inferes tempus realiter diuisibile
ut tenet in hinc. h. d. quando, et sequit. quod prout. ep. citato. fort. ent. non
et ep. Chas. ce. ad est quod. hinc. diuisibile. realiter ab illo quod in se substantia.
sed quatuor substantia. cum tempore. present. ut dicit. in. ab. generali; nam quatuor
nequid esse sine tempore; bene uero e contra. ut patet in Angelis. Respondeo
et conuenit in Angelis non esse in tempore; sed in euo; seu euit. ex. maliter.

Sed contra tempus ipse non diuisibile. ab euo; sed beatus. hinc. h. d. in quo est. di.
cie. omni. in. sententia. quest. 2. quod euan. est pars temporis. euit. ex. nota. to
quo. non. iurad. substantia. que. sine. iudic. successus. sunt. Nam tempus. generale. pro.
prietate. est. generalis. substantia. quod. di. cum. quatuor. man. iurad. duobus. modis. quod. quod. in.
cludit. in. i. quod. ad. tempus. quod. tempus. in. hinc. et. quod. ad. tempus. aut. ex. notum.
ut. dicit. q. 2. sententiarum. Sum. etiam. tempus. est. diuisibile. tunc. notum. ex.
uno. ut. saepe. docet. h. d. in. quod. inquit. o. hinc. quod. illud. quod. in. accidens. multi.
plicat. et. diuidit. aliud. debet. diuisi. ab. illis. contra. uentis. Tertius. conseru.

Cont. 2. quomodo partes temporis existat

Ita. 2. d. sup. pro. quomodo. existat. hinc. h. d. procedere. de. tempore. pro. ut. in. hinc. h. d.
li. part. licet. ut. dicitur. tempus. hinc. h. d. se. se. in. diuisibile. et. ep. conseru. non. hinc.
beat. partes; tamen. in. substantia. in. tempore. consistenter. est. tempus. diuisibile.
tunc. quatuor. ipse. substantia; et. sic. procedit. contra. de. isto. tempore. quod. est. di.
uisibile; nam. multi. aliud. tempus. non. cognoscunt; et. consequenter. dicitur. pro.
quomodo. predicta. partes. existat.

Et. mouet. contra. propter. opinionem. hinc. h. d.
teles. docet. diuisibile. tempus. semis. non. esse. pars. temporis. Sed. nec.
tem. et. hinc. partes. temporis. que. sunt. present. tunc. et. futurum. et. tunc.
present. nec. futurum. posse. existere. nisi. in. instanti. difficile. explicat. hinc.
li. quomodo. partes. temporis. existat; et. consequenter. tempus. est. quomodo. existat.
tempus. quo. partes. eius.

Primum igitur difficultatis est, quomodo partes unius diei que tempus aliquod det.
 examinatum est, si videtur solis multiplicatio et praesentationem, quoniam non
 quo existit nisi unum; De instanti est indivisibile, et non pars temporis, quo
 sed dum ipsa, que libet pars temporis debet esse divisibilis, que pars cont.
 niu est, quod partes temporis nunquam realiter existunt. Ut patet quia aliquid
 unum indivisibile temporis existens, sequeretur, quod tempus simul haberet plures
 partes existentes, si non esset successivum, quod de ratione successivi est tenere unam
 partem post aliam.

Deinde non potest pars temporis esse praesens, ut patet dicitur
 si solis est, quia aliquando fuerit praesens, quod impossibile est, quod aliquid
 sit praesens et tunc sine eo quod praesens fuerit praesens. propter quod non dicitur
 quod partes temporis existunt, instantia, ex quibus praesens componitur. sed:
 unum et praesens tunc hoc dicitur praesens praedictarum rationem praesens
 ubi non est, quibus probavimus continuu componi ex solis indivisibilibus.

Ex his clare explicat. et facit non successivum, que est tenere unam partem
 componit aliam, et non posse simul plures partes tenere, in quo valde laborant
 Aristotelici, quia tempus quodque tenet nisi unum instanti indivisibile, et
 post unum assumit aliud, etiam componit. ex istis instantibus nunquam
 ex partibus; sequitur tempus tenere praesens unam partem post aliam. ad
 vero in opinione Aristotelis nunquam tempus potest aliquid praesens
 re praesentem, quia unum ipsum omnis pars temporis est indivisibil.
 is, et tempus tempus est praesens et indivisibile. arg. que ista face.
 re possunt peripatetici ex dictis de continuacionem omnino dicitur
 nam ipsi tantum praedictant probare tempus non posse consisti ex instanti.
 bus, que unum est indivisibile, et tempus divisibile. De his ostendim
 us, quomodo indivisibile potest esse pars rei divisibilis. quare sit

Questio 6. de loco, et vacuo

Quo contrarietate eadem est disciplina, ideo de loco, et vacuo solum
 in ista questione inquit sunt quinque contrariae. 1. quid est
 si locus. 2. an plures corpora possint esse in eodem loco. 3. an unum quare

no corpus posse simul esse in pluribus locis. qd' an sit, et quod sit uacuum, qd' an
 si daretur corpus posset per illud uacuum moueri. controuersio primo
Cont 1. quid & quotuplex sit locus

Ita iam supponimus, quod eorum sedes & determinare locum in ipsum, ut
 huiusmodi. locus inquit uocatur ubi, quod est presentia rei in loco, de quo
 gunt in 6. ult. predicamentis. locus extensus est superficies continens, et cir-
 cumscribens corpus locatum, quam eorum definitur: superficies circumscripta
 tienti immobilis. Et superficies aeris ambientis terram dicitur locus
 circumscriptus terris.

Primo uero dicitur. Dicitur 1. quod locus generaliter
 simpliciter est id quod uacuum potest esse in alio. ita enim dicitur in
 praerob. et non est, quia sine loco non possent esse continens et circumscriptio
 si dicitur uisus sunt continens, et circumscriptio est id quod uacuum uisus
 potest esse in alio: qd' est. et propter hoc dicitur in lib. 1. dicitur, quod locus est
 id quod continens, et circumscriptio potest esse.

Dicitur 2. quod locus potest
 considerari in se, et generaliter, et hoc modo est unus in diuisis locis sine
 sui diuisione, omnia continens, et locum, uisus substantia est generalis sub-
 stantia uisus in quo continentur omnes substantiae speciales, sicut in aere
 aere, ut dicitur in praerob. et potest locus considerari secundum id, quod
 est in alio scilicet in subjecto; et hoc modo est id quod quodammodo potest esse
 alio et uno spatio substantiae in alio; dicitur qd' locus hoc modo dicitur
 his ratione uisus substantiam, quae uisus est in alio et distantia sunt, &

Dicitur 3. quod locus hoc 2. modo simpliciter dicitur in loco uacuo in praerob.
 id, et appropriatus. locus proprius est id in quo quaelibet res est id, quod est
 ut spatium caeli, quae uere locus appropriatus non sit, quia et remaneat continens.
 licet nos imaginemur ab spatio imaginarius contineri; et sic tunc habet
 locum proprium et non appropriatum nisi per imaginationem. et sic dicitur in
 his inquis spatio dicitur proprie esse, et quod est et uere locus potest uocari
 inquit.

Locus appropriatus est ille per quem uacuum suppositum dicitur, et dicitur ab alio
 continens.

continet aliud suppositum. Et camera dicitur locus appropriatus homini, aquo p[er] se
 vis est, quod dato ostendit separare. et loco continete ipsum in camera
 tamen remanet in suo proprio loco, et quo non potest separari id quod est. et
 iste locus est locus extrinsecus, corpus, et continetis, et de isto frequenter disp[utant]
 utant huc D.D.

Unde quibus inter locum et locatum dat. superficies, locatum
 non dicitur proprie esse in locate, quia inter ipsum non ingreditur, ut uinum in
 locum in ampulla non dicitur esse in loco ampulle, proprie. Item si imaginariet ad
 us si inter locum et locatum nullus est superficies, tunc locatum dicitur proprie
 esse in locate, Et quod uinum permixtum uino aqua dicitur proprie esse in aqua
 et cetero et corpus partem dicitur proprie esse in numero chaos; et chaos in ip[s]o.
 In corporebus, quia inter chaos et predicto corpore nullus est superficies, si dicitur
 superficies inter unum corpus et aliud; aliter chaos per omnia corpora, sine
 diuisione sui non transiret

Locus ubi est corpus partem dicitur in definitum et circum
 scriptum. definitum est ille in quo continetur. locatum sine occupatione
 nec repletionis loci. Indivisibiliter est totus in toto, et totus in qualibet parte
 te loci, ut Angelus existens in toto aulo dicitur definitus esse in illo quod totus
 in toto et totus in qualibet parte est sine loci occupatione, et hoc modo
 animo in corpore

Locus circumscriptus est id quo locatum est in loco, et occu-
 patione loci et repletionem. Taliter, quod totum locatum exiret per totum
 loco, et pars locati parti loci; et sic quod circumscriptus est in loco, diuisibili-
 ter, et modo extenso est in illo; et iste locus est proprius modus essendi in loco cor-
 porum, quia hoc modo sunt in loco simpliciter natura, et diuisibiliter. pro-
 uter modo essendi in loco, qui qualiter conveniunt corporibus et spiritibus, et
 aliis, dantur alii modi, et esse in loco sacramentaliter, et de his quos capitane
 Theologi.

Sed huc aduertimus, quod illo superficie, quod in corpore de ho-
 mo loco aptum est, non est proprie locus. Sed id quod describitur occupat locus,
 ut dicitur in lib. chaos; et non est quod locus debet esse in locato; et illo superficie
 ambietur est extra locatum; nec illo presentio, quod huius corpus est proprie
 locus, quod illo presentio si aliquid reale est, cum nullo inter continet, et

est enim octo; plura sunt illud spatium chaos, quod replet illud corpus,
et iniquos. in lib. de aere, quod dicit: quod locus proprius contondit, et est idem
in 1° chaos, quod locus est continere et indivisibiliter inter continens, et est idem

Cont. 2° an possint duo corpora esse in

eo loco ^{eadem loco} ^{eadem loco} non esse ^{eadem loco} contondam de loco proprio, et incho, quo certum est
unum tantum locum non posse esse proprium duorum corporum; ut in de enim per
lib. in quo lapis est id quod est non potest potius esse id quod est, quia tunc pa-
tes esset lapis, et tantum est certum de loco proprio privato, quod alii dicitur est
unicum, et in nullo spatio, in quo est lapis, et quod occupat. et lapis possit esse
aliud corpus; non de spiritibus et non occupent locum eorum supponimus plura
posse esse in eodem spatio

Supponit 2° quod corpus potest esse in loco duobus modis
natis: 1° in suo natura et loco, et utro modo est corpus in loco, cum est incho, et
repletionem loci et occupationem ipsius. Alio modo potest corpus esse in loco
suo natura et loco. et utro modo est corpus in loco sine occupatione et
repletionem loci, ut corpus hoc modo est in loco hostis, et perates
indivisibiliter, et incho, et

Supponit 3° quod natis. non possit duo corpo-
ra in sua natura esse in eodem loco, quia de natura corporum est repletio ipsius
locum suo quod locus natis capere potest, et consequenter natis non
potest ab alio corpore repleti, quod sapienter. quod esse repleti ab alio suo
quod potest natis repleti, et consequenter. essent natis. aliqui uocantur
et impossibile

Non alij uolunt aliquas experientias, quia aliqui adferunt. 4°
erunt dicunt, quod cum plenum sive, ac si pore potest tantum aqua quod tunc
sine sive. terra et air eadem, recipit sine ignem. uas et id plenum
aqua recipit cum aqua quod esse non potest nisi illo corpore, natis in eo
de loco sponerentur. sunt etiam duo accidentia natis. sicut in eodem loco
sive; et air non est de aere quod tunc semper et potest alium corpus

Non
quod uolent praedicta. non ad primum dicimus, quod in sive tunc omni-
ne, sicut alij sunt plures uocantur, sive concordant, plene aere

toruissimo quia sicut est proprietas terra, que effluat, et dicitur concavi-
 tates, et sic aqua aere sua humiditate, que est proprietas aere, que
 repletur implet ditto concavitate, expellendo illum aere; ac cum
 geditate restituit partes sibi, que per colorum ignis erat omnis dicitur
 esse. hoc accipit. Est aqua in dicto vase; nam si sicut esset humida
 et molle non non possit tangere aqua

Idem de ferro conditum dicitur
 quod terra recipit formam ignis sicuti carbis. et non consumit ipsa terra
 aere magna sicutate, quod tunc; et quia terra appetit frigiditatem aqua
 deo statim expellit. Ita ignis ab illo grad. Sed ultimum dicitur
 quod quia humida sunt terra et congelata restituit aqua, et ipso conditum
 dicitur expellendo aliquos vapores ab ipso.

Idem de accidentibus dicitur
 ut quod accidens non occupat locum: dicitur enim in proverbia quod de
 lo cui est accidens nullum accidens occupat locum; et sic licet sint plures
 sunt esse in eodem loco, subjunctum. et ad ultimum dicitur quod licet
 non sit de essentia quantitatis expellere aliud corpus; tamen non potest quod
 hinc esse ostensa cum repletionem loci in a quem aliud corpus expellit
 quod expellere est effectus negativus, qui necessarius sequitur ex repletionem loci
 et dicitur. difficultas est an saltim possit. possunt duo corpora pari in eodem loco

Deo: superius. possunt duo corpora esse in eodem loco. et sic ap. st. inq.
 non dicit. quod corpus Christi erat in sepulchro, et non movit lapidem, et
 sic ab utero virginis integro remanente; et intravit in sepulchro, cum
 suis clavis; et cum clavis, hoc sunt corpus et corpus lapidis. virginis est. Et
 duo corpora in eodem loco. Tum etiam in suspensione dicit christus. quod
 penetravit celos: et sic.

Idem tamen ratione si duo corpora non possunt
 tunc esse in eodem loco simul sequeret. quod deum non possit dicitur loci.
 prout et loci deum coram; id est est solitum, quod deus sit in non loci, et cum
 prout: et sic. Idem de non corporum est occupare locum unde de non
 loci est circumque verberare locatum, et ipse dividere ab alio locato; et sic

si duo non possent producere, duo corpora in eodem loco, non possent produci natura
tunc deinceps, quatenus supra istas naturas non possent aliquid facere.

Argues 1.º: impossibile est duo corpora esse unum corpus; si duo corpora essent
in eodem loco essent unum corpus; ergo non possunt esse. R. si duo corpora essent
in eodem loco non esset admixtum diversitas; sed quatenus unum corpus non est di-
uisibile non est dicitur ab illo; ergo est. si est certum non potest esse divisio corporis li-
ne divisione loci.

S. negat. ad prob. dicitur si. si modo tati et ad formam
nam essent in loco eodem. et si unum in loco tati, et aliud quoddam super illi non est.
et consequentia. Verum enim est quod duo corpora non possunt unum esse in loco.
Sed loco, ut extensione in ordine ad locum, et repletionem loci, quia hoc modo
diceret unum extensionem indivisibilem, et non unum. Quia unum corpus dicitur
extensionem in ordine ad locum, et commensurationem ad locum, et aliud non
dicens talem extensionem nec commensurationem non impleret quod simul sint
in eodem loco, et quia quando unum corpus ponitur in loco alterius hoc modo ponit.
non sequitur est.

In omnia; impossibile est quod corpus sit in aliquo loco, et quod
non repleat, et corpus et locum; si duo sunt in eodem loco, unum corpus et
illud locum, si hoc impleret; ergo est. si autem si hoc dicitur: corpus ab spi-
ritu, quod spiritus est in loco, sine corpore, nec repletionem loci; ergo est.
S. dicitur autem quod sit in loco iuxta suam naturam, et loci unum, supra sua
naturam, et loci subter. ad prob. dicitur, quod spiritus tunc hoc materiam et
tunc tunc quoddam est dicitur in loco, ad duo corpus super naturam, et non impli-
ret, quod materiam essendi in loco spiritus superat. alium corpus coe-
quo deus dicitur est natura corporis, et loci, et consequenter aliquid supra istas
naturas facere potest.

Arg. item: si duo corpora possent esse in eodem loco, tunc
et. quod corpus unum possent esse in loco parvo; si hoc est impossibile, quia
tunc non esset illius parte. Tunc etiam repletio alterius corporis est effectus
in quolibet; si effectus talis qualitatis nequit impediri; ergo est. S. dicitur
sequelam supra suam naturam eodem. materiam ergo, et potest in Corpore dicitur.

ti, quod totum est in loco parvo habet, necesse est sequi: quod si B. habet
quantum est esse, et in toto suo nam non est. ad aditum dicitur, quod quorundam
tas tantum impedit ne aliud corpus ponat. in illo loco, ad occupationem per se
hinc loci; non tunc impedit, quod supra sua natura ibi ponat: quia illud quod
sua natura superat impedire non potest. controuersia tertia an idem corpus

Controuersia 3^a. an idem numero corpus possit

supponimus esse simul esse in pluribus locis. *supponimus*
supponimus error non est, an idem numero corpus possit esse in duobus locis:
ut in uno in uisus scripturae, et in alio sacramentaliter, quia firmiter credimus
corpus Christi esse, ut uisus scripturae, in Caelo, et sacramentaliter in Altari simul
talis enim possibilitas a Theologis est. Idem igitur est difficultas an in uisus
tunc possit idem numero corpus esse simul in duobus locis. *Statetur, et addebat:*
tr. quare sit

Statetur nequit idem numero corpus esse, ut uisus scripturae simul
in duobus locis adequatis et totalibus. est etiam d. Thome, et Suarez. *pt. 1^a q. 1^a*
pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a. sententiam respondet necesse est, q. *conce:*
do tibi, quod deus potest, necesse est, supra naturam facere, potest quod idem cor-
pus localiter sit in duobus locis; *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
scripturae in isto; *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
bus locis

pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
dem numero corpus esse in uisus scripturae in duobus locis sequeret. quod est
natura. *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
natura esse natura in illis, quia illud corpus est natura in loco, quod est in
illo supra sua naturam essendi in loco; *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
his locis: quod modus naturae corporis essendi in loco est ut uisus scripturae esse
in illo: *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*

pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
sequeret. quod esset idem numero corpus, et non esset idem numero corpus, *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
contradictio: *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
ipso diuisum, quod est ipso diuisum localiter: *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a* *pt. 2^a q. 1^a 2^a 3^a*
corpus, quod idem numero corpus non est diuisum.

si Deus non posset ponere duo corpora in eodem loco non posset ponere
naturam deivinitatis quodammodo supra ipsa naturam, cum posset aliter
respondent contrariis quod tale corpus solum dividetur localiter et per se ho-
liciter; non vero entitatively. ut patet in Corpore Christi

Secundum alios impugnatur sic: impossibile est quod corpus sit in loco, secundum quam loci, et quod quodam
loci non sequat. Sed ad hoc loci circumscriptum dicitur quod est divisibile
tunc contingere, per nulla solutio. B. potest, quia quodam loci circumscriptum est
divisibilem consistere eodem locatum consequenter divisim locum, divi-
sibilem debet consistere.

Impugnatur. et tunc unum corpus est divisibile de
alio quodam inter ipse et alio medietate alio corpus dicitur. Sed si dicitur
numero corpus esse in circumscriptum in loco, cum dicitur ipsum prout in
foco, et alio medietate alio corpus dicitur: posset dicitur. B. tunc
unum corpus medietate inter alia dividendo quando separatur illud corpus, potest
le corpus medietate separaret, et dicitur tunc illa corpora: ergo etc.

Et contrariis dicendo quod corpus medietate tanto dividit localiter et per se
tal presentia. non vero entitatively; aliter corpus Christi in celo, et in altari est
divisibile. Sed contra. tale corpus medietate non solum medietate inter loco; Do-
trina inter substantias, et quod talis corpus: ergo divideret tale corpus non solum
localiter; deinde entitatively. sicut. tunc unum corpus medietate inter substantias
alio corpus, quodam tangit individuum ex tunc talibus illo corpore. B. tale
corpus medietate, sic tangeret illud corpus: ergo divideret substantiam, et quodam
illud; ad hoc corpus Christi in Eucharistia non tangit. ab alio corpore propri-
etate quod alio corpus, que sunt inter calorem, et alium non dicitur presentia medietate

Deinde si tale corpus esset divisibile se localiter posset se tangere, et in co-
desm presentia, esset tangens, et tactum, sine aliqua divisione. alio quodam
individuum, ab inconvenienti, in quibus aliorum valde localiter accidentibus
millionibus. B. posset tale corpus simul figurare corpus, et calorem, et dicitur
videre, et occidi, sibi invicem aliorum, contra corpus presentia, et plura alio
que presentia opponit.

sequitur appropinquat, quoniam ad 3° cap. adducit. 1. ad facta. ad rationem et ad
 exemplar. factis probat 1° quoniam quando Christus apparuit Paulo, visus est
 ab ipso in proprio corpore; aliter non posset probare esse, tunc enim resurrexerat
 nix, sicut alii spiritus. Sed tamen in illa locutione verasse & celo, quoniam dicit.
 Victorius: quod oportet celum suscipere usque ad tempus resurrectionis omnium
 et Augustinus dicit: donec seculum finiat. scriptum est. 1° cor. 15: 50 erat tunc Ch.
 est corpus visum in duobus locis

5° f. potest negari hanc appari-
 tionem factam fuisse in aere et dici, quod Paulus fuit raptus ad celum ubi vidit
 uerum Christi corpus. 2° dato, quod in aere Paulus Christum vidisset potest di-
 ci quod corpus Christi descendit; non colligitur tamen tantum deducit. cor-
 pus Christi esse in celo, tanquam in throno, et in loco sibi debito, pro sua gloria
 non ut langueret in carcere; et sic potest corporaliter descendere, tunc tamen
 pro breviori spatio relinquendo

Prone probat 1° quoniam ex opposito nullo sequit.
 repugnatio; et si aliquo sequeretur. etiam corpus Christi non posset esse, in divi-
 sibilitate in pluribus locis; non illud quod dicitur, 1. locum circumscriptum ita
 dequate transire et comprehendere corpus, ut non permittat, circumscriptum
 esse extra ipsum. si aliquid probaret, etiam probaret non posse esse, tanquam
 entitati. Deinde hoc, quod dicitur, 1. quod tale corpus esse divisibile non valet
 non corpus Christi esse in celo, ex parte sua divisione; nec quod unum esse in infinitis
 locis sequit. quod esset immensum sicuti Deus, quoniam non 1° capere; nec in di-
 versitate esset in illis sicuti Deus

5° nego autem utrum est in quibus. etiam
 ad prob. dicimus, quod implicatio. Nam in locis circumscriptis, et non sacramen-
 talibus, quoniam locum circumscriptum est tunc locatum divisibilitate, et propter
 nam, consequenter dividit ipsum, si locus est divinus. Divinus sacramentalis.
 non continet. o loco propter nam loci; sed propter. et locus non potest divi-
 dere illud, quod est in ipso superari ipsum; in ipsa autem, quod modo
 divisio, et in divisione continet corpus, et quod corpus sit indivisibile, et sine di-
 visione est.

Ad illud de loco adequato non sequit. Ad nos, quod si adequatus

et non adaequatus; beneo sed ipso, quia dicitur, quod non potest ad alio lo-
co localiter contineri, nec extra ipsum esse, quia sed sponte supra naturam lo-
ci et sacramentaliter, quod non destruit adaequationem loci, quae localiter
terminare locum; beneo est in duplici loco in eadem scriptura, quia
uilibet locus localiter terminaret, et non terminaret, quia localiter
esset, quod est implicatio.

Ad illud, 1. non sequitur. quod si dicitur, et non dicitur non ca:
let, si ut diximus locus dicitur, et dicitur ad alio non potest dici de loco, quod
est in ipso, nisi localiter sit divisibiliter et localiter. impleo, 1. quoniam loci in lo-
co, et corpus Christi non modo non est extra eadem. Ad ultimum licet non sequat:
esse immensum sicuti deus, tamen sequitur non posse totum esse aliud corpus nisi
illud quod illud omnia loca occuparet et impleret, quod est impossibile. Ad
sacramentaliter de corpore Christi non sequitur quod unum est divinitati

quod 2. non: ex eodem sequitur. impossibilem initerum Eucharistiae, quod
ita est eto. 1. am: difficile est ponere unum corpus in duobus locis, conueni-
entibus, et in alio sacramentaliter, quo in duobus unum corpus, et istud non
potest fieri; quod magis illud, 1. actio. 1. ut unum corpus ponat. in duobus
locis in uno sacramentaliter et in alio in unum scripturae debet fieri duo miracu-
la, unum, 1. ponendi corpus, in duplici loco; et aliud ponendi corpus sine suam
locali modo; ad us ut ponat. unum corpus in duobus locis; non debet fieri;
nisi unum miracula; quod difficile est, quam istud.

2. nego am; uno quo
opposito me, et omni, reddi. difficile creditur dictum misterium, quia si de-
us, qui ut possit participare in honore scripturae, propter magnam amo-
rem, quod ipse ipso habuit ponit sacramentaliter in altari; et magis possit
participare, fervere, magis humiliari et venerari si in unum scripturae ponat,
quare non in unum scripturae possit huius: non est uideat. Multum amare, honore,
propter quod et benedictio uoluit pati; nec multum uelle venerari, quod non se-
cit quod tunc producit, ut in honore participaret ei suum magnam amorem eto.
Deinde, et humilitatem, nec ipse multum obligare et uenerari, ad suam amo-
rem, et uenerationem, quia non fecisset illud pro quo honore magis tenent.
amare ipsum

In philosophis corporalibus considerat vacuum, sicut si deus omni dicitur elementis, et quod quod est sub sphaera lune, tunc in loco ubi erat praedicta esset vacuum. et de isto vacuo quaerimus proprie hic ad de hinc privationibus nobis obtinet, de quo vacuo quaerimus an sit possibile, et quid sit;

quod dicitur vacuum. et dicitur quod dicitur potest, quia quod dicitur deus. Deus sicut generalis, nequit privationi; nec in seipso dicitur, consequenter nequit dicitur vacuum; an potest, quia virtus dicitur, et privationi debet esse in majori toto sicut generalis. Item etiam quod sequeret, quod uno pars substantia generalis dicitur, et non dicitur ab alia parte, ad dicitur, quia dicitur, non dicitur, quia inter ipsas non esset locum, nec aliquid medium.

Ab absurdo deus potest dicitur vacuum, quia potest deus uno parte sibi. Item generalis omni dicitur, et dicitur deus, quod sicut totum substantia generalis, et non omnibus suis partibus sicut aliquid ad dicitur de nihilis. Dicitur; sic potest totum, et partem aliquid de seipso alio dicitur dicitur.

Ad id quod dicitur contra dicitur, quod vacuum esset locum, et non corpus. Ad hoc dicitur non placet quia vacuum, de quo hic loquimur non est ens reale, ut dicitur in libro questionum. Item dicitur de hoc ens reale: quod vacuum, nequit esse locus. Item dicitur: si vacuum esset ens reale, sequeretur, quod ante creationem et extra universum esset locus realiter. Sed hoc est falsum; ergo.

Deinde dicitur dicitur duplex vacuum, unum negativum, et aliud privationis; et sicut in universis et ante creationem erat vacuum negativum, quia non erat locus qui posset repleri; aliud intra universum esset vacuum privationis quod est locus privationis corpore, et potest in seipso habere. Sed id est eodem vacuum esset privationis, et locus; quia posset in seipso privationis. Sed extra universum potest privationis corpus, et in loco ubi est mundus ante creationem potest privationis corpus: ergo esset locum realiter est.

Definitur igitur a nobis vacuum generaliter simpliciter id quod privationis privationis. id dicitur de seipso, quia vacuum est sit privationis

et in se ipso... et in se ipso... dicitur quod similes...
vacuum... et in se ipso... dicitur quod similes...
vacuum... et in se ipso... dicitur quod similes...

Deinde in hoc vacuo dividit in aere, et intentione...
aere... et intentione... dividit in aere, et intentione...
aere... et intentione... dividit in aere, et intentione...

Locum intentionale est omni intentionale...
Locum intentionale est omni intentionale...
Locum intentionale est omni intentionale...

Deinde in lib. 1. dicitur...
Deinde in lib. 1. dicitur...
Deinde in lib. 1. dicitur...

Secundo autem et dicitur...
Secundo autem et dicitur...
Secundo autem et dicitur...

Cont. s. consideret vacuum posset...
Cont. s. consideret vacuum posset...
Cont. s. consideret vacuum posset...

Est 1. corpus in uacuo non potest de se loco localiter uere esse
aliter moueri. 2o clonij est, quia non potest uere, et realiter aliquo loco
adquirere, si illi non est; non potest se per se realiter moueri, sed solum imaginari e

Est. 2o corpus in uacuo potest in suis partibus uere, et realiter moueri. 3o e
quid licet extra se non esset locus realiter, tamen in se hunc realiter habet, ad quem
potest se partes mouere, quia impossibile corpus esse sine loco; potest enim
tale corpus manere in capite, et impede, sicut si sub se sit, licet non
possit extra se moueri, quia extra se non est locus; potest tamen in se
suis partibus uere, et realiter mouere.

Dices tale corpus potest appropinquare
una parte illius superficiem in se quod esset tale uacuum, et ab alio commoueri
gouere et realiter secundum se, tamen moueri. Sed ubi dicitur quod uer
re, et realiter moueri. In imaginatione, que ibi locum imaginat. concedimus
tale enim corpus secundum illud; namque dicitur, non indistinctum esse a par
tibus illius superficiem, quia secundum illud non esset in loco, sicut lapis, non
uidetur, non cetera dicit. Item de floribus istius patet arboris

Part 6. De floribus Arboris

Primum in his tractare, unius parte, operationes, breuiter. De quo mul
ta se dicitur inferri potest, ideo prae se dicitur diuidimus partes in 5. quae
sunt, quarum 1. est de modo incipiendi, et desinendi. 2. de muta
tione, et ordine. 3. de speciebus, modis. 4. de quantitate, et motu; et ultimo
de tempore. quare, sic questio prima de modo incipiendi, et desinendi

Questio 1. de modo incipiendi, et desinendi

De modo incipiendi et desinendi rerum que participatiui in 6. philosophia
de quo nos in presenti questione aliquid dicere uolumus sequitur

Cont. quomodo incipiant, et desinat

Ad explicandum, quomodo incipiat, et desinat res, tam proximate, quod succedat
suis, constituit participatiui duos modos incipiendi, et desinendi rerum

unus instans, et alius extrinsecus. Modus incipiendi instans est quod dicitur
incipit se ipsum esse, et est illud instans in quo res habetur;
et immediate antea non habebat esse

Modus extrinsecus incipiendi est
quod res incipit se aliam rem esse, et est illud instans in quo res dicitur
dum est, et immediate post eius, et iste modus proprie dicitur, quia res incipit
se modum temporis dicitur, in quo non potest ultimum partem assignari, quia que
libet est divisibilis

Modus desinendi instans est quando res desinit se primum esse
esse, et est illud instans in quo est verum dicere, num non est res, et dicitur
et ante erat. Modus desinendi instans est quod res desinit se primum esse
et est illud instans in quo dicitur dicere, num est res, et immediate post
non est. Distinguitur huiusmodi difficultates, propter quod, et dicitur
aliis modis incipiendi, et desinendi consistunt. 1. simpliciter, et secundum quid

Modus incipiendi simpliciter est quod res toto simul in eodem instanti inci-
pit, ut si res ponatur, que in instanti producat. Modus incipiendi secundum
quid est quod res se habet in eodem instanti, et non secundum omnia
partes esse, et hoc modo incipit res, que dicitur successione partium, et non
omnes simul. Modus desinendi simpliciter est quando res toto simul pe-
dit. Modus desinendi secundum quid est quando paulatim perdit unam par-
tem post aliam, et hoc modo perit res successione, et temporane, q. d.

Questio. 2. de mutatione et motu

De mutatione et motu agit peripateticus in 3. physico, de quibus
his, sequentiibus contrariis verbis facimus, quare 1. erit, quid est
est motus. 2. an desit motus eorum tam instans, que mutationi et ultimo
quomodo motus distinguitur ab actione, et passione. contra uestro prima q. d.

Cont. 1. Quid, et quomodo sit motus

Et tam supponimus in motu reperiri movere, mobile, movere et
hunc motum ut patet in motu, quo ignis movet aquam de frigida, in e.
Adam

Adam, unguis ignis est motum, aqua mobile, fluxus ignis in aqua est
movere, seu motus, et calor suo motu in aqua est huius motus.

2.º ex proverb. et ex arb. dicitur. quod alius est duplex, unus dicitur per-
fectus, et alius imperfectus. perfectus est ille, qui movet in potentia, et dicitur
cit. in actu. l. g. quomodo, quod hoc concedit, qui exat in potentia in iure
perfectus imperfectus est ille, qui est motus potentia, et dicitur, sed quia potentia ac-
tus, et passiva. l. g. collatione, l. videre. unde huius potentia dicitur omni-
produci se illam in actu

Comune. Dicitur motus, alius enim in potentia movet
in potentia: dicitur alius loco qui dicitur. motus in potentia ad danda dicitur, ad
motus non est alius completus, sed incompletus. dicitur. tandem movet in potentia
potentia, licet in actu sit alius quod quidam est alius; tamen non est totaliter
en, et ultimate actualiter; sed adhuc est in potentia ad actu ipsius motus

¶. unus motus dicitur motus, de quo magis in isto communi definitione con-
cordare videtur est illo, quod dicitur in lib. de comet. p. 17. sic dicitur: motus
epistolary in potentia dicitur. dicitur. ex loco qui dicitur. existens in potentia quomodo
tus proprius est ipsius potentia, ut dicitur. in proverb. consequenter debet existere
in ipsa potentia: dicitur. ad actu, quod motus requirit esse in potentia que dicitur
deat ad actu, tunc motum tendat potentia dicitur, qui est suus finis

¶. motus intus, et actus. Motus intus est motus, et non quod cessat de quo
dicitur. in proverb. quod in nullo corpore est motus intus, et dicitur
dicitur. quod lapis, qui est in uno loco motus est in suis partibus; et iste motus est id
quo se movet ipsum, et alia partes ad suum finem. unde quod forma non
potest ad suum finem movere, alia partes, cessat motus, et communitur. l. dicitur.

¶. in pipere, l. in quolibet elementis ignis ad suo finem movet alia elementa
ad comburandum pipere, l. aliud elementa calida, complexum ut in huius
lemento ipse ignis sit motus, et alia elementa sibi sunt subdita; et quod
semper, ad huius quod tunc potest illi motu sibi ignis movere, et dicitur.

homo dicitur in dicitur, modo illud dicitur ad corruptionem vel
possit aliud dicitur constituere, et hinc est motus nobis dicitur in dicitur

Motus est, quod de uno dicitur ad alterum extra se, sicut in gao
non est, ut in motu ad manum dicitur, ac ita motus dicitur, potius, quia
extra se dicitur, et per ipsum dicitur dicitur ad quod dicitur, quia quidem
motus potest dici motus efficiens, et motus motus fortis

3. hinc dicitur, alterationis, dicitur dicitur, et motus localis. Motus alterationis
dicitur talis, quod dicitur dicitur dicitur dicitur, sicut de uno esse in aliud alter
dicitur, ut in generatione et corruptione. S. g. una pars movetur ad partem
carnis, cum corruptione per partem, et assumptione formae carnis. mo
tus dicitur dicitur dicitur, quod motus dicitur. motus dicitur dicitur dicitur
dicitur, quod dicitur dicitur dicitur dicitur. Motus localis dicitur
dicitur, quod motus dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Motus localis dicitur dicitur, alius dicitur, et alius dicitur, ut dicitur dicitur.
Motus dicitur dicitur dicitur, in dicitur dicitur, seu temporanea, et instantanea.
Motus dicitur dicitur dicitur, in dicitur dicitur, motus, quod motus dicitur dicitur
dicitur in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Cont. 2. an definitio motus conveniat

Ad id dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur

Deo. Deo motus dicitur esse. Intra propriis dicitur, deo mutationi proprie dicitur.

 1o. 2o. motus est, quia in mutatione proprie dicitur non dicitur. 3o. 4o. dicitur ad

 actum: 5o. negat motus. cum constat, quod non potest esse. 6o. dicitur unum in alio

 sine medio inter unum et aliud; 7o. dicitur quod est medium necessarium esse.

 8o. dicitur motus proprie dicitur: 9o. est. cum patet, quod motus quodlibet in ipso ten

 deat ad actum ad unum. 10o. est.

Dicitur. 1o. substantia est mutatio proprie

 dicitur; 2o. illi dicitur deo motus; 3o. est enim, quod dicitur in ipso, in ipso generati

 4o. dicitur ad generationem: 5o. deo motus est mutationi proprie dicitur. 6o.

 est certum, quod motus in ipso ut dicitur. 7o. negat. ut dicitur.

 in ipso quodlibet. 8o. cap. de sibi. 9o. dicitur. impossibile est generatio

 nem esse in substantia, in qua non est forma, amplum et profundum, que de

 suo sunt essentia: cum ita sit, quod generalis unum ipso ad produendum ipso.

 sunt in ipso successione, et non in ipso. et in ipso. 10o. dicitur. 11o. dicitur.

 dicitur: si anima Christi (quemadmodum, et aliorum horum anima) per

 successionem non subito cepisset corpus informare, Christus ante fuisse factus

 12o. dicitur. 13o. dicitur. sequitur. 14o. dicitur. quod motus non in ipso; 15o. dicitur. sit

 et sic motus mutationi proprie dicitur.

In fine dicitur, quod quod o substantia

 motus in ipso sine successione dicitur. ut in dicitur in ipso, ubi

 ipso panis in ipso transubstantiat. in ipso Christi, dicitur mutationi non

 est motus, nec sit ad motus, quia ipso ipso, non panis est sub privatione

 panis, que sub ipso corpus Christi; et profertur hoc dicitur. proprie muta

 tio; sed transubstantiat, quod sibi vivit. tempus, quodlibet dicitur, ut dicitur in

 proverbiis. contra verba textus quomodo motus distinguitur. ab actu

Cont. ult. quomodo motus distinguitur. ab

 actione et passione

 1o. dicitur. 2o. dicitur. quod motus distinguitur. et movente quodlibet, et

 ad quodlibet dicitur, quia motus ipso esse dicitur, sine ipso; non potest

 esse ignis, et aqua sine calefactione, et producta calore cessat calefactio, ipso.

 cum igitur est difficultas, quomodo motus distinguitur. ab actu ignis calefactio.

 dicitur. 1o. et passione aqua calefactio per ignem

et hinc dicitur de actione et passione, tum quod quid ex ipso dicitur sequi?
et ex ab. Gen. ubi dicitur quod quid est actus et mobilitas, et passio et
in loco novo dicitur quod quid est actus et mobilitas, et passio et
passio, ut induitur posse tunc motum, et mobile, passio et: go
vult: ex actione moventi, et passione mobili: et sic dicitur: a se ipso

Et tunc quia tunc unum conjungit ex aliis quod de sequit: necessario ex passio-
ne illorum, ut visibile, et ali et rati; de passio actione, et passione dicitur:
tunc accessio motus: go ex ipso vult: sic: h. no potest moventi agere in
mobili, et motus passio ab agente, quon sequat: motus: go motus conjungit
necessario ex actione moventi, et passione mobili

Sed tunc tenet motum

fortiter esse retentionem transmutatis ad transmutatum, et transmutatum ad trans-
mutam, et mater esse tunc ipsius motus, quia si motus mater esset dicitur
quod, vel esset prior, vel posterior, nequit esse posterior, quia ad motum
tunc, nequit prior, quia solum esset motum solum, quod solum tunc
tunc, quod implicat, quia tunc motus, et qui movet mobile

5. concedimus autem

si retentionem inter moventem, et mobile, negamus tamen talem retentionem esse
motum, cum motus sit hinc ad tunc, quod quidem hinc ad tunc, et
est motus dicitur: realiter, et tunc motus, et ad motum dicitur, quod est prior
tunc, et sic mobile movet: solum motum, ut quo et incomplete; et solum motus
ut quod, et complete, quod motus est id quo mobile, adquiret tunc motus

Sub. 1. ad quod praedictam dicitur si tunc motus? Et quod ex ipse motus ad
praedictam dicitur actionis, et ex parte mobili ad praedictam dicitur passionis;
secundum se autem pertinet ad praedictam dicitur potest, cuius est motus; et si
si est esse facta ad qualitate, si autem tunc ad quod tunc est... et sic est
quod ex ipse moventi est actus, et ex ipse mobili passio; et secundum se est actus
illius potest, quo movet movet, et mobile movet: go pertinet ad praedictam dicitur:
tunc facta, quia actus facta, et facta ad idem praedictam dicitur spectant.

Delito

Quod si unde proveniat, quod motus sit successivus? Et quod proveniat ex
 divisibilitate motus, motus, et tria motus; talis enim diversitas est quae
 ne motus, sicut habet in uno parte tum motus, quam in toto; ad si motus
 non esset divisibile non posset habere tum motus, cum motus ad se ipsum terminaretur
 autem quod motus sit levis, l. tardus provenit ex virtute motus, et capacitate
 motus, questio tertia de speciebus motus. Questio tertia de speciebus

Questio tertia de speciebus motus

Praesens questio tractat praecipue in a. philosophia, namque postquam vidimus
 quod sit motus videmus investigare quid sit motus, qui est operatio productiva quod motus
 a tria quae productiva speciat. Huiusmodi igitur praesens questio in a. contrahit
 quam in a. motus ad substantiam det. 1. secundus. 2. ad quod alatur, et qualita-
 tem, et ubi det. 3. ad motus. 3. ad retentionem et. 4. ad motus det. per
 se motus, et ultimo dicitur quo sumat unitas motus. Sit igitur contraria

Cont. 1. an ad substantiam det. per se

Ad tam supponimus dicitur se motus ad aliquid esse nihil aliud esse, quam
 tale, in ratione sui per se motus, quae tamen igitur. hic motus
 spectat ratione sui productiva per motus proprie dicitur. composita ex dicitur. sed
 1. ad tria motus parte, quia eius substantia non est omni in actu, sed sit motus
 1. quae est pars motus. et etiam, quia motus hoc contrarium, nec successivus motus
 dicitur. ad non posse contendi, l. quare

Sed haec rationes nihil valent. Tenent ab:

solute et falso, quod substantia motus est omni in actu existens per se, ad sit substantia
 gratia, seu char. elementale; uno est substantia in quo substantia. substantia
 spontanea, sicut patet in aqua. 2. ad etiam nihil valet, quod quodvis quo-
 tidianis habeat in terminum, tamen sit motus proprie dicitur productiva
 ratione divisibilitatis partibus; ad substantia etiam est divisibilis; 3. ad est de
 inde successivus productiva. ut dicitur in 3. ad est.

Et ad substantiam qua-
 ten, quae sit per se motus dicitur. per se motus. et dicitur. quod sicut per se
 quod substantia motus dicitur. ex elementis simplicibus, tamen ex se motus

per se quibus. per. etc. ^{substantia dicitur quodam} successive illas adquirere: go
per se quibus. patet aut in luce, quae successive, et in tempore illumi-
nat. ^{Phil. 2. in 9. 14. sent.} et 10 est, quod flamma candela sui efflu-
vium in se habet: go etiam in suis accidentibus, et propriis. hoc interior est
viva flamma, quae in extremitatibus camere

Ad 3. de parte controuersie
supponit dari duplex ubi, seu locus. Cuiusdam de eodem, seu appropria-
to. 1. unus 19 et alius 29. 19 locus, seu ubi est ille in quo t. fuit corpus pro:
utrum. 29. est ille, quod adquirat per quibus localem. et si comit. dicitur,
ad sum. ubi non dat. per se quibus, quia non adquirat successive. ad sum.
10 dicit dari per se quibus, quod tunc ubi adquirat per quibus localem, quae
uere, et proprie quibus, quod ^{cor} in se in medio quod in se ad quon-
mouet. controuersia tertia an ad relationem, et cetero predicando

Cont. 3. an ad relationem, et cetera per se.

^{dicam deo det. p. de m. p.}
Ad 3. de supponitur, quodam comit. acceptum ad relationem non dari per se
quibus, quod ratio producit. per se aliam esse, et successive. Ad comit. in
instanti positus extremis. etiam supponimus ad actionem, et passionem non da-
ri per se quibus, quia ex ipso dicit. quibus consequitur ipse non adquirat.
per se quibus, cum sint priores quibus. Idem igit. est difficultas de aliis predicantibus

Pro quo aduertite, quod habitus potest sumi per rationem, in dicitur ad
in dicitur, sive pro modo resultato in dicitur in receptione, in dicitur: et
hoc modo non dat. per se quibus ad habitum, sive ad habere, quia est pro:
dus per resultatum producit, et non quibus. 2. potest sumi habitus
pro uirtute in se aliquid alium continere, ad iuramentum alterius; talis
enim alius in illo uirtute est habitus, quia ab illo uirtute tenetur, et
hoc modo dicitur habitus in rationem, et adquisitionem. hoc supposito sit

Dicimus, quod ad habitus ad quibus natus. det. p. de quibus. et ad ill.
civiles. patet hoc, quia illis successive grat in se uirtutem faciendū:
tor, quae uirtutis habitus localis est, quia illis grat in se uirtutem

accipiendo ipsas ad sensibiles regulas, et recedendo dicitur regulas, et
tunc successiva sit. Sed communiter talis habitus non potest esse specialis, pre-
dicamentum, sed ipsas qualitates, sicut in d. in vobis. num. significat
esse speciale predicamentum

Pro quo advertite, quod talis habitus
potest sumi ut continet in se actum futurum, quod potest produci
et hoc modo est habitus speciale predicamentum, quia tunc, sicut con-
tinet actum. Et potest sumi ut dat in se futurum, sicut disponit ipse
ad producendum ipsum actum; et hoc modo est qualitas, quod hoc modo stu-
tum potest signari, ipsamque generaliter et ornat

Advertite item quod si:
tunc potest etiam sumi pro illo modo, quo partes sunt ad invicem dispositae,
sicut pro illa ratione ordinationis partium, et hoc modo videtur sumi
preparativus, quo modo non dat ad ipsum per se motum, quia talis
modus, si recte conjungit positum partibus, sicut sic, sicut aliquid alia
actione, nec motu; sicut libro sumit pro naturali ordinatione parti-
um, quia partes possunt successive uno post alteram ordinari potest
hoc modo si motum pro parte dicitur ad quiri

Tempus etiam potest
sumi, producente causato pendente Caeli, sicut die, hoc est, et potest
sumi pro illo, quo seque sunt in invicem, et motu, si sumit pro id, quod
est prima parte et motu, non acquirit pendente proprie dicitur; sicut
sumit pro uno die acquirit pendente Caeli, quia Caelum, ad suo motu
ratione umbrae, terre, causat dies, hoc est, hoc non proprie dicitur
tunc si respicitur, et in propria, hoc est, hoc est localis solis in vicini-
tu terre, conjungit pendente die, hoc est, controuersa ultimam

Cont. ult. unde sumat unitas motus

Et ult. supponimus, quod motus est operatio potest, tandem ad actum qui
velis sumi, seu tunc motus, querit igitur modo unde cognoscat. sicut sunt
motus sumi unitatem; et hoc tunc specificum, quo numerum; et suppono
unitatem specificam motus ad sumi ab unitate specificam motus completi

neq; mobilis, quia potest stare unita motu, l, mobilis, ad dicitur unita motu

Et 1°: unitas specificio videtur desumitur ex unitate motu, quo movetur, et mobile movetur. simul cognoscitur eadem, si eum producat motum. 1° pars motus patet, quia ab illo accipitur motus unita motu potest esse, et a motu, quo movetur, et mobile movetur. hoc est, conjugit ex motu, et mobili: go etiam unitatem. 2° pars patet, quia ab alio cognoscitur, si eum ipsius alio, motus est alio, et tunc ipsius motus est tunc illius alio: go all.

Ex his inferas, quod variatio motu movetur, l, mobilis variatur motu. g. ignis ad una motu, cum calore cau: sal in sero motu, qui est modificatio et in luto indur, que, spem dirigunt. donec precipue, variationis mobilis motu, ab omni alio movetur. ad l: litem epigne, et ad talia ad l: litem, qui sunt motu dicitur ex variatione motu, l, motu, movetur.

Et 2°: unitas numerico motu sumit. ab unitate motu, mobilis, litem, tempore, et dicitur positionibus concurrentibus ad motum, q; quolibet variatio motu variatur. numerus motu, nam tunc dicitur positionis, erit motu velocius, l, tardior ut patet in combustione, et tran: tione. pars plus durat unus motu, quod alius, questio quarta de motu, et mobili.

questio 4° de movente, et mobili

De movente, et mobili agitur peripatetici in 1° phisicorum; de quibus non videtur questio. querimus 1° an de quod movetur, ab alio movetur. 2° an movens et mobile debent esse simul. 3° an gravio et levis, o; seipsum movetur. 4° o; quo movetur, projecto, et all. o; quo moveant, projecto querunt, respiciunt. quare sit controversio prima an omne quod movetur, ab alio:

Cont. 1° an omne quod movetur, ab alio movetur.

Ad id procedimus ad videndum, quomodo dicitur. predicto ex ratione, quod movetur, ab alio movetur, inquitur est, quo voluerunt tam quoniam dependentem sine motu in se, oia alia moventur, multi pro base

Pro quo ad ueritate, quod mouens, et mobile, non temper debet distinguere
posita letia, ut potest et in hunc, qui est mouens, et ipse est mobile, dea mouens

Solo: inter mouens, et mobile, temp debet esse realij distinctione si
quod mouens, et alio mouens. in parte ex g. 18. sententiam. et no
est, quod mouens, et mobile realitue, se tenent, alioquin, et passionem, quod
debent realitue distinguere, quod implicat ratio sine distinctione: et si idem ne;
quod est mouens, et mobile, sine distinctione.

Quis. grauius, et leuius te:
ipsum mouens, et sit mobile. cor est res sui mouens, et mobile. aqua calidior
mouet. seipsum ad frigiditatem: quod non est quod mouens, et alio mouens.
Siquis dixerit, quod grauius, et leuius id distinctione mouens, et sit mobile.
vel suo grauius, et leuius, et grauius, et leuius mouens ipse g.
rauius, et leuius, et hoc modo sui mouens, et mobile;

Sicut d. g. tho
mouet suos pedes, et sic est mouens, et non mobile, et pedes mouent honorem
et sic est mobile, et non mouens, singularem causat medio, et media sine.
Pro illud de corde dico quod corne, hoc est mouens, quod in ipso mouet
manum, quod seipsum mouet, et est mouens corne manum, que per seipsum
est mobile, et sic ut mouens, et mouens, et seipsum ut mobile, sine sub
corne, que mouens.

Pro illud de aqua diuina, quod aqua mouet in suo
appetitu suam frigiditatem, et sic est mouens, et mouens de illa frigi-
ditate in se, cum ipso mouet. sine sit frigiditas, et sic est mobile, et sic:
de modo potest esse de aliis, et mouens, et alij similibus

Sunt 2° an mouens, et mobile debeant esse simul

Pro 2° supponimus non esse contrarium de simultate temporis, quod sup-
ponimus, quod mouens, et mobile simul tempore existat, de difficultate est
de simultate, et contiguitate, hoc est utrum mouens, debeat appropinquare
ad mobile, ut ipse mouens, quod idem est acquerere, et agens possit agere

que in instans qui negat in propinquus. Pro quo advertite quod agens
aliud est mediatum, et aliud immediatum. Immediatum est illud, quod in
mediate et sine medio operatur. in passu, ut ignis, qui immediate calefacit
ut ollam, que cum ipso est contactu. Mediatum est illud, quod mediate
alio agit in passu, ut idem ignis, medius o illo calefacit aquam, et compositum
est entre in olla.

Item advertite, quod duplex immediatio potest dari inter
motum, sive agens, et passum, utroque supposito, quando inter ipso non mediatur
passum; et alia virtutem, quando s. agens diffundit suam virtutem in aliquod
distans in quo virtus est passiva licet seclata, a quo provenit talis virtus
sive distans: et si est in virtute agens in virtute, et se diffundit debeat pri-
us agere in propinquus, quod in distans.

Solo: nullum agens in virtute
de distans potest agere in distans, quin agit in propinquum. pro est, quod
de opposito sequeret. quod non esset tunc limitaret. sphaera activa
in agens; et si posset quodcumque agens agere in eam distansiam quod non
deberet sua virtute diffundere in medium, consequenter non esset
quo impediret.

Sed dicitur, quomodo go virtus agentis videtur actu
potest transire in medium, quin transcat de subiecto in subiectum; et si est
subiectum recipientem virtutem agentis potest in illo operari, quare non est
aliud, et si etiam non erit unde limitet virtutem agentis tunc distans.
Ito quod dicimus, quod agens infundit suam virtutem, seu potest similitudinem
nempe per virtutem, in seclata sibi immediato; et illud in illo si similitudinem
omne aliam similitudinem imprimet in alio; et sic successu usque propin-
quum, et quod illa similitudo, a suo proprio subiecto elongat. quod tunc magis
elongat magis debilitat. usquequo totaliter desinit.

dat illud. d. saepe, ex emplis, qui illuminat, sive multiplicat calorem
sive: 1o influit sua similitudinem boni et bonum illam similitudinem
dat Mercurio, et Mercurio dat illo similitudinem boni, et bonum igni
et sic successu descendit similitudo lucis solis hinc inferius, usqueque
hor

hoc quod est nobis propinquo est nobis vehementius sua sua similitudinem
multa similitudine ut patet in estate in quo illi vehementius operat. in
nobis, quia propinquo est nobis

Arguit multa plura ex experientia, qui:
bus videtur agere agere in distantia, quia agit in proprio. 1. magis
attractio ferri ad sep. 2. auri nautice artis pila magnetis tunc dy:
ponit. quod ob stella polari moueat. et dy ponat. no obstante in:
ter ponant. alios visus. 3. torpedio piscis multiplicat manu piscia:
tous alios quod multiplicat arduum, et alij simili bus istis

Solutio

ad oes istas experientias, et quod eadem alia sufficiat ista solutio, quod
inter agentem, et passum est uno lineo continuo a me unitate magis
1. si quo lineo diffundit. virtus agentis operando in subij aliis
linee, uniformiter, difformiter; non diversam dispositionem subij
aone, quam diversimode concipit illo virtute, seu influentiam et
si stella polari, et idem de aliis virtutibus sua similitudinem huius
facius, que transiendo per illo corpore medio non uniformiter operat. non
diversa capacitate, quod non uniformiter concipit illam similitudinem
et idem de torpedione, cuius similitudo per arduum venit admo:
nd, in quo diversimode operat. ut in manu

Sicuti l. g. plures hinc

aliquid eadem sermone, et unum conuertit. et mouebit ad parite:
tam; et alia, qui in eodem virtute non conuertit. quia verbo ser:
monis in se non concipit sicuti alter, si sicut illo transire, similitudo
corpore inter medio non concipit influentiam huius agentis. sicut
illam transire, et propter hoc, quod unum per ipso transcat tamen non operat.
in illis sicuti in aliis. controuersio tertia angustia et leuis, et sicuti

Cont. 3. an graua, & leuia, a seipsis
moueant?

Ad id suppono ut eadem, grauis, et leuis tunc esse totam, sicuti
incipit, quo possit si alio exteio remoto moueri ut ipso operando
constat; etiam suppono, quod saltem remota potest motus grauium huiusmodi

quatenus gravitas dedit primum graviter, quod movetur. Ita igitur dicitur
hoc est an res in animata accipiat a gravitate suo fluere primum, et
tunc movetur; Sed gravitas movetur ipsa et licet habeat in se primum
in motu ut quo. tamen primum primum movetur ut quod a se ipsa gravitas
movetur; Id gravitas, et quod accipit formam, et motum

Et dicitur gravitas, et levis
et seipsum movetur. ad suas qualitates. Ita videtur. et movetur ubi di-
citur quod quodlibet elementum movetur secundum propriam naturam. seipsum
movetur: ergo levis gravitas movetur de suo gravitate, et levis levetur
seipsum movetur. per rationem: lapis habet primum primum, quo, et quod sui mo-
tus: ergo et seipsum movetur. per rationem: in se habet primum quo, et gravitas, que e-
st de quo tendit deorsum. Deinde habet primum primum quo, et seipsum movetur
de primum primum quo, est illud, quod movetur primum primum quo. De seipsum movetur
movetur primum primum, quo, et gravitate. ergo est primum primum quo

Ad idem dicitur quod gravitas, sive lapis movetur a gravitate, quia gravitas dedit illi
inclinationem ad seipsum, nam virtus generatrix tandem dedit gravitati mo-
tum in actu. quod dicitur, quod grave protulit genitum suum ad qui sui cetero
tunc cessavit motum gravitatis, qui est ad adquirendum centrum erit; Deinde
non obstat genitum a centro ut eundem ad illud se moveret si ubi ante ergo
non a gravitate; Id est seipsum

Item dicitur grave hinc appetit, quo appetit
centrum: ergo potest ad illud movetur ad centrum: non eo modo ut quod grave
est. quod appetit tunc ad quod movetur; Deinde grave appetit tunc ad
quod movetur. ergo ut quod ad illud movetur

Ad 3^{am} opinionem dicitur quod
levis movetur a gravitate, quod motus est proprius ipsorum, et quod dicitur de seipsum
tunc dicitur proprietas consequens naturam: ergo dicitur. Et potest quod talis mo-
tus est ordinatio ad centrum ubi debetur, per talis ordinatio est pro-
prietas: ergo dicitur.

2° dicitur. Et ad probandum est ordinatio actualis
tunc actualis, tunc aptitudinalis talis; et similiter dicitur ad quod movetur

quod ordinatio aptitudinalis tantum est propria illi; non vero actualis, quae
 est separabilis: et cum aptitudinalis appetat compleri, quod non impedi-
 tur, producit actualem motum; et sicut hoc remouet impedimentum diu-
 tum, ita illius motus occasionaliter; sicut prope lignum in igne occupat
 ignem ut comburatur lignum. contra uentis quarto & quo mouet.

Cont. 4. a quo moueant. projecta

Ad supponimus ut certis projectis non mouentur ab aere, h. alio corpo-
 re urgente deorsum, licet aliqui hoc dicant. Sed totum mouet ab im-
 petu, seu proiciente: quod uolumus explicare, an moueat ab
 impulsu proicientis, et quomodo uincat, talis impulsus.

De impulsu recepto in projecto, quo moueat. patet, quod proiciens
 mouet projectum ad sui finem; quod aliquid de se ponere in projecto
 quo dirigat ad talem finem; non aliud nisi impulsu per quem appe-
 tit projectum locum ad quem mouet. patet. talis enim impulsus, ut
 sit effectus causatus ab appetitu proicientis habet similitudinem
 sui causa, quae appetit illum locum ad quem mouet projectum; o-
 mnia non esset magis in gradibus, et non ad illum locum moueret pro-
 iectum.

Et licet projectum, quando uirtus e proiciente, naturatur
 tanto impetu, quanto quando est aliquod tubum distans; tamen ex hoc
 non sequitur, quod moueat ab aere, quod ille impulsus, quando
 projectum est in proiciente in se impingit. suo uirtute in pro-
 iecto; et non addit tantam uirtutem in proice; tanto quod distans;
 quod tubum distans, quod proice sua uirtute impingit in ipso, ut
 que quo tunc impingit: et quando tunc impingit dimittit, illo
 uirtute paulatim usque ad finem proiciationis.

Et ex quo inferitur quomodo
 destruit impulsus paulatim. non sicut paulatim impingit, sicut
 actualiter deorsum intendit; sicut paulatim remittit, et destruit, quod
 projecta projectum in medio sui corpus uelocius moueat, quod usque
 ad

ad modum augeat. sive ad huc? sive impulsus, et consequens impulsus.
sive, a medio autem usque ad finem decessit, quia decessit talis virtus
usque ad sui destructionem

Quæstio 1°, quid sit talis impulsus? R. esse quo-
libet appropriatam, projecto sive projiciente, quæ qualitas redi-
it ad materiam sive appropriatam, quia in illo qualitate sive app-
jectum appropriatam. Quæstio 2°, an talis impulsus sit eorum de ratione
in ipsis projectis? R. quod in ipsis est eorum ratione specificæ; det-
erminat tamen ad talon ostium, sive appropriatam projicientem, qui in ipso in-
pulsum appropriatam expressit, sicut loquens in verbis sive conceptum, contro-

Cont. ult, a quo moveant projecta, que

resiliunt
Hæc. supponimus projecto multitudine resiliere, quod est, in omni ali:
quod corpus sive in impediens eorum ratione cursu, ut sive projecto in pro:
prietate, postquam tetigit partem aëris sive. unde ille ostium, quo
retrocedit dicitur resiliens, quod igitur modo, sive quo causat talis
resiliens; et resiliens variis dicendi modis

Dicimus, quod resiliens
ut ostium est causat sive projiciente, et ut resiliens sive soliditate, et
immobilitate corporis impediens; et non est, quod corpus impediens
cuius soliditate non causat ostium in projecto nec impulsus, quod
causatum est; sive oblique illud ostium, causando resiliens; et
sive resiliens 1° venit sive projiciente, et 2° sive corpore resiliens

Corporis soliditate corporis resiliens, sive ad resiliens, requiritur, quod
projectum non uniat ad corpore, resiliens, sed quod tantum tangat ipsum
in superficie, nam si incidit, vel aliquid in ipso intrat, sive demo-
lit. in ipso non resiliens ut experientia constat

Quæstio quæ projecto qui ori-
cant in puncto reflectionis? Punctus reflectionis est ille, in quo motus
cessat sive motu aëris, et incipit reflexum. ad quod dicimus, quod quiescit
quod est in puncto sive ostium, quo debet sive sive motu aëris, quo

These, motum reflexum aliter simul heret duo motus co-tranvici
implicat: consequenter quodam privatur: qui est, quia non potest ambigere
reflexus imitari, quin directus sit et taliter privatur, et sic in privatione
motus directi imitari motus reflexus, quapropter pro illo instat, quo pro:
potest esse sub privatione, qui est, quod est. ultimo de primo motorio

questio ultima de primo motore

De 1. ordine agit hic, qui esse o quo dependet ois motus tamquam
causa prima, et sic, quod requiritur hic dub. 1. an sit. 2. an sit, et 2. an sit, et 2. an sit

Cont. prima, an datur primus motor

Pro tam supponimus, quod hic solum querimus d. de. unum enim primum summu
et dependens, o quo in alia entia dependat, quia tale, an dicitur
motus, quia immobily vnde in alia movet, quod physice tam causam vero:
verum. volumus igitur probare tam causam esse, et consequenter motum
quod variis nomibz sit, qui bz relictis

De 1. op. 1. si: eternitas

necessario est, quia si et eternitas non esset de omni primum motum esset qd
sequenter vel a se, o a nihilo principiatu esset, quod hoc implicat, quia
nihil non potest esse primum entis; neque id tam primum primum: sequit:
pro eternitate necessario esse, et consequenter omni eternum et pri:
mum causam, quia eternitas nequit esse sine ente eterno, nec omni eter:
num sine 1. cause, quia omni est primum omni edo hinc primum, o quod sit: agri:
omni est 1. causa, quia independens

2. sit. 1. specialit. de 1. motore: si non
esset primum motu, qui motus in ois alio motu sequeret, quod enjeter:
non esse mobile; De hoc implicat: quod dicitur, qd ois est mobile
consequenter etiam omni motu sit. De. si omni eternum et infinitum esset mobile
deberet extra infinitum, et etiam moveri, qd motus nequit esse sine priore
sine, et in infinito, et etiam non est primum primum, neqz finis; De hoc implicat
quod id non esset infinitum, et eternum, non quod est extra eternitatem, et infi:
nitatem, non ostenduntur; nec eternum; Sed de his in theologia d.

cum igitur fructus sit id unguis primum qui dicitur fructus arboris istius, erit id
magis primum fructus arboris qui dicitur; seu id propter quod sit ultimus
talis principio; oportet igitur nunc videre, propter quod fructus
est fructus arboris, quare sit

Et: compositio parte, sine
hac parte specialis est fructus istius arboris. patet eto, quia omnia
principia istius arboris sunt ad constituendum totum hunc fructum, ut
patet in istis: goeth.

Fructus istius arboris est 2° unus intrinsecus, et alius est
extrinsecus. intrinsecus, qui fructus dicitur potest dici est totum nullo, potest
istius arboris, et est principium ordinat. ad constituendum totum
nullo, et iste fructus unus est principium ultio. principium est totum
quod ad alium fructum non ordinat. intro hanc arborem. Principium
a priori hunc elementum, astra, est. compositio nullo, quod ad honorem ordi-
nant. propter quod sit.

Fructus est fructus ultionis arboris, estque
lucrum, quod intro dicitur ad fructum, per arborem, propter quod lucrum
moveret ad plantandum, et colendum arborum. iste igitur fructus
est cognitio rerum naturalium, nam propter hoc sunt inventa hec arbor
et propter hoc debet auditores ipsi studere, ut, posse cognitionem
rerum naturam per ipsas adipsas, et iste fructus est 2° unus, et nullo
dicitur. est primarius, et alius non ita mobilis dicitur. est secundarius

Fructus primarius est laus dei, et propter hoc debet esse cognitio
rerum naturam adquirere, ut talem cognitionem valeat deus, qui tu-
lia creavit laudare, amare et adorare. Fructus secundarius
ut ipse, et nos nos in istis laudat. et amet. secundum quod sit apostolus:
dicit, et amari equivo proceptu dei. his usque actibus huius alicui
dicere de istis fructibus, et 1° de fructu intrinsecus. quare sit.

Cont. 2° an totum distinguatur, a su:
is partibus simul fructibus, erantibus

Ad 2. d. suppono parum esse de toto integrali, quia de isto supponitur
omnino quo dicitur o. sui partibus simul sumptis et unitis ut infer ep. d. d. p.
ant. 12. sicut enim corpus unum est, et membra habet multa, non
autem membra corporis in se multa unum tamen corpus fit; et improprie
ait, quod corpus non est unum membrum; sed multo in quibus autem talibus
significat multa, sine esse unum totum, et unum totum esse multo, sine
esse non possit si totum dixeretur. o. sui partibus simul sumptis et unitis
tota igitur contraria est de toto phisico, et naturali. pro quo.

Adverte d.
omne, et totum, quod sunt partes phisice, et quibus componitur totum possunt mul-
tipliciter sumi. 1.º secundum suas essentias, ut s. ma. dicit capacitates ut
injectiones, et sicut ut informat. 2.º possunt sumi ad sui analogiam sicut
unum est s. totum ad informationem, et omnia ad receptionem. 3.º possunt sumi
ut transeunt in hunc numerum de partibus ad ipsas ad unionem. unde 1.º et
2.º modo sumuntur. ut antecedunt unionem, et 3.º modo sumuntur simul ad
unionem. quare fit

Et totum phisicum non dicitur o. sui partibus simul
sumptis et unitis. p. 1.º ep. sigillatim. sicut in ubi dicit. quod animus
ratus et caro sunt unum, quod idem tenet sicut in hunc eorum. d. d. sub
165. De animo ratus et caro, que sunt partes hominis non possunt esse unum
nisi hoc dicitur: o. simul sumptis et unitis. p. 2.º ep. h. b. Chas. sub
10 ubi dicit. quod totum nihil aliud est quam omnes sue partes

Et
etiam in ista mag. p. q. 1.º s. p. cap. 2. dicit: sicut humanitas
non differt ab animalitate, et corpore sicut corpus. humanitas enim est
istis simul est, non autem ex uno tantum. sicut elementaria non differt ab
elementis conjunctis ex quibus est, per lullay, que autoritas non potest da-
vius loqui, in dicit elementaria non dicitur ab elementis conjunctis ex
quibus est. iton in ista. In ista regula s. de sensibus dicit
quod plura sunt una et unum plura; et de rationalibus dicit, quod sen-
sus imaginatio et ratio sunt unum esse

Pr. 1° non 1°. deductio ex regulis bonae dictionis; non uno est quod
 sit adaequatus, et exauriat totum dictionem; De hoc esse, non possit
 totam propter partes simul sumptas dices et aliquid amplius, quod
 si diceret membrum dictionis non exauriret totum dictionem: quod
 dicit, consequenter non dicitur.

Pr. 2° partes simul sumptae, et unita
 sunt unum: quod sunt totum. pr. an: partes simul sumptae, et unita sunt
 unum: unum coluntate: quod sunt unum. pr. an: partes simul sumptae
 oppositae: scilicet dictionis sumptis; De divisione sumptae, non dicit unum.
 totum: quod simul sumptae dicit unitate; De parte dicit unitate: quod
 simul sumptae, sunt totum. A. certo, quod sumere, partes dictionis est
 sumere, prae, in dictione; et sumere partes simul est sumere, illas
 sine dictione.

Sunt unum

Pr. 3° unio est id quo prae, hoc sunt in unum; seu se faciunt
 unum: quod simul sumptae, et unita, sunt unum. pr. an: unio est actus
 unitatis oppositae dictioni, qui est actus pluralitatis; De dictione est id quo
 opuno sunt plures: quod unio est quo plures sunt unum; De implicat
 plures esse, unum, et dicitur ab illo uno: quod est. quod si uniti implicat
 ponere dictionem in uno, quoniam illud unum sit plures, et dictionem: si uniti
 implicat ponere unum in pluribus, quoniam illos plures sunt unum per
 ipsam unionem.

Pr. tandem ad honorem: si totum dictionem: et parti-
 bus simul sumptis, et unitis esset aliquod 3° entitas propter partes simul
 sumptas et unitas, De hoc implicat, quod, h, illo 3° entitas idem est
 fiat. videlicet in partibus simul sumptis, et unitis, in illis unit. h, nec
 unit, nec idem significat. si tamen habemus intentionem; si tamen non
 quod unione, tertia, entitatis in partibus resultat alio 3° entitatis, quod
 si non: quod neg, a quibus est ex unione partibus ad unum; si ad plures
 quod pro cessus in infinitum; quod non est ad unum sed si tamen: pro partibus
 unita, non partibus in parte ad illa tertia entitate; esse non constabit
 ut intimesce, illam.

Arg. 1° autem est illud in dictione.

2. si dicitur: Truncus iste generalis consistit in 3° numero, sicut panis qui est de aqua et farina, in quibus transet 2° numero in hoc, quod non est aqua, et farina, quodvisse de aqua et farina. Et in lib. de animo nota p. 3. spe 2. de quest. mixta dicit, quod hoc est de duobus, sicut tantum de anima et corpore. Item dicit quod hoc se aliquo modo illam partem substatuunt; de quod est 3° substatu: go hoc dicitur 3° ens: tot est

Et on p. mixta, totum est magis, quod de sua parte simul completa et unita: go dicitur quod ab eisdem p. an. ex t. p. primum cap. 21: ubi dicitur in saluto creato plus est totum, quam sua partes, et quodam deus rationem substatu: si totum non esset plus, quod sua parte, tunc in 3° numero non esset: go est.

3° cond. autoritates ad idem p. d. p. ipse tantum docet totum dicitur de partibus divisim, non simul, quod tantum compositum totum in aliquo parte, et non una ordo simul, quodam dicit in l. autoritate, quod panis non est aqua nec farina, et in 2° dicit quod hoc non est aliquid, nec illarum partium; ad hoc simul non negat, imo affirmat, et videtur in locis utatis.

Ad confirmationem negat. an. et ad eum p. d. dicitur quod loquitur de partibus divisim, et non simul et totum est in. sicut privilegia divisim sunt, et ad se recipiis compositionem, et resultatam, non tamen est magis ordo simul quod si esset magis ordo simul quod esset in ipsis esse, et in tunc, quod de contrarietate, et non neg. dicitur, in quibus dicitur quod hoc est in partibus et eorum partes in toto, consequenter equi parant.

Fig. 20. partes simul completa, et unita, causat totum. p. an. go dicitur. o. d. d. p. an. dicitur non causat: go unita simul causat. p. an. et unione causat: go dicitur non causat. an. constat, quod ante unionem non causant, composita unione causat: go et unione causat.

3° negat. an. ad prob. arguit: an. in actu 1° seu aemula cond. an. in actu 2° seu proprie negatur an. et ad eum p. d. dicitur, quod et unione non causat: go ante unionem

f

partes hanc hanc; istud nequit esse proes simul sumpta, et unita;
go cuius ambig. pr. B. proes simul sumpta, sunt plura, et non unum
quo unitum non est unum de plura. confirmat. quod multo coacti-
ti, que non coeul proes simul sumpta, ac uniti ut produci, operariet.

5. dicimus, quod fundamentum hanc partes simul sumpta, et unita, quo
in ipis est ipsa est totum unum ens; et ad proes. negat. atq. in suo pro-
tione, quo unio in se alia unitati sunt plura, unum, et sic dicitur: si-
te. unitate et unione licet multae dicat pluralitate; sicut in
opposito, et diuisio licet multae, et subiecte dicit unitatem, et diuisum
tam dicitur. dicit pluralitatem, et proes diuisi. Ad confirmationem
dicimus, quod quod quid dicit. de proes uniti simul dicit. de isto
et eo tunc, quo, qui uocat totum uocat de partes simul, et qui uocat
proes simul uocat totum, ut uisat. op lo co citato contemp. letionum

Cont. ult., quomodo colligatur fructus istius ^{extus}

Ad ult. supra diximus, quod illis proes est colligere cognem uerum nolum, que
fructus est istius arboris duabus modis, et explicitis et implicitis. expli-
cite, quando ueritas, que sit in arbore explicita pertradat, et
implicita, quando cognem istam ueritatem ad alia ueritates, que
non sit explicita pertradat, et dicitur applicatio illorum
ad istas

Unde, ut illis possit, et eis, que explicita sit in arbore
ad alia, que ibi explicita non sit ascendere, necessarium est ut prius
habituat. et eis, que sit in ista b. recolendo per se illos, que
habituatio debet fieri sic. 1. debet addicere ordinem, et processum
generaliter arboris, et tam eis gratiam diuisionem. 2. debet addicere
processum in partibus, in quibus questionibus diuidit. 3. processum
questionum, et in quibus diuidantur contrarias, et ult. processum contrarias
et, que supponunt ante etiam, et non in parte in suis nomib, et in
quodam in suis solutionibus, et hoc quod facilius et perfecte cog-
noscat. hoc aut, et multum fructus ex ipso colligat est.

Brevis Annotatio Distinctionum, questionum, & controuersiarum totius philosophiae Lullianae per Reverendum Doctorem Franciscum Pou contracta .tey.

D e explicatione Arboris	fol.	1
Distinctio unius de problematibus pthae.	fol.	1
Questio 1 ^o . de objecto, et natura pthae	fol.	1
Cont. 1 ^o . de etymologia pthae	fol.	1
Cont. 2 ^o . de obto pthae.	fol.	2
Cont. 3 ^o . quid sit pthae, et a se prolatio l. speculatio	fol.	3
Cont ult. de aliquibus dubijs problematibus pthae	fol.	4
Cont. quest. 2 ^o . quomodo se habeat illud unum cognoscere	fol.	4
Cont. 1 ^o . an eadem sint nobis, et nate, abstractae	fol.	4
Cont. 2 ^o . quodnam sit tum cognitum, tum illud	fol.	5
Cont. ult. an ad personam cognoscere rei cognoscere de se, et propria	fol.	7
P ars 1 ^o . de Radicibus Arboris	fol.	8
Quest. 1 ^o . de principiis in comuni	fol.	8
Cont. 1 ^o . quid sit principium	fol.	8
Cont. 2 ^o . quid sit principium	fol.	9
Cont. 3 ^o . quid sunt principia	fol.	10
Quest. 2 ^o . de principiis Artis	fol.	12
Cont. 1 ^o . de principiis absolutis	fol.	13
Cont. 2 ^o . de principiis relativiis	fol.	15
Quest. 3 ^o . de forma substanti	fol.	17
Cont. 1 ^o . an det. forma universalis	fol.	18
Cont. 2 ^o . de conditionibus formae utis	fol.	18
		cont.

Cont. 3 ^o . quid, et quomodo sit forma substantialis	fol.	20
Cont. 4 ^o . an omnes forme, partes educant. de p ^o ta ma ^o .	fol.	21
Cont. 5 ^o . quomodo forma preexistat in materia antequam educatur.	fol.	23
Cont. 6 ^o . an in uno composito possit esse plures forme substantiales.	fol.	24
Cont. 7 ^o . an plures forme substantiales disparatae possint informare eandem materiam.	fol.	26
Cont. ult. an eadem forma possit informare plures materias.	fol.	27
Quest. 4 ^o . de materia 1 ^o . in se.	fol.	28
Cont. 1 ^o . an detur materia 1 ^o .	fol.	28
Cont. 2 ^o . quid, et quas conditiones habeat materia 1 ^o .	fol.	29
Cont. 3 ^o . an essentialis, et ex istis hinc dirigantur.	fol.	30
Cont. 4 ^o . an materia 1 ^o habeat proprium existens hanc.	fol.	33
Cont. 5 ^o . an materia 1 ^o possit existere sine ulla forma.	fol.	35
Cont. 6 ^o . an materia 1 ^o sit gradabilis, et corruptibilis, et sit in aduersione, et corruptione.	fol.	36
Cont. ult. an materia 1 ^o sit una in omnibus corporibus, et quae unitate.	fol.	37
Quest. 5 ^o . de materia 1 ^o . in ordine ad formas.	fol.	39
Cont. 1 ^o . de appetitu materiae 1 ^o .	fol.	39
Cont. 2 ^o . de p ^o ta materiae 1 ^o .	fol.	41
Cont. ult. quas formas possit materia 1 ^o p ^o ta p ^o ta recipere.	fol.	44
Quest. ultimo de privatione.	fol.	44
Cont. 1 ^o . quid, et quid sit privatio.	fol.	44
Cont. ult. an in materia sit tantum una privatio, et quomodo dirigatur ubi p ^o ta.	fol.	45

Pars 2 ^o . de humo istius thesauri	fol.	46
Quest. 1 ^o . de unione.	fol.	46
Cont. 1 ^o . an unio sit aliquid reale superadditum extremis unis.	fol.	46
Cont. 2 ^o . quid sit tale superadditum extremis.	fol.	48
Cont. ult. an inter materiam et formam detur duplex unio.	fol.	48
Quest. 2 ^o . de natura.	fol.	49
Cont. 1 ^o . quid sit natura.	fol.	49
Cont. 2 ^o . an natura sit principium actus, seu passivum.	fol.	50
Cont. 3 ^o . in quibus inueniatur natura.	fol.	51
Cont. 4 ^o . an ars ualeat efficere operum naturam.	fol.	52

Cont. ult. an deo: mdy disty, o rati, et uolito —	fol.	54
Quest. 3 ^o de causis in comuni —	fol.	54
Cont. 1 ^o quid, et quoduplex sit causa —	fol.	54
Cont. 2 ^o per quid constituat. causas unieffe. cause —	fol.	55
Cont. 3 ^o an ois causa sit prior, operfor suo effectu. —	fol.	56
Cont. ult. an causa sit adinuicem cause —	fol.	57
Quest. 4 ^o de causa finali —	fol.	58
Cont. 1 ^o quid, et quoduplex sit finis —	fol.	58
Cont. 2 ^o an finis sit causa p ^o ta —	fol.	59
Cont. 3 ^o que no sit causalitas finis —	fol.	59
Cont. 4 ^o an finis mereat uoluntate d ^o esse reale, i, cognum. —	fol.	60
Cont. ult. , que no ag ^o ho agat propter fine —	fol.	61
Quest. 5 ^o de causa efficiente —	fol.	62
Cont. 1 ^o quid, et quoduplex sit efficiens —	fol.	62
Cont. 2 ^o ^{in quo consistit} que sit causalitas efficien ^o —	fol.	62
Cont. 3 ^o que non sit no agendi efficien ^o —	fol.	63
Cont. 4 ^o an creature, aliquid efficiant —	fol.	65
Cont. 5 ^o an causas 1 ^o concurrat ad eff ^o causa 2 ^o . —	fol.	65
Cont. 6 ^o an actio dei, et creature, distinguant. —	fol.	66
Cont. 6 ^o o quo procedat detriatio effectu —	fol.	67
Cont. 8 ^o an causa 1 ^o praemoveat 2 ^o ad opera du —	fol.	68
Cont. 9 ^o an ides numero effectu possit prouenire o duob ^o efficien ^o —	fol.	70
Cont. 6 ^o an in causa 2 ^o det. p ^o ta obediencialis —	fol.	71
Quest. 6 ^o de causa mati, et forti —	fol.	72
Cont. 1 ^o quid, sit causalitas cause mati, et fortis —	fol.	72
Cont. 2 ^o an deus possit sup ^o leare causalitate mae, et for —	fol.	73
Quest. 7 ^o de causa instrumentali, et exemptari —	fol.	74
Cont. 1 ^o quid, et quoduplex sit instrumentum —	fol.	74
Cont. 2 ^o an instrumentum habeat aliuuon uia eff ^o p ^o ta ag ^o ho —	fol.	75
Cont. 3 ^o quid, et q ^o sit exemplar et ad q ^o g ^o cause, reducat. —	fol.	75
Cont. ult. an deo sit complet ^o fortis, i, obediencialis —	fol.	76
Quest. ult. de causis p ^o accidens. —	fol.	76.

proy

Part. 1 ^o . de Prædictis ipsius Libris	fol.	77
Quest. 1 ^o . de elementis in comuni	fol.	78
Cont. 1 ^o . de defone, et numero elementorum	fol.	78
Cont. 2 ^o . de loco, et qualitatibus elementorum	fol.	79
Cont. ult. de migratione elementorum	fol.	81
Quest. 2 ^o . de elementis, in speciali	fol.	82
Cont. 1 ^o . de his que in sphaera ignis generantur	fol.	83
Cont. 2 ^o . de his que in sphaera aeris generantur	fol.	83
Cont. 3 ^o . de his que in sphaera ^{aeris} generantur	fol.	85
Cont. ult. de his que in sphaera terre generantur	fol.	85
Quest. 3 ^o . de Animis in comuni	fol.	86
Cont. 1 ^o . quid, et quibus sit animus	fol.	86
Cont. 2 ^o . an omnes anime sint divisibiles	fol.	87
Cont. 3 ^o . an in uno individuo possit esse plures anime	fol.	88
Quest. 4 ^o . de anima vegetativa	fol.	94
Cont. 1 ^o . quid sit vegetativa, et quod eius potes	fol.	95
Cont. ult. an potes anime differant ab ipso animo	fol.	96
Quest. 5 ^o . de anima sensitiva	fol.	97
Cont. 1 ^o . quid sit sensitiva, et quod eius potes	fol.	97
Cont. ult. de sensibus in speciali	fol.	98
Quest. 6 ^o . de Anima Imaginativa	fol.	100
Cont. 1 ^o . quid sit Imaginativa, et quod eius potes	fol.	100
Cont. 2 ^o . de speciebus impressis, et expressis	fol.	101
Quest. 7 ^o . de Anima rationali	fol.	102
Cont. 1 ^o . de existentiis anime rationalis	fol.	102
Cont. 2 ^o . de conditionibus anime rationalis	fol.	103
Quest. 8 ^o . de potestis anime rationalis	fol.	104
Cont. 1 ^o . de Memoria	fol.	104
Cont. 2 ^o . de intellectu	fol.	105
Cont. 3 ^o . de voluntate	fol.	106
Quest. 9 ^o . de Cælo	fol.	107
Cont. 1 ^o . an Cælum sit compositus, et animalis.	fol.	107
		cont.

Cont. 2°. quod sunt celi — fol. 107
 Cont. 3°. an Caelum sit corruptibile in fine mundi — fol. 109
 Cont. ult. de materia Caelorum. — fol. 109
 Quest. ult. de Mundo — fol. 110
 Cont. 1°. an mundus sit unus — fol. 110
 Cont. ult. an mundus fuerit ab eterno — fol. 111

Part. 4°. de Rationibus istius Universi — fol. 114
 Quest. 1°. de generatione — fol. 114
 Cont. 1°. quid et quod duplex sit generatio — fol. 114
 Cont. 2°. quid sit huius generationis — fol. 114
 Cont. 3°. an femina concurrat active ad generandum — fol. 116
 Cont. ult. an oes partes fetus simul formantur — fol. 117
 Quest. 2°. de Corruptione — fol. 117
 Cont. 1°. quid et quod duplex sit corruptio — fol. 117
 Cont. 2°. an generatio unius sit corruptio alterius — fol. 118
 Cont. ult. an in corruptione, totus sit resolutio usque ad materiam primam — fol. 119
 Quest. 3°. de aliis mutationibus, que antecedunt, et sequuntur operationem etiam — fol. 119
 Cont. 1°. de alteratione — fol. 120
 Cont. 2°. de rarefactione, et condensatione — fol. 122
 Cont. 3°. de contractione, et adhesionem — fol. 122

Part. 5°. de solidis istius Universi — fol. 123
 Quest. 1°. de solidis accidentibus — fol. 123
 Cont. 1°. quod non sit solidum accidentibus — fol. 124
 Cont. 2°. an unum accidens possit esse solidum alterius accidentis — fol. 125
 Quest. 2°. de qualitate, maximo, et minimo, atque continuo — fol. 126
 Cont. 1°. de tuis magnitudinibus, et parvitatibus — fol. 126
 Cont. 2°. an corpus habeat certos tres magnitudines, et parvitates — fol. 127
 Cont. 3°. an in continuo detur finis, et indivisibilia — fol. 127
 Cont. 2°. an eo tunc componatur ex solidis indivisibilibus — fol. 129
 Quest. 3°. de infinito — fol. 132

Cont. 1 ^o quid, et quadruplex sit infinitum	fol.	132
Cont. 2 ^o an possit creari infinitus in persone essentiali	fol.	132
Cont. 3 ^o an possit dari infinitus in multitudine, magnitudine, et in extensione	fol.	136
Cont. 4 ^o de actione, et reactione	fol.	137
Cont. 1 ^o an agens agendo reparat?	fol.	137
Quest. 5 ^o de tempore	fol.	137
Cont. 1 ^o quid, et quadruplex sit tempus	fol.	137
Cont. 2 ^o quomodo partes temporis existant.	fol.	138
Quest. 6 ^o de loco, et vacuo	fol.	139
Cont. 1 ^o quid, et quadruplex sit locus	fol.	139
Cont. 2 ^o an possint duo corpora esse in eodem loco	fol.	140
Cont. 3 ^o an possit id numero corpus esse simul in pluribus locis	fol.	142
Cont. 4 ^o an sit, et quid sit vacuum	fol.	144
Cont. ult. an videtur vacuum si possit corpus per illud moveri	fol.	145

Pars 6° de floribus, et herbis

Quest. 1 ^o de modo incipiendi, et desinendi rerum	fol.	145
Cont. 1 ^o quomodo incipiant, et desinant res	fol.	145
Quest. 2 ^o de mutatione, et motu	fol.	146
Cont. 1 ^o quid, et quadruplex sit motus	fol.	146
Cont. 2 ^o an de se motus videat, tam motui, quam motui	fol.	147
Cont. ult. quomodo motus distinguat. ab actione, et passione	fol.	147
Quest. 3 ^o de speciebus motuum	fol.	148
Cont. 1 ^o an ad substantiam det. speciebus motus	fol.	148
Cont. 2 ^o an ad quantitatem, qualitatem, et ubi det. speciebus motus	fol.	149
Cont. 3 ^o an ad actionem, et per accidens det. speciebus motus	fol.	149
Cont. ult. unde sumat. unitates motuum	fol.	150
Quest. 4 ^o de motu, et mobili.	fol.	150
Cont. 1 ^o an omne, quod movetur ab alio moveat?	fol.	150
Cont. 2 ^o an motus, et mobile debent esse simul	fol.	151
Cont. 3 ^o an gravia, et levia, & seipsum movent?	fol.	152
Cont. 4 ^o de quo movetur projecto	fol.	153

In tempore compositionis compromittit voluntas ad praedeterminationem, utroque iam necessitate: ergo est. per. aut voluntas compositionis ad praedeterminationem, id est de-
 trahit: ergo necessitate. per. contra: esse determinatum, et esse indifferens sunt
 opposita. De esse indifferens est esse liberum: ergo esse determinatum est esse
 necessitatum

De nego autem, ad prob. nego conseram. et ad cupi prob
 Dico et. si eodem modo accipiantur. cond. H. si dicitur modo nego
 H. et dico H. esse indifferens id est suscipere est esse liberum ne:
 ergo H. esse indifferens id est potest facere contrarium, et cessare ab actu
 cond. H. et dico con. esse determinatum ut opponit. In praedictione nego
 est esse necessitatum nego conseram; ut opponit. potest potest cessare
 re ab actu, vel facere contrarium cond. consequentiam

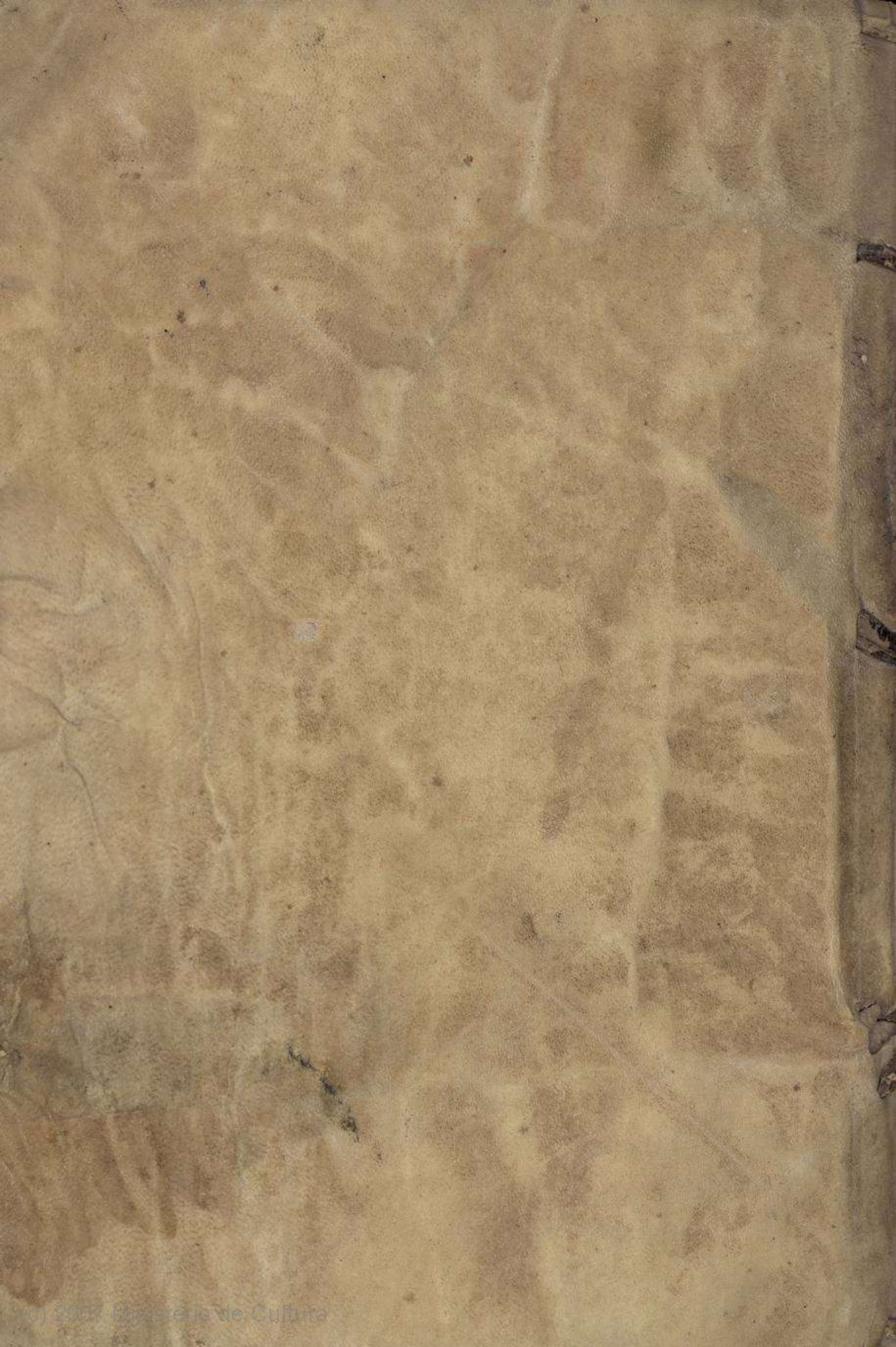
Probat

Voluntate aduertit, quod duplex dat. indifferens, et duplex datus
 prima indifferens est, qua causa potest cessare ab actu, et contrarium elicere,
 et haec indifferens tantum conuenit causis liberis ut in voluntate. 2^a
 est qua causa est suspensa id est non eliciens actum, et ista conuenit tam
 causis liberis, quam necessariis Duplex etiam dat. determinatio una
 opposita prime indifferens, et haec constituit causa necessariam. alia
 opposita 2^a, et haec est conuenit tam causis liberis, quam necessariis

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

~~Handwritten scribble~~

MS. A. 9. 2. 10. 11. 12.

13. 14. 15. 16. 17.

18. 19. 20. 21. 22.

23. 24. 25. 26. 27.

MS. 1821